

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2015–2016

2015. június 8–11-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 247., 2016.7.7.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2015. június 24-i ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 256., 2016.7.14.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2015. június 9., kedd

2016/C 407/01 Az Európai Parlament 2015. június 9-i állásfoglalása a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról (2014/2152(INI)) 2

2016/C 407/02 Az Európai Parlament 2015. június 9-i állásfoglalása a szellemi tulajdon-jogok harmadik országokban történő érvényesítésének stratégiájáról (2014/2206(INI)) 18

2016/C 407/03 Az Európai Parlament 2015. június 9-i állásfoglalása „A szellemi tulajdon-jogok érvényesítésére vonatkozó megújított konszenzus felé” című uniós cselekvési tervről (2014/2151(INI)) 25

2015. június 10., szerda

2016/C 407/04 Az Európai Parlament 2015. június 10-i állásfoglalása az EU és Oroszország közötti kapcsolatok helyzetéről (2015/2001(INI)) 35

2016/C 407/05	Az Európai Parlament 2015. június 10-i állásfoglalása az OLAF Felügyelő Bizottság 2014. évi éves jelentéséről (2015/2699(RSP))	42
2016/C 407/06	Az Európai Parlament 2015. június 10-i állásfoglalása a magyarországi helyzetről (2015/2700(RSP)) .	46
2016/C 407/07	Az Európai Parlament 2015. június 10-i állásfoglalása a Törökország által elért eredményekről szóló, 2014. évi bizottsági jelentésről (2014/2953(RSP))	50
2015. június 11., csütörtök		
2016/C 407/08	Az Európai Parlament 2015. június 11-i állásfoglalása Szíriáról: Palmüra helyzetéről és Mázen Darvís ügyéről (2015/2732(RSP))	61
2016/C 407/09	Az Európai Parlament 2015. június 11-i állásfoglalása Paraguayról és a gyermekek terheségével kapcsolatos jogi aspektusokról (2015/2733(RSP))	66
2016/C 407/10	Az Európai Parlament 2015. június 11-i állásfoglalása a földrengések utáni nepáli helyzetről (2015/2734(RSP))	70
2016/C 407/11	Az Európai Parlament 2015. június 11-i állásfoglalása a Fekete-tenger medencéjének stratégiai katonai helyzetéről a Krím félsziget Oroszország általi jogellenes elcsatolása után (2015/2036(INI))	74
2016/C 407/12	Az Európai Parlament 2015. június 11-i állásfoglalása a FIFA-val kapcsolatban a közelmúltban napvilágra került magas szintű korrupciós ügyekről (2015/2730(RSP))	81
2015. június 24., szerda		
2016/C 407/13	Az Európai Parlament 2015. június 24-i állásfoglalása a gazdasági kormányzás keretének felülvizsgálatáról: mérleg és főbb kérdések (2014/2145(INI))	86

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2015. június 24., szerda

2016/C 407/14	Az Európai Parlament 2015. június 24-i határozata a Sotirios Zarianopoulos mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2015(IMM))	96
2016/C 407/15	Az Európai Parlament 2015. június 24-i határozata az Udo Voigt mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2072(IMM))	98

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2015. június 9., kedd

2016/C 407/16

P8_TA(2015)0217

A közvetlen kifizetésekre a 2015-ös naptári év vonatkozásában alkalmazandó kiigazítási arány ***I

Az Európai Parlament 2015. június 9-i jogalkotási állásfoglalása az 1306/2013/EU rendeletben meghatározott, a közvetlen kifizetésekre a 2015-ös naptári év vonatkozásában alkalmazandó kiigazítási arány rögzítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0141 – C8-0083/2015 – 2015/0070(COD))

P8_TC1-COD(2015)0070

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. június 9-én került elfogadásra az 1306/2013/EU rendeletben meghatározott, a közvetlen kifizetésekre a 2015-ös naptári év vonatkozásában alkalmazandó kiigazítási arány rögzítéséről szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 100

2015. június 10., szerda

2016/C 407/17

Az Európai Parlament 2015. június 10-i jogalkotási állásfoglalása az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményéhez fűzött Kiotói Jegyzőkönyv dohai módosításának az Európai Unió nevében történő megkötéséről, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről szóló tanácsi határozattervezetről (10400/2014 – C8-0029/2015 – 2013/0376(NLE)) 101

2016/C 407/18

Az Európai Parlament 2015. június 10-i jogalkotási állásfoglalása az Izlandnak az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének második kötelezettségvállalási időszakában az Európai Unióra, annak tagállamaira és Izlandra háruló kötelezettségek közös teljesítésében való részvételéről szóló, egyrészt az Európai Unió és annak tagállamai, másrészt Izland közötti megállapodás Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (10883/2014 – C8-0088/2015 – 2014/0151(NLE)) 102

2016/C 407/19

Az Európai Parlament 2015. június 10-i jogalkotási állásfoglalása Horvátországnak a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös büntügyi jogsegélyről szóló 2000. május 29-i egyezményhez és annak 2001. október 16-i jegyzőkönyvéhez történő csatlakozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló ajánlásról (COM(2014)0685 – C8-0275/2014 – 2014/0321(NLE)) 103

2016/C 407/20

Az Európai Parlament 2015. június 10-i jogalkotási állásfoglalása Horvátországnak az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján, az Európai Községek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló, 1997. május 26-i egyezményhez történő csatlakozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló ajánlásról (COM(2014)0661 – C8-0274/2014 – 2014/0322(NLE)) 104

2015. június 24., szerda

2016/C 407/21

P8_TA(2015)0236

Európai Stratégiai Beruházási Alap ***I

Az Európai Parlament 2015. június 24-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0010 – C8-0007/2015 – 2015/0009 (COD))

P8_TC1-COD(2015)0009

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. június 24-én került elfogadásra az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel – az Európai Stratégiai Beruházási Alap 105

Az Európai Parlament 2015. június 24-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (EGF/2015/000 TA 2015 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) (COM(2015)0156 – C8-0093/2015 – 2015/2076 (BUD)) 107

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ■ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2015–2016

2015. június 8–11-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 247., 2016.7.7.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2015. június 24-i ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 256., 2016.7.14.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2015. június 9., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2015)0218

A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégia**Az Európai Parlament 2015. június 9-i állásfoglalása a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról (2014/2152(INI))**

(2016/C 407/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikkére,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE),
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948),
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979. évi ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel az ENSZ 1949-es, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciója kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezményére,
- tekintettel az ENSZ negyedik Nőügyi Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott pekingi nyilatkozatra és cselekvési platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005) és Peking+15 (2010) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra, valamint a Peking+20 konferencia záródokumentumára,
- tekintettel a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló, 2013. június 12-i 606/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a fejlődő országokban a reprodukzív és szexuális egészséget és jogokat szolgáló politikák és intézkedések céljaira nyújtott támogatásról szóló, 2003. július 15-i 1567/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL L 181., 2013.6.29., 4. o.⁽²⁾ HL L 224., 2003.9.6., 1. o.⁽³⁾ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

2015. június 9., kedd

- tekintettel az európai védelmi határozatról szóló, 2011. december 13-i 2011/99/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 7-i 2010/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a BusinessEurope, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. március 8-i 2010/18/EU tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozott szöveg) ⁽⁵⁾,
- tekintettel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelvre (tizedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) ⁽⁶⁾,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés ⁽⁷⁾, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvre és az Európai Unió Bírósága által 2011. március 1-jén a Test-Achats-ügyben (C-236/09. sz. ügy) hozott kapcsolódó ítéletre ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és az ellene való küzdelemről szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény),
- tekintettel az Európai Tanács által 2011 márciusában elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2011–2020) ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Bizottság 2010. március 5-i, „A nők és a férfiak közötti egyenlőség iránti fokozott elkötelezettség – A nők chartája” című közleményére (COM(2010)0078),
- tekintettel a Bizottság 2010. szeptember 21-i, „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia – 2010–2015” című közleményére (COM(2010)0491),
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel az európai felsőoktatási rendszerek által az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés terén tett hozzájárulás növeléséről szóló, 2011. szeptember 20-i bizottsági közleményre (COM(2011)0567),
- tekintettel a Bizottság szolgálatainak „A nők és a férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó, 2010–2015 közötti időszakra érvényes stratégia időközi felülvizsgálata” című 2013. szeptember 16-i munkadokumentumára (SWD(2013)0339),
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségre és a fejlesztési együttműködésben a nők szerepének erősítésére irányuló, a 2010–2015 közötti időszakra vonatkozó uniós cselekvési tervről szóló, 2010. március 8-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2010)0265),

⁽¹⁾ HL L 338., 2011.12.21., 2. o.

⁽²⁾ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

⁽³⁾ HL L 180., 2010.7.15., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 68., 2010.3.18., 13. o.

⁽⁵⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽⁶⁾ HL L 348., 1992.11.28., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 373., 2004.12.21., 37.o.

⁽⁸⁾ HL C 130., 2011.4.30., 4. o.

⁽⁹⁾ A Tanács 2011. március 7-i következtetéseinek melléklete.

2015. június 9., kedd

- tekintettel a Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztásügyi Tanács 2014. június 19–20-i ülésének következtetéseire,
- tekintettel az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának a „Tanulmány a nők és a férfiak közötti egyenlőség elérését célzó, 2010–2015-ös stratégia mint a pekingi cselekvési platform céljainak eléréséhez való hozzájárulás értékeléséről” címmel, 2014-ben közzétett tanulmányára,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA) „A nőkkel szembeni erőszak – az egész EU-ra kiterjedő felmérés. Fő eredmények” című, 2014 márciusában közzétett jelentésére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA) „A roma nőkkel szembeni megkülönböztetés és életkörülményeik 11 uniós tagállamban” című, 2014 októberében közzétett jelentésére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA) „Transzneműként az EU-ban – Az EU LGBT felméréséből származó adatok összehasonlító elemzése” című, 2014 decemberében közzétett jelentésére,
- tekintettel az „Egyenlőség, fejlődés és béke” címmel, Pekingben tartott 4. Nőügyi Világkonferenciáról szóló, 1995. június 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾, a 4. Nőügyi Világkonferencia cselekvési platformjának (Peking+10) nyomom követéséről szóló, 2005. március 10-i állásfoglalására ⁽²⁾, valamint a „Peking+15 – az ENSZ cselekvési platformja a nemek közötti egyenlőségért” című, 2010. február 25-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban – 2009” című, 2010. február 10-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, „A nők és a férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban – 2010” című, 2011. március 8-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, „A nők és a férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban – 2011” című, 2012. március 13-i állásfoglalására ⁽⁶⁾, valamint a 2015. március 10-i, „A nők és a férfiak közötti egyenlőséggel kapcsolatos előrelépés az Európai Unióban – 2013” című állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a férfi és női munkavállalók egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról szóló, 2013. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel „A nemi sztereotípiák felszámolásáról az EU-ban” című, 2013. március 12-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a gazdasági hanyatlás és pénzügyi válság nemi szempontjairól szóló, 2010. június 17-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾, valamint a gazdasági válságnak a nemek közötti egyenlőségre és a nők jogaira kifejtett hatásáról szóló, 2013. március 12-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak minden formájának kiküszöbölése és megelőzése témájával foglalkozó 57. ülészakáról szóló, 2013. február 6-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel a férfi és női munkavállalók egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, 2012. május 24-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ HL C 166., 1995.7.3., 92. o.

⁽²⁾ HL C 320. E, 2005.12.15., 247. o.

⁽³⁾ HL C 348. E, 2010.12.21., 11. o.

⁽⁴⁾ HL C 341. E, 2010.12.16., 35. o.

⁽⁵⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 65. o.

⁽⁶⁾ HL C 251. E, 2013.8.31., 1. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0050.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0375.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0074.

⁽¹⁰⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 79. o.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0073.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0045.

⁽¹³⁾ HL C 264. E, 2013.9.13., 75. o.

2015. június 9., kedd

- tekintettel a tőzsdén jegyzett társaságok nem ügyvezető igazgatói körében a nemek közötti egyensúly javításáról és kapcsolódó intézkedésekről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló, 2013. november 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, a nők elleni erőszakról szóló, 2014. február 25-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel „A gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszter: 2014. évi éves növekedési jelentés” című, 2014. február 25-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A8-0163/2015),
- A. mivel az egyenlő bánásmóddhoz való jog az Európai Unió alapszerződéseiben elismert, az európai társadalomban mélyen gyökerező, meghatározó alapvető jog, amely nélkülözhetetlen e társadalom további fejlődéséhez, és e jognak a jogalkotásban, a gyakorlatban, az ítélkezési gyakorlatban és a tényleges életben egyformán érvényesülnie kell;
- B. mivel az EU történelmileg tett néhány fontos lépést a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőség megerősítésére, az utóbbi évtizedben azonban uniós szinten lassulás tapasztalható a politikai fellépések és a nemek közötti egyenlőség reformja terén; mivel a Bizottság előző stratégiája túl gyenge volt, és nem eredményezett megfelelő fellépést a nemek közötti egyenlőség tekintetében; mivel új stratégiára van szükség, hogy új ösztönzést adjon és konkrét fellépésekhez vezessen a nők jogainak erősítése és a nemek közötti egyenlőség előmozdítása céljából;
- C. mivel a Bizottság előző stratégiájával sikerült ugyan néhányat elérni a kitűzött célok közül, ha a nemek közötti teljes egyenlőséget nem is, ám abból gyakran hiányoztak a diszkrimináció különböző formáinak kölcsönhatására vonatkozó bizonyítékok, a pontos célok és az eredményes értékelő intézkedések, és a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése továbbra is csak korlátozott mértékben valósult meg;
- D. mivel a nemek közötti egyenjogúság az EU alapszerződésekben és az Alapjogi Chartában elismert alapvető értékeinek egyike, és mivel az Unió magára vállalta a nemek közötti egyenlőség minden tevékenységét illetően történő érvényesítésének konkrét feladatát; mivel a nemek közötti egyenlőség stratégiai célként nélkülözhetetlen az EU általános céljainak – így például az Európa 2020 stratégiában tervbe vett foglalkoztatási rátának – az eléréséhez, valamint fontos gazdasági erőforrást jelent az igazságos és inkluzív gazdasági növekedés előmozdítása szempontjából; mivel a szakmai egyenlőtlenségek csökkentése nem csak az egyenlő bánásmód szempontjából tekinthető célnak, hanem a munkaerőpiac hatékonysága és rugalmassága szempontjából is;
- E. mivel továbbra is széles szakadék tátong a romák és a társadalom többi része között az oktatás, a foglalkoztatás, az egészségügy és a megkülönböztetés tekintetében, és a roma nők helyzete az EU-ban még rosszabb az etnikai és nemi hovatartozáson alapuló többszörös megkülönböztetés miatt;
- F. mivel Európa gazdasági és politikai pozíciója csak úgy javítható, a demográfiai változás következményei pedig csak úgy állíthatók meg, ha valamennyi nő és férfi képességeit kamatoztatjuk, és a bennük rejlő lehetőségeket kibontakoztatjuk;
- G. mivel nem ragaszkodhatunk felesleges, környezetileg fenntarthatatlan, nemi szempontok alapján történő, a nők munkaerőpiacra való beilleszkedése által meghaladott, elavult munkamegosztáson alapuló gazdasági modellekhez; mivel új, a tudáson és az innováción alapuló, szociálisan fenntartható modellel van szükségünk, amely teljes körűen kihasználja a nők tehetségét a termelésben, többek közt megkérdőjelezve egyes ipari normákat és tényezőket, amelyek alapján a férfiakat és a nőket különböző szakmákhoz sorolják, és amely megteremti a férfiak és nők felelősségének egyensúlyát az állami és magánszférában, és harmonizálja mindkét nem munkavállalóinak személyes és munkahelyi életét;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0488.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0126.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0128.

2015. június 9., kedd

- H. mivel a megfizethető és jó minőségű gyermekgondozási és az időseket és egyéb eltartottakat támogató szolgáltatásokhoz biztosított hozzáférés fontos szerepet tölt be a nők és férfiak egyenlő munkaerő-piaci, valamint az oktatásban és képzésben való részvételének biztosítása tekintetében;
- I. mivel idén van a pekingi cselekvési platform huszadik évfordulója, céljai és teljes végrehajtása pedig idősebbek, mint valaha;
- J. mivel a nők elleni fizikai, szexuális vagy pszichológiai erőszak a férfiak és nők közötti egyenlőség elsődleges akadályja és továbbra is az emberi jogok megsértésének legelterjedtebb, a társadalom minden szintjét érintő formája, amely ugyanakkor azon bűncselekmények közé tartozik, amelyeket a legritkábban jelentenek; mivel a megelőző intézkedések ellenére az Alapjogi Ügynökség 2014. márciusi felmérése szerint az Unióban a nők 55 %-a szembesült élete során a szexuális zaklatás egy vagy több formájával, és a 15 évnél idősebb nők 33 %-a esett fizikai és/vagy szexuális erőszak áldozatául; mivel az erőszakmentes élet a társadalomban való teljes körű részvétel előfeltétele, és szigorú intézkedéseket kell bevezetni a nőkkel szemben elkövetett erőszak leküzdésére;
- K. mivel a kényszerprostitúció az erőszak olyan formája, amely különösen a legsérülékenyebbeket érinti, és főleg szervezett bűnügyi hálózatokhoz és emberkereskedelemhez kapcsolódik, és a nők és férfiak közötti egyenlőség akadályja;
- L. mivel a nőket a tradicionális struktúrák és a hibás adózási ösztönzők második keresői helyzetbe szorítják, amely vertikális és horizontális munkaerő-piaci szegregációban, hézagos munkavállalói múltban és nemi alapú béregyenlőtlenségben mutatkozik meg, továbbá mivel a nők lényegesen gyakrabban végeznek nem fizetett gondozási, gyermekgondozási és idősek és más eltartott személyek ápolására irányuló és házi munkát, és így kevesebb idejük van arra, hogy fizetett munkát végezzenek, ami viszont jóval alacsonyabb összegű nyugdíjhoz vezet, és ezért a munka és a családi élet összeegyeztetését – különösen az Európa 2020 stratégia céljainak elérése érdekében – a továbbiakban is konkrét intézkedésekkel kell támogatni, amelyek során erőteljesebben be kell vonni a férfiakat;
- M. mivel a nők foglalkoztatási aránya 63 %, illetve 53,5 %, ha a foglalkoztatást teljes munkaidős egyenértékben mérjük ⁽¹⁾; mivel a nemek közötti bérszakadék 16,4 %-os, és a nemek közötti nyugdíjszakadék átlagosan 39 %-os; mivel a nők munkaerő-piaci részvétele nem mindig jár együtt befolyással, mivel a hatalmi és döntéshozatali pozíciókat többnyire férfiak töltik be, ami korlátozza a nők befolyásgyakorlási lehetőségét és a demokratikus legitimitás hiányát jelenti a döntéshozatal során, tekintettel arra, hogy a nők a lakosság felét teszik ki; mivel a nemek közötti egyenlőség előmozdítása túlmutat a nemi alapú megkülönböztetés tilalmán, és mivel a nőket támogató pozitív intézkedések alapvető fontosságúnak bizonyultak a munkaerőpiacba, a politikai és gazdasági döntéshozatali struktúrákba és általában véve a társadalomba való teljes körű beilleszkedésük szempontjából; mivel a nőknek a hatalmi és döntéshozatali testületekből való kizárása káros hatással van azon lehetőségükre, hogy befolyásolják saját fejlődésüket, az emancipációt, valamint a társadalom fejlődését;
- N. mivel a nemi kvóták és a tömörített listák a politikai döntéshozatalban nagyon hatékony eszközöknek bizonyultak a megkülönböztetés és a nemi alapú egyenlőtlenségek kezelésére, valamint a politikai döntéshozatali szervekben a demokratikus képviselő javítására;
- O. mivel a munkahelyi és a családi élet közötti egyensúlyt szolgáló politikák előmozdításának sikertelensége, a rugalmas munkaidő nem elégséges mértékű előmozdítása, különösen a férfiak körében, és a szülői és apasági szabadság alacsony kihasználási aránya a nők gazdasági függetlenségének és a családi és otthoni kötelezettségek egyenlő megosztásának jelentős akadályát jelentik;
- P. mivel Európában a szegénység aránytalanul a nőket érinti, és ez különösen magában foglalja a gyermeküket egyedül nevelő anyákat, a fogyatékossgal élő nőket, a fiatal és idős nőket, a migráns nőket és az etnikai kisebbségekhez tartozó nőket, akiket mind érint a szegénység és a társadalmi kirekesztés, amit a gazdasági válság és egyes megszorító intézkedések még tovább erősítenek – ami nem kellene hogy indokolja az egyenlőség érdekében tett csekélyebb erőfeszítéseket – , hasonlóan a munkahelyek bizonytalanságához, a részmunkaidős foglalkoztatáshoz, az alacsony bérekhez és nyugdíjakhoz, az alapvető szociális és egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés nehézségéhez,

⁽¹⁾ Bizottság: Jelentés a nők és férfiak közötti egyenlőség terén 2012-ben elért haladásról (SWD(2013)0171), 8. o.

2015. június 9., kedd

valamint ahhoz, hogy különösen a közszektorban szüntetnek meg munkahelyeket és a gondozási és ápolási területen szolgáltatásokat, ami a nemek közötti egyenlőség szempontjainak még nagyobb súlyt ad;

- Q. mivel a városi területeken élő nőkhöz képest a vidéki térségekben élő nők még nagyobb megkülönböztetéssel és erőteljesebb nemi sztereotípiákkal küzdenek; és mivel e nők foglalkoztatási rátája sokkal alacsonyabb, mint a városokban élőké; mivel a vidéki térségeket érinti a jó minőségű munkalehetőségek hiánya; mivel – ezen túlmenően – számos nő sohasem válik aktívvá a hivatalos munkaerőpiacon, és ezért nem regisztrálják munkanélküliként, illetve a munkanélküliségi statisztikákban sem szerepel, ami különös pénzügyi és jogi problémákat okoz az anyasági jogok és a betegszabadság, a nyugdíjjogosultságok megszerzése, valamint a szociális biztonsághoz való hozzáférés tekintetében, továbbá problémákat idéz elő a házasság felbontása esetén;
- R. mivel a hagyományos nemi szerepek és sztereotípiák még mindig nagy hatással vannak a nők és férfiak közötti feladatmegosztásra otthon, az oktatásban, a szakmai pályafutás során, a munkahelyen és általában a társadalomban;
- S. mivel a sztereotíp nemi szerepek és a hagyományos struktúrák kedvezőtlenül hatnak az egészségre, és a szexuális és reprodukciós egészségre, valamint az ahhoz kapcsolódó jogokhoz való általános hozzáférésre, amely alapvető emberi jog, amelyet ezért soha nem szabad korlátozni; mivel a saját testünk ellenőrzéséhez és az önrendelkezéshez való jog az egyetemes egyenlőség alapvető előfeltétele;
- T. mivel világszerte minden hatodik pár valamilyen terméketlenségi problémával küzd; mivel a Bizottságnak új összehasonlító elemzést kell készítenie az EU-n belül az orvosiilag segített megtermékenyítésről, mert a 2008-as tanulmány (SANCO/2008/C6/051), amely akkoriban jelentős egyenlőtlenségeket mutatott a megtermékenyítési kezelésekhez való hozzáférés terén, mára elavult;
- U. mivel még mindig vannak olyan oktatási intézmények, amelyek nemi alapú elkülönítést alkalmaznak, és az oktatási segédanyagok gyakran tartalmaznak sztereotípiákat, amelyek hozzájárulnak a lányoknak és a fiúknak tulajdonított elkülönült, hagyományos szerepek folytatódásához, amely negatívan befolyásolja választási lehetőségeiket; mivel e szerepmintákat különösen a média által közvetített ábrázolások és a nők média által közvetített képe, az interneten rendelkezésre álló információ és a reklámok még tovább erősítik;
- V. mivel napjainkban a transznemű személyek gyakran szembesülnek megkülönböztetéssel, zaklatással és erőszakkal Unió-szerte nemi identitásuk vagy annak kifejezésre juttatása miatt;
- W. mivel az EU felelősséget visel és példaképpül szolgál a nemek közti egyenlőség és a nők jogai tekintetében, e kérdéseknek központi helyet kell biztosítani az Unió külső fellépéseiben; mivel a nemek közötti egyenlőség, a nemi alapú erőszak elleni küzdelem és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése alapvető feltétele a nemzetközi fejlesztési célok elérésének és az EU sikeres külpolitikájának, valamint fejlesztési együttműködési és nemzetközi kereskedelmi politikáinak; mivel a nők nemcsak érzékenyebbek az energia-, környezet- és éghajlatváltozás hatásaira, hanem ténylegesen részt vesznek a mérséklési és kiigazítási stratégiákban is, valamint a méltányos és fenntartható növekedési modell hajtóerői;
- X. mivel az intézményi mechanizmusok az egyenjogúság megvalósításának szükséges alapjai; mivel ezen túlmenően a nemek közti egyenjogúságot a nemek közötti egyenlőség érvényesítése, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés és a nemi szempontú hatásvizsgálat koncepcióival együtt az uniós és tagállami szakpolitikák fontos, átfogó aspektusaként kell kezelni;
- Y. mivel az adatok nemek szerinti lebontása a valódi előrelépés elérésének és az eredmények hatékony értékelésének létfontosságú eszköze;
- Z. mivel az elmúlt években számos tagállamban nyilvános teret nyertek a nemek közötti egyenlőség elleni mozgalmak, amelyek a hagyományos nemi szerepek megerősítésére törekednek és kifogásolják a nemek közötti egyenlőség terén elért vívmányokat;

2015. június 9., kedd

AA. mivel a jelenlegi kihívások és a szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a különböző területek közötti következetes politika hiánya a múltban megnehezítette a nemek közötti egyenlőség elérését, és hogy megfelelő mértékű forrásokra, a nők jogainak jobb koordinációjára, terjesztésére és előmozdítására van szükség, figyelembe véve a különböző helyzeteket;

Általános ajánlások

1. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki és fogadjon el egy Európában a nők jogaira és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új, külön stratégiát, amely az egyenlő esélyek megteremtését célozza, és amely a korábbi stratégia kiemelt területeire alapul annak érdekében, hogy felszámolja a nőket érő diszkrimináció minden formáját a munkaerőpiacon, a bérek, a nyugdíj, a döntéshozatal, az árukhöz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, a munka és a családi élet összeegyeztetése terén, valamint hogy véget vessen a nőkkel szembeni erőszak minden formájának és felszámolja a nemekkel kapcsolatos hátrányos megkülönböztetés struktúráit és gyakorlatait; hangsúlyozza, hogy a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos új stratégiának teljes mértékben figyelembe kell vennie a megkülönböztetés az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikkében említett sokféle és interszekcionális formáját, amely közös tényezőkből ered, de különbözőképpen érinti a nőket, és konkrét fellépéseket kell kidolgoznia a nők különböző csoportjai számára biztosított jogok megerősítése érdekében, ideértve a fogyatékal élő nőket, a migráns és etnikai kisebbségekhez tartozó nőket, roma nőket, idősebb nőket, az egyedülálló anyákat és az LMBTI személyeket;

2. felhívja a Bizottságot, hogy emellett dolgozzon ki egy a valamennyi nővel szembeni mindenfajta megkülönböztetés egy szélesebb körű megkülönböztetésellenes stratégia keretében és egy az LMBTI személyek ügyének kezelését célzó, külön ütemterv szerinti felszámolását célzó intézkedéseket; e célból sürgeti a Tanácsot, hogy a lehető leghamarabb alakítson ki közös álláspontot a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra, nemre vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról, amelyet Parlament általi, 2009. áprilisi elfogadása óta blokkol;

3. sajnálja, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia (2010–2015) annak ellenére sem foglalkozik külön a fogyatékoság kérdésével, hogy a fogyatékkal élő nők gyakran hátrányosabb helyzetben vannak, mint a fogyatékkal élő férfiak, és jobban ki vannak téve a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának; ezért felkéri a Bizottságot, hogy foglalkozzon a fogyatékosággal élő nők igényeivel a nagyobb mértékű munkaerő-piaci részvételük biztosítása érdekében; ebben az értelemben szintén sajnálattal állapítja meg, hogy az európai fogyatékoságügyi stratégia (2010-2020) sem tartalmaz integrált perspektívát a nemek közti egyenlőséggel kapcsolatban, vagy a fogyatékoságügyi politikáknak szentelt, a nemek közti egyenlőséget külön középpontba helyező külön fejezetet;

4. felhívja a Bizottságot, hogy a stratégia kidolgozásába és folyamatos értékelésébe strukturált módon vonja be a civil társadalmat és a szociális partnereket;

5. felhívja a tagállamokat, hogy a magán- és az állami szférában egyaránt erősítsék meg és tartassák be a kollektív tárgyalásokhoz való jog teljes körű gyakorlását, amely a munkaügyi kapcsolatok szabályozásának, a hátrányos jövedelemkülönbségek leküzdésének és a nemek közötti egyenlőség előmozdításának elengedhetetlen eszköze;

6. felhívja a Bizottságot, hogy a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhöz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló 2004/113/EK irányelv alkalmazásának értékelésekor vegye figyelembe a hátrányos megkülönböztetés eseteit;

7. felhívja a Bizottságot, hogy tegye egyértelművé, hogy az EU milyen szerepet kíván játszani a nemek közötti egyenlőség előmozdítása tekintetében globális szinten és a tagállamokkal, így azok illetékes hatóságaival közösen végzett munkában, az európai határokon belül és kívül, valamint hogy törekedjen e célok megvalósítására mind a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének koncepciója, mind pedig célzott és konkrét egyedi intézkedések révén; hangsúlyozza, hogy a nemi dimenziót és a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet integrálni kell az Unió külpolitikájába, fejlesztési együttműködési politikájába és nemzetközi kereskedelmi politikájába, és biztosítani kell a szükséges pénzügyi eszközöket és emberi erőforrásokat;

8. ismételten sajnálatának ad hangot annak kapcsán, hogy az Európa 2020 stratégia nem tartalmazta megfelelő módon a nemi dimenziót, ezért annak biztosítására hívja fel a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a nemek közti egyenlőséget építsék be a szóban forgó stratégia keretében indított valamennyi programba, fellépésbe és kezdeményezésbe, valamint hogy a stratégiába illesszen be a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, külön pillért, és tekintse a leendő stratégia céljait az európai szemeszter egyik szempontjának, és az országspecifikus ajánlásokba és az éves növekedési jelentésbe illessze be a nemi szempontot;

2015. június 9., kedd

9. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy valamennyi szakpolitikai területen és a kormányzás minden szintjén gyűjtsenek, elemezzenek és tegyenek közzé nemek és a nemek közti egyenlőségre vonatkozó indikátorok szerint lebontott, megbízható statisztikai adatokat, a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete és az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége munkájára alapozva, hogy lehetővé váljon az EU-ban és a tagállamokban működtetett, a nemek közti egyenlőségre irányuló stratégiák kialakításának és alkalmazásának elemzése, a szóban forgó stratégiák aktualizálása és a nemek közti egyenlőséggel kapcsolatos ügyek valamennyi nemzeti és uniós szakpolitikai területen való érvényesítésnek értékelése, valamint, ahol lehetséges, ezeknek az adatoknak további, faj vagy etnikai eredet, vallás, meggyőződés és fogyatékosság alapján történő bontása, hogy valamennyi politikai területen interszekcionális elemzést lehessen végezni, ily módon dokumentálva a nők egyes csoportjai által elszenvedett többszörös megkülönböztetést; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezdeményezzék a tagállami szakpolitikák nemi szempontú hatásvizsgálatát, különösen azokban az esetekben, amikor munkaiügyi és nyugdíjreformokat javasolnak;

10. felhívja a Bizottságot, hogy a stratégiát konkrét, a felelős érdekelt feleket egyértelműen azonosító cselekvési terv formájában fogalmazza meg, amelynek a nőkkel szembeni erőszak, a munka és az időbeosztás, a nők hatalomgyakorlásban és döntéshozatalban betöltött szerepe, a pénzügyi források, az egészség, a tudás, az oktatás és a média, a globális kitekintés, valamint az intézményi mechanizmusok és a nemek közötti egyenlőség érvényesítése területén különösen az alábbi konkrét útmutatásokat kell figyelembe venni; hangsúlyozza, hogy adott esetben és az uniós hatáskörök teljes figyelembevételével mellett jogalkotási javaslatokra van szükség a nemek közti egyenlőség jogi keretének megerősítése céljából;

A nőkkel szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak

11. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy – mint ahogyan azt a nők elleni erőszak elleni küzdelemre irányuló ajánlásokat tartalmazó, 2014. február 25-i állásfoglalásában már kérte – terjesszen elő jogi aktust, amely mind a statisztikai adatok összegyűjtésére szolgáló koherens rendszert, mind pedig a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak valamennyi formájának megelőzésére és büntetésére szolgáló, és az igazságszolgáltatáshoz való könnyű hozzáférést lehetővé tevő megerősített tagállami fellépést biztosítja;

12. felhívja a Bizottságot, hogy a jövőbeli stratégiába illessze be a nemi alapú erőszak a 2012/29/EU irányelv rendelkezéseinek megfelelő definícióját, valamint hogy a lehető leghamarabb terjesszen elő a nőkkel és lányokkal szembeni erőszakkal és a nemi alapú erőszakkal kapcsolatos átfogó, kötelező erejű jogalkotási aktust tartalmazó stratégiát; felhívja a Tanácsot, hogy aktiválja az áthidaló klauzulát, azaz fogadjon el egyhangú határozatot arról, hogy a nemi alapú erőszak is az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében felsorolt bűncselekmények közé tartozik;

13. felhívja a Bizottságot, hogy mérje fel az EU az Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásának lehetőségét és mihamarabb indítsa meg az eljárást, valamint hogy az új stratégia révén mozdítsa elő az Isztambuli Egyezmény tagállamok általi ratifikálását, és munkálkodjon aktívan a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak leküzdése céljából; felhívja a tagállamokat, hogy a lehető leghamarabb írják alá és ratifikálják az Isztambuli Egyezményt;

14. ismét felhívja a Bizottságot, hogy 2016-ot nyilvánítsa a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak elleni küzdelem európai évének, melynek során prioritásnak kell tekinteni a nők és lányok elleni erőszak jelentős mértékű visszaszorítására irányuló széles körű és hatékony stratégiák előmozdítását;

15. felhívja az Európai Uniót, hogy támogassa a tagállamokat a nők napi szintű, nyilvános zaklatása elleni kampányok és stratégiák kidolgozásában és a legjobb gyakorlatok más tagállamok számára való átadásában;

16. sürgősen szükségesnek tartja a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló irányelv, a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló rendelet, valamint az európai védelmi határozatról szóló irányelv átültetésének és végrehajtásának 2015-ig és azt követően történő további nyomon követését;

17. felhívja a Bizottságot, hogy a stratégiában határozzon meg „zéró toleranciára” vonatkozó kampányokat, és támogassa a tagállamokat abban, hogy jobban felhívják a társadalom figyelmét a nők elleni erőszak problémájára, valamint az erőszak és visszaélés eredetével, a megelőzéssel, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáféréssel és az áldozatoknak nyújtott támogatással kapcsolatos éves figyelemfelhívó kampányok szervezésében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a társadalom egészét, és különösen a férfiakat és fiúkat konkrétan bevonják a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelembe; továbbá felhívja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a női nemi szervek megcsonkítása elleni küzdelemre irányuló kezdeményezési nyomán;

2015. június 9., kedd

18. hangsúlyozza, hogy a nők elleni erőszak és a büntetlenség tényleges leküzdése érdekében a nőekkel és a lányokkal kapcsolatos társadalmi hozzáállás megváltoztatására van szükség, mivel a nőket túl gyakran ábrázolják alárendelt szerepekben, az ellenük irányuló erőszakot pedig túl gyakran elnézik, vagy alábecsülik annak súlyát; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat az erőszak sokféle formájának és alapvető okainak megelőzésében és leküzdésében, illetve az erőszak áldozatául esett nők védelmében, valamint hogy hozzon egyedi intézkedéseket annak különböző aspektusai vonatkozásában, ideértve a női menedékházak és a nemi alapú erőszak női áldozatainak támogatást nyújtó szervezetek fokozott támogatását, valamint megelőző intézkedések – pl. a nemi sztereotípiák és a megkülönböztető szociokulturális magatartásformák ellen már a kisgyermekkorától kezdve való fellépés, valamint az elkövető megbüntetése – végrehajtását;

19. megállapítja, hogy a szegénység női problémává válása a leánykereskedelem, a szexuális kizsákmányolás és a kényszerprostitúció fokozódásához vezethet, és súlyosabb pénzügyi függőségbe kényszerítheti a nőket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tárják fel a nők prostituálttá válásának okait, valamint dolgozzák ki a kereslet visszaszorításának módozatait; hangsúlyozza a prostitúcióból való kiutat célzó programok fontosságát;

20. rámutat a fizikai, szexuális vagy lelki bántalmazást elszenvedő nők gondozását végző szakképzett személyzet rendszeres továbbképzésének fontosságára; véleménye szerint az ilyen képzések alapvető fontosságúak az elsődleges és másodlagos ellátást nyújtók, köztük a sürgősségi szociális szolgáltatások, illetve az orvosi, a polgári védelmi és a rendőrségi szolgáltatások számára;

21. felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről szóló 2011/36/EU irányelvet, valamint felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje és kövesse nyomon a végrehajtást, valamint hogy azonosítsa a tagállamok közt megosztandó legjobb gyakorlatokat egy az emberkereskedelem leküzdésére vonatkozó új stratégia az eddigi stratégia érvényességének 2016-ban való lejáratá után történő elfogadása érdekében, amelynek magában kell foglalnia a nemi dimenziót és egy, a szexuális kizsákmányolás céljából történő emberkereskedelemre vonatkozó egyedi pillérrel kiemelt helyen kell kezelnie az emberkereskedelem áldozatainak jogait, különös tekintettel az emberkereskedelem új módszereire, melyek az egyéb, bevált módszerek háttérbe szorulásával párhuzamosan alakulnak ki, valamint hogy biztosítsa, hogy a stratégia kialakítása keretén belül valamennyi tagállami szakpolitika, költségvetés és eredmény átlátható és hozzáférhető legyen;

22. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson segítséget a tagállamoknak annak biztosításában, hogy a fenyegető zaklatás áldozatai részesülhessenek a meglévő intézkedések, így az európai védelmi határozat, a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló rendelet, valamint a bűncselekmények áldozatairól szóló irányelv által kínált védelemben, amikor az egyik uniós tagállamból a másikba költöznek, valamint hogy fontoljon meg további intézkedéseket a fenyegető zaklatás áldozatai számára biztosított védelem javítására, tekintettel arra, hogy a statisztikák szerint az Európai Unióban a nők 18 %-a már 15 éves kora óta szembesült a zaklatás e formájával, és minden ötödik áldozat szerint a visszaélést megvalósító magatartás két évig vagy annál hosszabb ideig tartott ⁽¹⁾.

23. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamok illetékes hatóságait a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési programjaik elkészítésében, és helyezzen külön hangsúlyt a nőekkel és lányokkal szembeni erőszak új formáira, így a kibercsaklatás (cyber harassment, cyber stalking ⁽²⁾, cyberbullying) jelenségére, valamint végezzen folyamatos értékeléseket; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a civil társadalommal folytatott szoros együttműködés fontosságát is, amely lehetővé teszi a problémák korábbi felismerését és eredményesebb kezelését;

24. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós tagállamok tegyék lehetővé a valamely személy által választott nem teljes mértékű jogi elismerését, beleértve a vezetéknevét, a társadalombiztosítási számát, és a személyazonosító okmányokban szereplő, a nem jelzésére szolgáló egyéb adatok megváltoztatását;

25. ismételt felhívja a Bizottságot, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete struktúráinak keretében a lehető legrövidebb időn belül hozza létre a nőekkel és lányokkal szembeni erőszak európai megfigyelőközpontját, melynek vezetését a nők és lányok elleni erőszakkal foglalkozó uniós koordinátor látja el;

⁽¹⁾ Nők elleni erőszak: Unió-szerte végzett felmérés. Fő eredmények – FRA-jelentés, 83–84. és 92–93. o.

⁽²⁾ Nők elleni erőszak: Unió-szerte végzett felmérés. Fő eredmények – FRA-jelentés, 87. o.

2015. június 9., kedd

A munka és az időbeosztás

26. felhívja a Bizottságot, hogy az új stratégiában fordítson külön figyelmet a családi élet és a munka összeegyeztetésének különböző lehetőségeire; ezzel összefüggésben sajnálatának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy elakadtak az szülési szabadságról szóló irányelv elfogadására irányuló tárgyalások, és újólág megerősíti a Parlament korlátlan együttműködési készségét; ugyanakkor felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az anyasággal kapcsolatos jogosultságaik védelmét és hozzanak intézkedéseket a munkavállalók terhesség alatti tisztességtelen elbocsátása ellen, és a gondozási feladatokat ellátó nők és férfiak tisztességtelen elbocsátással szembeni védelme érdekében;

27. felhívja a figyelmet arra, hogy a rendelkezésre álló uniós támogatás ellenére egyes tagállamok költségvetési megszorításokat hajtottak végre, amelyek befolyásolják a gyermekgondozási szolgáltatások rendelkezésre állását, minőséget és költségeit, ez pedig káros hatással van a családi és szakmai élet összeegyeztetésére, ami elsősorban a nőket sújtja; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a barcelonai célok elérését, és támogassa a tagállamokat a továbbiakban is a magas színvonalú és megfizethető, megfelelő időpontokban rendelkezésre álló gyermekgondozási szolgáltatások kialakításában, továbbá határozzon meg új célkitűzéseket a gyermekgondozási struktúrák vonatkozásában; ennek kapcsán hangsúlyozza a gyerekek, az idősebbek és a különleges ápolásra szorulóknak megfizethető ápolási és gondozási lehetőségei rendelkezésre állásának, minőségének és hozzáférhetőségének fontosságát is, ideértve az eltartottak számára való segítségnyújtást is, valamint biztosítva, hogy e szolgáltatások rendelkezésre állása összeegyeztethető legyen mind a nők, mind a férfiak teljes munkaidejével; megjegyzi, hogy az átfogóbb napközi és bölcsődei létesítmények nemcsak a szükséges közpolitikáktól függenek, hanem a munkaadóknak az ilyen megoldások felkínálására adott ösztönzéstől is;

28. hangsúlyozza, hogy a rugalmas munkavégzési formák fontos szerepet játszanak abban, hogy a nők és férfiak összeegyeztethessék a munkát a családi élettel, feltéve, hogy a munkavállaló szabadon dönthet a munkavégzési formával kapcsolatban, és utasítja a Bizottságot, hogy hangolja össze és mozdítsa elő a legjobb gyakorlatok cseréjét; hangsúlyozza ezzel összefüggésben a figyelemfelhívó kampányok szükségességét, amelyek a háztartási, gondozási és ápolási munka egyenlő elosztásával, a gondozási infrastruktúrába való jobb beruházással, a férfiak részvételre való ösztönzésével és egy legalább 10 napos apasági szabadság, valamint mindkét szülő számára rendelkezésre álló, de az apák számára erős ösztönzőket – például nem átruházható szülői szabadságot – tartalmazó szülői szabadság bevezetésével foglalkoznak; hangsúlyozza, hogy az azonos szülői szabadság a család minden tagjának javára szolgál, és ösztönzőként működhet a szülői szabadsághoz kapcsolódó megkülönböztetés csökkentéséhez;

29. kéri a nők magasabb foglalkoztatási arányának előmozdításához szükséges intézkedések elfogadását, biztosítva többek között az elérhető áron nyújtott gondozást és gyermekfelügyeletet, a megfelelő anyasági, apasági és szülői szabadságok rendszerét, valamint a munkaidő és a munkahelyek rugalmasságát; hangsúlyozza a jó, biztonságos munkakörülmények fontosságát, a nők és a férfiak számára egyaránt lehetővé téve munkájuk és magánéletük összeegyeztetését, és felkéri a Bizottságot, hogy a nemek közötti nagyobb egyenlőség megteremtése érdekében hangolja össze és mozdítsa elő a munkavállalók jogainak megerősítésére irányuló erőfeszítéseket; hangsúlyozza, hogy a családi, személyes és szakmai élet közötti egyensúly javítása a gazdasági fellendülés, a fenntartható demográfia és a személyes és szociális jólét fontos alkotóeleme, és kiemeli, hogy a férfiak és a nők egyenlő munkaerő-piaci részvétele jelentősen növelné az EU gazdasági potenciálját, egyszersmind biztosítva e piac igazságos és inkluzív jellegét; hivatkozik az OECD becslésére, amely szerint ha 2030-ra megvalósulna az egyenlő részvételi arány, akkor ez az egy főre jutó GDP 12,4%-os növekedését eredményezné; rámutat, hogy a részmunkaidős állások – amelyeket túlnyomórészt nők vesznek igénybe – megkönnyíthetik ugyan a családi és a szakmai élet összeegyeztetését, de kevesebb pályafutási lehetőséget kínálnak, rosszabb fizetéssel és kisebb nyugdíjjal járnak, valamint a humántőke gyenge kihasználását jelentik, ezért mind a gazdasági növekedés, mind a jólét tekintetében fékezik ez előrelépést;

30. hangsúlyozza a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) minősített, nemek szerint bontott adatok gyűjtésére való felkérésének fontosságát az ápolási, gondozási és házimunkával töltött idő, valamint a szabadidő megoszlása területén, rendszeres értékelés céljából;

31. ajánlja, hogy – mivel a családok szerkezete és meghatározása folyamatosan változik – a családdal és a munkavégzéssel kapcsolatos jogszabályok legyenek átfogóbbak az egyszülős családok és az LGBT szülők vonatkozásában.

32. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a nők bevonását a szociális párbeszédbe, valamint a nők szakszervezeti képviseletét minden ágazatban;

2015. június 9., kedd

33. felhívja a Bizottságot, hogy a stratégia keretében ösztönözze a tagállamokat a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 189. egyezményének ratifikálására, erősítve ezzel a háztartásokban dolgozó és ápolást végző európai alkalmazottak jogait;

34. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamok illetékes hatóságait az olyan ösztönzők létrehozásában, amelyek az informális munka formális munkává való átalakítására készítik a munkaadókat; rámutat a be nem jelentett munkavégzés gyakoriságára, különösen azokban az ágazatokban, ahol a női munkavállalók vannak többségben, például a magán-háztartásokban végzett munka esetében; felszólítja a tagállamokat, hogy folytassanak küzdelmet a nők által végzett bizonytalan munka és be nem jelentett munka ellen, ezek ugyanis kaotikussá teszik a nők fizetési struktúráját és növelik a szegénységet a nők körében, kiváltképpen idős korban, és negatívan hatnak mind a nők szociális biztonságára, mind pedig az EU GDP-jére, felszólítja továbbá a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő szociális védelmet a munkavállalók számára; felszólít az európai platform gyors létrehozására a be nem jelentett munkavégzés jobb megelőzése és az attól való visszatartás érdekében;

35. hangsúlyozza, hogy a szegénység női problémává válása különböző tényezők – törések a nők pályafutásában, a nemek közötti bérszakadék (16,4%), a nemek közötti nyugdíjszakadék (39%), a nemek közötti egyenlőtlenség a munkahelyi előrelépés tekintetében, a nők gyakori alkalmazása atipikus szerződések keretében (kényszerű részmunkaidők, helyettesítés, „nulla óras” szerződések) vagy az önfoglalkoztató munkavégzők esetében a segítő partnerek szociális biztonsági jogállásának hiánya, valamint az egyedülálló anyák által vezetett háztartások szegénysége – következménye; hangsúlyozza, hogy a szegénységben élők számának 2020-ig 20 millióval történő csökkentése csakis a nemek közötti egyenlőséget érvényre juttató szegénység- és megkülönböztetésellenes politikákkal valósítható meg, egyrészt olyan akcióprogramok révén, amelyek különös figyelmet fordítanak a hátrányos helyzetű nőkre, és amelyeket a női szegénység leküzdésére irányuló fellépések támogatnak, másrészt a munkafeltételek javítása révén az alacsony jövedelmet biztosító ágazatokban, ahol a nők felülreprezentáltak; hangsúlyozza, hogy a nőket érintő halmozott hátrányos megkülönböztetés – amelynek oka a fogyatékoság, a faji vagy etnikai háttér, a társadalmi-gazdasági státusz, a nemi irányultság vagy egyéb hasonló tényezők – hozzájárul a szegénység női problémává válásához; hangsúlyozza, hogy fel kell tárnai az adóügyi intézkedések és a munkaidő-modellek nőkre és családokra gyakorolt hatásait;

36. elvárja, hogy a Bizottság a hatáskörében engedélyezett minden intézkedést hozzon meg annak érdekében, hogy a nőkkel és férfakkal szembeni egyenlő bánásmóddal kapcsolatos európai irányelveket minden részletükben, még a kollektív megállapodásokról tárgyaló szociális partnerekkel is betartassa, emellett ösztönözze a szociális partnerekkel a fizetések átláthatóságáról, a nőkre vonatkozó részmunkaidős és határozott idejű munkaszerződések feltételeiről, valamint a nők „zöld” és innovatív iparágakban való részvételének ösztönzéséről folytatott párbeszédet; hangsúlyozza, hogy a nyugdíjak a jogosultak gazdasági függetlenségének meghatározó tényezőjét képezik, és hogy a nyugdíjak közötti szakadék a nemi alapon elfogult munkaerőpiacon eltöltött szakmai életpálya során felhalmozódó hátrányokat tükrözi; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket a nemek közötti nyugdíjszakadék mérséklésére (ami a nemek közötti bérszakadék közvetlen következménye), és vizsgálják meg a nyugdíjrendszereknek a nők különböző csoportjaira gyakorolt hatásait, különös figyelmet fordítva a részmunkaidős és atipikus munkaszerződésekre;

37. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a közös felelősség fogalma uniós szinten beépüljön a köztudatba, így biztosítva a nők jogainak teljes körű elismerését a mezőgazdasági szektorban is; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy járuljanak hozzá egy olyan stratégia támogatásához, amelynek célja munkahelyek létrehozása a vidéki térségekben élő nők számára, és ebből következően méltányos nyugdíj biztosítása az EU-ban bizonytalan körülmények között élő nyugdíjas nők számára, továbbá felszólít az olyan politikai erőfeszítések támogatására, amelyek célja a nők szerepének megerősítése a mezőgazdaságban, valamint képviselőik fokozása a mezőgazdasági ágazat valamennyi politikai, gazdasági és társadalmi fórumán;

38. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe azokat a társadalmi-gazdasági akadályokat, amelyekkel sajátos helyzetben levő nők szembesülnek, akik például vidéki térségekben élnek, férfiak által uralt ágazatokban dolgoznak, idősebbek vagy fogyatékosággal élnek; hangsúlyozza, hogy a nőknek a férfiakhoz képest továbbra is kevesebb esélyük van munkahelyük megtartására, ráadásul a válság következményeképpen még inkább nőtt a munkahelyek bizonytalansága, és aggodalmának ad hangot az aktív kereset ellenére szegénységben élő nők száma és aránya miatt; úgy véli, hogy a nők munkaerő-piaci visszatérésének megkönnyítéséhez összetett politikai megoldásokra van szükség, amelyek felölelik az élethosszig tartó tanulást, a bizonytalan foglalkoztatás visszaszorítását, a munkavállalói jogok érvényesülésének támogatását és a differenciált munkaszervezési gyakorlatok előmozdítását; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a nemekkel kapcsolatos szempontokat minden munkahely-teremtési programban, magas színvonalú munkahelyeket hozva létre az ILO méltányos munkára vonatkozó programjával összhangban;

2015. június 9., kedd

39. hangsúlyozza, hogy a gazdasági növekedés és a versenyképesség az EU-ban attól függ, sikerül-e áthidalni a nők iskolai végzettsége (az európai egyetemi diplomások 60 %-a nő), illetve munkaerő-piaci részvételük és helyzetük közötti szakadékot; hangsúlyozza a vertikális és horizontális szegregáció minden vonatkozása elleni küzdelem szükségességét, mivel e szegregáció korlátozza a nők alkalmazását bizonyos ágazatokban és megfosztja őket a vállalati hierarchia magasabb szintjeire jutás lehetőségétől; hangsúlyozza, hogy egyes tagállamokban a meglévő kedvező jogszabályi intézkedések – különösen a közszférában – javították a nemek közötti egyenlőséget a pályakezdők szintjén, de ezt még ki kell terjeszteni valamennyi karrierszintre;

A nők részvétele a döntéshozatalban és vállalkozó szellemük erősítése

40. rámutat, hogy a nők igazgatótanácsokban való részvételének arányában messze a legnagyobb növekedést azokban az országokban érték el, amelyek már jogszabályt fogadtak el a kötelező kvótákról, ezzel szemben azokban a tagállamokban, ahol nem hajtottak végre kötelező rendelkezéseket, a társaságok továbbra is távol vannak a nemek közötti elfogadható egyensúly megteremtésétől; hangsúlyozza, hogy támogatni kell a nők kinevezésére irányuló átlátható eljárásokat a tőzsdén jegyzett társaságok igazgatótanácsai nem ügyvezetői állásaiba; bátorítja az állami és a magánszektort, hogy vegyék fontolóra önkéntes rendszerek bevezetését a nők vezetői állásokba történő előléptetése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy vegyen fel a stratégiába konkrét intézkedéseket a nők és a férfiak vezető pozíciókban való egyenlő képviselésével kapcsolatban, és támogassa a Tanácsot a nemek nem ügyvezetői bizottságokban való kiegyensúlyozott képviseléséről szóló irányelv elfogadására irányuló tárgyalások során; kéri a Tanácsot, hogy a lehető leghamarabb hozza meg közös álláspontját ezen irányelv-tervezetre vonatkozóan;

41. felhívja a Bizottságot, hogy teremtsen olyan ösztönzőket a tagállamok számára, amelyek a nők és a férfiak kiegyensúlyozottabb képviseléséhez vezetnek az önkormányzati tanácsokban, a nemzeti, regionális és helyi parlamentekben és az Európai Parlamentben, és hangsúlyozza ennek kapcsán a kiegyensúlyozott – nemek szerint váltakozó – választási listák jelentőségét; kiemeli a kvóták fontosságát a nők politikai döntéshozatalban való részvételének növelésében; felszólítja az összes uniós intézményt, hogy hozzanak intézkedéseket a nemek közötti egyenlőség saját döntéshozatali szerveiken belüli növelésére, a magas szintű uniós álláshelyekre pedig egy-egy nőt és férfit egyaránt jelöljenek; úgy véli, hogy a Bizottság összetételében kötelezővé kellene tenni a nemek egyenlő képviselését, és hogy a Bizottságnak a nemek közötti egyenlőség elve alapján történő kinevezése példát mutatna az egyenlőséggel kapcsolatos további munkához;

42. felhívja a figyelmet a nők és férfiak képviselésének egyenlőtlenségére a politikai, kormányzati és gazdasági döntéshozatal terén, valamint arra, hogy a nők részvétele előtt álló akadályok a nemi alapú megkülönböztetés és a sztereotip viselkedések elegendőek tulajdoníthatók, amelyek továbbra is fennállnak az üzleti világban, a politikában és a társadalomban; rámutat, hogy bár a nők adják a frissdiplomások 60 %-át, mégis alulreprezentáltak például a tudományos és kutatási ágazatban; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hívják fel a nők figyelmét az e területen nyújtott képzési lehetőségekre, és biztosítsanak számukra a férfiakéval egyenlő esélyeket a megfelelő szakmákban való elhelyezkedés és a karrierépítés során; megjegyzi, hogy a nők pályafutásában ritka a jelentős előrelépés; felszólítja a tagállamokat, hogy bátorítsák és támogassák a nők sikeres karrierépítését, többek között pozitív fellépések, például hálózatépítési és mentori programok, a megfelelő feltételek megteremtése, valamint a képzés, az előmenetel, az átképzés és a továbbképzés biztosítása révén valamennyi korosztály számára; hangsúlyozza a nők és férfiak közötti foglalkoztatási egyenlőséget célzó és a csúcscsúzmunkákban a nők lehetséges kiszolgáltatottságát tekintetbe vevő politikák jelentőségét; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak különösen támogatnia kell a munkahelyi zaklatás elleni küzdelemre irányuló politikákat⁽¹⁾;

43. hangsúlyozza, hogy a nők Európa össznépszerűségének 52 %-át, az önálló vállalkozóknak és az induló vállalkozásoknak azonban csak az egyharmadát teszik ki; hangsúlyozza a vállalkozó nőknek és a tudomány területén dolgozó nőknek szóló támogatási programok fontosságát, és felhívja az EU-t, hogy nyújtson az ilyen programokhoz kézzelfogható támogatást; felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen elemzést és dolgozzon ki javaslatokat arra vonatkozóan, miként lehetne érdekeltté tenni a nőket vállalkozások alapításában; hangsúlyozza, hogy a támogatási programokról és finanszírozási lehetőségekről tájékoztatni kell a potenciális női vállalkozókat, tudósokat és kutatókat; bátorítja a tagállamokat olyan intézkedések és fellépések előmozdítására, amelyek segítik és tanácsokkal látják el a vállalkozást indítani kívánó nőket, erősítik vállalkozó szellemüket, megkönnyítik és egyszerűsítik a finanszírozáshoz és egyéb támogatásokhoz

⁽¹⁾ A nők elleni erőszak: uniós szintű felmérés. Fő eredmények – FRA-jelentés, 96. o.

2015. június 9., kedd

való hozzáférést, valamint csökkentik a bürokratikus terheket és a nők induló vállalkozásait nehezítő más akadályokat;

Pénzügyi források

44. ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy az elmúlt években alig csökkent, így továbbra is fennáll a nemek közötti bérszakadék; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti bérszakadék a nők alacsony munkaerő-piaci részvételéből, a vertikális és horizontális szegregációból, valamint abból a tényből fakad, hogy a jövedelmek gyakran alacsonyabbak a nők fokozott jelenlétével jellemzett ágazatokban; felszólítja a Bizottságot, hogy világítsa át a 2006/54/EK irányelv végrehajtását, és tegyen mind jogalkotási, mind nem jogalkotási javaslatokat a strukturális bérkülönbségekkel kapcsolatos célzott intézkedésekre, amelyek biztosítják a jövedelmek átláthatóságát és szankciókat alkalmaznak, ezáltal csökkentve a nemek közötti bérszakadékot, továbbá felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen évente jelentést e tárgyban; bátorítja a tagállamokat, hogy éljenek a legújabb közbeszerzési irányelv által kínált, a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére vonatkozó politika előmozdításának és javításának eszközeként felhasználható potenciális lehetőségekkel, megfontolva olyan rendelkezések bevezetését, amelyek a tagállamok egyenlő bánásmódra és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, már meglévő jogszabályain alapulnak, és az e szempontoknak való megfelelést adott esetben a közbeszerzési szerződések odaítélésének egyik feltételként szabják; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak megvizsgálására, hogy a közbeszerzési szerződésekbe foglalt szociális záradékok felhasználhatók-e a társadalmi befogadásra irányuló szakpolitikák javításának potenciális eszközeként; elismeri, hogy ez az elgondolás csak az Unió versenyjogának tiszteletben tartása mellett valósítható meg;

45. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy költségvetési politikájuk, valamint szociális biztonsági rendszereik és közszolgáltatásaik kialakításakor vegyék figyelembe a demográfiai fejleményeket és a háztartások méretében és összetételében bekövetkező változásokat;

46. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat a különösen az egyedülálló anyákat sújtó, a válság által tovább súlyosbított, társadalmi kirekesztésüket fokozó szegénység elleni küzdelemben;

47. felszólítja a Bizottságot, hogy a nők munkaerő-piaci részvételének elősegítésére irányuló fontos stratégia keretében támogassa a tagállamokat abban, hogy a strukturális alapok fokozott igénybe vételével befektetéseket hajtsanak végre a gyermekek és idős emberek gondozását végző köztisztviselőkben;

48. ismételten hangsúlyozza, hogy a 2006/54/EK irányelv a jelenlegi formájában nem képes megoldani a nemek közötti bérszakadék problémáját, és ahhoz sem elég hatékony, hogy a foglalkoztatás és a munkavégzés terén megvalósítsa a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó célkitűzést; sürgeti a Bizottságot, hogy késedelem nélkül vizsgálja felül ezt az irányelvet;

49. úgy véli, hogy a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelmet célzó politikáknak és eszközöknek – például az ifjúsági garanciának és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésnek – meg kell felelniük a fiatal férfiak és nők sajátos igényeinek ahhoz, hogy a fiatal nők is beléphessenek a munkaerőpiacra; másrészt felhívja a figyelmet arra, hogy a munkával nem rendelkező, és oktatásban vagy képzésben sem részesülő (NEET) fiatal nők aránya magasabb, mint a fiatal férfiaké; felhív továbbá a nemek szerint bontott adatok gyűjtésére a fiatalok körében tapasztalható munkanélküliség tekintetében is annak érdekében, hogy megfelelően súlyozott és tényeken alapuló politikákat lehessen kidolgozni;

50. felhívja a Bizottságot, hogy mind a 2014-ben elfogadott beruházási csomagot, mind az ifjúsági garanciát igazítsa határozottabban a lányok és a nők sajátos helyzetéhez és sajátos szükségleteihez;

51. hangsúlyozza a bevált gyakorlatok és kezdeményezések cseréjének fontosságát, szembeszállva a szakértelem fokozatos elvesztésének (deskilling) tendenciájával, fejlesztve készségeiket vagy képzést biztosítva számukra, amelynek köszönhetően a kizárólag a gyermekeik vagy más hozzátartozóik gondozásával eltöltött időszak után ismét eséllyel jelenhetnek meg a munkaerő-piacon; hangsúlyozza továbbá a diplomák és végzettségek jobb elismerését célzó intézkedések fontosságát annak érdekében, hogy ne maradjon kihasználatlanul a jól képzett nők szaktudása, ami különösen a migráns nők esetében fordul gyakran elő;

Egészség

52. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat a szexuális és reprodukció egészség és jogok, a biztonságos és legális abortusz és fogamzásgátlók, valamint az általános egészségügyi ellátás területein a jó minőségű, földrajzilag megfelelő és megfizethető áron kínált szolgáltatások biztosításában;

2015. június 9., kedd

53. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy a férfiak és nők közötti egyenlőség biztosítása, valamint és a szexuális és reprodukív egészségről és jogokról szóló nemzeti szakpolitikák kiegészítése érdekében a szexuális és reprodukív egészséget és jogokat is foglalja bele az EU következő egészségügyi stratégiájába;
54. kéri a tagállamokat, hogy figyelmüket összpontosítsák a nemi úton terjedő betegségek megelőzésére, megelőző módszerek kidolgozására, valamint a megelőzés és a kutatás összefüggéseire annak érdekében, hogy rendszeres nőgyógyászati ellenőrzések és vizsgálatok révén javítsák a betegségek, közöttük a nőket megtámadó rákok (a mellrák, a méhnyakrák és a petefészekrák) korai észlelését;
55. ismételten felhívja a Bizottságot és az Egészségügyi Világszervezetet, hogy a nemi identitással kapcsolatos rendellenességeket töröljék a mentális és viselkedési rendellenességek listájáról, továbbá gondoskodjanak arról, hogy a Betegségek Nemzetközi Osztályozása 11. változatával (BNO-11) kapcsolatos tárgyalásokon a másság e megnyilvánulásait, valamint a gyermekkori nemi sokszínűséget ne minősítsék kóros jelenségnek;
56. elismeri a szexuális és reprodukív jogok fontosságát, felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen az európai fiatalokat szexuális és párkapcsolati felvilágosításának legjobb gyakorlatait felvonultató modelleket;
57. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a nemi szempontok érvényesülését vizsgáló ellenőrzést kell végeznie annak biztosítása érdekében, hogy az uniós egészségügyi politikák és az EU által finanszírozott kutatások többet foglalkozzanak a nők egészségi állapotával és diagnózisával;
58. hangsúlyozza a nemekre jellemző betegségi tünetekkel, az egészségre kiható nemi szerepekkel és a sztereotípiákkal kapcsolatos ismeretterjesztő kampányok fontosságát, és felhívja a Bizottságot, hogy pénzügyileg is támogassa a nemi szempontú kutatási programokat;
59. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat a saját termékenység (gyógyszeres) támogatására és a megkülönböztetés felszámolására a termékenységi kezeléshez és az asszisztált reprodukcióhoz való hozzáférés során; felhívja a figyelmet ennek kapcsán az örökbefogadás támogatásának fontosságára;
60. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket szexuális oktatási programok bevezetésére az iskolákban, továbbá biztosítsák a tanácsadást és a fogamzásgátláshoz való hozzáférést a fiatalok számára;

Tudás, oktatás és média

61. felhívja a Bizottságot, hogy teremtsen ösztönzőket a tagállamokban, amelyek a sztereotípiák és a merev struktúrák megkérdőjelezése céljából előmozdítják a médiák kritikus használatának hozzáértő oktatását, kéri továbbá a Bizottságot, hogy terjessze a korábbi oktatási anyagokban a nemi szerepeket sztereotip módon beállító részek felülvizsgálata tekintetében kialakított legjobb gyakorlatok példáit; felhívja ezzel összefüggésben a Bizottságot, hogy az oktatás és a média területén támogassa a szexista sztereotípiákkal és a hagyományos nemi szerepekkel kapcsolatos figyelemfelhívó programokat, valamint folytasson kampányokat a pozitív női és férfi szerepek előmozdításának érdekében; hangsúlyozza ennek kapcsán, hogy az LMBTI-személyek – diákok, szülők vagy tanárok – iskolai megfélemlítése és a velük szemben táplált előítélet leküzdését a nemi sztereotípiák elleni uniós küzdelem részévé kell tenni; hangsúlyozza ennek kapcsán a tanárok megfelelő pedagógiai felfogásának fontosságát a nemi kérdésekben ahhoz, hogy felhívhassák a figyelmet az egyenlőség és a sokszínű társadalom előnyeire;
62. felhívja a tagállamokat és különösen a médiaszabályozókat annak mérlegelésére, hogy a nők szerepe miként tükröződik – mennyiségi és minőségi értelemben egyaránt – a médiában, mozdítsák elő, hogy a nőkről alkotott kép kiegyensúlyozott és sztereotípiáktól mentes legyen, amely tiszteletben tartja a nők méltóságát, sokrétű szerepét és identitását, továbbá biztosítsák, hogy a kereskedelmi audiovizuális hírközlési csatornák ne tartalmazzanak nemi alapú megkülönböztetést és ne ábrázolják a nőket megalázó módon, különösen figyelmet fordítva az internetes médiaorgánumokra, amelyek gyakran vesznek célba nőket és lányokat; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak ugyancsak javítaniuk kell a nők hozzáférést a médiában kínált munkalehetőségekhez, különösen elősegítve a döntéshozatali álláshelyekbe kerülésüket; felhívja a Bizottságot, hogy értesse meg a tagállamokkal a közszolgálati média mintaadó, a sokszínűséget bemutató szerepének szükségességét; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy eltökéltebben törekedjenek a média által közvetített előítéletes nemi sztereotípiák felszámolására, és felhívja a figyelmet a nemi sztereotípiák felszámolásáról szóló, 2013-ban elfogadott parlamenti jelentésben szereplő fontos intézkedésekre;

2015. június 9., kedd

63. kiemeli az oktatás és a nők társadalmi érvényesülése meghatározó szerepét a nemi sztereotípiák elleni küzdelemben és a nemi hovatartozás alapján történő megkülönböztetés megszüntetésében, valamint hangsúlyozza az oktatás nőkre, a társadalomra és általában a gazdaságra gyakorolt pozitív hatását; hangsúlyozza annak rendkívüli fontosságát, hogy ezek az értékek már kiskorban rögzüljenek, ezért tudatosító kampányokat tartani kell a munkahelyeken és a médiában, kiemelve a férfiak szerepét az egyenlőség előmozdításában, a családi teendők egyenlő megosztásában, valamint a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtésében;

64. hangsúlyozza, hogy az EU által finanszírozott valamennyi kulturális, oktatási és kutatási programban érvényre kell juttatni a nemek közötti esélyegyenlőség szempontját, és kéri a Bizottságot, hogy a Horizont 2020 programba külön területként emelje be a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kutatást;

65. utasítja a Bizottságot tanulmány készítésére arról, milyen hatásokat gyakorol a hétköznapi életre a nemekkel kapcsolatos kérdéseknek a közéletben, a médiában és az oktatási intézményekben történő megjelenítése, különös figyelmet fordítva az iskolai megfélemlítés, a gyűlöletbeszéd és a nemi alapú erőszak jelenségeire;

66. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a polgárok aktív társadalmi részvételét előmozdító, elsősorban a nőket és a migráns nőket megszólító kampányokat és kezdeményezéseket;

Globális kitekintés

67. kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy az európai fejlesztési együttműködés az emberi jogokon alapuló megközelítést kövessen, különös súlyt helyezve a nemek közötti egyenlőségre, a nők képzésére, a nők elleni erőszak valamennyi formájának leküzdésére és a gyermekmunka felszámolására; aláhúzza, hogy az egészséghez, különösen a szexuális és reprodukív egészséghez és az azzal összefüggő jogokhoz való egyetemes hozzáférés alapvető emberi jog, és hangsúlyozza a családtervezési szolgáltatásokhoz való önkéntes hozzáférés, a tájékoztatás és a felvilágosítás fontosságát az anya- és csecsemőhalandóság csökkentése, valamint a nemi alapú erőszak minden formája – közöttük a női nemi szervek megcsonkítása, a gyermek-, a korai és kényszerházasságok, az utód nemétől függő szelektív terhesség-megszakítás, a kényszersterilizálás és a a párkapcsolaton belüli nemi erőszak – felszámolása szempontjából;

68. nyomatékosan rámutat arra, hogy feltétlenül szükség van a nemi dimenzió beépítésére az élelmezésbiztonsági programozás valamennyi elemébe, mivel Afrikában a mezőgazdasági munkák 80 %-át a nők végzik;

69. felhívja a Bizottságot, hogy a bővítési politika, a szomszédságpolitika, a fejlesztési együttműködés, a kereskedelmi kapcsolatok és a diplomáciai kapcsolatok területén törekedjen olyan norma bevezetésére, amely a nők jogait emberi jogként határozza meg, és e jog tiszteletben tartását kötelezővé, valamint a strukturált párbeszéd részévé teszi az EU valamennyi partnersége és kétoldalú tárgyalásai keretében; hangsúlyozza a valamennyi szereplővel – különösen a fejlesztési együttműködés keretében a nőjogi szervezetekkel és a civil társadalmi szervezetekkel, valamint a helyi és regionális önkormányzati szövetségekkel – folytatott, önkéntes részvételen alapuló együttműködés fontosságát; sürgeti a Bizottságot annak elismerésére, hogy a lányok előtérbe helyezése a globális fejlesztésen belül keretet biztosít a lányok emberi jogai tiszteletben tartásának, előmozdításának és megvalósulásának biztosításához, valamint kéri, hogy a „Girl Declaration” néven ismert nyilatkozat és annak céljai a 2015 utáni időszakra szóló, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia középpontjába kerüljenek; hangsúlyozza a tájékoztató és figyelemfelhívó kampányok fontosságát azokon a helyeken, ahol rendszeresen előfordulnak nemi alapú emberi jogi jogsértések;

70. felhívja a Bizottságot annak előmozdítására, hogy a tagállamok cselekvési tervet készítsenek az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. és 1820. számú határozatai alapján; emlékezteti a nemzetközi közösséget a nők és lányok biztonságáról való gondoskodás szükségességére, nevezetesen a háborús fegyverként alkalmazott nemi erőszak és a kényszerprostitúció elleni védelemre; határozottan elítéli a nők ellen elkövetett nemi erőszak háborús fegyverként történő rendszeres alkalmazását; hangsúlyozza, hogy többet kell tenni a nemzetközi jog betartásának, valamint a konfliktusok során erőszaknak kitett nők és lányok megfelelő orvosi és pszichológiai segítséghez való hozzáféréseinek biztosítása érdekében;

71. sürgeti, hogy az Unió és a tagállamai által nyújtott humanitárius segítségre ne vonatkozzanak más adományozó partnerek által a szükséges orvosi ellátásra vonatkozóan felállított korlátozások, többek között a fegyveres konfliktusokban nemi erőszak áldozatává vált nők és lányok esetében a biztonságos abortuszhoz való hozzáférés tekintetében;

2015. június 9., kedd

72. hangsúlyozza, hogy mennyire fontos a nemi szempontokat figyelembe vevő menekültügyi és migrációs politika, a nemi szervek megcsonkításával való fenyegetettség menedékkérelmi indokként való elismerése, valamint a megfelelő iránymutatások kidolgozása és a legjobb gyakorlatok példáinak koordinálása; ennek kapcsán hangsúlyozza az egyéni tartózkodási jog nélkülözhetetlenségét, mivel e jog híján egyenlőtlenek az erőviszonyok, és különösen nehéz a migráns nők helyzete a családon belüli erőszak esetén; felhívja a Bizottságot olyan külön fellépések vizsgálatára és azonosítására, amelyek biztosíthatják a menedékkérő nők jogainak erősítését és maradéktalan tiszteletben tartását a menedékjogi eljárás teljes folyamatában;

73. felhívja a Bizottságot, hogy gyűjtsön nemi bontású adatokat azzal a céllal, hogy az éghajlat-, környezet és energiapolitika területén hatásvizsgálatot készítsen a nőket érintő vonatkozások tekintetében;

74. rámutat arra, hogy az EU részvételével zajló katonai és polgári válságkezelő missziókban vannak ugyan a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsadók, de növelni kell a nők részvételét a műveletekben és missziókban a döntéshozatal valamennyi szintjén, valamint a béketárgyalásokon és a helyreállítási folyamatokban is; ragaszkodik ahhoz, hogy minden misszió esetben álljon rendelkezésre a lányok és a nők jogait, valamint a nemek közötti egyenlőséget érvényre juttató stratégia; úgy véli továbbá, hogy az EKSZ következő emberi jogi cselekvési tervében külön fejezetben kell foglalkozni a nemek közötti egyenlőséggel; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat (EEAS) közötti folyamatos és intenzív együttműködés fontosságát;

Intézményi mechanizmusok és a nemek közötti egyenlőség érvényesítése

75. felhívja a Bizottságot, hogy valamennyi területen és a kormányzás minden szintjén, minden jogalkotási javaslat esetében mozdítsa elő a nemek közötti egyenlőség érvényesítése (gender mainstreaming), a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés (gender budgeting) és a nemi szempontú hatásvizsgálat (gender impact assessment) alkalmazását, konkrét célokat tűzve ki a nemek közötti egyenlőség tekintetében; kéri a Számvevőszéket, hogy az uniós költségvetés végrehajtásának értékelése során is vegye figyelembe a nemi dimenziót; hasonlóképpen kéri a tagállamokat is, hogy költségvetésükbe vezessék be a nemi dimenziót a kormányzati programok és politikák, a források elosztására gyakorolt hatásuk és a férfiak és nők közötti egyenlőséghez való hozzájárulásuk elemzése érdekében;

76. felhívja továbbá a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamok, a nőjogi szervezetek és a szociális partnerek közötti együttműködést;

77. hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőségért és a megkülönböztetés ellen küzdő nemzeti szervek megfelelő finanszírozásának fontosságát; kéri a Bizottságot, hogy vesse tüzetes átvilágítás alá a panaszokat kivizsgáló nemzeti szervek hatékonyságát, valamint a nemek közötti egyenlőségről szóló irányelvek végrehajtását szolgáló eljárások eredményességét; kéri ezzel összefüggésben a Bizottságot is, hogy támogassa a Nemek közötti egyenlőség a helyi életben európai chartája végrehajtását, és megfelelő, előre tervezhető pénzügyi támogatásokkal segítse elő a nem kormányzati – különösen nőjogi és a nemek közötti egyenlőség kérdéseivel foglalkozó egyéb – szervezetek folyamatos működését; kéri továbbá ezzel összefüggésben, hogy továbbra is részesítsék pénzügyi támogatásban a Daphne programot, valamint ne korlátozzák láthatóságát, továbbra is lehetővé téve különösen a tagállamokban helyben működő nőjogi szervezetek számára, hogy a nőkkel szembeni erőszak felszámolásáért munkálkodjanak;

78. hangsúlyozza a Bizottság és a Parlament közötti, partnerségen alapuló együttműködés fontosságát, és ezért javasolja, hogy a jogérvényesülésért, a fogyasztóvédelmi politikáért és a nemek közötti esélyegyenlőségért felelős biztos tegyen szóbeli beszámolót és készítsen írásos éves eredményjelentést a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságnak a stratégiában megállapított célok eléréséről, minden egyes tagállamról egyedi tájékoztatást adó országspecifikus megközelítést alkalmazva, és kitérve mind a Bizottság, mind a tagállamok szempontjaira;

79. felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal, és az elért eredmények azonosítása, valamint a kötelezettségvállalások megújítása céljából évente hívjon össze uniós csúcstalálkozót a nemek közötti egyenlőséggel és nőjogokkal kapcsolatos kérdések megvitatása érdekében;

o

o o

80. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

2015. június 9., kedd

P8_TA(2015)0219

Szellem tulajdon-jogok a harmadik országokban

Az Európai Parlament 2015. június 9-i állásfoglalása a szellem tulajdon-jogok harmadik országokban történő érvényesítésének stratégiájáról (2014/2206(INI))

(2016/C 407/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett, „Kereskedelem, növekedés és szellemi tulajdon – A szellem tulajdon-jogok harmadik országokban történő érvényesítésének stratégiája” című, 2014. július 1-jei közleményére (COM(2014)0389),
- tekintettel a szellem tulajdon-jogok harmadik országokban történő érvényesítésére irányuló bizottsági stratégiára ⁽¹⁾ és annak 2010. novemberi független értékelésére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 11. cikke (1) bekezdésére és 17. cikke (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európa 2020 stratégiára (COM(2010)2020),
- tekintettel az Európai Tanács 2014. március 21-i következtetéseire,
- tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) „A hamisítás és a kalózkodás gazdasági hatása” című 2008. évi, 2009-ben módosított jelentésére,
- tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) „A digitális tartalommal kapcsolatos szerzői jogi kalózkodás” című, 2009. évi jelentésére,
- tekintettel az Európai Szabadalmi Hivatal és a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (ESZH/BPHH) „A szellem tulajdon-intenzív iparágak hozzájárulása az európai gazdasági teljesítményhez és foglalkoztatáshoz” című, 2013. évi közös tanulmányára,
- tekintettel az OECD-nek „A szellem tulajdon-jogok fejlődő országokon belüli megerősítését kiegészítő szakpolitikák” című, 2010. évi kereskedelempolitikai munkadokumentumára,
- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet, a Szellemi Tulajdon Világszervezete és az Egészségügyi Világszervezet „A gyógyászati technológiákhoz és innovációhoz való hozzáférés ösztönzése” című, 2013. évi tanulmányára,
- tekintettel a nemzetközi kereskedelmi szabályok, különösen a Kereskedelmi Világszervezet égisze alatt kialakított kereskedelmi szabályok alapján a Közösséget megillető jogok gyakorlásának biztosítása érdekében a közös kereskedelmi politika területén követendő közösségi eljárások megállapításáról szóló, 1994. december 22-i 3286/94/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (a kereskedelem akadályairól szóló rendelet),
- tekintettel a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL C 129., 2005.5.26., 3. o.

⁽²⁾ HL L 349., 1994.12.31., 71. o.

⁽³⁾ HL L 157., 2004.4.30., 45. o.

2015. június 9., kedd

- tekintettel a közegészségügyi problémákkal küzdő országokba történő kivitelre szánt gyógyszeripari termékek előállításával kapcsolatos szabadalmak kényszerengedélyezéséről szóló, 2006. május 17-i 816/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az egyes alapvető gyógyszerek kereskedelme Európai Unióba történő eltérítésének elkerüléséről szóló, 2003. május 26-i 953/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel a szellemi tulajdon jog vámhatósági érvényesítéséről és az 1383/2003/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 12-i 608/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodásra (TRIPS) és a TRIPS-megállapodásról és a közegészségügyről szóló, a Kereskedelmi Világszervezet miniszteri konferenciája által 2001. november 14-én elfogadott dohai nyilatkozatra,
 - tekintettel a TRIPS-megállapodásról és a gyógyszerekhez való hozzáférésről szóló, 2007. július 12-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a hamisítás nemzetközi kereskedelemre gyakorolt hatásáról szóló, 2008. december 18-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok belső piaci érvényesítéséről szóló, 2010. szeptember 22-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel „A szellemi tulajdonhoz fűződő jogok uniós vámhatóságok általi érvényesítése – Az EU határainál 2013-ban elért eredmények” című, 2014. július 31-i bizottsági jelentésre ⁽⁸⁾,
 - tekintettel az Európai Uniónak a szellemi tulajdonjogok megsértése elleni küzdelemre irányuló 2013–2017-es vámügyi cselekvési tervéről szóló tanácsi állásfoglalásra ⁽⁹⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2014. december 10-i véleményére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A8-0161/2015),
- A. mivel az EU versenyképessége a kreativitáson és az innováción alapul és egyre inkább arra fog épülni, és mivel az „intelligens növekedés” – a tudáson és innováción alapuló gazdaság kifejlesztése – az Európa 2020 stratégia három prioritásának egyike;
- B. mivel a szellemi tulajdon-jogok hozzájárulnak az innováció és a kreativitás fejlődéséhez, és mivel védelmük alapvető fontosságú kérdés Európa versenyképessége szempontjából, és mivel ezért az EU-nak ambiciózusabb stratégiával kell rendelkeznie a szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi partnerekkel szembeni védelme terén;
- C. mivel alapvetően fontos az oktatás, az üzleti élet, a kutatás és innováció, valamint a szellemi tulajdon közötti kapcsolatok erősítésének előmozdítása; mivel a szellemi tulajdon-jogok megsértése elleni küzdelmet szolgáló eljárások költségesek és időigényesek, különösen a kvk-k, köztük az egyéni jogosultak számára;

⁽¹⁾ HL L 157., 2006.6.9., 1. o.

⁽²⁾ HL L 135., 2003.6.3., 5. o.

⁽³⁾ HL L 269., 2013.10.10., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 181., 2013.6.29., 15. o.

⁽⁵⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 591. o.

⁽⁶⁾ HL C 45. E, 2010.2.23., 47. o.

⁽⁷⁾ HL C 50. E, 2012.2.21., 48. o.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/2014_ipr_statistics_en.pdf.

⁽⁹⁾ HL C 80., 2013.3.19., 1. o.

2015. június 9., kedd

- D. mivel az Európai Uniót és tagállamait a Kereskedelmi Világszervezet tagjaként köti a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás (TRIPS), ennél fogva elkötelezték magukat a szellemi tulajdon-jogok valamennyi megsértése elleni hatékony intézkedések minimumkövetelményeinek elfogadása és végrehajtása mellett;
- E. mivel a szellemi tulajdon-jogokról szóló vitát a múltbeli tapasztalatok szakszerű mérlegelésére és a jövőbeni technológiai tendenciákra kell alapozni, miközben adott esetben meg kell őrizni a belső és külső vonatkozások közötti összhangot, különbséget kell tenni a fizikai és digitális környezet között, figyelembe kell venni az összes érdekelt, köztük a kkv-k és a fogyasztói szervezetek aggodalmait, valamint törekedni kell az érdekek teljes körű átláthatóságának és a megfelelő legitimitásnak a biztosítására az érintett érdekek közötti megfelelő egyensúlyra való törekvés során;
- F. mivel a hamisítás már nem korlátozódik a luxustermékekre, hanem mindennapi árukra, így játékokra, gyógyszerekre, kozmetikumokra és élelmiszerekre is kiterjed, amelyek – hamisításuk esetén – sérüléseket okozhatnak, illetve súlyos egészségügyi kockázatokkal járhatnak a fogyasztókra nézve;
- G. mivel az uniós vámhatóságok csaknem 36 millió, a szellemi tulajdon-jogokat gyaníthatóan sértő árucikket foglaltak le 2013-ban, és az elkobzott áruk értéke meghaladta a 760 millió eurót;
- H. mivel a 2013-ban végrehajtott lefoglalások 72 %-a kis szállítmányokhoz kapcsolódott; mivel a gyógyszerek képezték a negyedik egymást követő évben a legfelső kategóriát, és e lefoglalások 19 %-át, illetve az összes lefoglalt áru 10 %-át tették ki;
- I. mivel a szellemi tulajdon-jogok megsértése miatt a fogyasztók egészségét és biztonságát és a környezetet fenyegető kockázatok csökkentése, az EU-n és harmadik országokon belüli értékteremtés védelme, az uniós vállalkozásokat és alkotókat érintő gazdasági és szociális következmények elkerülése, valamint az Európában és a harmadik országokban a kulturális sokszínűsége jelentett veszélyek elhárítása érdekében küzdeni kell a szellemi tulajdon-jogok megsértése ellen; mivel a hamisított és kalózáruk kereskedelméből profitáló szervezett bűnözés elleni küzdelem különleges figyelmet igényel;
- J. mivel a szellemi tulajdon-jogokra vonatkozó átfogó jogi keretet hatékony jogérvényesítéssel kell összekapcsolni, adott esetben jogérvényesítési eszközökhöz és szankciókhoz folyamodva, biztosítva ugyanakkor, hogy a szellemi tulajdon-jogok érvényesítését szolgáló intézkedések ne nehezítsék indokolatlanul a jogszerű kereskedelmet;
- K. mivel a szellemi tulajdon védelmének alapvető jellemzője a hatályos jogszabályok és nemzetközi kötelezettségvállalások – köztük a szankciók – megfelelő érvényesítése;

Általános megjegyzések

1. nagyra értékeli a Bizottság által alkalmazott megközelítést, különösen a különböző érdekek közötti egyensúlyra való felhívás tekintetében;
2. úgy véli, hogy a jogosultak és a végfelhasználók érdekei közötti méltányos egyensúlyról szóló vita sokrétű és rendkívül összetett, és valamennyi oldalon vannak gazdasági érdekek; úgy véli, hogy a Bizottságnak meg kellene vizsgálnia, hogyan lehet megfelelő tájékozottságon alapuló és átlátható nyilvános vitát tartani a szellemi tulajdon-jogok védelméről és érvényesítéséről, és annak fogyasztókat érintő vonatkozásairól; úgy véli, hogy az érdekelt felek szellemi tulajdon-jogokról szóló vitába való fokozott bevonására irányuló felhívást az összes résztvevő számára átláthatóságot és legitimitást biztosító lépéseknek kell kísérniük; úgy véli, hogy a közleménynek nincs olyan értékelése, amely figyelembe veszi mind a szellemi tulajdon-jogok harmadik országokban történő érvényesítésének 2004. évi stratégiáját, mind a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodás (ACTA) elutasítását;
3. hangsúlyozza, hogy nem eléggé egyértelmű, hogy a közleményben szereplő eredményeket milyen eszközökkel és módszerrel lehet elérni, különösen, hogy milyen források kerülnek felhasználásra és azok honnan származnak, figyelembe véve azt is, hogy korlátozott források állnak rendelkezésre az exportáló vagy harmadik piacokon letelepedő uniós jogosultak támogatására;

2015. június 9., kedd

4. úgy véli, hogy a közlemény nem utal egyértelműen a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok védelmére vonatkozó belső és külső politikák összehangolására, és hangsúlyozza az ezzel kapcsolatos belső gyakorlat javításának fontosságát; elismeri, hogy a belső és külső politikák koherenciája nem jelenti azt, hogy nincs szükség testre szabott megközelítésre, elismerve az adott harmadik ország piacán fennálló egyedi helyzeteket és körülményeket;
5. kiemeli, hogy a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok védelmét a harmadik országok piacára való bejutás első – szükséges, de nem elégséges – lépésének kell tekinteni, és hogy az elismert szellemi tulajdonhoz fűződő jogok tényleges gyakorlásának lehetősége az adott országban belüli érdemi jogvédelemtől, többek között a hatékony jogérvényesítéstől és jogorvoslatoktól függ;
6. hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok megsértésének sok esetben üzletszerű jellege és a szervezett bűnözés ebben való növekedő részvétele jelentős kihívássá vált; sajnálja, hogy az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményhez (Palermói Egyezmény) még mindig nem kapcsolódik hamisítás elleni jegyzőkönyv, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák jelentősen az erre irányuló erőfeszítéseiket;
7. nagyra értékeli és támogatja a szellemi tulajdon-jogok védelme és érvényesítése, illetve az egyéb szakpolitikák közötti fokozottabb koherencia, valamint a Bizottság és a tagállamok közötti, e cél elérését szolgáló nagyobb összhang megeremtésének szándékát; úgy véli, hogy a szellemi tulajdon-jogok védelme és a szellemi tulajdon-jogok megsértésével szembeni megfelelő intézkedések hozzájárulhatnak a szervezett bűnözés, a pénzmosás és az adócsalás elleni küzdelemhez, valamint a méltányos, fenntartható, időálló és innovációbarát digitális piac kialakulásához;
8. támogatja a Bizottságot a földrajzi prioritások meghatározására irányuló munkájában, amelynek alapját a szellemi tulajdon-jogok harmadik országokban történő védelméről és érvényesítéséről szóló kétéves bizottsági jelentések képezik;
9. úgy véli, hogy a stratégia nem ismeri el kellőképpen az egyrészt a védjegyek és szabadalmak fizikai hamisítása és másrészt a szerzői jogok – különösen digitális környezetben elkövetett – megsértése közötti különbséget; megjegyzi, hogy a digitalizáció egyre gyorsabb sebességére tekintettel a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok digitális világban való védelmének és érvényesítésének kérdése világszerte egyre növekvő fontosságra tesz majd szert;
10. úgy véli, hogy a stratégiának jobban igazodnia kellene a digitális környezethez, és a horizontális koherencia biztosítása érdekében a vámhatóságokkal és a piacfelügyeleti hatóságokkal való szoros együttműködést kell magában foglalnia;
11. kiemeli, hogy a földrajzi árujelzők és azok védelme ugyanolyan fontos, mint a szellemi tulajdon más típusai, mivel biztosítják a fogyasztási cikkek nyomonkövethetőségét a fogyasztás pillanatáig, és védik a termelői know-how-t;
12. úgy véli, hogy a Bizottságnak a harmadik országokkal folytatott, szabadkereskedelmi megállapodásokra irányuló tárgyalások – és különösen a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerség (TTIP) tárgyalásai – során biztosítania kell a földrajzi árujelzők elismerését és valódi védelmét;
13. úgy gondolja, hogy a TRIPS-megállapodást adott esetben kiegyensúlyozott és hatékony módon kell végrehajtani, és hogy a megállapodás szövegében szereplő esetleges rugalmasságoknak teljes mértékben tiszteletben kell tartaniuk az összes technológiai terület megkülönböztetésmentes kezelésének alapelveit, a megállapodás 27. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően; úgy véli, hogy figyelembe kell venni a dohai nyilatkozatot is, hangsúlyozva ugyanakkor, hogy a szellemi tulajdon-jogok megerősített védelme és érvényesítése nemcsak az uniós országok javát szolgálja, hanem a fejlődő országokat is segíti az innováció és a kutatás ösztönzéséhez és védelméhez szükséges hazai keretek kiépítésében és fejlesztésében, ami a nemzetközi kereskedelmi értékláncokba való belépésükkel egyre nagyobb jelentőséget nyer;

Érvényesítés és a nyilvánosság tudatossága

14. hangsúlyozza, hogy a jogérvényesítésről szóló mélyrehatóbb és átláthatóbb nyilvános vitára van szükség, valamennyi érdekelt fél részvételével és a magán- és közérdekek kiegyensúlyozása mellett;
15. elismeri, hogy növelni kell a tudatosságot a fogyasztók körében a szellemi tulajdonra sértő áruk vásárlása vagy az azokhoz való hozzáférés következtében felmerülő pénzügyi veszteséggel, az innovációt és kreativitást érintő károkkal, illetve az esetenkénti egészségügyi és biztonsági veszélyekkel kapcsolatban; rámutat arra, hogy a hatékonyabb jogérvényesítés önmagában nem oldja meg a szellemi tulajdon-jogok védelmével és érvényesítésével kapcsolatos jelenlegi és jövőbeli aggodalmakat, és annak a fogyasztók körében történő tudatosságnövelést kell kiegészítenie; hangsúlyozza e tekintetben az üzleti szektor szerepét;

2015. június 9., kedd

16. egyértelműnek tartja, hogy el kell érni a szellemi tulajdon-jogok védelmének nyilvánosság általi támogatását; megemlíti e tekintetben a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM) tevékenységét, amely magában foglal a nyilvánosság körében végzett, a szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi mértékű megsértésének hatásaival kapcsolatos tudatosságnövelő kampányokat is;

Az internet és a szellemi tulajdon-jogok

17. üdvözli a jogosultak és az internetes platformok közötti, 2011. május 4-én aláírt egyetértési megállapodást, amelynek célja a hamisított áruk e-kereskedelmi platformokon való értékesítésének közös erővel történő visszaszorítása; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezdjenek strukturált párbeszédet az online platformokkal a hamisított áruk értékesítése felfedésének és kezelésének legmegfelelőbb módjáról;

18. megjegyzi, hogy a szellemi tulajdon-jogok megsértésének problémája az elmúlt években sokszorososan jelentkezik a digitalizáció és azon digitális értékesítési platformok számának növekedése következtében, ahol hamisított termékeket értékesítenek és terjesztenek világszerte anélkül, hogy ennek ellenőrzésére hatékony eszköz állna rendelkezésre; e tekintetben felszólít arra, hogy mérlegeljen mélyrehatóbban a fizikai termékek online értékesítésére vonatkozó hatékonyabb ellenőrzési eszközök elfogadását;

19. úgy véli, hogy a stratégiának a földrajzi árujelzők interneten történő erős védelmének előmozdításáról szóló részét pontosabban kell megfogalmazni a konkrét célok megjelölése érdekében;

20. felhívja a Bizottságot, hogy a földrajzi árujelzők internetes védelmi mechanizmusának kidolgozása céljából működjön együtt a Bejegyzett Nevek és Számok Internetszervezetével (ICANN) és a Szellemi Tulajdon Világszervezetével (WIPO);

21. úgy véli, hogy a közvetítők feladatait körültekintően értékelni kell; e tekintetben üdvözlőné a stratégia finomítását, elismerve ugyanakkor, hogy ez a kérdés egy külön vita tárgyát képezi;

Fejlődés és feltörekvő gazdaságok

22. felhívja a Bizottságot, hogy járuljon hozzá egy olyan környezet megteremtéséhez, amelyben a tagállamok és a harmadik országok érdekei közelítenek egymáshoz, és ahol a szellemi tulajdon védelme területén meglévő különbségek áthidalása érdekében a hatékony jogorvoslattal párosuló, magas szintű védelmi keretrendszer megteremtése kölcsönös érdek; megjegyzi, hogy körültekintően különbséget kell tenni a különböző „fejlődő országok” körülményei és a kapcsolódó kereskedelmi kérdések között, figyelembe véve az egyes fejlődő országok konkrét körülményeit;

23. üdvözli a Bizottságnak a szellemi tulajdon-jogok rendszerének javítására törekvő fejlődő országok támogatása terén eseti alapon végzett munkáját, és felhívja a Bizottságot, hogy folytassa és fokozza ezen erőfeszítéseket, oly módon, hogy figyelemfelkeltő programok, jogalkotási segítségnyújtás és a tisztviselők képzése formájában folytatja a megfelelő technikai segítségnyújtás biztosítását, szem előtt tartva az egyes országok fejlettségi szintjét;

A gyógyszerekhez való hozzáférés

24. egyetért a megfizethető gyógyszerekhez való általános hozzáférés és a szellemi tulajdon-jogok közötti összefüggés összetett és sokrétű problémájára adandó átfogó válaszra való felhívással, ugyanakkor ezzel összefüggésben rámutat a szellemi tulajdon-jogok gyógyszeripari ágazaton belüli betegközpontú megközelítésének fontosságára;

25. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a gyógyszerekhez való hozzáférésről szóló, valamennyi érdekelt fél részvételével zajló konstruktív párbeszéd további támogatásának biztosítására, valamint azon megoldások azonosítására, amelyek megkönnyítik a gyógyszerekhez való hozzáférést a legszegényebb államok lakosai számára, akik a jelenleg elérhető legkorszerűbb kezeléseket nem tudják igénybe venni;

26. úgy véli, hogy bár az uniós gyógyszeripari vállalatok érdekeit és versenyképességét védeni kell innovációs kapacitásuk megőrzése révén, valamint figyelembe véve, hogy egyes uniós vállalkozások segítségnyújtási programok keretében engedélyes többszintű áron biztosítanak gyógyszerekhez hozzáférést, szükség van arra, hogy a gyógyszerárak megfizethetőek legyenek azon ország polgárai számára, amelyben a gyógyszereket eladják, és ezért elengedhetetlen a TRIPS-megállapodásban foglalt és a dohai nyilatkozatban elismert rugalmasságok alkalmazásának támogatása, ugyanakkor figyelembe kell venni a gyógyszerek harmadik országokban történő továbbértékesítése által okozott piactorzulásokat is; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák erőfeszítéseiket annak biztosítása érdekében, hogy a hamisított gyógyszerek behozatalának megakadályozására irányuló, határintézkedések ne érintsék hátrányosan a generikus gyógyszerek árutovábbítását;

2015. június 9., kedd

27. hangsúlyozza, hogy a vállalatokat arra kell ösztönözni, hogy folytassanak jobb együttműködést versenykörnyezetükben, továbbá a hatóságokkal is működjenek együtt annak biztosítása érdekében, hogy szélesebb körben és jobban hozzá lehessen férni a gyógyszerekhez a tagállamokban és harmadik országokban; felhívja a Bizottságot, hogy a generikus gyártás biztosítása mellett a kutatás ösztönzése érdekében vegyen fontolóra a közösen használt szabadalmakhoz hasonló innovatív támogatási mechanizmusokat;

28. úgy véli, hogy az Uniónak részt kell vennie az egészségügyi ellátás világszerte történő fejlesztéséről, ezen belül az egészségügyi rendszerek megerősítését szolgáló stratégiákról szóló széles körű vitában;

29. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze az Unióban gyártott generikus és biohasonló gyógyszerek korai exportját, míhelyt azok már nem állnak szabadalmi oltalom alatt harmadik országokban;

Jobb adatszolgáltatás

30. úgy véli, hogy a Bizottság által a közleményben idézett statisztikai adatok egy része vitatott és korábban már bírált módszertan alapján keletkezett, ezért a statisztikai adatokat tökéletesíteni kell annak érdekében, hogy azok jobban tükrözzék a szellemi tulajdon-jogoknak, azok védelmének és érvényesítésének az uniós gazdaság szempontjából betöltött központi szerepével kapcsolatos tényleges helyzetet, nem csupán a jelenlegi politika információkkal való megalapozása és javítása, hanem a bizonyítékokon alapuló politikai döntéshozatal elvének további támogatása céljából is;

31. egyetért a szellemi tulajdoni jogsértések európai megfigyelőközpontjának létrehozására vonatkozó bizottsági érveléssel, és kéri, hogy különítsenek el célzott forrásokat erre a célra;

32. rámutat arra, hogy a megfigyelőközpontot átfogó módon kell kialakítani, és az nem végezhet már meglévő intézmények tevékenységével párhuzamos feladatokat;

33. felhívja a Bizottságot, hogy törekedjen a megfigyelőközpont függetlenségének megőrzésére, biztosítva, hogy a központ munkáját ne gyengítse semmilyen vélt vagy valós részrehajlás;

Az uniós jogszabályok és az EU-n belüli együttműködés

34. elismeri, hogy a szellemi tulajdon-jogokkal kapcsolatos jobb, megfelelően összehangolt politikák hasznosan segíthetik a szellemi tulajdon-jogok védelmére és érvényesítésére vonatkozó globális normák javítására irányuló erőfeszítéseket;

35. felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt a tagállamokkal a WIPO védjegyjogi szerződésének, a Hágai Megállapodás genfi szövegének, az eredetmegjelölések oltalmára és nemzetközi lajstromozására vonatkozó Lisszaboni Megállapodásnak, valamint a szellemi tulajdon-jogokra vonatkozó egyéb nemzetközi megállapodásoknak a ratifikálásában;

36. felhívja a Bizottságot, hogy az „Európa hagyományos szakértelmének kiaknázása: a földrajzi jelzések európai uniós oltalmának nem mezőgazdasági termékekre való esetleges kiterjesztése” című zöld könyvről (COM(2014)0469) szóló nyilvános konzultáció eredményeivel összhangban tegyen további lépéseket;

A szellemi tulajdon-jogok harmadik országokban történő védelme és érvényesítése

37. támogatja a Bizottság azon vállalását, hogy a WTO keretében és minden egyéb nemzetközi fórumon kiemelt szerepet szán a szellemi tulajdon-jogok jobb védelme és érvényesítése előmozdításának, ezáltal pedig új piacokat nyit meg az európai exportőrök számára és javítja a meglévő piacokhoz való hozzáférést;

38. megjegyzi, hogy a piacvédelmi eszközökkel összefüggésben a piacgazdasági státusz biztosítása egyéb kritériumok mellett attól függ, hogy az érintett országban milyen mértékben védelmezik a szellemi tulajdont;

39. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kérdéssel foglalkozó összes multilaterális szervezetben (a WTO-ban, az Egészségügyi Világszervezetben és a Szellemi Tulajdon Világszervezetében) védelmezzék jobban a szellemi tulajdon-jogokat, és törekedjenek a szellemi tulajdon-jogokra vonatkozó azon nemzetközi megállapodások WTO-rendszerbe való beágyazására, amelyek még nem képezik annak részét, mint például a WIPO védjegyjogi szerződése, a WIPO előadásokról és hangfelvételekről szóló szerződése, a WIPO szerzői jogokról szóló szerződése, a Hágai Megállapodás genfi szövege és az eredetmegjelölések oltalmára és nemzetközi lajstromozására vonatkozó Lisszaboni Megállapodás;

2015. június 9., kedd

40. úgy véli, hogy a kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodások tárgyalása során megfelelő figyelmet kell fordítani a szellemi tulajdonról szóló fejezetekre, és hogy a tárgyaló feleknek el kell ismerniük, hogy az üzleti tevékenység folytatására vonatkozó jognak figyelembe kell vennie a szellemitulajdon-jogok tiszteletben tartását és a jelenlegi jogi kereteknek való megfelelést; üdvözli a Bizottság eddigi sikeres munkáját a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok védelmével és érvényesítésével foglalkozó fejezetek kétoldalú kereskedelmi megállapodásokba belefoglalása tekintetében;
41. úgy véli, hogy az Unió által megkötött kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodásokba bele kell foglalni a fent felsorolt, a WTO-rendszerbe beágyazandó WIPO-szerződések ratifikálását;
42. támogatja a Bizottság megközelítését, amely szerint – a szellemitulajdon-jogok védelmére és érvényesítésére vonatkozó konkrét kötelezettségvállalások megvalósítása és megerősítése céljából – a szellemi tulajdonnal kapcsolatos párbeszédet és munkacsoportokat kíván létrehozni azokkal a kiemelt országokkal, amelyekkel nincsenek folyamatban átfogó tárgyalások; hangsúlyozza, hogy amennyiben a szellemi tulajdonnal kapcsolatos párbeszéd és ügynökségek közötti találkozók szintjén nem történik előrelépés, magasabb szintű politikai találkozók napirendjére kell venni a szellemitulajdon-jogok kérdését;
43. hangsúlyozza, hogy amikor csak lehetséges, fokozni kell az Unió és a regionális tömbök közötti, a szellemitulajdon-jogokkal kapcsolatos együttműködést;
44. felhívja a Bizottságot, hogy az Unió gazdasági szereplőit, köztük a szellemitulajdon-jogok jogosultjait ért jogsértések esetén rendszeresebben folymodjon a vonatkozó vitarendezési mechanizmusokhoz, többek között a WTO Vitarendezési Testületéhez;
45. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze arra a harmadik országokat, hogy kölcsönösen ismerjék el a szellemitulajdon-jogok szakértőinek tevékenységük gyakorlására vonatkozó jogát;
46. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a vámügyi együttműködést az Unión belül és a harmadik országokkal a hamisított áruk lefoglalása érdekében, valamint hogy egyszerűsítsék a vámeljáráásokat;
47. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szerzői jogokkal és engedélyekkel kapcsolatos kérdések terén szorosabban működjenek együtt a harmadik országokkal;
48. meggyőződése, hogy a szellemitulajdon-jogok harmadik országokon belüli megfelelőbb védelme és az azzal kapcsolatos szabályok hatékony alkalmazása jelentős mértékben ösztönözné az uniós és más államokbeli befektetőket arra, hogy beruházzanak, új technológiai készségeket osszanak meg, és korszerűsítsék a meglévő technológiákat;

Segítségnyújtás a harmadik országokban és földrajzi fókusz

49. megjegyzi, hogy egyes tagállamok küldöttségei bizonyos kulcsfontosságú országokban rendelkeznek szellemi tulajdoni attasékkal; úgy véli, hogy a tagállamok közötti jobb együttműködés és információcsere új lehetőségeket adhatna a szellemitulajdon-jogok harmadik országokban történő védelmével kapcsolatos közös célkitűzések teljesítésére;
50. úgy véli, hogy az uniós gazdasági szereplőket és fogyasztókat – az IPR-Helpdesk kibővítése révén – különösen védeni kell azokban a harmadik országokban, ahol a szellemitulajdon-jogok megsértése elterjedtebb;

o

o o

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.
-

2015. június 9., kedd

P8_TA(2015)0220

Szellem tulajdon-jogok: uniós cselekvési terv**Az Európai Parlament 2015. június 9-i állásfoglalása „A szellem tulajdon-jogok érvényesítésére vonatkozó megújított konszenzus felé” című uniós cselekvési tervről (2014/2151(INI))**

(2016/C 407/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ (a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv),
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnak (védjegyek és formatervezési minták) a szellemi tulajdonjogok érvényesítésével kapcsolatos feladatokkal, ideértve a közzféra és a magánszektor képviselőinek a szellemi tulajdoni jogsértések európai megfigyelőközpontjaként történő összehívásával való megbízásáról szóló, 2012. április 19-i 386/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a szellemi tulajdonjogok vámhatósági érvényesítéséről és az 1383/2003/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 12-i 608/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre,
- tekintettel a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (BPHH) és az Európai Szabadalmi Hivatal (EPO) 2013. szeptemberben előterjesztett, „Fokozott szellemi tulajdonjog-igényű iparágak: hozzájárulás a gazdasági teljesítményhez és foglalkoztatáshoz az Európai Unióban” című jelentésére,
- tekintettel a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Gondolkozz előbb kicsiben!” Európai „kisvállalkozói intézkedéscsomag” című, 2008. június 25-i bizottsági közleményre (COM(2008)0394),
- tekintettel a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett 2009. szeptember 11-i, a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok belső piaci érvényesítésének megerősítéséről szóló bizottsági közleményre (COM(2009)0467),
- tekintettel a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett 2010. december 22-i, „A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról” című bizottsági közleményre (COM(2010)0779) és a hozzá tartozó bizottsági szolgálati munkadokumentumra ⁽³⁾,
- tekintettel a 2013. júliusi „A szellemi tulajdon-jogok polgári érvényesítése: nyilvános konzultáció az eljárások hatékonyságáról és az intézkedések hozzáférhetőségéről” című nyilvános konzultációra kapott válaszokból a Bizottság által készített összefoglalóra ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett, „A szellemi tulajdon-jogok érvényesítésére vonatkozó megújított konszenzus felé: uniós cselekvési terv” című, 2014. július 1-i bizottsági közleményre (COM(2014)0392),

⁽¹⁾ HL L 157., 2004.4.30., 45. o.⁽²⁾ HL L 129., 2012.5.16., 1. o.⁽³⁾ „A szellemi tulajdonjogok érvényesítésének tagállami biztosításáról szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásának elemzése” (SEC(2010)1589).⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2012/intellectual-property-rights/summary-of-responses_en.pdf.

2015. június 9., kedd

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett, „Kereskedelem, növekedés és szellemi tulajdon – A szellemi tulajdon-jogok harmadik országokban történő érvényesítésének stratégiája” című, 2014. július 1-jei közleményére (COM(2014)0389),
 - tekintettel a Bizottságnak az egységes uniós digitális piac megteremtésére irányuló tervére és a versenyképes egységes digitális piacról szóló, 2012. április 20-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló, 2014. december 4–5-i tanácsi következtetésekre ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Uniónak a szellemi tulajdonjogok megsértése elleni küzdelemre irányuló 2013–2017-es vámügyi cselekvési tervéről szóló tanácsi állásfoglalásra ⁽³⁾,
 - tekintettel a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok belső piaci érvényesítéséről szóló, 2010. szeptember 22-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a Jogi Bizottság 2011. március 24-i levelére a 2004/48/EK irányelv alkalmazásáról szóló jelentésről,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 27. cikkére, amely kimondja, hogy mindenkinek joga van minden általa alkotott tudományos, irodalmi és művészeti termékkel kapcsolatos erkölcsi és anyagi érdekeinek védelméhez,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A8-0169/2015),
- A. mivel az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 118. cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikke különleges hangsúlyt fektet a szellemi tulajdonra;
- B. mivel a szellemi tulajdon-jogok jelentik az innováció és a kreativitás egyik húzóerejét, és érdemben járulnak hozzá a versenyképességhez, a foglalkoztatáshoz és a kulturális sokszínűséghez; mivel a termék eredetiségét nem szabad minden esetben összeolvasztani a termékbiztonsággal és a termék minőségével kapcsolatos kérdésekkel, és a szellemi tulajdon-jogok érvényesítése jelentős szerepet játszik a fogyasztók egészségének és biztonságának biztosításában; mivel a hamisításból származó jövedelmek általában hozzájárulnak a feketegazdaság és a szervezett bűnözés pénzellátásához;
- C. mivel az EU nagy számban tapasztalja a szellemi tulajdon-jogok megsértését, és mivel az ilyen jogsértések mennyisége és pénzügyi értéke riasztó, amint arról a Bizottság a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv alkalmazásáról szóló jelentésében (COM(2010)0779) beszámolt; mivel ezek a számadatok azt is szemléltetik, hogy a szellemi tulajdon-jogok mekkora értéket képviselnek az európai gazdaság számára a globális versenyben;
- D. mivel a szellemi tulajdon-jogok megsértése – ezen belül a hamisítás – visszaveti a növekedést, a munkahelyteremtést, az innovációt és a kreativitást;
- E. mivel a szellemi tulajdon-jog-sértések nem anyagi és gazdasági kárt okoznak az európai vállalkozásoknak, és súlyos gazdasági és adóveszteségeket idéznek elő az államok számára;
- F. mivel a szellemi tulajdon-jogok megfelelő védelme elengedhetetlen a digitális gazdaság és az egységes digitális piac fejlődéséhez;

⁽¹⁾ HL C 258. E, 2013.9.7., 64. o.

⁽²⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15321-2014-INIT/en/pdf>.

⁽³⁾ HL C 80., 2013.3.19., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 50. E, 2012.2.21., 48. o.

2015. június 9., kedd

- G. mivel az e-kereskedelem és az online tevékenységek rohamos fejlődése megváltoztatta azt a módot, ahogyan a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséhez viszonyulni kell a digitális környezetben, különösen azért, mert új lehetőségeket nyit a jogsértésre, többek között a felhasználók új társadalmi magatartásformáiból fakadóan;
- H. mivel a Parlament aggodalommal veszi tudomásul a BPHH jelentésének azzal kapcsolatos megállapításait, hogy az európaiak jelentős számú kisebbsége bizonyos szintű toleranciával fogadja a szellemi tulajdonjog-sértés esetleges elfogadhatóságának gondolatát⁽¹⁾; mivel különösen a fiatal európaiak nem rendelkeznek megfelelő ismeretekkel a szellemi tulajdon-jogok társadalmi és kulturális jelentőségéről, illetve az e jogok megsértésének számító cselekményekről, továbbá nincsenek tudatában a szellemi tulajdon-jogok megsértésének az Unió gazdaságát és társadalmát, valamint a polgárok általános biztonságát érintő, lehetséges következményeivel; mivel szükséges és lehetséges a felhasználóknak szóló megfelelő tájékoztató és tudatosság-növelő kampányokat indítani;
- I. mivel a hamisított áruk illegális kereskedelme elleni küzdelemben az erőfeszítések megkettőzésére van szükség, és mivel senkinek sem lenne szabad nyereséghez jutnia a szellemi tulajdon-jogok megsértéséből;
- J. mivel a jogi kiszámíthatóság érdekében a bűnüldözés nélkülözhetetlen, és mivel mindennél fontosabb hatékony, arányos és visszatartó erejű eszközöket találni a szellemi tulajdon-jogok határokon átnyúló érvényesítésére;
- K. mivel a szellemi tulajdon-jogok megsértései különösen nagy hatással vannak a kkv-kra, a vállalkozások által vállalkozásoknak nyújtott szolgáltatásokban is, és piacvesztéshez, illetve csődhöz vezethetnek;
- L. mivel a nemzetközi szempontok figyelembevétele alapvető fontosságú a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséhez, mivel a szellemi tulajdon-jogok megsértése globális jelenség;
- M. mivel a szellemi tulajdon-jogok megsértése elleni politikai fellépésekben az online és az offline jogsértésekkel egyaránt foglalkozni kell;
1. üdvözlöi a Bizottság 2014. július 1-jei közleményét, amelyben cselekvési tervet terjeszt elő a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésére; támogatja a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésének megelőző intézkedéseken és olyan politikai eszközökön alapuló megközelítést, amelyek arra irányulnak, hogy az üzletszerű szabálysértőket megfosszák a bevételeiktől, és megnehezítsék a jogsértő termékek forgalomba hozatalát;
 2. hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdon-jogok érvényesítése elsősorban a tagállami hatóságok felelőssége;
 3. hangsúlyozza, hogy a cselekvési terv legfontosabb céljává a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok hatékony, bizonyítékokon alapuló érvényesítését kell kitűzni, ami kulcsfontosságú szerepet játszik az innováció, a kreativitás, a versenyképesség, a növekedés és a kulturális sokféleség előmozdításában; megjegyzi, hogy a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok érvényesítése érdekében tett intézkedéseknek pontos, megbízható adatokon kell alapulniuk;
 4. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi válság idején, amikor jelentősen csökkentik a kulturális ágazat pénzügyi támogatását, a szellemi tulajdon-jogok gyakran az egyes alkotók fő bevételi forrását jelentik; ezért hangsúlyozza, hogy az uniós cselekvési terv egyik fő elemének az alkotók méltányos díjazásának biztosítására kell irányulnia;
 5. úgy véli, hogy az innováció, a kreativitás és a versenyképesség érdekében a szellemi tulajdon-jogok védelmét célzó intézkedéseknek átláthatónak kell lenniük, és a nyilvánosságot és az összes egyéb érintett szereplőt teljes körűen tájékoztatni kell;
 6. elismeri, hogy a szellemi tulajdon-jogok érvényesítése nem csupán a munkahelyteremtés és a növekedés Unió-szerte történő ösztönzését szolgálja, hanem az egységes piac megfelelő működése szempontjából is elengedhetetlen, különös tekintettel az olyan tényezőkre, mint a szellemi tulajdon-jogokból profitáló és azokat kiaknázó ágazatoknak az Unió GDP-jéből való részesedése, foglalkoztatási jellemzői és köre, továbbá kulcsszerepet játszik az innováció, a kreativitás, a versenyképesség és a kulturális sokszínűség ösztönzésében;
 7. hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdon-jogok többek között a kulturális és kreatív ágazatok, továbbá más iparágak kreativitásának, innovációjának és versenyképességének a biztosítékai, ahogyan azt a Bizottság „Az európai ipar reneszánszáért” című közleményében is kiemelte; felszólítja a Bizottságot, hogy a szellemi tulajdon-jogokat továbbra is az európai gazdaság versenyképességének tényezőjeként vegye figyelembe;

⁽¹⁾ Lásd a BPHH „Európai polgárok és a szellemi tulajdon: észlelés, tudatosság és magatartás” című jelentését, 2013. november.

2015. június 9., kedd

8. hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdon-jogok a szerzői jogokon kívül többek között a védjegyeket és a szabadalmakat is magukban foglalják, és ezek mindegyike létfontosságú az európai áruk és szolgáltatások értéke szempontjából;

9. megjegyzi, hogy a gyakran szellemi tulajdon-intenzív kulturális és kreatív ágazatok a Bizottság szerint már ma is a GDP akár 4,5 %-át adják, és akár 8,5 millió munkahelyet biztosítanak az EU-ban, és ezek az ágazatok nemcsak a kulturális sokféleség szempontjából lényegesek, hanem a társadalmi és gazdasági fejlődéshez is jelentősen hozzájárulnak;

Az ellátási lánc összes online és offline szereplőjének bevonása

10. úgy véli, hogy az ellátási lánc összes szereplőjének szerepe van a szellemi tulajdon-jogok megsértése elleni küzdelemben, és részt kell vennie ebben a folyamatban; hangsúlyozza, hogy az online és az offline közegben egyaránt az összes szereplőre kiterjedő megközelítést kell kialakítani; úgy véli, hogy ennek sikeres megvalósításához egyensúlyba kell hozni az alapvető jogokat, mivel az üzleti szereplők önhatalmúlag nem hozhatnak az alapvető jogokra kiható intézkedéseket, hanem jogi alapra és jogi felügyeletre van szükség;

11. emlékeztet arra, hogy az online szereplők szellemi tulajdon-jogok megsértése elleni küzdelemben való bevonásának összhangban kell lennie a 2000/31/EK irányelvben (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) és az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt elvekkel;

12. megjegyzi, hogy a hamisított és a szellemi tulajdon-jogokat sértő fizikai áruk kereskedelme és értékesítése egyre inkább az online piacokon zajlik, ahol a tagállami hatóságok csak korlátozottan képesek ellenőrizni az eladásokat; hangsúlyozza, hogy az online piacok tulajdonosait be kell vonni a szellemi tulajdon-jogok érvényesítését célzó valamennyi erőfeszítésbe, többek között a hamisított áruk eltávolítására és azok árusítóinak a webhelyeikről történő kitiltására irányuló erőfeszítésekbe;

13. hangsúlyozza a kellő gondosság érvényesítésének fontosságát az ellátási lánc egészében, beleértve ebbe a digitális ellátási láncot és annak valamennyi kulcsfontosságú szereplőjét és résztvevőjét, így az alkotókat, a művészeket és a jogosultakat, a producereket, a közvetítőket, az internetszolgáltatókat, az online értékesítési platformokat, a végfelhasználókat és a hatóságokat;

14. úgy véli, hogy az ellátási lánc egészében érvényesített kellő gondosság, a fokozott piacfelügyelet és a vámhatóságok közötti jobb információ-megosztás javítaná az üzleti környezetet, és hozzájárulna a jogsértő áruk és szolgáltatások piacra jutásának megelőzéséhez; hangsúlyozza, hogy alkalmazása előtt alaposan meg kell vizsgálni minden kvalitatív ellenőrzési rendszer költség-haszon arányát és hatékonyságát, és hogy ezzel kapcsolatban komolyan mérlegelni kell a kkv-eknek nyújtott támogatás lehetőségét;

15. tudomásul veszi továbbá, hogy az érdekelt felekkel folytatott inkluzív konzultáció során javaslatok születtek azzal kapcsolatban, hogy a szellemi tulajdon-jogok megsértésének megelőzése érdekében az Uniónak kellő gondossággal kell eljárnia az ellátási lánc egészében – a pénzforgalmi szolgáltatókat is beleértve –, és kéri, hogy a konzultációk eredményéről és a kellő gondosságra vonatkozó önkéntes uniós rendszerről ne két évente, hanem inkább évente számoljanak be a Parlamentnek;

16. felszólítja a Bizottságot, hogy az érdekelttel folytatott valamennyi konzultációt átlátható módon és kellő időben folytassa le, valamint hogy e konzultációk eredményét minőségi és mennyiségi szempontból egyaránt elemezze, illetve ossza meg az érintettekkel, többek között a Parlamenttel és a többi uniós intézménnyel;

17. hangsúlyozza az ágazati megállapodások és a bevált gyakorlatokra vonatkozó iránymutatások jelentőségét a szellemi tulajdon-jogokat érintő jogsértések elleni küzdelemben; felhívja az ágazat szereplőit, hogy osszák meg egymással a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat sértő tartalmakhoz való hozzáférést lehetővé tevő platformokkal kapcsolatos információkat, és tegyenek összehangolt és arányos intézkedéseket – amilyen például az értesítési és eltávolítási („notice and takedown”) eljárás – az e tartalmakból és platformokból származó jövedelmek csökkentése érdekében; megjegyzi, hogy az ilyen intézkedések nem terjedhetnek ki a weboldalak nem bírói rendelkezésén alapuló letiltására;

18. emlékeztet arra, hogy a „cyberlocker” (tárhelyszolgáltató) platformok képezik a szellemi tulajdoni jogsértések egyik fő csomópontját, és e jogsértésekből – a hirdetések és/vagy az előfizetések keresztül – közvetlenül jövedelemhez jutnak;

2015. június 9., kedd

19. üdvözli azt a módszert, hogy a szellemi tulajdonjog-sértőket a jogosultak és partnereik közötti megállapodások révén fosztanak meg a bevételeiktől; támogatja az egyetértési megállapodásokat mint „puha” jogi eszközök kidolgozását a hamisítás és kalózkodás ellen, és támogatja azt az elképzelést, hogy az ilyen intézkedéseket továbbfejlesszék az érdekelt felek körében; e tekintetben azt ajánlja a Bizottságnak, hogy végezzen vizsgálatot azzal kapcsolatban, hogy e hamisítást célzó műveletek keretében hogyan kereshetnek finanszírozást a tevékenységeiket (hamisított termékek értékesítése és illegális tartalmak biztosítása).
20. emlékeztet arra, hogy 2011 májusa óta létezik egy, a hamisított áruk interneten történő értékesítésére vonatkozó önkéntes egyetértési megállapodás, és felszólítja az Európai Bizottságot, hogy értékelje e megállapodás végrehajtásának eredményeit, és számoljon be azokról a Parlamentnek;
21. úgy véli, hogy a Bizottságnak a szellemi tulajdon-jogokat érintő jogsértések kezelésében a közvetítők által játszott szerep tekintetében a meglévő kezdeményezések és a lehetséges jövőbeli tevékenységek hatékonyságát egyaránt figyelembe kell vennie;
22. felhívja a figyelmet arra, hogy – különösen a kulturális és kreatív ágazatban – ösztönözni kell a jogosultak, a szerzők, a platformüzemeltetők, a közvetítők és a végfelhasználók közötti együttműködést a lehetséges szellemi tulajdoni jogsértések korai felismerése tekintetében, akár önszabályozás segítségével; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a közeljövőben értékelnie kell az ilyen önszabályozás hatékonyságát, és adott esetben további jogalkotási intézkedésekre lehet szükség;
23. hangsúlyozza, hogy a kulturális és kreatív ágazatban a pénzforgalmi szolgáltatókat is be kell vonni a párbeszédbe, hogy csökkentsék a szellemi tulajdoni jogsértések révén az online környezetben elért nyereséget;
24. emlékeztet a szervezett bűnözés részvételére a szellemi tulajdon-jogokat sértő nemzetközi tevékenységekben, valamint annak a rendkívüli fontosságára, hogy a fogyasztók érdekeinek védelme és az ellátási lánc sértetlenségének megőrzése érdekében összehangolt európai megoldás szülessen, erősödjenek az ellenőrzési intézkedések, továbbá érvényesüljön a pénz útjának követésére vonatkozó elv;

Fogyasztói tudatosság és tájékoztatás

25. üdvözli a Bizottság által képviselt hozzáállást, hogy célzott figyelemfelhívó kampányokat kell kidolgozni; úgy véli, hogy alapvető fontosságú, hogy mindenki megértse a szellemi tulajdon-jogok megsértéseinek konkrét következményeit a társadalom egészére nézve, illetve az egyes fogyasztókra és polgárokra nézve; úgy véli, hogy a fogyasztóknak tájékozottabbnak kellene lenniük azzal kapcsolatban, hogy miből állnak a szellemi tulajdon-jogok, és mit lehet, illetve mit nem lehet tenni a védett árukkal és tartalommal; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fejlesszék tovább a meghatározott közönségeknek szóló és az érintett piacokra irányuló figyelemfelhívó intézkedéseiket;
26. a szellemi tulajdon-jog tulajdonosait és a végrehajtó hatóságokat szolgáló platform tekintetében szélesebb körű tájékoztatási kampányt ajánl annak érdekében, hogy a jogtulajdonosok az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság biztonságos hálózatába integrált bűnüldözési adatbázison keresztül az egész Európai Unióban aktívabban részt vehessenek a jogaik védelmében; a szellemi tulajdon-jogok jobb érvényesítéséhez a világ rendőrhatalóságaival és egyéb vámhatóságaival való mélyebb és gyorsabb integrációra van szükség;
27. hangsúlyozza, hogy megfelelő figyelemfelkeltő kampányokon keresztül külön kell szólni a fiatalabb nemzedékhez, mivel ez a nemzedék vonja a leginkább kétségbe a szellemi tulajdon-jogokat, ahogyan arra a szellemi tulajdon megítéléséről a közelmúltban készített tanulmány is rámutatott;
28. hangsúlyozza a szellemi tulajdon fiatalok általi ismeretének, megértésének és felfogásának értékelését és nyomon követését célzó kezdeményezések fontosságát, melyek hozzájárulnak az igényeik jobb megértéséhez és a lehető legmegfelelőbb intézkedések meghatározásához;
29. üdvözli a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalon (BPHH) belül működő, a szellemi tulajdoni jogsértések európai megfigyelőközpontjának erőfeszítéseit, melyek célja a fogyasztók figyelmének felhívása a szellemi tulajdon-jogokat tiszteltetben tartó termékek vásárlásának előnyeire, illetve az ilyen termékekhez való hozzáférés megkönnyítése;

2015. június 9., kedd

30. úgy véli ugyanakkor, hogy a fogyasztóknak jobban fel kellene tudniuk ismerni a jogsértő ajánlatokat, hogy úgy dönthessenek, hogy nem folytatnak egy adott vásárlást; sajnálattal állapítja meg, hogy a Bizottság cselekvési terve nem tartalmaz arra irányuló intézkedést, hogy a fogyasztók jobban fel tudják ismerni a jogsértő árukat és tartalmakat; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak tovább specifikus eszközök és útmutatók fejlesztésével, és hogy végezzenek bizonyítékokon alapuló vizsgálatot és – a Bizottság és a szellemi tulajdoni jogsértések európai megfigyelőközpontja által gyűjtött tapasztalatok alapján, különös tekintettel a bevált módszerek megosztására – lehetőség szerint alakítsák ki a jogsértő áruk és tartalmak értesítési/kivonási rendszerére szolgáló eljárások harmonizált rendszerét, annak érdekében, hogy a fogyasztók és a vállalkozások fel tudjanak lépni, amikor megtevesztik őket, hasonlóan ahhoz, ahogy a nem kívánt tartalmak bejelentése érdekében is felléphetnek;

31. megjegyzi, hogy a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat sértő tartalmak URL-címenkénti bejelentési és eltávolítási rendszerének gyakorlati korlátai vannak, mivel az érintett tartalom rövid időn belül újra hozzáférhetővé tehető; felhívja tehát az ágazat szereplőit, hogy vizsgálják meg, miként lehet a bejelentési és eltávolítási rendszert hosszú távon hatékonyabbá tenni;

32. rámutat arra, hogy az ellátási láncban részt vevő valamennyi szereplőnek együtt kell működnie olyan tájékoztató kampányok kidolgozásában, amelyek kreatív tartalmak egyszerű elérése és használata során információkat nyújtanak a fogyasztók számára jogaikkal és kötelezettségeikkel kapcsolatban;

33. úgy véli, hogy a nagyobb átláthatóság és a jobb tájékoztatás ténylegesen csak a szellemi tulajdon-jogi oltalom alatt álló tartalmakat közvetítő, nagy internet-szereplők együttműködésével valósítható meg, és hogy e szereplőket ezért be kell vonni ezekbe az átláthatóság elérésére és az információk terjesztésére irányuló erőfeszítésekbe;

34. kitarthat, hogy a felesleges kétszeres munka elkerülése és az összhang és a hatékonyság biztosítása érdekében minden tagállamban össze kell hangolni a kezdeményezéseket és kampányokat;

35. felkéri a tagállamok hatóságait annak biztosítására, hogy a szellemi tulajdon-jogokat sértő, biztonsági kockázatot jelentő áruk szerepeljenek a RAPEX-értesítésekben, függetlenül attól, hogy azokat jogszerűen vagy jogszerűtlenül értékesítik a tagállamban;

Új üzleti modellek kialakítása

36. úgy véli, hogy egyes ágazatokban a fogyasztók jogszerű ajánlatokkal kapcsolatos ismereteinek hiánya és a nem jogsértő termékek és tartalom néha nehezen hozzáférhető és költséges kínálata miatt a fogyasztókat nehéz visszatartani a jogellenes termékek megvásárlásától vagy a jogellenes tartalmak használatától; úgy véli, hogy ezen a téren nagyobb előrehaladásra lenne szükség, és ismételten követeli, hogy a Bizottság és a tagállamok gyakoroljanak nagyobb nyomást az iparra annak érdekében, hogy minden tagállamban olyan legális ajánlatokat dolgozzanak ki, amelyek egyszerre diverzifikáltak és vonzóak, annak érdekében, hogy a fogyasztóknak valóban minden lehetőségük meglegyen arra, hogy legális termékeket vásároljanak vagy legális tartalmakat használjanak;

37. hangsúlyozza, hogy egy holisztikusabb megközelítésre van szükség, amely arra összpontosít, hogy miként lehet a fogyasztói keresletet a jogszerű, innovatív és megfizethető kínálat elérhetőségének és fogyasztásának növelésével kielégíteni az internetre szabott olyan üzleti modellek alapján, amelyek lehetővé teszik a valódi egységes európai digitális piac létrehozását gátló akadályok eltávolítását, ugyanakkor megőrzik a fogyasztók jogait és az innovátorok és alkotók védelme közötti egyensúlyt;

38. úgy véli, hogy a szellemi tulajdon-jogok erősítésének egyik lehetősége az innovatív üzleti modellek kialakításában rejlik; hangsúlyozza továbbá, hogy e tekintetben bizonyos iparágakban fontolóra kell venni a korszerűsítést és a folyamatosan fejlődő technológiákhoz való állandó alkalmazkodást;

Középpontban a kv-k

39. hangsúlyozza a kv-k és az önálló alkotók által igénybe vehető, szellemi tulajdon-jogokkal kapcsolatos polgári jogi jogérvényesítési eljárások javításának fontosságát, mivel e vállalkozások és alkotók fontos szerepet töltenek be a kreatív és kulturális ágazatokban, és gyakran nem képesek jogaik érvényesítésére, tekintettel ezen eljárások összetettségére, költségére és hosszadalmasságára;

2015. június 9., kedd

40. üdvözli a Bizottság részéről kinyilvánított szándékot, hogy a nagyobb versenytársak részéről tanúsított piaci visszaélések elleni küzdelem fokozása érdekében a polgári jogorvoslati lehetőségek elérhetőségének javítása révén támogatni kívánja a kkv-kat a szellemi tulajdon-jogaik érvényesítésében, és különösen tovább fogja vizsgálni a kkv-knak a jövőbeni uniós intézkedések iránti igényét;
41. üdvözli az uniós cselekvési tervről szóló 2014. július 1-jei bizottsági közleményben, egészen pontosan annak 4. fellépésében foglalt döntést, amely különösen a kis értékű követelések tekintetében a kkv-k számára a szellemi tulajdon-jogokkal kapcsolatos polgári jogi jogérvényesítési eljárások javítását, valamint az ezzel kapcsolatos esetleges intézkedéseket célozza;
42. hangsúlyozza, hogy a kkv-k számára létfontosságúak a szellemi tulajdon-jogaik érvényesítését szolgáló egyértelmű és jól kezelhető struktúrák;
43. felhívja a Bizottságot, hogy bizonyosodjon meg arról, hogy a megtett intézkedéseknek a kkv-kra háruló terhet és költségeket tekintve csak korlátozott hatása legyen; különösen arra hívja fel a Bizottságot, hogy vizsgálja tovább, hogy a kkv-k hogyan tudnának részt venni a kvalitatív ellenőrzési rendszerekben, és keresse meg, hogy milyen konkrét intézkedéseket lehetne tenni e célból, a kkv-k érdekében;
44. kitart amellett, hogy a kkv-kat figyelembe kell venni a jogszabályok megalkotásakor, és ismételten jelzi, hogy a „gondolkozz előbb kicsiben” elvet minden esetben alkalmazni kell;
45. hangsúlyozza az igazságszolgáltatáshoz való jog és a bírósági eljárások költséghatékonyságának a fontosságát, különösen a kkv-k számára, és felszólít a közvetítői szolgáltatások és más, vállalkozások közötti alternatív vitarendezési rendszerek fejlesztésére a szellemi tulajdon-jogok területén;
46. hangsúlyozza, hogy a javításra szoruló területek meghatározása érdekében fontos lenne elkezdni azon tényezők rendszeres elemzését, amelyek befolyásolják a kkv-k arra vonatkozó döntéseit, hogy gyakorolják-e szellemi tulajdon-jogaikat vagy sem, legyen szó innovatív kkv-król, vagy olyan kkv-król, amelyek problémákkal küzdenek, különösen a szellemi tulajdon-jogaik érvényesítése terén;
47. érdeklődve várja, hogy 2015 végéig tájékoztatást kapjon a szellemi tulajdon-jogok kkv-k tekintetében történő polgári jogi érvényesítésének kezelésére irányuló, meglévő nemzeti kezdeményezésekről; üdvözli a jövőbeni uniós fellépés szükségességéről hamarosan elkészülő zöld könyvet, amelynek alapját a kkv-k szellemi tulajdon-jogainak érvényesítését elősegítő, állami finanszírozású rendszerek bevált gyakorlati képezik;

A szellemi tulajdoni jogsértések európai megfigyelőközpontja

48. elégedettségét fejezi ki a szellemi tulajdoni jogsértések európai megfigyelőközpontja által végzett tevékenységek alakulása miatt, mivel ez hasznos segítséget nyújt a politikai döntéshozóknak a gondolkodáshoz, és eszközt biztosít a szellemi tulajdon-jogot érintő jogsértések összes formájára vonatkozó információk és adatok összegyűjtéséhez és megosztásához;
49. hangsúlyozza, hogy a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (BPHH) arra irányuló feladatát, hogy szellemi tulajdon-jogokat érintő jogsértéseket igazoló adatokat szerezzen az iparágtól, valamint a jogsértések által a gazdasági szereplőkre gyakorolt valódi hatásokra vonatkozó megbízható adatokat generáljon és elemzéseket készítsen, a cselekvési terv tíz pontja közé kell illeszteni, és e tevékenységnek a legérintettebb ágazatok további intézkedéseinek alapját kell képeznie; ezzel kapcsolatban felszólítja a Bizottságot a BPHH által kidolgozott, a hamisítás ellen irányuló hírszerzést támogató eszköz (ACIST) adatbázisának fejlesztésére a hamisítókra vonatkozó adatokhoz való hozzáférés lehetővé tétele és ezáltal annak elkerülése érdekében, hogy az ajánlatkérő szervek hamisított termékeket szerezzenek be;
50. hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdon-jogok érdemi érvényesítésének elérése érdekében teljes körű tájékoztatást kell biztosítani és elérhetővé tenni az egyes helyzetekben érintett szellemi tulajdon-jogok típusára (például szabadalom, védjegy vagy szerzői jog), érvényességére és a tulajdonosok személyazonosságára vonatkozóan, digitális fájlok esetében metaadatok formájában is;
51. felhívja a Bizottságot, hogy a következtetései levonásához teljes mértékben használja fel a megfigyelőközpont által összegyűjtött adatokat és a megfigyelőközpont tevékenységeinek eredményeit, és javasoljon a politikai döntéshozók általi használatra szánt megoldásokat a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésének javítására; felhívja a Bizottságot, hogy erről rendszeresen számoljon be a Parlamentnek;

2015. június 9., kedd

52. megjegyzi, hogy a szellemi tulajdon-jogok ágazati érvényesítésének fejlesztésére irányuló, nemzeti szintű képzés alapvető fontosságú, ahogyan az a szerep is, amelyet a megfigyelőközpont fog játszani a tagállami hatóságok képzésében és a bevált gyakorlatok megosztásában, elsősorban a digitálisan hozzáférhető, jó ár-érték arányt képviselő kampányok előmozdítása és ezeknek az illetékes hatóságokkal és szervezetekkel való koordinálása révén;

A Bizottság szellemi tulajdon-jogok érvényesítésével foglalkozó szakértői munkacsoportja

53. üdvözli a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésével foglalkozó szakértői munkacsoport Bizottság általi létrehozását, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy nagyobb mértékben vonják be a Parlamentet, és amennyiben szükséges, a szellemi tulajdoni jogsértések európai megfigyelőközpontját a csoport munkájába és kéri fel különösen arra, hogy küldjön szakértőket a munkacsoport üléseire;

A jogi keret alakulása

54. üdvözli a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági jelentés⁽¹⁾ kiadását, ugyanakkor megjegyzi, hogy mivel néhány tagállamban csak későn ültették át az irányelvet, bizonyos szempontokból csak korlátozottan lehet következtetéseket levonni; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen további elemzést az irányelv hatásáról, különösen az innovációra és az információs társadalom fejlődésére nézve, amint azt az irányelv 18. cikkének (1) bekezdése előírja, és a Parlament a fent említett 2010. szeptember 22-i állásfoglalásában kérte; emlékeztet azonban arra, hogy a Bizottság a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésének sok más szempontját is meghatározta, többek között a közvetítőknek a jogsértésekkel szembeni fellépésekben betöltött szerepét, ami a csalás elleni küzdelemben szintén hatékony eszköznek bizonyulhat;

55. tudomásul veszi a Bizottság jelentését, amelyben azt jelezte, hogy a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv bizonyos tekintetben el van maradva a digitális kortól, és nem elegendő az online jogsértések elleni fellépéshez; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen részletes értékelést a jelenlegi jogi keretnek az online tevékenységekkel kapcsolatos korlátairól, és megfelelő esetben készítsen javaslatokat az uniós jogalkotási keretnek az internetes környezethez való hozzáigazítására; hangsúlyozza, hogy bármilyen ilyesfajta javaslat tekintetében részletes hatásvizsgálatot kell készíteni;

56. tudomásul veszi azt a megállapítást, hogy az irányelv bizonyos rendelkezéseinek eltérő értelmezései miatt a tagállamokban különbségek lehetnek az alkalmazásban, és felhívja a Bizottságot, hogy tegyen intézkedéseket a jelentésben megnevezett problémák orvoslására, beleértve az irányelv további pontosítását is;

57. megismétli a szellemi tulajdon-jogi stratégiára irányuló felhívását, beleértve a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat érintő jogsértések elleni küzdelemre irányuló, az online környezethez igazodó átfogó jogi keretet, az alapvető jogok és szabadságok, a tisztességes eljáráshoz való jog, az arányosság és az adatvédelem teljes körű tiszteletben tartásával; úgy véli, hogy sürgősen szükség van az új alkotások jogi védelemére, mivel ez ösztönözni fogja a beruházásokat és további innovációhoz fog vezetni;

58. hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdon-jogokra vonatkozó valamennyi jogszabálynak tükröznie kell a digitális korban végbemenő fejlődést, figyelembe véve az online környezetet és a terjesztés különböző módjait, és olyan kiegyensúlyozott megközelítést kell alkalmaznia, amely valamennyi érdekelt fél érdekeit szem előtt tartja, különös tekintettel a fogyasztókra és azoknak a tartalmakhoz való hozzáférésre vonatkozó jogára, ugyanakkor támogatnia kell az európai művészeket, alkotókat és innovációkat;

59. ismételten hangsúlyozza, hogy korszerű versenyserkentő és fogyasztóbarát szerzői jogi keretre van szükség, amely egyúttal a kreativitást és az innovációt is támogatja azáltal, hogy a feltalálók és alkotók számára biztonságos, megfelelő és védett környezetet garantál;

60. hangsúlyozza, hogy az európai kulturális és kreatív ágazatok motorjai a társadalmi és gazdasági fejlődésnek, valamint a munkahelyteremtésnek Európában, ugyanakkor emlékeztet arra, hogy az uniós gazdasági növekedéshez, innovációhoz és munkahelyteremtéshez jelentős mértékben hozzájárulnak azok az alkotók, tervezők és intézmények, amelyek nagymértékben támaszkodnak a szerzői jogok alóli kivételekre és korlátozásokra; hangsúlyozza, hogy a szerzői

⁽¹⁾ COM(2010)0779.

2015. június 9., kedd

jogok korszerűsítésére irányuló minden jogalkotási kezdeményezést a növekedésre és munkahelyteremtésre – különösen a kulturális és kreatív ágazatban működő kkv-k tekintetében –, az ismeretekhez és a kultúrához való hozzáférésre, valamint a lehetséges költségekre és hasznokra gyakorolt hatásra vonatkozó független bizonyítékokkal kell alátámasztani;

Nemzetközi ellátási láncok és a vámügyi és nemzetközi együttműködés szerepe

61. kitart amellett, hogy a vámügyi hatóságok és a vámügyi nemzetközi együttműködés fontos szerepet játszik a határokon átnyúló kereskedelemben előforduló, szellemi tulajdont érintő jogsértések elleni küzdelemben, és hangsúlyozza, hogy a működési szabályok világossá tételével támogatni kell és elő kell segíteni, hogy a vámhatóságok együtt tudjanak dolgozni egymással többek között annak érdekében, hogy ez a munka lehetővé tegye az EU területén áthaladó áruk eredményes ellenőrzésének megvalósítását;

62. felhívja a Bizottságot, hogy a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésére irányuló cselekvési terv végrehajtásakor vegye figyelembe a kapcsolódó kezdeményezéseket, különösen a szellemi tulajdon-jogok megsértése elleni küzdelemre irányuló uniós vámügyi cselekvési tervet és a szellemi tulajdon-jogok harmadik országokban történő érvényesítésének stratégiáját;

63. fokozott piacfelügyeletet, jobb kockázatkezelést és a vámhatóságok körében fokozott információmegosztást szorgalmaz a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésével kapcsolatban vámügyi szempontból felmerülő kérdéseket, például a jogsértő termékek raktározását és megsemmisítését illetően;

64. hangsúlyozza a szoros együttműködés és az információcsere fontosságát, továbbá a vámhatóságok, a piacfelügyeleti hatóságok és az igazságügyi hatóságok megfelelő képzésének jelentőségét;

Egyéb kérdések

65. hangsúlyozza, hogy az állami hatóságok a közbeszerzések és vásárlások révén valamennyi – helyi, regionális és nemzeti – szinten rendkívül fontos szerepet játszanak, és helyesli, hogy a Bizottság a bevált gyakorlatokról szóló útmutatást kíván kidolgozni, terjeszteni és közzétenni annak érdekében, hogy a különböző szintű hatóságok ne szerezzenek be hamisított árukat;

66. üdvözli a visszatérítési és egyéb kapcsolódó rendszerek hatásával kapcsolatban az érdekelt felekkel folytatott konzultációról szóló, a Bizottság által javasolt zöld könyvet az üzletszerűen elkövetett, szellemi tulajdont érintő jogsértések kezelése, valamint a problémával kapcsolatos konkrétabb – az online és offline környezetre egyaránt vonatkozó – fellépések szükségességének felmérése érdekében; úgy véli, hogy a valamennyi nem szándékosan megvásárolt hamisított áru érvényes, visszatérítésre vonatkozó általános uniós jog bevezetése előnyös lehetne a fogyasztók számára, és a kereskedőket arra ösztönözné, hogy ellenőrizzék az árukat, mielőtt eladásra kínálják azokat;

67. támogatja, hogy a cselekvési terv nagy hangsúlyt fektet a tagállamokkal folytatott együttműködésre, az információk és a bevált gyakorlatok megosztására, valamint a határokon átnyúló végrehajtással kapcsolatos koordinációra;

68. hangsúlyozza, hogy az Unió tudásalapú ágazataiban az innováció és a versenyképesség a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokkal összeegyeztethető módon történő ösztönzése érdekében elő kell mozdítani a nyitott kutatást és a tudásmegosztást, amelyek egyben a Globális Európa és az Európa 2020 stratégiák kulcsfontosságú elemei;

69. hangsúlyozza, hogy olyan pontos észlelési rendszerekre van szükség, amelyek a kereskedelmi nagyságrendű, szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat sértő tevékenységek gyors beszüntetését eredményezik;

70. rámutat arra, hogy a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokból származó jövedelem a kutatási projektek külső finanszírozásának fontos forrása, ami így az innováció és a fejlesztés, valamint az egyetemek és vállalkozások közötti együttműködés motorja;

71. sürgeti a cselekvési terv gyors végrehajtását, hogy szükség esetén a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok érvényesítéséhez szükséges intézkedések kiigazítása különösen a kulturális és kreatív ágazatban időben megtörténhessen;

2015. június 9., kedd

72. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a cselekvési tervben ismertetett egyes intézkedések végrehajtását, és ezekről legkésőbb 2016. júliusig számoljon be a Parlamentnek;

o

o o

73. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2015. június 10., szerda

P8_TA(2015)0225

Az EU és Oroszország közötti kapcsolatok helyzete

Az Európai Parlament 2015. június 10-i állásfoglalása az EU és Oroszország közötti kapcsolatok helyzetéről (2015/2001(INI))

(2016/C 407/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU és Oroszország közötti új megállapodásról folytatott tárgyalásokhoz az Európai Parlamentnek a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az Európai Külügyi Szolgálathoz intézett ajánlásait tartalmazó, 2012. december 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az Oroszország által (a közeljövőben Vilniusban megrendezésre kerülő keleti partnerségi csúcstalálkozóval összefüggésben) a keleti partnerség országaira gyakorolt nyomásról szóló, 2013. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽²⁾, az EU–Oroszország csúcstalálkozóról szóló, 2014. február 6-i állásfoglalására ⁽³⁾, az ukrajnai helyzetről és az EU és Oroszország közötti kapcsolatok jelenlegi állásáról szóló, 2014. szeptember 18-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, valamint Borisz Nyemcov, orosz ellenzéki vezető meggyilkolásáról és a demokrácia oroszországi helyzetéről szóló, 2015. március 12-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az Európai Tanács, a Külügyek Tanácsa és a G7-ek vezetői által az elmúlt 18 hónapban az ukrajnai helyzet és az Oroszországgal fenntartott kapcsolatok vonatkozásában közzétett következtetésekre és nyilatkozatokra,
 - tekintettel a 2014. szeptember 5-én és 19-én, valamint 2015. február 12-én Minszkben elért megállapodásokra ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a walesi NATO-csúcstalálkozón kiadott 2014. szeptember 5-i nyilatkozatra,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 2014. március 27-én ⁽⁷⁾, illetve az ENSZ Biztonsági Tanácsa által 2015. február 17-én ⁽⁸⁾ elfogadott határozatokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A8-0162/2015),
- A. mivel az EU hosszú évek óta arra törekszik, hogy a közös értékeken és elveken, például a demokrácián és a jogállamiságon, valamint a közös érdekeken alapuló, kölcsönösen előnyös stratégiai partnerséget alakítson ki Oroszországgal; mivel az EU továbbra is nyitott egy ilyen kapcsolatra és az ahhoz vezető párbeszédre, továbbá vissza kíván térni az Oroszországgal folytatott együttműködéshez, amennyiben az orosz hatóságok eleget tesznek vállalt nemzetközi és jogi kötelezettségeiknek;
- B. mivel arra válaszul, illetve annak ellenére, hogy Oroszország 2008-ban megsértette Grúzia területi integritását, és azóta is megszállva tartja a grúziai Abházia régiót és Chinvali régiót/Dél-Oszétiát, valamint hogy nem teljesíti a 2008-as tűzszüneti megállapodásból eredő kötelezettségeit, az EU a fokozott együttműködés modellje mellett döntött annak érdekében, hogy a két fél kölcsönös előnyére továbbra is fenntartsa a kapcsolatot Oroszországgal; mivel korlátozó intézkedések helyett egy sor, a szorosabb együttműködést ösztönző intézkedést hoztak, illetve kibővítették a már meglévő intézkedéseket (pl.: közös térségek, modernizációs partnerség, az új EU–Oroszország megállapodásra irányuló tárgyalások, emberi jogi párbeszéd);

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0505.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0383.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0101.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0025.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0074.

⁽⁶⁾ A háromoldalú kapcsolattartó csoport konzultációinak eredményeiről szóló, 2014. szeptember 5-én Minszkben aláírt jegyzőkönyv és a minszki megállapodás végrehajtására szolgáló, 2015. február 12-én elfogadott intézkedéscsomag.

⁽⁷⁾ Az ENSZ Közgyűlésének A/RES/68/262 számú határozata Ukrajna területi integritásáról.

⁽⁸⁾ Az ENSZ Biztonsági Tanácsának S/RES/2202(2015) számú határozata.

2015. június 10., szerda

- C. mivel a Krím jogszerűtlen annektálásával, amelyet az EU határozottan elítélt és a jövőben sem fog elismerni, az Ukrajnával szembeni, katonai és biztonsági erők közvetett és közvetlen részvételével zajló fegyveres konfliktussal, valamint e szuverén és független szomszédos ország szándékos destabilizálásával Oroszország súlyos károkat okozott az EU-val fenntartott kapcsolatoknak, a határok megsértése révén veszélybe sodorta Európa biztonsági rendjének alapelveit és megszegte nemzetközi kötelezettségvállalásait, amelyek többek között az ENSZ Alapokmányából, a Helsinki Záróokmányból, a Budapesti Memorandumból, az új Európáért létrejött, 1990. évi párizsi chartából, valamint a barátsági, együttműködési és partnerségi kétoldalú szerződésből erednek; mivel a Krímben és Kelet-Ukrajnában jelentős mértékben romlott a humanitárius helyzet, aminek következtében több ezren életüket veszítették;
- D. mivel Oroszország közvetve vagy közvetlenül érintett a vele szomszédos térség számos befagyott konfliktusában, például a Dnyeszter-melléken, Dél-Oszétiában, Abháziában és Hegyi-Karabahban, és mindez jelentősen gátolja az érintett szomszédos országok fejlődését és stabilitását, továbbá az Európai Unióhoz való közeledésüket;
- E. mivel az Oroszországi Föderáció 89 uniós politikust – köztük jelenlegi és volt európai parlamenti képviselőket – és tisztviselőt feketelistára tett, és megtiltotta számukra az Oroszországba való belépést;
- F. mivel a jószomszédi kapcsolatok szellemével ellentétes módon, valamint a nemzetközi jog, a nemzetközi szabályok és a nemzetközi normák megsértésével, azon doktrínát követve, amely szerint jogosultnak tartja magát a külföldi oroszok megvédelmezésére, Oroszország szándékosan olyan lépéseket tett, amelyek célja a vele szomszédos országok destabilizálása illegális kereskedelmi embargók, illetve a szeparatista és szakadár területekkel kötött integrációs szerződések megkötése révén;
- G. mivel a Krím illegális annektálására és Oroszország Ukrajna ellen indított hibrid háborújára válaszul az EU fokozatos korlátozó intézkedéseket vezetett be; mivel számos más ország is hasonló szankciókat fogadott el válaszul az orosz agresszióra;
- H. mivel az EU és Oroszország között hosszú távon konstruktív kapcsolatra kell törekedni mindkét fél érdekében azzal a céllal, hogy szembe tudjunk nézni a közös globális kihívásokkal, például az éghajlatváltozással, a technológiai fejlődéssel, valamint a terrorizmus, a szélsőséges és a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel; mivel az EU és Oroszország közötti együttműködés pozitív eredményeket hoz bizonyos területeken, például az északi dimenzió és a határokon átnyúló együttműködés terén; mivel Oroszország konstruktív volt az Iránnal folytatott közelmúltbeli tárgyalások során;
- I. mivel a célzott korlátozó intézkedések nem az orosz nép ellen, hanem az orosz vezetéssel kapcsolatban álló, az Ukrajnával fennálló jelenlegi patthelyzetből a gazdasági és a védelmi ágazatban közvetlenül hasznot húzó bizonyos személyek és vállalkozások ellen irányulnak, továbbá a közös szomszédokkal szembeni orosz kormányzati politika és fellépés megváltoztatását ösztönzik; mivel a kelet-ukrajnai destabilizációhoz kapcsolódó szankciókat fel kell oldani, amint Oroszország maradéktalanul végrehajtotta a minszki megállapodásokat; mivel ezeket a szankciókat meg kell erősíteni, amennyiben Oroszország továbbra is közvetlenül vagy közvetve destabilizálja Ukrajnát, valamint sérti annak területi integritását; mivel a Krím jogellenes annektálásához kapcsolódó szankciók továbbra is érvényben maradnak mindaddig, amíg a félsziget vissza nem tér Ukrajnához;
- J. mivel az Oroszországi Föderáció az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) teljes jogú tagjaként és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának aláírójaként elkötelezte magát a demokrácia alapelvei, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása mellett; mivel az EU határozottan támogatja Oroszország tagságát és részvételét különböző nemzetközi szervezetekben és fórumokon, például a G8- és G20-csoportban, valamint a WTO-ban; mivel Oroszország e testületekbe való felvétele feszültségeket keltett a szabályok Oroszország általi ismételt megsértése miatt, például amiatt, hogy nem tartja be a WTO normáit és kötelezettségeit (diszkriminatív intézkedéseket vezetve be egyes uniós tagállamokkal és más szomszédos országokkal szemben), hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága által hozott ítéletek közül több mint ezret máig nem hajtott végre, továbbá hogy nem garantálja az alapvető emberi jogok érvényesülését; mivel az EU és Oroszország közötti emberi jogi konzultációk eddig nem szolgálták meggyőző vagy konkrét eredményekkel;

2015. június 10., szerda

- K. mivel az Unió egyik alapelvét képező jogállamiság nemcsak a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartását jelenti, hanem a nemzetközi jog betartását, a jog igazságos végrehajtását és alkalmazását, valamint az igazságszolgáltatás függetlenségét és pártatlanságát is; mivel ezek a feltételek nem teljesülnek Oroszországban, ahol a hatóságok nem tartják tiszteletben a jogállamiságot és az alapvető jogokat, és ahol az elmúlt években romlott a politikai jogok, az állampolgári jogok és médiaszabadság helyzete; mivel a nemrégiben elfogadott, kétértelmű rendelkezéseket tartalmazó jogszabályokat arra használják fel, hogy tovább korlátozzák az ellenzéket és a civil társadalmi szereplőket; mivel az ún. „homoszexuális propaganda” büntethetőségét bevezető, a közelmúltban elfogadott törvény fokozta a homofób és LMBTI-ellenes erőszakot és gyűlöletbeszédet, és a hatóságok nem léptek fel hatékonyan e jelenséggel szemben; mivel a Krím jogszerűtlen anektálását követően az emberi jogok – többek között a véleménynyilvánítás, a gyülekezés és az egyesülés szabadsága – helyzete súlyosan romlott a félszigeten, különösen a krími tatár közösség tekintetében;
- L. mivel Alekszej Navalnij kiemelkedő ellenzéki vezetőt hamis bizonyítékok alapján megvádolták és elítélték, és folyamatosan megfélemlítik és zaklatják, többek között fivére bebörtönzésével; mivel a Haladás Pártja, amelynek ő az elnöke, nem vehet részt a következő parlamenti választásokon; mivel Nagyijja Szavcsenko ukrán parlamenti képviselőt illegálisan Oroszországban tartják fogva, megsértve a nemzetközi jogot;
- M. mivel a korrupciós index 175 országból a 136. helyre sorolja az Oroszországi Föderációt, ami komoly aggodalomra ad okot a nemzetközi korrupció és pénzmosás tekintetében, amelyek fenyegetést jelentenek az európai gazdaságokra és azok integritására nézve;
- N. mivel Oroszország aktívan használja a hibrid hadviselést, szándékosan elmosva a katonai/félkatonai tevékenység és politikai aktivitás közötti határvonalat;
- O. mivel a sajtószabadság állapotáról szóló 2014-es jelentés (World Media Freedom Index) 180 ország közül a 148. helyen szerepelteti az Oroszországi Föderációt; mivel az állami ellenőrzés alatt lévő médiaorgánumoknak juttatott finanszírozás jelentős mértékben nőtt; mivel gyakran korlátozzák vagy akadályozzák az emberijog-védők, a független civil szervezetek, a politikai ellenzék, a független média és az átlagpolgárok kezdeményezéseit és tevékenységét; mivel a független és plurális véleménynyilvánítás tere leszűkül, és folyamatos fenyegetésnek van kitéve; mivel a Demokráciáért Európai Alapítvány foglalkozik az orosz média pluralizmusának kérdésével, és mivel az alapítvány felkérést kapott arra, hogy partnereivel együttműködésben új médiakezdeményezéseket dolgozzon ki;
- P. mivel az orosz vadászrepülőök által az EU és a NATO tagállamainak légtere közelségében végrehajtott felelőtlen műveletek veszélyeztetik a polgári repülés biztonságát, és veszélyeztethetik az európai légtér biztonságát; mivel Oroszország nagyszabású provokatív katonai műveleteket hajtott végre az Európai Unió közvetlen közelében, és orosz részről katonai, sőt nukleáris támadásokkal való fenyegetések is elhangzottak; mivel Oroszország felfüggesztette az európai hagyományos fegyveres erőkről szóló szerződésről folytatott tárgyalásokban való részvételét, és megszegte a közepes hatótávolságú nukleáris erőkről szóló szerződést;
- Q. mivel az EU és Oroszország közötti kapcsolatokban központi és stratégiai szerepet játszó energia az orosz külpolitika egyik kulcsfontosságú eszköze; mivel az EU a külső nyomásnak való ellenálló képessége az energiaellátás diverzifikációja és az Oroszországtól való függés csökkentése révén valósítható meg; mivel az EU-nak egységes hangon kell megszólalnia és erős belső szolidaritást kell tanúsítania az energiaellátás biztonságával összefüggésben;
- R. mivel az Oroszországi Föderáció aktívan előmozdítja az Eurázsiai Gazdasági Uniót; mivel ez a gazdasági integrációs projekt nem tekintendő az Európai Unió vetélytársának;
1. megismétli, hogy az ukrajnai fegyveres konfliktusban való közvetlen és közvetett orosz részvétel, a Krím jogellenes anektálása, Grúzia területi integritásának megsértése és az Oroszország európai szomszédaival szembeni gazdasági nyomásgyakorlás és politikai destabilizáció a demokratikus elvek és az alapvető értékek, valamint a nemzetközi jog

2015. június 10., szerda

szándékos megsértésének minősül; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy az EU nem tehet úgy, mintha mi sem történt volna, és az EU-nak nincs más választása, mint hogy kritikusan újraértékeli az Oroszországgal fennálló kapcsolatait, ami magában foglalja egy, az Oroszország által folytatott agresszív és megosztó politikával szembeni fellépésre szolgáló, puha hatalmi eszközökön alapuló vészhelyzeti terv mihamarabbi elkészítését, valamint egy átfogó tervet az Oroszországgal és a kelet-európai partnerekkel való kapcsolatok jövőjét illetően; hangsúlyozza, hogy a kelet-ukrajnai konfliktus megoldása csak politikai jellegű lehet;

2. hangsúlyozza, hogy a jelen pillanatban Oroszország a Krímben és Kelet-Ukrajnában tett lépései miatt nem tekinthető stratégiai partnernek és nem kezelhető akként; kiemeli, hogy a stratégiai partnerségeknek kölcsönös bizalomra, a demokrácián, az állami szuverenitáson, a belső alkotmányos rend megválasztáshoz és a külpolitikai orientáció kialakításához való jogon, illetve az államok területi integritásán alapuló nemzetközi jog tiszteletben tartására, a jogállamiságra, az emberi jogokra, valamint a nemzetközi diplomácia és kereskedelem elveire kell épülniük;

3. rendkívül aggasztónak tartja, hogy Oroszország immár nyíltan a nemzetközi demokratikus közösség és az e közösség által kialakított, jogszabályokon alapuló rend kihívójaként pozicionálja magát, és ennek megfelelően cselekszik, nem utolsósorban azon törekvéssel, hogy erőszakkal átrajolja a határokat Európában; riasztónak tartja, hogy Oroszországban egyre fokozódik az ellenzéki aktivistákkal, az emberijog-védőkkel, a kisebbségekkel és a szomszédos országokkal szembeni gyűlölet, és romlik az emberi jogok és a jogállamiság helyzete; elítéli, hogy az állam erőszakkal, bírósági eljárásokkal, büntetőintézkedésekkel és más intézkedésekkel félemlíti meg a kritikus hangokat;

4. elítéli az uniós politikusok és tisztviselők Oroszországba való belépését megtiltó önkényes intézkedést, és hangsúlyozza, hogy az orosz vezetés sorozatosan megsérti a nemzetközi jogot és az egyetemes normákat, valamint akadályozza az átláthatóságot; úgy véli, hogy ez a lépés kontraproduktív és káros az Európai Unió és Oroszország közötti, amúgy is gyenge kommunikációs csatornákra nézve; hangsúlyozza, hogy az érintett uniós politikusokat és tisztviselőket tájékoztatni kell az Oroszország területére való belépésük megtiltásának indokairól, és biztosítani kell számukra a lehetőséget, hogy független bírósághoz fordulhassanak jogorvoslatért a határozattal szemben;

5. úgy véli, hogy a két fél kölcsönös előnye érdekében hosszú távon építő jellegű és kiszámítható kapcsolatot lehet és érdemes kialakítani az EU és Oroszország között, különösen a meglévő politikai, kereskedelmi, közlekedési és energetikai kapcsolatok, az Erasmus + és a közös intézkedések⁽¹⁾ révén kialakult közvetlen emberek közötti kapcsolatok, a határokon átnyúló együttműködés, az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a környezetvédelem és az ágazati együttműködés fényében, szem előtt tartva, hogy a kölcsönös szankciók mindkét gazdaság számára ártalmasak, hogy világszinten közös kihívásokkal és érdekekkel kell foglalkozni, illetve hogy az európai biztonsági felfogás megosztó jellegét csak a párbeszéd fokozásával lehet leküzdeni; e tekintetben üdvözli az EU és Oroszország közötti együttműködés számos területén – például a terrorizmus elleni küzdelem, a szélsőségség és a szervezett bűnözés elleni küzdelem, az Északi Dimenzió partnerség, az Iránnal folytatott nukleáris tárgyalások és a közel-keleti békefolyamat terén – elért pozitív eredményeket; felszólítja Oroszországot, hogy konstruktív módon vegyen részt a szíriai konfliktus megoldásában;

6. hangsúlyozza, hogy az EU és Oroszország közötti kapcsolatoknak a nemzetközi jog tiszteletben tartásán és a párbeszédre kell alapulniuk, amely feltételek teljesülése esetén az EU kész lenne újraindítani a moszkvai hatóságokkal folytatott együttműködést több közös érdekű területen; hangsúlyozza, hogy az együttműködés folytatása abban az esetben fontolható meg, ha Oroszország tiszteletben tartja Ukrajna területi integritását és szuverenitását, beleértve a Krím félszigetet, teljes körűen végrehajtja a minszki megállapodásokat (ideértve a határok ukrán hatóságok általi teljes körű ellenőrzését, az orosz csapatok és fegyverek feltétel nélküli visszavonását, valamint a lázadó csoportok támogatásának azonnali beszüntetését), és felhagy a destabilizáló katonai és biztonsági tevékenységeivel az uniós tagállamok határai közelében; hangsúlyozza, hogy az EBESZ képesnek bizonyult arra, hogy hozzájáruljon a válság megoldásához; hangsúlyozza, hogy az együttműködés esetleges megújítása során garantálni kell, hogy nem sérülhetnek sem a nemzetközi elvek, sem az európai értékek és normák, sem a nemzetközi kötelezettségvállalások; hangsúlyozza, hogy az EU-nak egyértelműen meg kell határoznia egyrészt az Oroszországgal szemben támasztott elvárásait, különösen a nemzetközi jog és a szerződéses kötelezettségek tiszteletben tartása, illetve a kiszámítható partnerként való viselkedés tekintetében, másrészt pedig azt, hogy milyen intézkedések fog megtenni 2015. december 31. után abban az esetben, ha Oroszország nem teljesíti kötelezettségvállalásait (vagy akár ezen időpont előtt, ha súlyos cselekményekre kerül sor), illetve hogy milyen együttműködést kínál abban az esetben, ha Oroszország teljesíti a feltételeket; hangsúlyozza, hogy ennek az együttműködésnek teljes mértékben igazodnia kell a nemzetközi emberi jogi normákhoz;

⁽¹⁾ Az orosz állampolgárok és az uniós polgárok rövid távú tartózkodás céljából történő vízummentes beutazását célzó közös intézkedések.

2015. június 10., szerda

7. üdvözli, hogy a tagállamok szolidaritást és egységet tanúsítottak a Krím Oroszország általi illegális annektálásával és Oroszországnak az ukrajnai háborúban való közvetlen részvételével összefüggésben, lehetővé téve válaszintézkedések elfogadását és kiterjesztését, valamint ezek összekapcsolását a minszki megállapodás teljes körű végrehajtásával; felszólítja a tagállamokat, hogy tekintsék abszolút prioritásnak az egység fenntartását, illetve hogy tartózkodjanak minden olyan kétoldalú kapcsolatfelvételtől és megállapodástól, amely árthat ennek az egységnek vagy ekként értelmezhető; megismétli, hogy a tagállamok, illetve a tagjelölt országok egység fellépése és szolidaritása létfontosságú az uniós politika hitelességének, legitimitásának és hatékonyságának biztosításához, valamint ahhoz, hogy az Unió képes legyen ellenállni a külső kihívásoknak és nyomásgyakorlásnak, a keleti partnerség országaival való elmélyültebb és együttműködő kapcsolat egyidejű elősegítése mellett;

8. hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy az Unió integrációjának elmélyítése és a belső és külső politikái közötti koherencia fokozása kulcsfontosságú az EU kül- és biztonságpolitikájának koherenciája, eredményessége és sikere szempontjából, Oroszország vonatkozásában is; felkéri ezért a tagállamokat, hogy vigyék tovább és fokozzák erőfeszítéseiket a döntéshozatal akadályozó tényezők felszámolása és a közös szakpolitikák – tagjelölt országokkal közös – konszolidálása érdekében, különösen a kereskedelem, a pénzügyi szolgáltatások és tranzakciók, a migráció, az energiaügy, a külső határok igazgatása, a tájékoztatás és a kiberbiztonság terén;

9. ismételten felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy teljes mértékben használják ki a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseit és eszközeit annak érdekében, hogy megerősítsék a közös európai kül- és biztonságpolitika előrettekintő és stratégiai jellegét; határozottan úgy véli, hogy az emberi jogoknak minden szempontból központi szerepet kell játszaniuk az EU külső fellépésében, mivel ez az előfeltétele annak, hogy köztiszteletnek örvendő és hiteles globális szereplőként léphessen fel;

10. ismételten hangot ad azon meggyőződésének, hogy az energiapolitika az uniós külpolitika fontos eleme; határozottan támogatja ezért egy erős európai energiaunió gyors létrehozását, különösen a nemzeti energiahálózatok összekapcsolását az egyes tagállamok külső szállítóktól, különösen Oroszországtól való függőségének jelentős csökkentése érdekében; határozottan úgy véli, hogy az európai szolidaritás előtt álló kihívásokkal, az európai szolidaritás sebezhetőségével, illetve azzal, hogy egyes tagállamok és tagjelölt országok ki vannak téve az energiaügyi kérdések politikai és diplomáciai zsarolására való felhasználásának, csak úgy lehet hatékonyan szembenézni, ha teljes mértékben végrehajtásra kerül a harmadik energiaügyi csomag, és kiteljesedik a szabad, átlátható, integrált, szinkronizált, energiahatékony (megfelelő arányban megújuló energiára épülő) és ellenálló európai belső energiapiac, amely diverzifikált forrásokból kap ellátást, és amelyre kétséget kizáróan alkalmazzák a versenyjogi szabályozást; felszólítja az EU-t, hogy biztosítson megfelelő támogatást az Energiaközösség szerződő feleinek, akik vállalták az EU energiaügyi vívmányainak végrehajtását azzal a céllal, hogy javítsák a külső energiaszolgáltatókkal szembeni tárgyalási pozícióikat;

11. hangsúlyozza, hogy Oroszország agresszív fellépése fényében fel kell függeszteni a védelmi ágazatban Oroszországgal folytatott együttműködést, és felkéri a tagállamokat és a tagjelölt országokat, hogy tartózkodjanak minden olyan döntéstől, amely veszélyeztetheti az egységes álláspontot; úgy véli, hogy az egyes tagállamok vagy az Oroszországgal a védelmi együttműködés terén létrejött megállapodásokat bilaterális jellegük ellenére uniós szinten kell alapos értékelés alá vetni annak érdekében, hogy megfelelő és következetes megközelítést lehessen kialakítani; e tekintetben fontosnak tartja az EU és a NATO közötti együttműködést;

12. rendkívül aggasztónak tartja, hogy Oroszországban egyre inkább korlátozzák a média és az internet szabadságát, egyre szorosabb az online média feletti ellenőrzés, kényszerítő eszközöket alkalmaznak a pártatlan tudósításokkal szemben, folyamatosan erodálódnak az újságírói szakmai normák, valamint egyre erősödik a külföldi orosz nyelvű közönség rendelkezésére álló információforrások terén jellemző állami tulajdonú információmonopólium; elítéli, hogy a Krimben betiltották az ukrán és tatár televíziós csatornák sugárzását;

13. ismételten kéri az orosz propagandával szembeni megerősített elemzői és nyomon követési képességek kialakítását – különösen orosz nyelven – annak érdekében, hogy azonosítani lehessen a különféle uniós nyelveken terjesztett, szándékosan elfogult információkat, illetve gyors és megfelelő válaszlépéseket lehessen tenni ezekkel szemben; felkéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul irányozzon elő megfelelő finanszírozást az EU-n belüli orosz propaganda és félretájékoztatás elleni fellépésre, illetve a keleti partnerség országai közvéleményének objektív tájékoztatására irányuló konkrét projektek számára, és alakítson ki megfelelő stratégiai kommunikációs eszközöket; üdvözli e tekintetben az Európai Tanács 2015. március 20-i, a félretájékoztatási kampányok ellensúlyozására irányuló cselekvési tervvel kapcsolatos következtetéseit; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre egy olyan koordinált mechanizmust is, amely összegyűjti, nyomon követi és jelenti az Oroszország által EU-n belüli politikai pártoknak és más szervezeteknek nyújtott pénzügyi, politikai és technikai támogatással kapcsolatos információkat, átláthatóvá téve e támogatásokat, annak felmérése érdekében, hogy Oroszország milyen mértékig vesz részt az EU-n és a vele szomszédos keleti államokon belüli politikai életben és közbeszédben, illetve mekkora befolyást gyakorol ezekre, valamint hozzák meg a megfelelő intézkedéseket;

2015. június 10., szerda

14. rendkívül aggasztónak tartja azt az új tendenciát, hogy az állami ellenőrzésű orosz média újrírja és újraértelmezi a huszadik század történelmi eseményeit, például a Molotov–Ribbentrop-paktum és az ahhoz csatolt titkos jegyzőkönyvek aláírását, valamint szelektív módon használ fel történelmi narratívákat a jelenlegi politikai propaganda céljaira;

15. rendkívül aggasztónak tartja az európai populista, fasiszta és szélsőjobboldali pártok, illetve az oroszországi nacionalista csoportok közötti, az orosz vezetés által eltúrt egyre intenzívebb érintkezést és együttműködést; elismeri, hogy ez veszélyt jelent az EU-ban a demokrácia és a jogállamiság által meghatározott értékrendre; ezzel összefüggésben felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy lépjenek fel a „nacionalista internacionálé” fenyegető létrejötte ellen;

16. rendkívül aggasztónak tartja, hogy Oroszország radikális és szélsőséges pártokat támogat és finanszíroz az uniós tagállamokban; úgy véli, hogy a szélsőjobboldali pártok nemrégiben, Szentpéterváron tartott találkozója sérti annak a sokmillió orosznak az emlékét, aki életét áldozta azért, hogy megmentse a világot a náciizmustól;

17. felkéri az EU-t, hogy nyújtson támogatást a magas szintű újságírói normák, a sajtószabadság, valamint a pártatlan és megbízható tájékoztatás oroszországi előmozdítását és fejlesztését, illetve az EU-n és a keleti partnerség országain belül folytatott propagandatevékenység felszámolását célzó projekteknél; felkéri a Bizottságot, hogy bocsásson rendelkezésre megfelelő finanszírozást az államilag ellenőrzött orosz média alternatívájaként működő orosz nyelvű média fejlesztése céljára annak érdekében, hogy az orosz nyelvű közönség hiteles és független forrásokból tájékozódhasson;

18. ismételten hangsúlyozza, hogy a jogállamiság kompromisszumoktól mentes tiszteletben tartása az EU központi és alapvető elve, kéri ezért a jogállamiság elvének szigorú, haladéktalan és feltétel nélküli alkalmazását bármely jogszabály megsértése esetén; felkéri az Európai Bizottságot, hogy ugyanezzel a határozottsággal alkalmazza a szabad és tisztességes verseny elvét a belső piacon, akár a Gazprom elleni eljárásokban is; úgy véli, hogy az EU-nak és a tagállamoknak nagyobb hangsúlyt kell fektetniük arra, hogy Oroszország konstruktív megközelítést alkalmazzon a WTO-tagságot illetően, valamint teljes mértékben tegyen eleget a tagságból eredő kötelezettségvállalásoknak, többek között azáltal, hogy felszámolja az indokolatlan kereskedelmi korlátozásokat, és megkülönböztetéstől mentes hozzáférést biztosít a piacaihoz;

19. felszólítja Oroszországot, hogy teljes mértékben működjön együtt a nemzetközi közösséggel az MH17-es légijárat lelövésével kapcsolatos vizsgálatban, és ítél minden olyan kísérletet vagy határozatot, amely amnesztiát biztosítana a felelősöknek vagy késleltetné az eljárást; ismételten felszólítja Oroszországot, hogy haladéktalanul szolgáltassa vissza a Szmolenszkben lezuhant lengyel kormányzati gép roncsait és összes fekete dobozát; felhívja az uniós intézményeket, hogy vessék fel ezeket a kéréseket az orosz hatóságokkal tartott valamennyi kétoldalú találkozásukon;

20. felhívja az Oroszországi Föderáció kormányát, hogy ismerje el az Oroszországban az LMBTI személyekkel szemben alkalmazott erőszak és zaklatás problémájának hatókörét és súlyosságát, és kötelezze el magát amellett, hogy lépéseket tesz annak érdekében, hogy véget vessen ezeknek a visszaéléseknek, és hatályon kívül helyezze a 2013. június 29-i 135-FZ sz. törvényt (a „homoszexuális propagandáról szóló törvény”) azon rendelkezéseit, amelyek tiltják az LMBTI kapcsolatokra vonatkozó információk terjesztését; felhívja az EKSZ-t, a Bizottságot és az uniós tagállamokat, hogy az érintett orosz tisztviselőkkel való találkozókon vessék fel a homofóbia és az LMBTI személyekkel és aktivistákkal szembeni erőszak kérdését, többek között a legmagasabb szinten is; felhívja az EKSZ-t, a Bizottságot és az uniós tagállamokat, hogy – összhangban a 2013. júniusi uniós iránymutatásokkal – mozdítsák elő és védjék valamennyi emberi jog érvényesülését az LMBTI személyek esetében, járuljanak hozzá az LMBTI-ellenes erőszak bármely formája elleni küzdelemhez azáltal, hogy segítségnyújtást és jogorvoslatot biztosítanak az ilyen erőszak áldozatainak, támogatják az erőszakos esetek nyomom követésére irányuló civil társadalmi és kormányzati kezdeményezéseket, és képzik a bűnüldözésben dolgozókat;

21. szem előtt tartva, hogy a társadalmat gazdagítja a valódi és független civil társadalom fejlődése, mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy egyre romlik az emberi jogok – ideértve a véleménynyilvánítás szabadságát, az egyesülési és gyülekezési szabadságot, valamint az LMBTI személyek jogait – és a jogállamiság helyzete Oroszországban és a Krimben, annak jogellenes annektálását követően; határozottan elítéli, hogy a kormány folyamatosan elfojtja a bíráló véleményeket azzal, hogy az ún. „külföldi ügynökökről szóló törvény” révén fellép független nem kormányzati szervezetekkel szemben, valamint folyamatosan és többféle módon elnyomást alkalmaz az aktivisták, a politikai ellenzék és a rezsimmel szemben kritikus véleményt megfogalmazók ellen; felhívja a figyelmet különösen Anna Politovszkaja, Natalija Jesztyemirova, Borisz Nyemcov, Szergej Magnyickij, Alekszandr Litvinenko és mások meggyilkolására; követeli, hogy minden politikai aktivista, újságíró és visszaélést bejelentő személy meggyilkolása ügyében hajtsanak végre megfelelő és független vizsgálatot, a felelősöket állítsák bíróság elé, ezáltal is jelezve, hogy eltántoríthatatlanul küzdenek a büntetlenség ellen, továbbá hozzanak

2015. június 10., szerda

célzott korlátozó intézkedéseket abban az esetben, ha a vizsgálatok nem felelnek meg a nemzetközi normáknak; ismételten kéri a Tanácsot, hogy tegyen eleget az említett elvek megvédelmezése tekintetében vállalt kötelezettségeinek, és az alelnök/főképviselő által haladéktalanul benyújtandó javaslat alapján fogadjon el korlátozó intézkedéseket a jól dokumentált Magnyickij-ügyben érintett tisztviselőkkel szemben; hangsúlyozza, hogy Oroszország az ENSZ, az Európa Tanács és az EBESZ tagjaként köteles tiszteletben tartani az emberi jogokat és a jogállamiság normáit;

22. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a független civil társadalmi aktivisták, az emberijog-védők, a bloggerek, a független média, a szókimondó tudósok, közéleti személyiségek és nem kormányzati szervezetek folyamatos politikai és pénzügyi támogatást kapjanak annak érdekében, hogy előmozdítsák a demokratikus értékeket, az alapvető szabadságokat és az emberi jogokat Oroszországban és a megszállt Krím félszigeten; arra kéri az Európai Bizottságot, hogy vegyen tervbe ambiciózusabb pénzügyi támogatást az orosz civil társadalom számára a meglévő külső pénzügyi eszközökből; ösztönzi az EU-t, hogy lépjen kapcsolatba azokkal az orosz tisztviselőkkel és civil társadalmi szervezetekkel, amelyek készek partnerségen és együttműködésen alapuló elképzelést kialakítani az EU-val fenntartott politikai és diplomáciai kapcsolatokat illetően; hangsúlyozza, hogy – amennyire lehetséges – a kapcsolatok jelenlegi állása ellenére is elő kell mozdítani az emberek közötti közvetlen kapcsolatokat, valamint meg kell erősíteni az uniós és az orosz egyetemi hallgatók és kutatók, a civil társadalmak és a helyi hatóságok közötti párbeszédet és együttműködést azzal a céllal, hogy enyhíteni lehessen a feszültséget és fokozni lehessen a kölcsönös megértést;

23. felkéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan jogszabályra, amely biztosítja a politikai finanszírozás és a politikai pártok finanszírozásának teljes átláthatóságát az EU-ban az Európa Tanács ajánlásával összhangban, különösen az EU-n kívüli politikai vagy gazdasági szereplők tekintetében;

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, az Oroszországi Föderáció kormányának és parlamentjének, valamint a keleti partnerségben részt vevő országok kormányainak és parlamentjeinek.

2015. június 10., szerda

P8_TA(2015)0226

Az OLAF Felügyelő Bizottság 2014. évi éves jelentése

Az Európai Parlament 2015. június 10-i állásfoglalása az OLAF Felügyelő Bizottság 2014. évi éves jelentéséről (2015/2699(RSP))

(2016/C 407/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió 2013-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének (III. szakasz – Bizottság és végrehajtó ügynökségek) végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló 2015. április 29-i határozatára ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió 2012-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének (III. szakasz – Bizottság és végrehajtó ügynökségek) végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló 2014. április 3-i határozatára ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – a csalás elleni küzdelemről szóló 2011. évi éves jelentésről szóló, 2013. július 3-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – a csalás elleni küzdelemről szóló 2013. évi éves jelentésről szóló, 2015. március 11-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az OLAF Felügyelő Bizottság (a továbbiakban „FB”) 2014. évi éves tevékenységi jelentésére,
- tekintettel a FB „Az Európai Csalás Elleni Hivatal által folytatott vizsgálatok időtartamának ellenőrzése” című, 4/2014. számú véleményére,
- tekintettel az OLAF által a FB 4/2014. számú véleményére adott válaszra,
- tekintettel a FB „Az OLAF külső beszámolója a vizsgálatok időtartamáról” című, 5/2014. számú véleményére,
- tekintettel az OLAF által a FB 5/2014. számú véleményére adott válaszra,
- tekintettel a FB „Az OLAF-vizsgálatok függetlenségének megőrzése” című, 1/2014. számú jelentésére,
- tekintettel a FB „Hogyan hajtja végre az OLAF a Felügyelő Bizottság ajánlásait?” című, 2/2014. számú jelentésére,
- tekintettel a FB „Az OLAF által 2012-ben indított vizsgálatok” című, 3/2014. számú jelentésére,
- tekintettel az OLAF által a FB 3/2014. számú véleményére adott válaszra,
- tekintettel a FB feljegyzésére az OLAF 2015. évi vizsgálati politikája tervezett prioritásainak Felügyelő Bizottság általi elemzéséről,
- tekintettel a FB 2013. évi éves tevékenységi jelentésére,

⁽¹⁾ HL L 248., 2013.9.18., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0118.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0287.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0318.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0062.

2015. június 10., szerda

- tekintettel a FB „Az OLAF belső panasztételi eljárásának létrehozása” című, 2/2013. számú véleményére,
 - tekintettel a FB „Az OLAF vizsgálati politikájának prioritásai” című, 1/2014. számú véleményére,
 - tekintettel a FB „Az ügyek kiválasztása az OLAF-nál” című, 2/2014. számú véleményére,
 - tekintettel a FB az OLAF vizsgálati eljárásaira vonatkozó megállapításaira,
 - tekintettel a FB 2012. évi ajánlásaira,
 - tekintettel a FB „Az Európai Csalás Elleni Hivatal Felügyelő Bizottságának megbízatása, hatáskörei és célkitűzései – Középtávú stratégia (2014–2015)” című dokumentumára,
 - tekintettel a FB és az OLAF közötti munkamegállapodásra,
 - tekintettel a Bizottsághoz és a Tanácshoz intézett, az OLAF Felügyelő Bizottság 2014. évi éves jelentésére vonatkozó kérdésekre (O-000060/2015 – B8-0553/2015, O-000061/2015 – B8-0554/2015 és O-000066/2015 – B8-0555/2015),
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a 2014. évi éves tevékenységi jelentésében az OLAF Felügyelő Bizottság (FB) megállapította, hogy az OLAF átszervezésének időpontjában (2012. február 1.) 423 ügyet nyitottak meg ugyanazon a napon az OLAF főigazgatójának egyetlen határozatával; mivel elemzése nyomán a FB megállapította, hogy i. az OLAF a FB által elemzett ügyek egyikében sem végezte el a beérkező információk megfelelő értékelését, ii. az esetek nagy többségében egyáltalán nem volt nyoma semmiféle értékelésnek, és iii. az OLAF főigazgatója a szóban forgó eljárásokat anélkül indította el, hogy előzetesen megállapította volna az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalás, korrupció vagy más jogellenes tevékenység kellően megalapozott gyanúját, ami ellentétes az OLAF-vizsgálat megnyitására vonatkozó, az adott időpontban hatályos jogszabályi előírással;
- B. mivel a FB uniós intézményeknek szóló közleményeiben rámutatott, hogy a 883/2013/EU, Euratom rendelet 17. cikke (5) bekezdésében egyértelműen rögzített kötelezettsége ellenére az OLAF főigazgatója 2014-ben nem tett jelentést a FB-nak azokról az OLAF-ajánlásokról, amelyek nem kerültek végrehajtásra;
- C. mivel a FB megbízatásának első felében 50 ajánlást tett az OLAF részére, amelyekből mindössze nyolcat hajtottak végre maradéktalanul, hatot részlegesen, egynek végrehajtása folyamatban van, húszat pedig egyáltalán nem hajtottak végre; és mivel tizenöt ajánlásra vonatkozóan a FB-nak érdemi információk hiánya miatt nem állt módjában a végrehajtást ellenőrizni;
- D. mivel a FB – az OLAF 2015. évi vizsgálati politikája tervezett prioritásairól szóló feljegyzésében – megállapította, hogy az OLAF nem vette figyelembe a FB 1/2014. számú véleményében tett három ajánlást: i. az OLAF főigazgatója nem adott ki a 883/2013/EU, Euratom rendeletből következő kiválasztási elvek (erőforrások hatékony felhasználása, arányosság/szubszidiaritás, hozzáadott érték) alkalmazására vonatkozó iránymutatásokat, és a pénzügyi mutatókat – a kiadási programok valós helyzetéhez való hozzáigazításukat szolgáló felülvizsgálat helyett – teljes egészében megszüntette; ii. a 2015. évi vizsgálati politika tervezett prioritásai látszólag figyelembe vették az érdekelt felek dokumentumait, de úgy tűnik, hogy az érdekelt felekkel nem folytattak párbeszédet a pénzügyi mutatókról és azon esetek lehetséges nyomon követéséről, amelyekben a csalás megalapozott gyanúját megállapították, de a vizsgálati politika prioritásai vagy a kiválasztási szempontok alapján kivizsgálását elutasították; iii. az OLAF főigazgatója nem küldött értékelést a FB-nak a korábbi vizsgálati politikai prioritások végrehajtásáról, sem összegzést az érdekelt felektől kapott visszajelzésekről annak ellenére, hogy korábban erre kötelezettséget vállalt;
- E. mivel a FB folyamatosan hangsúlyozta, hogy a szükséges információkhoz való hozzáférés hiánya miatt nem áll módjában felügyeletet gyakorolni az OLAF függetlensége, vizsgálati feladatai, az eljárási garanciák alkalmazása és a vizsgálatok időtartama tekintetében;

2015. június 10., szerda

- F. mivel a FB leszögezte, hogy felügyeleti szerepének eredményességét befolyásoló fő problémát nem a munkamegállapodás hiányos végrehajtása okozza, hanem a FB és az OLAF főigazgatója közötti alapvető nézetkülönbség a FB szerepéről;
- G. mivel a Parlament az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – a csalás elleni küzdelemről szóló, 2011. és 2013. évi éves jelentésről szóló, fent említett állásfoglalásaiban kérte a FB szerepének betöltéséhez szükséges jogosultságok javítását;
- H. mivel a FB már számos alkalommal kérte az EU intézményeitől hatásköreinek megerősítését, különösen úgy, hogy teljes körű hozzáféréssel rendelkezessen az OLAF aktáihoz, vagy más intézkedések megtételét az OLAF elszámoltathatóságának biztosítása érdekében;
- I. mivel a 2014 márciusában az OLAF főigazgatója elkötelezte magát amellelt, hogy évente egyszer jelentést nyújtson be a FB-nak a beérkezett panaszok számáról, időben történő feldolgozásukról és arról, hogy indokoltnak minősültek-e vagy sem; mivel azonban a FB arról számolt be, hogy egyáltalán nem kapott erre vonatkozó információkat;
- J. mivel a 883/2013/EU, Euratom rendelet megerősítette a FB szerepét az OLAF-vizsgálatok időtartamának ellenőrzése tekintetében; mivel annak ellenére, hogy az OLAF formálisan eleget tesz köteletségének, és rendszeresen beszámol a FB-nak a 12 hónapnál hosszabb ideig tartó vizsgálatokról, a FB „Az OLAF által folytatott vizsgálatok időtartamának ellenőrzése” című, 4/2014. számú véleményében megállapította, hogy a számára átadott információ nem elégséges ahhoz, hogy megfelelően és hatékonyan ellenőrizhesse az OLAF-vizsgálatok időtartamát;
- K. mivel „Az OLAF külső beszámolója a vizsgálatok időtartamáról” című, 5/2014. számú véleményében a FB megállapította, hogy az OLAF által folytatott vizsgálatok időtartamáról szóló jelentés nem nyújtott átfogó képet a hivatal vizsgálati hatékonyságról; mivel, jöllehet az OLAF éves jelentésében az áll, hogy „a vizsgálatokat rövidebb idő alatt lefolytatják”, a FB megállapította, hogy az OLAF-vizsgálatok eredményeinek javulása csupán új számítási módszerek bevezetésének köszönhető;
- L. mivel „Az OLAF függetlenségének megőrzése” című, 1/2014. számú jelentésében a FB kérte, hogy tegyék egyértelművé az OLAF szerepét a Bizottság cigarettáágazatra vonatkozó csalás elleni politikájának végrehajtásában;
- M. mivel a FB éves tevékenységi jelentésében két egymást követő évben is aggodalmának adott hangot amiatt, hogy az OLAF-nak a Bizottság „clearing house” ülésein való részvétele nem átlátható, és az ezzel járó, az OLAF vizsgálati függetlenségét érintő kockázatok miatt;
- N. mivel a FB felhívta az uniós intézmények figyelmét arra, hogy a 883/2013/EU, Euratom rendeletben rögzített, az FB titkárságának független működésére vonatkozó előírásokat végre kell hajtani;
- O. mivel a FB négy alapvető feltételt állapított meg a titkárság független működésének biztosítása érdekében: i. a titkárságvezető felvétele, értékelése és előléptetése a FB határozatai alapján; ii. a titkárságvezetői álláshely felsővezetői álláshellyé történő átsorolása; iii. a titkárság személyzetének felvétele, értékelése és előléptetése a titkárságvezető hatásköre; iv. a titkárságvezető felhatalmazása a titkárság költségvetésének végrehajtására;
- P. mivel a Parlament megvizsgálta az OLAF válaszait, amelyeket a FB Parlamentnek átadott jelentéseire és véleményeire adott;
- nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az OLAF felelőssége betartani a vizsgálat indítására vonatkozó jogszabályi előírásokat; emlékeztet arra, hogy az egy napon indított 423 eljárás közül a lezártaknak csupán 8,4 %-ában adtak ki ajánlásokat; felhívja a FB-ot arra, hogy a jogszabályi előírások betartását rendszeresen ellenőrizze;
 - emlékeztet fent említett, az Európai Unió 2013-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló, 2015. április 29-i állásfoglalására, és sürgeti az OLAF-ot, hogy indokolatlan késedelem nélkül igazolja azokat az eseteket, amelyekben nem hajtotta végre a FB ajánlásait;

2015. június 10., szerda

3. sajnálatosnak tartja, hogy a FB lehetetlennek ítélte annak megállapítását, hogy a vizsgálati politika prioritásait helyesen állapították-e meg, és hogy végrehajtásuk pozitív vagy negatív hatás gyakorolt-e a csalás és a korrupció elleni küzdelemre;
 4. sajnálatosnak tartja, hogy a FB-nak nem áll módjában teljes mértékben teljesíteni megbízatását; emlékeztet fent említett, az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – a csalás elleni küzdelemről szóló, 2011. és 2013. évi éves jelentésekről szóló állásfoglalásaira, és kéri a Bizottságot, hogy tegyen intézkedéseket a FB ellenőrzési jogosultságainak javítására az OLAF függetlensége, vizsgálati feladatai, az eljárási garanciák alkalmazása és a vizsgálatok időtartama tekintetében anélkül, hogy ezzel az OLAF függetlenségét kockáztatná;
 5. sürgeti a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az OLAF és a FB közötti tárgyalásokat oly módon, hogy 2015. december 31-ig cselekvési tervet készít a munkamegállapodás módosítása céljából olyan munkakörnyezet teremtése érdekében, amelyben a FB teljesíteni tudja megbízatását; véleménye szerint a módosított munkamegállapodásban minden érdekelt fél számára tisztázni kell a FB szerepét; megállapítja, hogy felügyelő testület titkársága a felügyelt testület (igazgatási) ellenőrzése alatt áll;
 6. kéri, hogy az OLAF főigazgatója teljesítse azon kötelezettségvállalását, miszerint évente egyszer jelentést nyújt be a FB-nak a beérkezett panaszok számáról, időben történő feldolgozásukról és arról, hogy indokoltnak minősültek-e vagy sem;
 7. sürgeti az OLAF-ot, hogy tartsa be a jogszabályi előírásokat, és tegye lehetővé a FB számára, hogy betölthesse egyik alapvető funkcióját: az OLAF-vizsgálatok időtartamának felügyeletét;
 8. örömmel veszi azonban tudomásul, hogy az OLAF és a FB közös munkába kezdett annak érdekében, hogy javítsák az OLAF által a FB-nak nyújtott tájékoztatást, és kibővítsék a 12 hónapnál tovább tartó vizsgálatokról szóló jelentések tartalmát;
 9. megállapítja, hogy 2014 végén 134 vizsgálatból 13-at (10 %) utaltak a dohány- és hamisított termékekkel foglalkozó osztályhoz, 44-et (33 %) a mezőgazdasági és strukturális alapokkal foglalkozó osztályhoz, ami összesen a kockázatosított pénzügyi érdekek 86 %-ának (1,9 milliárd euró) felel meg; ajánlja, hogy az OLAF gondolja újra erőforrásainak elosztását;
 10. aggodalmának ad hangot az OLAF bizottsági „clearing house” üléseken való részvételének átláthatóságával kapcsolatban;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek és az OLAF Felügyelő Bizottságának.
-

2015. június 10., szerda

P8_TA(2015)0227

A magyarországi helyzet

Az Európai Parlament 2015. június 10-i állásfoglalása a magyarországi helyzetről (2015/2700(RSP))

(2016/C 407/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) preambuluma, különösen annak második és negyedik–hetedik bekezdéseire,
- tekintettel az EUSZ 2. cikkére, 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, 6. és 7. cikkére, valamint az EUSZ és az Európai Unió működéséről szóló szerződés azon cikkeire, amelyek az alapvető jogok EU-ban való tiszteletben tartásához, előmozdításához és védelméhez kapcsolódnak,
- tekintettel az Európai Unió 2007. december 12-én Strasbourgon kihirdetett és a Lisszaboni Szerződéssel 2009 decemberében hatályba lépett 2000. december 7-i Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 1., 2. és 19. cikkére,
- tekintettel az Európa Tanács emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményéhez csatolt, a halálbüntetés feltétel nélküli eltörléséről szóló 13. sz. jegyzőkönyvre,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre (EJEE), az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatára, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének, Miniszteri Bizottságának, emberi jogi biztosának és Velencei Bizottságának egyezményeire, ajánlásaira, határozataira és jelentéseire,
- tekintettel „Az alapvető jogok helyzete: magyarországi normák és gyakorlatok (az Európai Parlament 2012. február 16-i állásfoglalása alapján)” című 2013. július 3-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „Az alapvető jogok helyzete az Európai Unióban (2012)” című 2014. február 27-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság „A jogállamiság erősítésére irányuló új uniós keret” című, 2014. március 11-i közleményére (COM(2014)0158),
- tekintettel az Európa Tanács emberi jogi biztosának 2014. július 1–4-i magyarországi látogatását követően elkészített, 2014. december 16-i jelentésére,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsának és a Tanács keretében ülésező tagállamoknak a jogállamiság tiszteletben tartásának biztosításáról szóló 2014. december 16-i következtetéseire,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság 2015. január 22-i, az emberi jogok magyarországi helyzetéről szóló meghallgatására,
- tekintettel az Európai Parlamentben 2015. február 11-én tartott, a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok uniós keretéről szóló plenáris vitán a Tanács és a Bizottság által tett nyilatkozatokra,
- tekintettel az Elnökök Értekezletének 2015. április 30-i határozatát követően 2015. május 7-én az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság által tartott eszmecsere, amelynek témája az volt, hogy milyen következményekkel kell számolnia egy uniós tagállamnak többek között jogaira és státuszára nézve, ha a halálbüntetés visszaállítása mellett dönt,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0315.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0173.

2015. június 10., szerda

- tekintettel az Európai Parlamentben a magyarországi helyzetről tartott 2015. május 19-i plenáris vitán a Tanács és a Bizottság által tett nyilatkozatokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul, és mivel ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában (EUSZ 2. cikke);
- B. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartája kimondja, hogy tilos minden megkülönböztetés, így különösen a nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés;
- C. mivel a halálbüntetés eltörlése az európai uniós tagság előfeltétele, és az Unió határozott és elvi álláspontot képvisel a halálbüntetéssel szemben, és annak eltörlése emberi jogi politikájának kulcsfontosságú célkitűzése;
- D. mivel a menekültek helyzetéről szóló, 1951. július 28-i Genfi Egyezménynek, illetve az ahhoz kapcsolódó 1967. január 31-i jegyzőkönyvnek megfelelően, valamint összhangban az EUSZ-szel és az EUMSZ-szel, biztosítani kell a menedékhez való jogot;
- E. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartáját és az emberi jogok európai egyezményét teljes egészében beemelték a magyar alkotmányba; mivel azonban a Magyarországon történt közelmúltbeli fejlemények aggodalomra adnak okot az országban kialakult helyzet kapcsán;
- F. mivel a közelmúltbeli eseményeket követően 2015. április 28-án Orbán Viktor magyar miniszterelnök nyilatkozatot tett a halálbüntetésről szóló nyilvános vita szükségességéről; mivel 2015. április 30-án Martin Schulz, az Európai Parlament elnöke sajtóközleményt adott ki, amely szerint Orbán Viktor korábban biztosította őt arról, hogy a magyar kormány nem tervez lépéseket a halálbüntetés visszaállítására, betartva és eleget téve az európai szerződéseknél és jogszabályoknak; mivel azonban 2015. május 1-jén Orbán Viktor hasonló kijelentéseket tett a nemzeti közszolgálati rádiónak adott interjújában, hozzátéve, hogy a halálbüntetés visszaállításának a tagállamok kizárólagos hatáskörébe kellene tartoznia, ami azonban nem felel meg az uniós szerződések rendelkezéseinek;
- G. mivel a magyar kormány 2015 májusában nyilvános konzultációt indított a bevándorlásról, miután korábban már több hasonló konzultációt rendezett más kérdésekben; mivel a nyilvános konzultáció fontos és értékes eszköz lehet a kormányok számára, hogy olyan politikákat dolgozzanak ki, amelyek élvezik a lakosság támogatását; mivel a feltett kérdéseket bírálatok érték, mondván, hogy azok egyértelműen sugallják a választ és retorikai jellegűek, továbbá közvetlen összefüggést teremtenek a migrációs jelenségek és a biztonsági kockázatok között;
- H. mivel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság által tartott eszmecsere során a képviselőcsoportok többsége egyetértett azzal, hogy elfogadhatatlan a halálbüntetés visszaállítása, éppúgy mint a nyilvános konzultáció keretében feltett kérdések;
- I. mivel az Európai Parlamentben a magyarországi helyzetről tartott 2015. május 19-i plenáris vitán tett nyilatkozatában az Európai Unió Tanácsának elnöksége kijelentette, hogy a Tanács nem tárgyalta meg a magyarországi helyzetet, és ezért hivatalosan nem foglalt állást az ügyben;
- J. mivel a magyarországi helyzet napirendre tűzése nem egy adott tagállam vagy kormány ellen irányul, hanem valamennyi uniós intézmény, különösen pedig a Szerződések őreként a Bizottság azon kollektív kötelezettségnek tesz eleget, hogy az Unió egészében és a tagállamok összességében biztosítsák a Szerződések és a Charta alkalmazását és az azoknak való megfelelést;

2015. június 10., szerda

1. kitart amellett, hogy a halálbüntetés nem egyeztethető össze az emberi méltóság tiszteletben tartásával, a szabadsággal, a demokráciával, az egyenlőséggel, a jogállamisággal és az emberi jogok tiszteletben tartásával, amelyek az Európai Unió alapvető értékei, valamint hogy a Szerződések és az Alapjogi Charta megsértését jelentené, ha valamelyik tagállam visszaállítaná a halálbüntetést; a leghatározottabban megismétli, hogy a halálbüntetés eltörlése mérföldkövet jelent az alapvető jogok fejlődésében Európában;
2. emlékeztet arra, hogy az EUSZ 2. cikkében említett értékek egy tagállam által történő súlyos megsértése a 7. cikk szerinti eljárást vonja maga után;
3. elítéli, hogy Orbán Viktor magyar miniszterelnök több alkalommal tett olyan kijelentéseket, amelyek a halálbüntetés lehetséges magyarországi visszaállításáról szóló vitára ösztönöznek, intézményesítve és támogatva ezzel egy olyan elgondolást, amely ellentétes az Unió alapját képező értékekkel; tudomásul veszi ezért Orbán Viktor nyilatkozatát, amelyben kötelezettséget vállal, hogy Magyarország nem fogja visszaállítani a halálbüntetést, és hangsúlyozza, hogy a miniszterelnöknek kormányfőként feladata, hogy előmozdítsa az uniós értékeket és jó példával járjon elől;
4. megjegyzi, hogy a tagállamok szuverén joga, hogy nemzeti konzultációkat rendezzenek; emlékeztet azonban arra, hogy a konzultációknak tükrözniük kell azt, hogy adott kormány készen áll felelős kormányzást folytatni, melynek célja a demokratikus politikai megoldások és az európai alapértékek tiszteletben tartásának biztosítása;
5. elítéli a magyar kormány által kezdeményezett, a bevándorlásról szóló nyilvános konzultációt és az ahhoz kapcsolódó országos plakátkampányt, és hangsúlyozza, hogy a Magyarországon indított, a bevándorlásról és terrorizmusról szóló ezen konzultáció tartalma és nyelvezte felettébb félrevezető, elfogult és kiegyensúlyozatlan, és elfogult és közvetlen összefüggést teremt a migrációs jelenségek és a biztonsági kockázatok között; felhívja a figyelmet arra, hogy az internetes kérdőívre adott válaszokhoz személyes adatokat is mellékelni kell, felfedve a válaszadók politikai véleményét, megsértve ezzel az adatvédelmi szabályokat; ezért szorgalmazza e konzultáció visszavonását;
6. sajnálatosnak tartja, hogy a nyilvános konzultáció az uniós intézményeket és politikáikat okolja a tagállamok e kérdésben viselt felelősségének elismerése nélkül; emlékeztet rá, hogy a tagállamok teljes mértékben részt vesznek az uniós jogalkotási folyamatban;
7. felkéri az összes tagállamot, hogy konstruktív módon vegyen részt az európai migrációs stratégiáról jelenleg folyó megbeszélésekben, amely stratégia egyaránt befolyásolja az Unióban végrehajtandó belső, külső és fejlesztési politikákat;
8. úgy véli, hogy jogalkotási és igazgatási gyakorlatukban a tagállamoknak maradéktalanul be kell tartaniuk az uniós jogot, és hogy valamennyi jogszabálynak, beleértve bármely tagállam vagy tagjelölt ország elsődleges jogát, tükröznie kell az alapvető európai értékeket és meg kell felelnie azoknak, nevezetesen a demokratikus elveknek, a jogállamiságnak és az alapvető jogoknak;
9. sajnálattal állapítja meg, hogy a Tanács nem reagált a legutóbbi magyarországi fejleményekre, és kifogásolja, hogy a tagállamok nem kötelezték el magukat a jogállamiság tiszteletben tartásának biztosítása mellett, ahogy azt az Európai Unió Tanácsa 2014. december 16-i következtetései meghatározzák; felkéri az Európai Unió Tanácsát és az Európai Tanácsot, hogy vitassák meg a magyarországi helyzetet, és fogadjanak el következtetéseket e témában;
10. megállapítja, hogy e legutóbbi fejlemények aggályokat keltettek a jogállamiság elveivel, a demokráciával és az alapvető jogokkal kapcsolatban az elmúlt év során Magyarországon, és azok összességükben véve a jogállamiság ellen irányuló rendszerszintű fenyegetést jelenthetnek ebben a tagállamban;
11. sürgeti a Bizottságot, hogy aktiválja a jogállamiság megerősítésére szolgáló uniós keret első szakaszát, és haladéktalanul kezdje meg a magyarországi demokrácia, jogállamiság és alapvető jogok mélyreható nyomonkövetési eljárását, amelynek révén értékelni lehet egyrészt, hogy sor került-e az EUSZ 2. cikke szerint az Unió alapját képező értékek lehetséges súlyos rendszerszintű megsértésére, beleértve a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok helyzetét súlyosbító számos intézkedés együttes hatását, másrészt az e tagállamban a jogállamiság ellen irányuló rendszerszintű fenyegetés kialakulását, amely az EUSZ 7. cikke szerinti súlyos jogsértés egyértelmű kockázatába torkolthat; kéri a Bizottságot, hogy 2015 szeptemberéig nyújtson be a fenti kérdésről szóló jelentést a Parlamentnek és a Tanácsnak;

2015. június 10., szerda

12. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal foglalkozó, közös és objektív mutatókon alapuló uniós mechanizmust létrehozó javaslatot, amely mechanizmus segítségével ellenőrizni lehet a valamennyi tagállam által aláírt Charta és Szerződések betartását és végrehajtását, valamint, hogy évente készítsen elfogulatlan értékelést az alapvető jogok, a demokrácia és a jogállamiság helyzetéről valamennyi tagállamban, különbségtétel nélkül és egyenlő alapon, az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége által végzet értékelés felhasználásával, valamint, hogy hozzon létre megfelelő kötelező erejű és kiigazítási mechanizmusokat a meglévő joghézagok felszámolása érdekében, amely mechanizmusok a jogállamiság és az alapvető jogok megsértése esetén lehetővé teszik az automatikus és fokozatos választ tagállami szinten; utasítja az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot, hogy még az év vége előtt készítsen saját kezdeményezésű jogalkotási jelentést, így járulva hozzá e javaslat kidolgozásához;

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, Magyarország elnökének, kormányának és parlamentjének, a tagállamok és a tagjelölt államok kormányainak és parlamentjeinek, az EU Alapjogi Ügynökségének, az Európa Tanácsnak és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek.

2015. június 10., szerda

P8_TA(2015)0228

A Törökországról szóló 2014. évi bizottsági eredményjelentés

Az Európai Parlament 2015. június 10-i állásfoglalása a Törökország által elért eredményekről szóló, 2014. évi bizottsági jelentésről (2014/2953(RSP))

(2016/C 407/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Törökország által elért eredményekről szóló 2014. évi bizottsági jelentésre (SWD(2014)0307),
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, a „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2014-15” című, 2014. október 8-i közleményére (COM(2014)0700),
- tekintettel korábbi állásfoglalásaira, különösen a Törökország által elért eredményekről szóló 2009. évi jelentésről szóló 2010. február 10-i ⁽¹⁾, a Törökország által elért eredményekről szóló 2010. évi jelentésről szóló 2011. március 9-i ⁽²⁾, a Törökország által elért eredményekről szóló 2011. évi jelentésről szóló 2012. március 29-i ⁽³⁾, a Törökország által elért eredményekről szóló 2012. évi jelentésről szóló 2013. április 18-i ⁽⁴⁾, a törökországi helyzetről szóló 2013. június 13-i ⁽⁵⁾, a Törökország által elért eredményekről szóló 2013. évi jelentésről szóló 2014. március 12-i ⁽⁶⁾, a Ciprus kizárólagos gazdasági övezetében feszültséget keltő török lépésekről szóló 2014. november 13-i ⁽⁷⁾, valamint a véleménynyilvánítás szabadságának törökországi helyzetéről szóló 2015. január 15-i ⁽⁸⁾ állásfoglalására,
- tekintettel az örmény népirtás századik évfordulójáról szóló 2015. április 15-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Törökországra vonatkozó, 2005. október 3-i tárgyalási keretre,
- tekintettel a Török Köztársasággal létrejött csatlakozási partnerség elveiről, prioritásairól és feltételeiről szóló, 2008. február 18-i 2008/157/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁰⁾ („csatlakozási partnerség”), valamint a csatlakozási partnerségről szóló korábbi, 2001., 2003. és 2006. évi tanácsi határozatokra,
- tekintettel a Tanács 2010. december 14-i, 2011. december 5-i, 2012. december 11-i, 2013. június 25-i, 2014. október 24-i és 2014. december 16-i következtetéseire,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményének (EJEE) 46. cikkére, melynek értelmében „a szerződő felek vállalják, hogy magukra nézve kötelezőnek tekintik az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) végleges ítéletét minden olyan ügyben, amelyben félként szerepelnek”,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az EU és Törökország közötti vámunió értékeléséről szóló 2014. március 28-i világbanki jelentésre,
- tekintettel a Törökország vízumliberalizációs menetrendje követelményeinek teljesítése terén elért eredményeiről szóló bizottsági jelentésre (COM(2014)0646),

⁽¹⁾ HL C 341. E, 2010.12.16., 59. o.

⁽²⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 98. o.

⁽³⁾ HL C 257. E, 2013.9.6., 38. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0184.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0277.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0235.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0052.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0014.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0094.

⁽¹⁰⁾ HL L 51., 2008.2.26., 4. o.

2015. június 10., szerda

- tekintettel Kati Piri, a Külügyi Bizottság Törökorszáért felelős állandó előadója által végzett munkára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel 2005. október 3-án megkezdődtek a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalások, és e tárgyalások megnyitása egy hosszú és nyitott kimenetelű, méltányos és szigorú feltételelességen, valamint a reformok iránti elkötelezettségen alapuló folyamat kezdete;
- B. mivel az EU – az európai béke, demokrácia, biztonság és jólét előmozdítását célzó kulcsfontosságú politikájaként – továbbra is elkötelezett a bővítés mellett, mivel valamennyi tagjelölt országot saját érdemei alapján kell megítélni, és ennek alapján ebben a jogalkotási ciklusban a Bizottság nem tervezi új ország EU-hoz való csatlakozását;
- C. mivel Törökország elkötelezte magát a koppenhágai kritériumok teljesítése, megfelelő és tényleges reformok végrehajtása, a jószomszédi kapcsolatok és az Unióhoz való fokozatos közeledés iránt; mivel ezek az erőfeszítések egyben lehetőséget teremtenek Törökország számára intézményei erősítésére és a demokratizálódási és modernizálási folyamat folytatására;
- D. mivel a sajtó- és médiaszabadságot figyelő Freedom House által készített rangsor szerint Törökország jelenleg nincs sajtószabadság és az országban csak részben érvényesül az internet szabadsága;
- E. mivel 2014-ben a Riporterek Határok Nélkül elnevezésű szervezet azon országok közé sorolta Törökországot, ahol az újságírókat a legtöbb fenyegetés és fizikai támadás érte;
- F. mivel az EU-nak továbbra is referenciának kell számítnia a törökországi reformok tekintetében;
- G. mivel az Európai Tanács 2006. decemberi ülésének következtetési szerint az EU-hoz való csatlakozás alapja továbbra is a koppenhágai kritériumnak való teljes megfelelés, illetve az EU integráló kapacitása;
- H. mivel a csatlakozási folyamat során a jogállamiság – mindenekelőtt a hatalmi ágak szétválasztása, a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelem, az egyesülés és a békés tiltakozás szabadsága, a véleménynyilvánítás szabadsága és a médiaszabadság, a nők jogai, a vallásszabadság, a (nemzeti) kisebbségekhez tartozó személyek jogai, valamint a kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportokkal, így például a romák, valamint a leszbikus, a meleg, a biszexuális, a transznemű és az interszexuális (LMBTI) személyekkel szembeni diszkrimináció elleni küzdelem – központi jelentőségű;
- I. mivel a „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2014-15” című közleményében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Törökország – gazdasági és energiabiztonsági szempontból – az Európai Unió stratégiai partnere, valamint, hogy a külpolitikai kérdésekben kulcsfontosságú az együttműködés Törökországgal; mivel a Bizottság ugyanebben a közleményben aggodalmának adott hangot az alapjogok védelme, a bírák függetlensége, a jogállamiság, valamint a gyűlekezési jog és a véleménynyilvánítás szabadsága tekintetében;
- J. mivel Törökország – immár kilencedik éve – nem hajtja végre az EK és Törökország közötti társulási szerződésben és annak kiegészítő jegyzőkönyvében szereplő rendelkezéseket; mivel ez az elutasítás továbbra is jelentős negatív hatással van a tárgyalási folyamatra;
- K. mivel a stabilitás javítása és a jószomszédi kapcsolatok előmozdítása céljából az ENSZ Alapokmányának rendelkezéseivel és a nemzetközi joggal összhangban Törökországnak fokoznia kell a nyitott bilaterális kérdések megoldására irányuló erőfeszítéseit, ideértve a rendezetlen jogi kötelezettségeket, valamint a szomszédos országokkal meglévő szárazföldi és tengeri határokkal, illetve légtérrel kapcsolatos vitákat is;
- L. mivel a török hatóságok nem egyeztek bele az ortodox szeminárium újrainításába Heybaliadán;

2015. június 10., szerda

Az EU és Törökország közötti kapcsolatok jelenlegi helyzete

1. üdvözlöi a Törökország által elért eredményekről szóló 2014. évi bizottsági jelentést, és egyetért annak következtetésével, miszerint Törökország kulcsfontosságú stratégiai partner az EU számára, valamint hogy az aktív és hiteles tárgyalások megfelelő keretet biztosítanak az EU és Törökország közötti kapcsolatokban rejlő lehetőségek maradéktalan kiaknázásához; hangsúlyozza, hogy az EU-val zajló tárgyalásokhoz kapcsolódó reformfolyamat komoly lehetőséget kínál Törökországnak arra, hogy erős, pluralista, demokratikus rendszert és szilárd intézményeket alakítson ki valamennyi török polgár javát szolgálva, valamint az EU-val fenntartott kapcsolatok szorosabbra fűzése érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy újra értékelje azt, ahogyan a tárgyalások eddig lezajlottak és azt, hogyan lehetne az EU és Törökország közötti kapcsolatokat és együttműködést javítani és fokozni;

2. hangsúlyozza, hogy az EU és Törökország közötti, párbeszédén, szorosabb együttműködésen, kölcsönös kötelezettségvállaláson és tárgyalásokon alapuló hatékony és működőképes kapcsolatok – figyelembe véve a földrajzi közelséget, a történelmi kapcsolódást, az Unióban élő nagyszámú török közösséget, a szoros gazdasági kötelekeket és a közös stratégiai érdekeket – mindkét fél javát szolgálják; felszólítja Törökországot, hogy a reformfolyamatot kezelje kiemelt helyen belpolitikai döntéseivel; úgy véli, hogy az EU-nak meg kellene ragadnia ezt a lehetőséget arra, hogy Törökország további demokratizálódásának fő tartópillérévé válhasson a reformfolyamat mutatónak tekinthető egyetemes értékek és európai szabályozási normák előmozdítása révén és azáltal, hogy támogatja Törökországot a szilárd, demokratikus intézmények és a hatékony jogi szabályozás kialakításában az alapvető szabadságjogok, az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartása alapján, valamint a török társadalom valamennyi szegmensének érdekeit képviselve és védve;

3. bátorítja a török kormányt, hogy gyorsítsa fel a tárgyalások ütemét, és szorgalmazza, hogy egyértelműen kötelezze el magát az EU lényegét képező demokratikus értékek és elvek tiszteletben tartása iránt; támogatja az új Bizottságot arra irányuló erőfeszítéseiben, hogy figyelembe véve a közös érdekeket és kihívásokat, fokozza a Törökországgal folytatott együttműködést; tudomásul veszi, hogy 2013 novemberében megkezdődtek a 22. fejezetre (regionális politika) vonatkozó tárgyalások;

4. üdvözlöi a modern török történelem leginkluzívabb és legrepresentatívabb, az ország sokszínűségét tükröző parlamentjének megválasztását; elismeri a török demokrácia ellenálló képességét és polgárai demokratikus szellemét, amelyet a választás napján az igen magas részvételi arány és a civil társadalmi önkéntesek figyelemreméltó részvétele bizonyított; felszólítja valamennyi politikai pártot, hogy tegyenek erőfeszítéseket annak érdekében, hogy stabil és inkluzív kormány alakuljon meg, amelynek célja, hogy újra erőre kapjon Törökország demokratizálódási folyamata és az EU-val a reformról folytatott párbeszéde;

5. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy nagyobb erőfeszítésekre kerüljön sor a személyes kapcsolatok kialakítása terén a Törökország és az EU közötti együttműködés számára kedvező környezet létrehozása érdekében; ezért hangsúlyozza, hogy az EU és Törökország közötti szorosabb kapcsolatok érdekében konkrét eredményeket kell elérni a vízumliberalizáció terén a Törökország tekintetében bevezetendő vízummentességi rendszerre vonatkozó ütemtervben foglalt követelmények teljesülése alapján; hangsúlyozza, hogy a köztes időszakban az EU-nak meg kell könnyíteni az üzletemberek vízumhoz jutását, továbbá hogy tevékenyen támogatnia kell a diák- és egyetemi csereprogramokat, valamint a civil társadalom hozzáférési lehetőségeit; úgy véli, hogy az EU-hoz való hozzáférés lehetőségeinek növelése további támogatást jelentene a törökországi reformfolyamat számára;

Jogállamiság és demokrácia

6. megállapítja, hogy Törökország folytatta az előző évek reformjainak végrehajtását; üdvözlöi e tekintetben a politikai pártokra és választási kampányokra vonatkozó jogi keret módosításait, mely most már lehetővé teszi, hogy a törökön kívül más nyelven is lehessen politikai kampányt folytatni, törvényesíti a pártok társelnöki funkcióját és lazítja a politikai pártok helyi szervezésére vonatkozó szabályokat; megismétli a 10 %-os választási küszöb csökkentésének fontosságát, ami lehetővé tenné a török társadalom valamennyi szegmensének politikai részvételét;

7. hangsúlyozza, hogy a pluralista, befogadó és toleráns társadalmat előmozdító rendelkezéseken alapuló új alkotmány támogatja a reformfolyamatot és szilárd alapot biztosít az alapvető szabadságok és a jogállamiság számára; méltatja az alkotmányügyi egyeztetőbizottság munkáját, amely feloszlása előtt 60 alkotmánymódosítással kapcsolatban konszenzusra jutott; ismételt szorgalmazza az alkotmányreform folytatását, és hangsúlyozza, hogy az új alkotmánynak széleskörű politikai és társadalmi konszenzusra kell épülnie; arra ösztönzi Törökországot, hogy az alkotmányreform folyamatának keretében konzultáljon a Velencei Bizottsággal;

2015. június 10., szerda

8. üdvözlí a török kormány új stratégiáját, amely szerint minden új jogszabályt továbbítanak az uniós ügyekért felelős minisztériumhoz azzal a céllal, hogy növeljék a minisztérium koordinációs szerepét és fokozzák a jogszabálytervezetek uniós normáknak való megfelelését; e tekintetben javasolja, hogy minden lehetséges esetben egyeztessenek a Velencei Bizottsággal és folytassanak intenzív párbeszédet az Európai Bizottsággal a készülő új jogszabályokkal és a meglévő jogszabályok előkészítésével és végrehajtásával kapcsolatban az uniós vívmányokkal való összeegyeztethetőség biztosítása érdekében;

9. hangsúlyozza, hogy a jogalkotási folyamat során megfelelő konzultációt kell folytatni a civil társadalommal; ezért javasolja, hogy a jogalkotási és a politikai döntéshozatali folyamatok részeként, valamint az új jogszabályok végrehajtása során alakítsanak ki a civil társadalommal folytatandó konzultációt támogató strukturált mechanizmusokat; méltatja a Törökországban tapasztalható élénk civil társadalmi jelenlétet; hangsúlyozza, hogy minél előbb következetes reformokra van szükség az egyesülés és a véleménynyilvánítás szabadságának garantálásához, amely lehetővé tenné a civil társadalmi szervezetek szabad, kötöttségek nélküli működését és javítaná a finanszírozáshoz való hozzáférést;

10. szilárdan támogatja és bátorítja a török kormány és a többi érdekelt fél erőfeszítéseit, hogy a kurd közösséggel átfogó és fenntartható formában lezárják a békefolyamatot az EU terrorista szervezeteket felsoroló jegyzékében szereplő PKK-val folytatott tárgyalások alapján, támogatja továbbá a kurd közösség társadalmi-gazdasági és politikai integrációjának folyamatát; határozottan támogatja a HDP arra vonatkozó bejelentését, hogy a PKK rendkívüli kongresszust fog tartani a fegyverletétel és a demokratikus politika módszerének előmozdítása érdekében; határozottan szorgalmazza, hogy a kormány továbbra is elsődleges fontosságúnak tekintse és erősítse a kurd származású polgárok kulturális és politikai jogait és az őket megillető egyenlő bánásmódot; üdvözlí a Török Nagy Nemzetgyűlés által 2014. június 11-én elfogadott, „a rendezési folyamat jogi megalapozottságának erősítését célzó” jogszabályt, amely a terrorizmus felszámolására, a társadalmi befogadás erősítésére, a PKK-t elhagyók és fegyvereiket letevők reintegrálására, illetve a korábbi harcosok visszatérésével kapcsolatos közvélemény előkészítésére irányuló intézkedéseket tartalmaz; úgy véli, hogy a kurd kérdés sikeres megoldása elsődleges fontosságú, és jelenős mértékben pozitívan hozzájárulna a demokráciához, a békéhez, a stabilitáshoz és az emberi jogok védelméhez Törökországban; ezért valamennyi politikai pártot arra ösztönzi, hogy támogassa ezt a folyamatot; felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson technikai támogatást és az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA) keretében különösen el forrásokat többek között a Törökország délkeleti részén élők társadalmi-gazdasági reintegrációját elősegítő programokra a kurd letelepedési folyamat megerősítése érdekében; megjegyzi, hogy a 22. fejezetre (regionális politika) vonatkozó tárgyalások segíthetnék Törökországot abban, hogy a délkeleti területekre irányuló hatékony kohéziós politikát alakítson ki;

11. sajnálattal veszi tudomásul a Török Állami Vízművek döntését, miszerint folytatják az Ilisu-gát munkálatait, ami súlyos társadalmi, környezeti és politikai hatásokkal jár; emlékeztet arra, hogy az érintett régiót főként kurdok lakják, és az építkezés súlyos hatásokat gyakorol a kurd népeiségre és kultúrára;

12. aggodalmának ad hangot, amiért a Transparency International 2014. december 3-án közzétett 2014-es korrupciós indexe szerint az elmúlt évben erősen emelkedett a korrupció mértéke Törökországban, és az ország jelenleg az lista 64. helyén áll; sajnálatát fejezi ki amiatt, ahogy a török kormány és a török parlament a 2013 decemberében elhangzott, állítólagos korrupcióval kapcsolatos kijelentésekre reagált, amelyek többek között korábbi kormánytagokat is érintettek, továbbá amiatt, hogy semmilyen következménye nem volt a rendkívül súlyos korrupciót vizsgáló nyomozásoknak; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a korrupciós eseteket nyomon követő oknyomozó újságírók ellen büntetőeljárás indult; kéri, hogy a 2013. decemberi vádak at látható és független nyomozás vizsgálja ki; hangsúlyozza, hogy nagyobb politikai akaratra van szükség a korrupció elleni küzdelem megfelelő jogi keretének kidolgozásához, hiszen a korrupció nemcsak alássa az intézmények demokratikus működését és az emberek demokráciába vetett bizalmát, hanem emellett hátráltathatja a gazdasági fejlődést és a kedvezőbb befektetési környezet kialakulását;

13. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a bírói és ügyészi főtanácsról szóló jogszabály legutóbbi módosításai és számos bíró, ügyész és rendőrtiszt azt követő áthelyezése és elbocsátása komoly és indokolt aggályokat ébresztett az igazságszolgáltatási rendszer függetlenségével, pártatlanságával és hatékonyságával, valamint a hatalmi ágak elkülönítésével, továbbá a jogállamiság tiszteletben tartásával kapcsolatban, amelyek továbbra is a koppenhágai politikai kritériumok lényegét képezik; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a gyakran módosulnak a legfontosabb jogszabályok az érintett érdekelt felekkel folytatott megfelelő konzultáció nélkül; üdvözlí a terrorizmus elleni törvény 10. cikkének eltörlését; aggodalmát fejezi ki azonban amiatt, hogy a nagyon tág fogalom meghatározások miatt terrorizmus elleni törvény hatóköre még mindig túl nagy és rendkívül tág értelmezésekre ad lehetőséget; ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy át kell alakítani a büntető törvénykönyv 314. cikkét, annak érdekében, hogy csak a terrorista vagy fegyveres szervezetek tagjait vagy az ilyen szervezetek tevékenységéhez hozzájárulókat lehessen büntetőeljárás alá vonni; felszólít egy olyan igazságügyi reformra vonatkozó stratégia valamennyi érdekelt fél együttműködésével történő elfogadására, amely összhangban van az uniós normákkal; üdvözlí az előzetes letartóztatások maximális időtartamának 10 évről 5 évre történő csökkentése irányába tett első lépéseket, határozottan hangsúlyozza azonban, hogy további csökkentésre van szükség ahhoz, hogy az előzetes fogva

2015. június 10., szerda

tartás ne váljon de facto büntetéssé; hangsúlyozza a regionális fellebbviteli bíróságok létrehozásának fontosságát, továbbá annak jelentőségét, hogy a megfelelő eljárás biztosításához minden vonatkozó intézkedést elfogadjanak; arra ösztönzi Törökországot, hogy folytassa az igazságügyi rendszer reformját, és biztosítsa valamennyi gyermek tisztességes és hatékony igazságszolgáltatáshoz való jogát;

14. erőteljes aggodalmának ad hangot a 2014. április 26-án hatályba lépett 6532. számú törvény miatt, amely a török titkosszolgálat (MİT) hatáskörét rendkívüli módon kiterjeszti, és ezáltal gyengíti a média szabadságát, a véleménynyilvánítás szabadságát és a közérdekű információkhoz való hozzáférés jogát, az ügynökség alkalmazottainak gyakorlatilag teljes körű mentességet biztosít a bírósági eljárásokkal szemben, és megsérti a személyes adatok védelméhez fűződő jogot, mivel lehetővé teszi az ügynökség számára, hogy előzetes bírósági végzés nélkül szerezzon meg személyes adatokat; úgy véli, hogy az ilyen rendelkezések sértik Törökországnak a nemzetközi humanitárius jogból és saját nemzeti törvényeiből fakadó kötelezettségeit;

15. üdvözli a török alkotmánybíróságnak a jogállamiság, az alapvető jogok, például a véleménynyilvánítás szabadsága védelmében hozott számos fontos határozatát, amelyek az alkotmányos rendszer ellenálló képességéről tanúskodtak; megjegyzi továbbá, hogy az alkotmánybíróság ítéletei rámutattak a vizsgálatok és az azokat követő bírósági eljárás mulasztásaira az Energekon és Sledgehammer ügyekben; üdvözli, hogy az alkotmánybíróság továbbra is foglalkozik egyéni kérelmekkel; aggodalmának ad hangot a büntető törvénykönyv módosításai miatt, különös tekintettel a „megalapozott gyanú” kifejezés alkalmazására, amely lehetővé tesz az ellenzék ellen irányuló önkényes támadásokat; megállapítja, hogy ezeket a módosításokat az Európai Bizottsággal való egyeztetés nélkül fogadták el, a tárgyalások során született megállapodással ellentétben;

16. súlyos aggodalmát fejezi ki a Törökországban tapasztalható nagymértékű politikai megosztottság miatt; emlékeztet arra, hogy a demokratikus rendszerek középpontjában a pluralizmusnak kell állnia; sürgeti ezért a párbeszéd előmozdítását a teljes török politikai palettán; hangsúlyozza, hogy a kulcsfontosságú, hosszú távú reformfolyamatok, az új alkotmány és a kurd rendezésére irányuló tárgyalások tekintetében nélkülözhetetlen az ilyen párbeszéd; felszólítja a hatalmon lévő pártot és az ellenzéket, hogy törekedjenek együttműködésre és konszenzus kialakítására, és a döntéshozatali folyamatokba aktívan vonják be a civil társadalmat;

Az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása

17. üdvözli az emberi jogok európai egyezménye megsértésének megakadályozására irányuló cselekvési terv 2014. márciusi elfogadását, úgy véli, hogy ez fontos lépés Törökország jogi kereteinek az EJEB bírósági gyakorlatához történő igazítása irányába és további lépéseket vár a török kormánytól a cselekvési terv ajánlásainak végrehajtására; hangsúlyozza, hogy Törökország tagsága az Európa Tanácsban magas színvonalú politikai és jogi normák megvalósítására kötelezi Törökországot, és kéri Törökországot, hogy reformfolyamatával kapcsolatban teljes mértékben működjön együtt az Európa Tanáccsal és a Velencei Bizottsággal; emlékeztet arra, hogy a tárgyalások előrehaladása a jogállamiság és az alapvető jogok tiszteletben tartásától függ;

18. aggodalommal állapítja meg, hogy a Gezi parkban 2013 májusában és júniusában történt eseményekre irányuló legtöbb vizsgálat, és az aránytalan erőszakos túlkapásokra és rendőrségi visszaélésekre vonatkozó állítások kivizsgálása még mindig függőben van, és csekély előrelépés történt a feltételezett elkövetők azonosításában; hangsúlyozza, hogy a Gezi parki tüntetések során alkalmazott rendőrségi erőszak miatt tett számos panaszt követően az ombudsman jelentést adott ki, amelyben aránytalannak ítélte az erőszak alkalmazását; felszólítja a török hatóságokat, hogy nyújtsanak jóvátételt minden olyan áldozat számára, akik nem voltak erőszakos tüntetők vagy nem tartoztak a tüntetőkhöz, csak véletlenül tartózkodtak az események helyszínén; felszólít az állami hivatalnokok által elkövetett állítólagos visszaélésekre vonatkozó valamennyi ügy hatékony és pártatlan kivizsgálására és a felelősök bíróság elé állítására; hangsúlyozza, hogy ezt követően szükség van az erőszak alkalmazására és a rendőrség szerepére vonatkozó, a nemzetközi normáknak megfelelő egyértelmű szabályok elfogadására; határozottan sürgeti a békés gyülekezésre vonatkozó korlátozások megszüntetését, és hangsúlyozza, hogy más törvények – például a terrorizmus elleni törvény – sem használhatók arra, hogy megakadályozzák az embereket a békés tüntetéshez való joguk gyakorlásában, és hogy békés tüntetések nem adhatnak okot letartóztatásra; felszólítja a török kormányt, hogy gondoskodjon megfelelő, objektív és átlátható fékekről és ellensúlyokról a bűnüldöző hatóságok hatalmának ellenőrzésére; javasolja, hogy a török hatóságok hozzanak létre egy, a rendőrséggel kapcsolatos panaszokat kezelő független és hatékony mechanizmust; mély aggodalmának ad hangot a belföldi biztonsági csomag miatt, amely ellentétes a rendőrségi tevékenységek bírósági felügyeletének elvével, továbbá túlzott hatókörrel rendelkezik;

2015. június 10., szerda

19. hangsúlyozza, hogy felül kell vizsgálni a Nemzeti Emberi Jogi Intézetre vonatkozó jogszabályokat annak érdekében, hogy egy megfelelő erőforrásokkal ellátott, elszámoltatható, a civil társadalmi csoportok részvételével működő független szervezetté válhasson; tudomásul veszi az ombudsman jelentésében szereplő ajánlásokat, többek között a rendőri erőszak fokozatos és arányos, csak végső esetben és ellenőrzés melletti használatára vonatkozó ajánlást; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az ombudsman kezdeményezési jogát, a helyszíni ellenőrzések lefolytatásához szükséges kapacitásait és az ombudsmáni határozatok megfelelő nyomon követését;

20. méltatja Törökországot a roma civil társadalom erősödése kapcsán; reméli, hogy támogatást és időt biztosítanak az új roma szervezetek számára ahhoz, hogy megerősödjék jelentős részt vállaljanak helyi és nemzeti szinten az intézkedések kidolgozására és végrehajtására irányuló együttműködési kezdeményezésekben; javasolja a kormány számára, hogy a jelenlegi lakhatási projekteket kapcsolja össze a szociális és hosszú távú szempontokkal, amilyen például az egészségügy és az oktatás; üdvözlí a hátrányos megkülönböztetés leküzdését célzó általános cselekvési terveket, amelyek révén nőhet a romák munkaerő-piaci hozzáférése;

21. sürgeti a török kormányt, hogy kiemelten garantálja a médiaszabadságot, és a nemzetközi normákkal összhangban biztosítsa egy, a pluralizmust garantáló, megfelelő jogi keretet; elítéli a török kormánynak a közösségi médiához és internetes oldalakhoz való hozzáférés betiltására vagy az utóbbiak bírósági végzés nélkül történő bezárására irányuló erőfeszítéseit, a véleménynyilvánítás szabadságához való korlátozó megközelítést, valamint a médiaorgánumokra és az újságírókra nehezedő nyomást, amely gyakran az újságírók megfélemlítését, elbocsátását vagy letartóztatását, illetve széles körben elterjedt öncenzúrát eredményez; rámutat, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága megsértéseinek száma a 2013. decemberi korrupciós botrány után megnőtt; úgy véli, hogy olyan jogi keretet kell létrehozni, amely lehetővé teszi, hogy a médiacsoportok tulajdonlásának teljes átláthatóságát; ismételten hangsúlyozza, hogy az EU elkötelezett a véleménynyilvánítás szabadságának valamennyi formája iránt és felszólítja az EU törökországi küldöttségét, hogy továbbra is kövesse nyomon az újságírók és az emberi jogi jogvédők bírósági tárgyalásait;

22. elítéli a közelmúltban levezényelt rendőrségi razziákat és több újságíró és médiaszemélyiség 2014. december 14-i őrizetbe vételét; emlékeztet arra, hogy a szabad és sokszínű sajtó minden demokrácia alapelve, csakúgy, mint a jogszerű eljárás és a független igazságszolgáltatás; ezért hangsúlyozza, hogy valamennyi esetben i) elegendő átlátható információt kell nyújtani a vádlottak ellen felhozott állításokkal kapcsolatban, ii) a vádlottak számára meg kell adni a teljes körű hozzáférést a terhelő bizonyítékokhoz, valamint biztosítani kell számukra a teljes körű védelemhez való jogot, és iii) gondoskodni kell az ügyek megfelelő kezeléséről a vádak valóságtartalmának haladéktalan és minden kétséget kizáró ellenőrzéséhez; felszólítja a török hatóságokat, hogy a lehető legrövidebb időn belül vizsgálják felül és kezeljék ezeket az ügyeket, valamint hogy tartsák tiszteletben a jogszerű eljárásra vonatkozó nemzetközi normákat azokban az ügyekben, amelyekben ragaszkodnak az eljárás folytatásához;

23. kijelenti, hogy a török kormány által a sajtószabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága ellen folytatott jelenlegi fellépés összeegyeztethetetlen az alapvető uniós jogokkal, így nem összeegyeztethető a tárgyalási folyamat szellemiségével sem;

24. úgy véli, hogy az Unió jogállamiság és alapvető értékek melletti elkötelezettségének való megfelelés érdekében sürgető szükség van az igazságszolgáltatás és az alapvető jogok, illetve a jog érvényesülése, a szabadság és biztonság terén végrehajtandó reformokra Törökországban; úgy véli továbbá, hogy a 23. (igazságszolgáltatás és alapvető jogok) és a 24. fejezet (jog érvényesülése, szabadság és biztonság) megnyitásához szükséges hivatalos referenciaértékek teljesítése fontos lépés a reformok elősegítése és annak biztosítása szempontjából, hogy Törökország az uniós értékek és normák szerint alakuljon át; ismételten felszólítja a Tanácsot, hogy amint teljesülnek a meghatározott kritériumok, azonnal kezdje el a tárgyalásokat az igazságszolgáltatásról és az alapvető jogokról, valamint a jog érvényesüléséről, a szabadságról és a biztonságról; felszólítja Törökországot e cél érdekében a lehető legnagyobb mértékű együttműködésre; felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul szorgalmazza a Törökországgal folytatandó további párbeszédet a 23. és 24. fejezetekben tárgyalt területeket érintő kérdésekben és segítse elő a szükséges reformokkal kapcsolatos egységes álláspont kialakítását;

25. üdvözlí azt a döntést, hogy a jogállamisághoz és az alapvető jogokhoz, a belügyhöz és a civil társadalomhoz kapcsolódó reformok a 2014–2020-as időszakra szóló Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) keretében nagyobb támogatásban részesülnek; rámutat, hogy a jogállamiság, a demokrácia és az alapvető szabadságok előmozdítása az előcsatlakozási támogatás kulcsfontosságú elve; ismételten hangsúlyozza a Tanács 2014. decemberi következtetését, amely szerint a pénzügyi támogatás és az előcsatlakozási stratégia végrehajtásában elért általános előrehaladás közötti nagyobb koherenciát fognak kialakítani, beleértve az alapvető jogok és szabadságok teljes körű tiszteletben tartását is; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy valamennyi tagjelölt országban szorosan kövesse nyomon az IPA II végrehajtását, és hogy a

2015. június 10., szerda

demokrácia és az emberi jogok előmozdításának európai eszköze keretében különítsen el forrásokat a véleménynyilvánítás szabadsága, többek között a médiapluralizmus, a gyülekezési és az egyesülési szabadság, a szakszervezetekhez kapcsolódó jogok és a gondolatszabadság támogatására;

26. tudomásul veszi, hogy Törökország hozzájárult az Európa Tanács nőkkel szembeni, illetve a családon belüli erőszak megelőzéséről és leküzdéséről szóló egyezményének (isztabuli egyezmény) 2014. augusztus 1-jei hatályba lépéséhez; aggodalmának ad hangot ugyanakkor a nők elleni erőszak folyamatosan magas száma miatt, továbbá a nők elleni erőszak megelőzését szolgáló nemzeti törvények végrehajtásának hiánya miatt; felszólítja a török hatóságokat, hogy nyújtsanak megfelelő védelmet az erőszak áldozataivá vált nőknek és kiskorúaknak; javasolja a kormánynak a politikai, gazdasági, társadalmi, kulturális, civil és minden más területen a nemek közötti egyenlőség előmozdítását; felhívja a török kormányt, hogy a civil társadalommal és a releváns üzleti szervezetekkel együttműködve támogassa a nők vállalkozásait és csökkentse a nők gazdasági tevékenységekhez való hozzáféréseinek akadályait, továbbá e tekintetben sürgeti a török kormányt, hogy tűzzön ki maga elé ambiciózus célt a nők foglalkoztatáshoz való hozzáférése tekintetében; rámutat, hogy Törökország 142 ország közül a 125. helyen állt a 2014-es Világ gazdasági Fórum nemek közötti globális különbségekről szóló jelentésében; sajnálatát veszi tudomásul néhány tisztviselő és a kormány néhány képviselője által a nők török társadalomban betöltött szerepével kapcsolatban tett megjegyzéseket, és hangsúlyozza, hogy fontos küzdeni a társadalom nőkkel kapcsolatos sztereotípiái és előítéleteivel szemben;

27. hangsúlyozza, hogy fontos folytatni a reformfolyamatot a gondolat-, a lelkiismereti és a vallásszabadság terén, annak révén, hogy lehetővé teszik, hogy a vallási közösségek jogi személyiséget szerezhessenek, megszüntetik a papság képzésére, kinevezésére, jogszerű tartózkodására és utódlására vonatkozó korlátozásokat, továbbá biztosítják az Emberi Jogok Európai Bírósága vonatkozó esetjogának és a Velencei Bizottság ajánlásainak megfelelő végrehajtását; e tekintetben hangsúlyozza, hogy elő kell segíteni az alavita közösséggel folytatott párbeszédet, és el kell ismerni a cemevi elnevezésű imahelyeket vallásgyakorlási helyszínekként, valamint engedélyezni kell a halki görög ortodox szeminárium újbóli megnyitását, és minden akadályt el kell hárítani a szeminárium megfelelő működésének útjából, továbbá engedélyezni kell az „egyetemes pátriárka” egyházi cím hivatalos használatát; kéri Törökország illetékes hatóságait, hogy találjanak megoldást a Szent Gábor kolostor és más szír templomok földterületeinek visszaszolgáltatásával kapcsolatos függőben lévő kérdésekre; emlékeztet a Velencei Bizottság Imbrosz és Tenedosz szigetekre vonatkozó ajánlásai megfelelő végrehajtásának fontosságára a tulajdonhoz és oktatáshoz való jog védelme szempontjából; hangsúlyozza, hogy az uniós értékekkel összhangban maradéktalanul tiszteletben kell tartani a különböző – akár világi, akár valláson alapuló – életformákhoz való jogot, továbbá fenn kell tartani az állam és a vallás szétválasztását; hangsúlyozza, hogy fontos a kisebbségek jogainak védelme; sajnálatának ad hangot azzal kapcsolatosan, hogy a korábbi törvény két évvel ezelőtti hatályon kívül helyezése és az ezáltal kialakult joghézag miatt a nem muzulmán jótékonyági alapítványok nem választhatják meg saját igazgató testületüket;

28. hangsúlyozza, hogy el kell ismerni a kötelező katonai szolgálat lelkiismereti okokra hivatkozva történő megtagadásához való jogot;

29. felszólítja Törökországot, hogy tegyen komoly erőfeszítéseket az LMBTI közösség jogainak védelme érdekében, és úgy véli, hogy egy, a rasszizmus, az idegengyűlölet, az antiszemitizmus és az intolerancia leküzdésével foglalkozó külön szervezet létrehozása megerősítené az egyéni jogokat Törökországban; felszólítja Törökországot egy hátrányos megkülönböztetés elleni átfogó jogszabály alkalmazására, beleértve az etnikai hovatartozáson, valláson, szexuális irányultságon, nemi és nemi identitáson alapuló megkülönböztetés és gyűlöletbeszéd tilalmát, valamint az ilyen megkülönböztetés tilalmának egy új alkotmányba foglalását; aggodalmának ad hangot a transznemű személyek ellen elkövetett gyakori támadások és az LMBTI személyek erőszakos cselekedetekkel szembeni védelmének hiánya miatt; sajnálatát tapasztalja, hogy az LMBTI személyek ellen elkövetett gyűlölet-bűncselekmények gyakran büntetlenül maradnak, vagy az áldozatot ítélik el „túlzott provokáció” miatt; ismételten felhívja Törökország kormányát, hogy utasítsa a török fegyveres erőket, hogy szüntessék meg a homoszexualitás és transzszexualitás „pszichoszexuális” betegségként történő besorolását;

30. sajnálatát fejezi ki a Somában és Emenekben történt bányabalesetben bekövetkezett számos haláleset miatt; üdvözli, hogy Törökország ratifikálta a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) bányászati munkavédelméről szóló egyezményét, és felszólít annak haladéktalan végrehajtására; hangsúlyozza, hogy valamennyi ágazatban fontos a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos kérdések kezelése, és sürgeti a török hatóságokat a halálos munkahelyi balesetek nyomom követésének átláthatóbbá tételére; úgy véli, hogy a szervezkedési jog, a társadalmi párbeszéd és a szociális partnerek bevonása elengedhetetlen egy virágzó, pluralista társadalom kialakulásához, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy – az ILO-egyezmények megfelelő és időben történő végrehajtására épülve – további előrelépés történjen a szociális politika és a foglalkoztatás területén; megállapítja, hogy a munkaügyi és szakszervezeti jogok területén jogszabályi hiányosságok állnak fenn; kiemeli, hogy a szervezkedési jogot, a kollektív tárgyalási jogot és a sztrájkjogot a

2015. június 10., szerda

magánszektorban foglalkoztatottak és a közalkalmazottak esetében egyaránt az uniós vívmányokhoz és a nemzetközi normákhoz kell igazítani; sürgeti a török kormányt, hogy készítse el a jogszabályok javítására és az ILO-normáknak megfelelő kiigazítására vonatkozó ütemtervet; hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy Törökország teljesítse a szociálpolitikára és a foglalkoztatásra vonatkozó tárgyalási nyitókritériumokat; felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson megfelelő technikai segítséget Törökország számára a munkaügyi reformok és az uniós normák előmozdítása terén;

31. felszólítja Törökországot a részmunkaidőben dolgozók munkakörülményeiről szóló jogalkotásra, mivel e személyek többek között kifogásolható feltételek mellett dolgoznak, bizonytalan a munkahelyük és problémákba ütköznek szakszervezetekhez való csatlakozásuk során; megjegyzi, hogy a bányászat és az építőipar Törökország legveszélyesebb ágazatai, és felszólít a halálos munkahelyi balesetek átlátható kivizsgálására;

32. felszólítja a török kormányt, hogy halassza el az akkuyui atomerőmű építésre irányuló terveit; rámutat, hogy az atomerőmű építésére kijelölt hely egy földrengéseknek súlyosan kitett régióban található, így az atomerőmű nemcsak Törökország, hanem a földközi-tengeri térség számára is komoly fenyegetést jelent; ennek megfelelően kéri a török kormányt, hogy csatlakozzon az Espoo-i Egyezményhez, melynek alapján a felek kötelesek értesíteni egymást és konzultálni egymással, amennyiben olyan jelentős projektet terveznek, amely valószínűleg határokon átnyúló és jelentős környezeti károkhoz vezet; ezért felszólítja a török kormányt, hogy az akkuyui atomerőmű létrehozására irányuló projekt minden további lépésébe vonja be a szomszédos országok, így Görögország és Ciprus kormányát, vagy legalább konzultáljon velük;

Közös érdekek és kihívások

33. kiemeli az EU és Törökország közötti vámunió fontos előnyeit; emlékeztet arra, hogy a vámunió 1996-ban történt megalakítása óta a Törökország és EU közötti kétoldalú kereskedelem értéke több mint négyszeresére emelkedett; ezzel párhuzamosan jelentősen növekedett az Unióból Törökországba irányuló tőkebefektetések mértéke, valamint mindkét fél előnyére elmélyült a török és európai cégek közötti integráció; ebben az összefüggésben ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a vámunió pozitív hatásainak növekedése szorosan összefügg a vámunióban megállapított szabályok és követelmények betartásával, és ezért határozott aggodalmát fejezi ki az egyre fokozódó problémák miatt, amelyeket az európai vállalkozások a Törökországgal folytatott kereskedelem során tapasztalnak; felhívja a figyelmet a Világbank vámunióra vonatkozó legutóbbi értékelésére, amely hangsúlyozza, hogy számos reform bevezetésére van szükség a jövőbeni szoros gazdasági együttműködést elősegítő környezet fenntartásához; kiemeli különösen i. a vámunió mezőgazdasági termékekre, szolgáltatásokra és közbeszerzésre történő kiterjesztése megvizsgálásának, ii. a kereskedelem további növekedéséhez szükséges előnyös feltételek – többek között az üzleti ügyben utazókra vonatkozó vízumkönnyítés – megteremtésének, valamint iii. az EU és a harmadik országok között aláírt szabadkereskedelmi megállapodásokról folytatott, az EU és Törökország közötti konzultációk intenzív folytatásának szükségességét;

34. úgy véli, hogy a Törökország és EU közötti politikai párbeszédet a közös ügyekről – többek között a harmadik országokkal ápolat kereskedelmi kapcsolatokról – folytatott rendszeres, magas szintű gazdasági párbeszéddel kell kiegészíteni; e tekintetben hangsúlyozza a jogállamiság megfelelő működése és a gazdasági fejlődés közötti kölcsönhatást; hisz annak fontosságában, hogy a gazdaság-és monetáris politika terén fejlesszék és megerősítsék Törökország gazdasági, intézményi és jogi kereteit, különös tekintettel a Központi Bank függetlenségére, és úgy véli, hogy mindez elősegítheti Törökország uniós vívmányokhoz történő igazodását; megállapítja, hogy nagymértékben erősítené a gazdasági együttműködést, ha Törökország a közbeszerzésekre, a versenyre, a foglalkoztatás- és szociálpolitikára vonatkozó uniós normákat megfelelően tiszteletben tartaná;

35. ismét támogatásáról biztosítja az EU-val kötött visszafogadási megállapodást, amely 2014. október 1-jén lépett hatályba; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy továbbra is kísérelje figyelemmel a Törökország által a vízumliberalizációs menetrend követelményeinek teljesítése terén tett előrelépéseket; üdvözli a vízumliberalizációs menetrendben meghatározott kritériumok teljesítésére tett tényleges erőfeszítéseket; emlékeztet, hogy a vízumliberalizációs párbeszéd érdemeken alapuló folyamat, és hogy Törökországnak a vízumliberalizációs menetrendben meghatározott valamennyi követelménynek eleget kell tennie, különös tekintettel a visszafogadási egyezmény valamennyi rendelkezésének teljes és tényleges végrehajtására; ismét felhívja a figyelmet Törökországnak a visszafogadási megállapodás teljes körű és tényleges végrehajtására és a valamennyi tagállamra alkalmazandó vízumliberalizációra vonatkozó kötelezettségére, beleértve valamennyi uniós tagállam polgárainak Törökország területére történő vízummentes és megkülönböztetésmentes belépését; felszólítja Törökországot a kétoldalú visszafogadási egyezmény teljes és tényleges végrehajtására; emlékeztet, hogy Törökország az EU-ba irányuló illegális migráció egyik fő tranzitországa, és felszólítja Törökországot, hogy e tekintetben

2015. június 10., szerda

fokozza a határokon átnyúló együttműködést a szomszédos uniós tagállamokkal; üdvözli a külföldiekéről és a nemzetközi védelemről szóló törvény 2014. áprilisi hatálybalépését és a Migrációigazgatási Főigazgatóság létrehozását, melyek meghatározó lépések a legális és illegális migránsok nemzetközi védelmére vonatkozó uniós normákhoz való igazodás felé; megjegyzi, hogy fokozni kell a Törökország és minden uniós tagállam közötti együttműködést, amelynek célja elsősorban a közös határok igazgatásának valamennyi uniós tagállammal együtt történő megerősítése; hangsúlyozza, hogy Törökországnak tovább kell fokoznia a határbiztonságot az uniós országokba irányuló illegális migráció leküzdésére;

36. emlékeztet, hogy Törökország stratégiai jelentőséggel bír az EU energiabiztonsága tekintetében, és fontos partnerként tekint rá az energiaszektorban; felhívja a figyelmet a Déli Gázvezeték 2013 végén elfogadott projektjeire, melyek javítani fogják Törökország energiaellátásának biztonságát és az Unióhoz mint fő energiapiachoz való hozzáférést; úgy véli, hogy az energiapiacra tapasztalható kiéleződött verseny és a diverzifikált energiaforrások és ellátási útvonalak szükségessége miatt Törökország a nemzetközi joggal összhangban – a megújuló energiaforrásokban rejlő hatalmas lehetőségeinek köszönhetően – jelentősen hozzájárulhatna az EU energiabiztonságához és az energia diverzifikálására irányuló törekvéseihez; aggódik a Törökország és Oroszország közötti szorosabb energiaügyi együttműködés miatt, ezért úgy véli, hogy az EU-nak fel kellene gyorsítania az energiáról szóló tárgyalásokat;

37. emlékeztet Törökországnak az EU partnereként és a NATO tagjaként betöltött stratégiai helyzetére és a keleti és déli szomszédságában – különösen Szíriában és Irakban – megvalósítandó biztonság és stabilitás kérdésre vonatkozó átfogó stratégia kialakításában betöltött kulcsfontosságú geopolitikai helyzetére és szerepére; rámutat, hogy a térségben kialakult rendkívül súlyos helyzet és az Európa területén elkövetett támadások miatt rendkívül fontos az EU-val folytatott párbeszéd és együttműködés erősítése külpolitikai kérdésekben az EU és Törökország közötti politikai párbeszéd keretében; felhívja Törökországot, hogy vállaljon aktív szerepet az ISIL-hez hasonló terrorista csoportok elleni nemzetközi koalícióban, és ennek érdekében valamennyi rendelkezésre álló erőforrást használja fel; felszólítja Törökországot, hogy fokozza fellépését annak megakadályozására, hogy területén keresztül úgynevezett külföldi harcosok, pénz és eszközök jussanak el az ISIL-hez és más szélsőséges csoportokhoz; hangsúlyozza, hogy a terrorizmus valamennyi fajtájának leküzdésére irányuló közös erőfeszítés részeként folytatni és erősíteni kell az EU és Törökország közötti, a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos párbeszédet, és konkrét intézkedéseket és lépéseket kell tenni; felhívja Törökországot, hogy biztosítson hatékony határellenőrzést, ugyanakkor humanitárius eszközök révén adja meg a szükséges segítséget a Szíria felől érkező menekülteknek és garantálja a szíriai polgárháború áldozatainak biztonságát; hangsúlyozza az EU és Törökország közötti, külpolitikai és biztonsági kérdésekről folytatott gyakoribb magas szintű párbeszéd és konzultáció fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy politikáink kiegészítsék egymást, és hogy Törökország fokozatosan összehangolja külpolitikáját az EU-val;

38. úgy véli, hogy a török külügyminisztert adott esetben meg kellene hívni a Külügyek Tanácsa üléseire; úgy véli, hogy szükség van a kül-, biztonság- és védelmi politikai kérdésekről folytatott strukturált párbeszéd, együttműködés és koordináció keretére;

39. sajnálja, hogy a Nagy Török Nemzetgyűlés által bejelentett Görögországgal szembeni *casus belli* fenyegetést még mindig nem vonták vissza, annak ellenére, hogy a Görögország és Törökország közötti párbeszéd és együttműködés jó úton halad;

40. méltatja Törökországot azért a folyamatos segítségért, amelyet a mintegy 1,6 millióra becsült iraki és szíriai menekültek nyújt, és hogy humanitárius célból nyitott határpolitikát folytat; üdvözli a 2014 októberében elfogadott, ideiglenes védelemről szóló irányelvet, amely biztos jogállást biztosít a menekülteknek és lehetővé teszi számukra, hogy személyi igazolványt kapjanak és bejussanak a munkaerőpiacra; felszólítja az Uniót, hogy továbbra is nyújtson pénzügyi támogatást a Törökországban lévő szíriai és iraki menekültek számára biztosítandó humanitárius segítségnyújtáshoz; felhívja a figyelmet arra, hogy a menekülttáborok elérték maximális befogadóképességüket, és a lakhatás biztosításának kényszere borzasztóan megterheli a menekültek életét és erőforrásait; úgy véli, hogy az Uniónak aktívan kellene támogatnia Törökországot a menekülteket segítő és az oktatáshoz, egészségügyhez és a (legális) foglalkoztatáshoz való hozzáférést célzó hosszú távú programok kialakításában; felszólítja a Bizottságot, hogy az IPA-2 és a stabilitás és a béke elősegítését célzó eszköz keretében növelje az elérhető forrásokat a nagyszámú menekültáradat miatt érintett helyi közösségek megfelelő támogatásának biztosítása érdekében; felszólítja a tagállamokat is, hogy a valódi felelősségmegosztás szellemében biztosítsanak (átmeneti) áttelepítési helyszíneket a legkiszolgáltatottabb menekültek számára;

41. felszólítja Törökországot, hogy partnereinek technikai és pénzügyi támogatásával biztosítson hozzáférést az oktatáshoz a Törökországban élő, egyre növekvő számú szíriai gyermek számára;

2015. június 10., szerda

Jószomszédi kapcsolatok építése

42. sürgeti a török kormányt, hogy vessen véget a görög légtér és felségvizek sorozatos megsértésének, valamint vonja ki a török katonai repülőgépeket a görög szigetek feletti légtérből;

43. felszólítja a török kormányt, hogy haladéktalanul írja alá és ratifikálja az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményét (UNCLOS) – amelyet az EU és 28 tagállama aláírt és ratifikált –, és hangsúlyozza, hogy a Ciprusi Köztársaság jogosult a kizárólagos gazdasági övezetét érintő kétoldalú megállapodások megkötésére; ismét felszólítja Törökországot, hogy tartsa tiszteletben valamennyi tagállam szuverén jogait, beleértve a természeti erőforrások feltárásához és kiaknázásához kapcsolódó jogot, amennyiben azok összhangban vannak az uniós vívmányokkal és a nemzetközi joggal; felszólítja Törökországot, hogy tartózkodjon a jószomszédi kapcsolatokat és a kétoldalú viták békés rendezését lehetővé tevő légkört károsító lépésektől;

44. sajnálattal veszi tudomásul, hogy Törökország nem hajlandó minden tagállammal szemben teljesíteni az EK és Törökország közötti társulási szerződés kiegészítő jegyzőkönyvének teljes mértékű, megkülönböztetéstől mentes végrehajtására vonatkozó kötelezettségét; emlékeztet arra, hogy ez az elutasítás továbbra is jelentős hatással van a tárgyalási folyamatra;

45. ismét határozott támogatásáról biztosítja Ciprus tisztességes, átfogó és mindkét fél részére elfogadható rendezés alapján történő újraegyesítését az ENSZ főtitkárának védnökségével és összhangban az ENSZ Biztonsági Tanácsának vonatkozó határozataival és azon értékekkel és elvekkel, amelyek az EU alapul, valamint a két közösség részvételével működő, két övezetből álló föderációt, amely egyetlen nemzetközi jogi személyiséggel és egyetlen állampolgársággal rendelkezik, és a két közösség politikai egyenlőségén és minden polgára számára biztosított esélyegyenlőségen alapul; üdvözli Espen Barth Eide ENSZ-külnömbízott bejelentését, miszerint a két fél vezetői az ENSZ főtitkára felügyelete alatt folytatják a tárgyalásokat, és határozottan támogatja az ENSZ-főtitkár Ciprussal foglalkozó új különleges tanácsadójának arra irányuló folyamatos erőfeszítéseit, hogy megteremtse a szükséges feltételeket és kereteket a két ciprusi közösség közötti tárgyalások újrakezdésére; reményét fejezi ki, hogy a ciprusi török közösség nemrégiben megválasztott vezetőjének a családegyesítésre és a megbékélésre vonatkozó üzenete új lehetőségeket nyit a tárgyalási folyamat során; felszólítja Törökországot és az összes érintett felet, hogy tevékenyen támogassák az újraegyesülésről szóló tárgyalásokat, és tegyék meg a szükséges lépéseket a Ciprussal fenntartott kapcsolatok normalizálása érdekében; felhívja Törökországot, hogy haladéktalanul kezdje meg csapatainak kivonását Ciprusról, és adja át Famagusta lezárt körzetét az ENSZ-nek az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1984. évi 550. számú határozatának megfelelően; ezzel egyidejűleg felhívja a Ciprusi Köztársaságot, hogy uniós vámfelügyelet alatt nyissa meg a famagustai kikötőt annak érdekében, hogy kedvező légkör megteremtésével segítse az újraegyesítésről folyó tárgyalások sikeres lezárását, és hogy a ciprusi törököknek módjukban álljon törvényes, mindenki számára elfogadható módon kereskedni az EU-val;

46. ismételt felhívja a figyelmet az EJOB vonatkozó ítéleteire, és felszólítja a török kormányt, hogy azonnal vessen véget a ciprusi polgárok emberi jogai megsértésének, és hagyja, hogy élvezhessék és gyakorolhassák a Ciprusi Köztársaság alkotmányos rendjéből, a közösségi vívmányokból, valamint az EU alapvető elveiből és értékeiből eredő tulajdonjogukat, vallási és más emberi jogait;

47. helyteleníti Törökország betelepítési politikáját, és felszólítja Törökországot, hogy tartózkodjon attól, hogy további török állampolgárokat telepít Ciprus megszállt területeire, mivel ez sérti a Genfi Egyezményt és a nemzetközi jog elveit; sürgeti Törökországot, hogy szüntessen be minden olyan fellépést, amely megváltoztatja a sziget demográfiai egyensúlyát, ezáltal gátolva a jövőbeli megoldás létrejöttét;

48. felszólítja Törökországot, hogy engedélyezze az eltűnt személyekkel foglalkozó bizottság számára a Ciprus északi részén található, vonatkozó katonai irattárakba való korlátlan betekintést és a katonai övezetekben végzett exhumálásokat, és bocsásson rendelkezésre minden releváns információt, amely hozzásegíthet az áthelyezett földi maradványok felkutatásához; kéri az eltűnt személyekkel foglalkozó bizottság munkájának fokozott figyelembevételét;

49. sürgeti Törökországot és Örményországot, hogy rendezzék kapcsolataikat a diplomáciai kapcsolatok felvételéről szóló jegyzőkönyvek feltételek nélküli ratifikálásával, a határ megnyitásával és kapcsolataik hatékony javításával, különös tekintettel a határokon átnyúló együttműködésre és a gazdasági integrációra; üdvözli a Törökország és Örményország között folyamatban lévő párbeszédet;

2015. június 10., szerda

o

o o

50. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európa Tanács főtitkárának, az Emberi Jogok Európai Bírósága elnökének, valamint a tagállamok és a Török Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2015. június 11., csütörtök

P8_TA(2015)0229

Szíria, a palmürai helyzet és Mázén Darvís ügye**Az Európai Parlament 2015. június 11-i állásfoglalása Szíriáról: Palmüra helyzetéről és Mázén Darvís ügyéről (2015/2732(RSP))**

(2016/C 407/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Szíriáról szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen a 2015. április 30-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Bizottság „A Szíriára és Irakra, valamint a DÁIS jelentette fenyegetésre vonatkozó uniós regionális stratégia elemei” című, 2015. február 6-i közleményére,
- tekintettel az ENSZ főtitkára és az ENSZ emberi jogi főbiztosa által a szíriai konfliktusról kiadott nyilatkozatokra és jelentésekre,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa által létrehozott, Szíriával foglalkozó független nemzetközi vizsgálóbizottság jelentéseire,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság Rómában, 1998. július 17-én elfogadott Statútumára és különösen annak 8. cikke (2) bekezdése b) pontjának ix. alpontjára, amely szerint a történelmi műemlékek elleni szándékos támadások háborús bűncselekménynek minősülnek,
- tekintettel a kulturális javak IS/Dáis általi lerombolásáról szóló, 2015. április 30-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az EUMSZ 167. cikkére, amelynek megfelelően „az Unió és a tagállamok elősegítik az együttműködést harmadik országokkal és a kultúra területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel”,
- tekintettel a kulturális javak kivételéről szóló, 2008. december 18-i 116/2009/EK tanácsi rendeletre,
- tekintettel a Tanács 2012. október 25-i és 26-i ülésén elfogadott állásfoglalására a kulturális javak területén illetékes bűnüldözési hatóságok és szakértők informális hálózatának (EUCULTNET) létrehozásáról,
- tekintettel a kulturális javak fegyveres összeütközés esetén való védelméről szóló 1999. évi hágai egyezmény 1954. évi második jegyzőkönyvére,
- tekintettel Federica Mogherininek, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a palmürai helyzetről szóló, 2015. május 21-i nyilatkozatára; továbbá tekintettel Catherine Ashton főképviselő szóvivőjének 2012. február 17-i nyilatkozatára, amelyben elítéli Mázén Darvís letartóztatását, valamint az Európai Unió 2012. április 3-i helyi nyilatkozatára Mázén Darvís és hét másik emberi jogi aktivista vádemelés nélküli folyamatos fogva tartásáról,
- tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló, 2004 júniusában elfogadott és 2008-ban módosított európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2222(2015) számú határozatára,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0187.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0179.

2015. június 11., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Szíriában több mint 220 000 ember – többségében polgári személy – veszítette életét a konfliktus 2011-es kezdete óta; mivel az Aszad-rezsim, az IS/Dáís, az al-Nuszra, valamint a konfliktusban részt vevő egyéb fél súlyosan és rendszeres megsérti az emberi jogokat és a nemzetközi humanitárius jogot; mivel e bűncselekmények döntő többsége eddig büntetlenül maradt;
- B. mivel az utóbbi hónapok során drámai mértékben fokozódott a kínzás alkalmazása, a tömeges letartóztatások és a lakott területek széles körű lerombolása; mivel számos szíriai személy lakóhelyének elhagyására kényszerül, sőt egyeseket arra kényszerítenek, hogy távolabb költözzenek a szükséges humanitárius segítségtől;
- C. mivel az IS/Dáís Palmürában legalább 400 embert, köztük nőket és gyerekeket gyilkolt meg az ősi szíriai város elfoglalása óta, és a szíriai emberi jogi megfigyelőcsoport szerint legalább 217 embert végeztek ki, további 600 személyt pedig fogva tartanak, köztük nőket és gyermekeket, azzal a váddal, hogy együttműködtek a rezsim erőivel és a rezsim tagjait rejtegették a házukban;
- D. mivel Palmüra városának megszállását az Aszad-párti erők heves légcsapásai követték, melyben több mint egy tucat civil veszítette életét, és amely következtében a fennmaradó lakosság jelentős része elmenekült;
- E. mivel az újabb offenzívát követően az IS/Dáís 2015. május 17-én elfoglalta Ramádit, 2015. május 21-én pedig Palmürát, ellenőrzése alá vonva a szíriai terület 50 %-át; mivel az úgynevezett Iszlám Állam transznacionális jellege, jelentős pénzügyi forrásai és bizonyos források szerint megközelítőleg 200 000 harcosa a tágabb régióra is fenyegetést jelent; mivel becslések szerint több ezer külföldi, köztük uniós polgár harcol ezekkel a fegyveres csoportokkal; mivel az IS/Dáís hatalomra jutása tovább súlyosbította a humanitárius válságot elsősorban azzal, hogy polgári lakosok tömegei kényszerültek lakóhelyük elhagyására;
- F. mivel 2015. június 5-én az ENSZ Biztonsági Tanácsának tagjai felhíborodásukat fejezték ki a szíriai fokozódó erőszak és a polgári lakosság elleni támadások miatt, és elítélték az IS/Dáís, az al-Nuszra és a Szíriában működő egyéb terrorista csoportok által elkövetett terrortámadásokat;
- G. mivel a Palmüra Damaszkusz és a keleti Dajr ez-Zaur városa között helyezkedik el, és a közelében jelentős földgázmezők, illetve a foszfátbányák találhatóak; mivel Palmüra megszállása egybeesett az iraki Anbár tartományban található Ramádi IS/Dáís általi elfoglalásával, azonban közvetlenül azelőtt az IS/Dáís jelentős területeket vesztett Tikritben;
- H. mivel e több mint 2 000 éves város egy kulturális kincs és az UNESCO világörökség része; mivel 2015. május 21-én az UNESCO főigazgatója felszólított a palmürai harcok azonnali beszüntetésére;
- I. mivel Palmüra Szíria gazdag kulturális örökségének szimbóluma, amely egy nagyszerű városnak, az ókori világnak az egyik legfontosabb kulturális központjának romjait őrzi; mivel az IS/Dáís által elkövetett tömeggyilkosságokat, valamint a régészeti és kulturális örökség elpusztítását bizonyos körülmények között az emberiség elleni bűncselekménynek és „kulturális tisztogatásnak” tekintik, és a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma szerint háborús bűncselekménynek számít; mivel ezeket a kulturális örökség elleni módszeres támadásokat az UNESCO főigazgatója, Irina Bokova „kulturális tisztogatásnak” nevezte;
- J. mivel az IS/Dáís szisztematikus támadásokat intéz mind az iraki, mind pedig a szíriai kulturális örökség ellen és tönkreteszi azt, a félelem és a gyűlölet terjesztését célzó háborús taktikaként; mivel Palmüra IS/Dáís általi elfoglalása miatt a város történelmi örökségét a pusztulás fenyegeti;
- K. mivel az EU Szíriára és Irakra, valamint az IS/Dáís jelentette veszélyre vonatkozó regionális stratégiája, amelyet a Külügyek Tanácsa 2015. március 16-án fogadott el, határozottan elítéli a régészeti és kulturális örökség szándékos megsemmisítését, és megjegyzi, hogy az ilyen tettek a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) római alapokmánya értelmében háborús bűncselekménynek minősülnek;

2015. június 11., csütörtök

- L. mivel az UNESCO és más partnerek elindították a „szíriai örökség megőrzése” projektet három éves időszakra, amelynek célja a kulturális örökség azonnali védelme;
- M. mivel a kulturális javak tiltott kereskedelme mára a kábítószer- és a fegyverkereskedelem után a harmadik legnagyobb mértékű illegális kereskedelem, mivel szervezett bűnözői hálózatok irányítják, és mivel a jelenlegi nemzeti és nemzetközi mechanizmusok a kérdés kezeléséhez nem rendelkeznek megfelelő eszközökkel, sem támogatással; mivel az EU az ENSZ BT 2199(2015). sz. határozatával összhangban minden megfelelő lépést megtett a kulturális javak illegális kereskedelmének megakadályozása érdekében;
- N. Mivel a szíriai konfliktus 2011 márciusi kezdete óta Szíriában széles körű és súlyos emberi jogi jogsértések történtek, különösen a független újságírók, az emberi jogi jogvédők, humanitárius szervezetek munkatársai az egészségügyi személyzet szándékos megcélzása, fenyegetése, bántalmazása, önkényes letartóztatása és eltűnése miatt;
- O. mivel Mázén Darvís szír újságírót és aktivistát, a Média és a Véleménynyilvánítás Szabadsága Szíriai Központjában elnökét 2012 óta fogva tartják, valamint a Háni az-Zajtáni és Husszein Grer szintén börtönben van a véleménynyilvánítás szabadságának védelme érdekében kifejtett munkája miatt; mivel a jelentések szerint Mázén Darvíst számos alkalommal megkínózták és bántalmazták, valamint 2015. május 6-án ismeretlen helyre szállították; mivel Mázén Darvís 2015-ben elnyerte az UNESCO Sajtószabadság díját, valamint más fontos nemzetközi díjat is nyert, például a 2015-ös „Preis der Lutherstädte – ‘Das unerschrockene Wort’ díjat, a 2013-as „Bruno-Kreisky-Preis für Verdienste um die Menschenrechte” díjat és a 2014-es PEN-Pinter díjat; mivel Mázén Darvís, Háni az-Zajtáni és Husszein Grer folyamatos fogva tartása további bizonyíték Bassár al-Aszad szíriai rezsimének elnyomó jellegére;
- P. mivel az ENSZ Közgyűlésének 2013. május 15-i 67/262. sz. határozata felszólítja a szíriai hatóságokat, hogy haladéktalanul bocsássák szabadon az összes önkényesen fogva tartott személyt, többek között a Média és a Véleménynyilvánítás Szabadsága Szíriai Központjának tagjait is;
- Q. mivel az ENSZ emberi jogi főbiztosa, Zeid Raad el-Husszein 2015. február 19-én felszólította a szíriai hatóságokat, hogy engedjék szabadon a békés véleménynyilvánítás okán fogva tartott valamennyi személyt, köztük Marzán Darvíst is;
- R. mivel Szíriában emberi jogi jogvédők százai váltak fenyegetés, erőszak, önkényes letartóztatások áldozatává, illetve túntek el; mivel ez magában foglalja a 2011-ben Szaharov-díjjal kitüntetett emberi jogi ügyvédet, Razan Zajtúnát, akit a 2013. december 9-én Dúmából elraboltak;
1. határozottan elítéli a borzasztó, módszeres és elterjedt emberi jogi visszaéléseket, a nemzetközi humanitárius jog mindennemű megsértését az Aszad-rezsim részéről, az IS/Dáís terroristái részéről és más szíriai dzsihadista csoportok részéről, valamint a politikai, polgári és emberi jogi aktivisták, bloggerek és újságírókat ellen hozott ítéleteket és büntetéseket; ismételtel teljes mértékben elítéli a szíriai kormány által elkövetett kínzásokat, az intenzív bombázásokat és a légi bombázás, többek között a hordóbombák alkalmazását; mélységes együttérzését fejezi ki az áldozatok számára; továbbra is mélyen meg van döbbenve a szíriai konfliktus által okozott óriási emberi szenvedés miatt és rendkívüli aggodalmát fejezi ki a súlyosbodó szíriai humanitárius és biztonsági helyzet kapcsán;
 2. elítéli, hogy az IS/Dáís 2015. május 21-én kilencnapos véres harcokat követően elfoglalta Palmürát, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az IS/Dáís azóta legalább 217 embert végzett ki a városban és annak környékén, és fokozódott az erőszak a Szíria és Irak közötti, általa irányított területeken önkényesen kikiáltott a „kalifátuson” belül;
 3. aggodalmát fejezi ki a Palmürában kialakult helyzet, valamint a több ezer palmürai lakos helyzete miatt, továbbá azok miatt, akik a lakóhelyüket elhagyni kényszerültek az IS/Dáís előrenyomulása miatt, megjegyezve, hogy az IS/Dáís máshol is alkalmazza a nők és gyermekek az elrablásának, kihasználásának és bántalmazásának eszközeit, beleértve a nemi erőszakot, a szexuális bántalmazást, a kényszerházasságot és a gyermekek kényszertoborzását;
 4. arra ösztönzi a Tanácsot, a Bizottságot és a főképviselőt, hogy bocsásson rendelkezésre minden szükséges pénzügyi és emberi erőforrást a menekültek támogatására;

2015. június 11., csütörtök

5. üdvözli a 2015. június 2-án, Párizsban, a nemzetközi koalíció miniszteri értekezletén tett azon kötelezettségvállalást, hogy megkettőzik az IS/Dáís legyőzésére irányuló közös erőfeszítéseket; kéri a koalíciót, hogy fokozza arra irányuló erőfeszítéseit, hogy közös, többoldalú és hosszú távú stratégiát hajtsanak végre az IS/Dáís végső felszámolására; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a stratégiát az IS/Dáís elleni küzdelem iránt elkötelezett valamennyi regionális, állami és nem állami szereplő közötti megerősített együttműködéssel egészítsék ki;
6. továbbra is meggyőződése, hogy a konfliktus során elkövetett bűncselekmények elszámoltatása nélkül nem jöhet létre Szíriában hatékony konfliktusrendezés és tartós béke;
7. emlékeztet arra, hogy csak a 2012. június 30-i genfi közlemény alapján és a nemzetközi közösség támogatás mellett kialakított átfogó politikai megoldás hozhat megoldást a szíriai válságra; kéri Staffan de Misturát, az ENSZ különmegbízottját, hogy működjön együtt valamennyi féllel a valódi politikai átmenet érdekében, amely megfelel a szíriai nép legitím törekvéseinek, és lehetővé teszi számukra saját jövőjük független és demokratikus meghatározását;
8. súlyos aggodalmát fejezi ki az ENSZ 2014-es felhívását övező súlyos finanszírozási hiány miatt, amely a Világélelmelési program szíriai menekülteknek biztosított segítségnyújtása ideiglenes felfüggesztéséhez vezetett; ezért sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy fokozza a küszöbönálló felhívásoknak biztosított finanszírozást és támogatást;
9. kéri a nemzetközi közösséget, hogy növeljék az erőfeszítéseket arra vonatkozóan, hogy csökkentsék a válságot és véget vessenek a háborúnak Szíriában, és támogattja az IS/Dáís elleni küzdelem mellett elkötelezett szereplőket Szíriában és Irakban, felhívja a regionális kormányokat, hogy működjenek együtt e harcban, mivel csak a szoros biztonsági együttműködés teheti lehetővé a régió békéjének és biztonságának helyreállítását;
10. kéri a nemzetközi közösséget, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt a polgári lakosság védelme érdekében, és biztosítsa Palmüra egyedülálló kulturális örökségének védelmét, és valamennyi felet felszólítja, hogy haladéktalanul vessen véget az erőszaknak Palmürában, továbbá biztosítsanak biztonságos áthaladást az erőszak elől menekülő civilek számára;
11. követeli, hogy azonnal hagyjanak fel a szíriai és iraki kulturális örökség elpusztításával, beleértve a vallási helyszíneket és tárgyakat is; hangsúlyozza, hogy az IS/Dáís vagy más személyek, csoportok, vállalatok és szervezetek által elkövetett semmilyen hasonló tett nem tolerálható, és felszólít Irak kulturális örökségének megőrzésére a kulturális és vallási vagyon és helyszínek védelme révén, a nemzetközi humanitárius joggal összhangban;
12. sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki tudatosságnövelő kampányokat annak érdekében, hogy visszaszorítsák a konfliktuszónákból származó kulturális javak illegális vásárlását és értékesítését;
13. megismétli, hogy a kulturális örökség az egész emberiség számára jelentős értéket képvisel, és ezért azt elfogadhatatlan háborús bűncselekménynek kell tekinteni;
14. hangsúlyozza, hogy közös erőfeszítésekre van szükség a nemzetközi közösség részéről a kulturális javak illegális kereskedelmének és a kulturális értékek csempészetének megakadályozása érdekében, amely az IS/Dáís finanszírozásához járul hozzá;
15. támogatja az UNESCO főigazgatójának javaslatát, valamint az ENSZ minden olyan rendkívüli intézkedését, amelynek célja, hogy megvédje Palmürát és minden más veszélyeztetett történelmi és kulturális helyszínt;
16. kéri az ENSZ főtitkárát, hogy forduljon a Biztonsági Tanácshoz a terrorista csoportok és az IS/Dáís által veszélyeztetett valamennyi kulturális helyszín védelmét célzó határozat elfogadása érdekében;
17. felszólítja a tagállamokat és az Európai Uniót, hogy az ENSZ-szel együtt tegyen konkrét lépéseket a palmürai és általában a közel-keleti kulturális, történelmi, vallási, régészeti helyszínek védelme érdekében;

2015. június 11., csütörtök

18. üdvözli és hangsúlyozza, hogy alapvető jelentőséggel bír a helyi és nemzetközi civil társadalmi szervezetek tevékenysége az emberi jogi jogsértések dokumentálása, a háborús bűncselekményekkel, az emberiség elleni bűncselekményekkel és egyéb jogsértésekkel kapcsolatos bizonyítékok gyűjtése terén; legmélyebb elismerését és szolidaritását fejezi ki valamennyi szíriai aktivista számára, akik továbbra is fáradhatatlanul azon munkálkodnak, hogy nyomon kövessék, dokumentálják és jelentsék az emberi jogi helyzetet háború sújtotta országukban, saját életüket is kockáztatva;
19. mélységes aggodalmát fejezi ki a humanitárius és emberi jogi helyzet egyre elharapózó romlásának Szíriában, és hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani a véleménynyilvánítás szabadságát és a sajtószabadságot, valamint biztosítani kell, hogy az emberi jogi jogvédők szabadon végezhesék munkájukat, összhangban a Szíria által vállalt nemzetközi kötelezettségekkel; emlékeztet arra, hogy mindenkinek joga van a lelkiismereti és véleménynyilvánítási szabadságához, és az alapvető emberi jog; elítéli a sajtószabadság mindenfajta megsértését és a szíriai újságírók ellen irányuló erőszakot;
20. felszólítja a szíriai hatóságokat, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássák szabadon Mázén Darvíst és szüntessenek meg minden ellene felhozott vádat, ugyanez vonatkozik a többi fogva tartott és elítélt személyre, akik békésen gyakorolták a véleménynyilvánításhoz és az egyesülés szabadságához fűződő jogait, valamint az emberi jogi jogvédőkre és politikai aktivistákra, akiket önkényesen megfosztottak szabadságuktól emberi jogi tevékenységeik miatt;
21. sürgeti a szíriai hatóságokat, hogy hozzák nyilvánosságra a három férfi tartózkodási helyét és sorsát, és biztosítsák védelmüket a kínzás és a bántalmazással szemben, haladéktalanul lehetővé téve számukra, hogy kapcsolatba lépjenek családjukkal és jogi képviselőikkel, és hogy megkapják az esetlegesen szükséges orvosi ellátást;
22. sürgeti az EU összes tagállamát, hogy haladéktalanul ratifikálják a minden egyénnek az erőszakos eltűntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményt; felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő e kulcsfontosságú emberi jogi eszköz egyetemes ratifikálását és végrehajtását, és támogassák az ENSZ ezen egyezmény értelmében létrehozott, erőszakos eltűnésekkel foglalkozó bizottságának munkáját;
23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjének és kormányának, az ENSZ főtítkárnak, az ENSZ és az Arab Liga szíriai közös különleges képviselőjének, valamint a szíriai konfliktusban érintett összes félnek.
-

2015. június 11., csütörtök

P8_TA(2015)0230

Paraguay, a gyermekek terhességével kapcsolatos jogi aspektusok

Az Európai Parlament 2015. június 11-i állásfoglalása Paraguayról és a gyermekek terhességével kapcsolatos jogi aspektusokról (2015/2733(RSP))

(2016/C 407/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU és a Mercosur között 1999-ben létrejött régióközi együttműködési keretmegállapodásra,
 - tekintettel „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2013. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2015. március 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a fejlődő országokban a reprodukzív és szexuális egészséget és jogokat szolgáló politikák és intézkedések céljaira nyújtott támogatásról szóló, 2003. július 15-i 1567/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel az 1997. november 26-i paraguayi büntető törvénykönyvre (1160/97. sz. törvény) és különösen annak 109. cikke (4) bekezdésére,
 - tekintettel az ötödik millenniumi fejlesztési célra (az anyák egészségének javítása),
 - tekintettel a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezményre és különösen annak 3. cikkére,
 - tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979. évi ENSZ-egyezményre (CEDAW),
 - tekintettel az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény),
 - tekintettel a jogszabályokban és a gyakorlatban a nőkkel szemben alkalmazott diszkrimináció kérdésével foglalkozó ENSZ-munkacsoport 2015. május 11-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az ENSZ kínzás elleni egyezményére, amely 1987. június 26-án lépett hatályba,
 - tekintettel az ENSZ Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Bizottságának arra irányuló, 2015. márciusi kérésére, hogy Paraguay vizsgálja felül és módosítsa az abortuszra vonatkozó szabályozását annak biztosítása érdekében, hogy a szabályozás összeegyeztethető legyen egyéb jogokkal, például az egészséghez és az élethez való joggal,
 - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az ENSZ legújabb adatai szerint Paraguayban a terhes lányok 19 %-a kiskorú, naponta két 14 év alatti lány szül, és az anyai halálozás 2,13 %-a 10–14 év közötti lányok körében fordul elő; mivel a 6,8 millió lakosú Paraguayban évente mintegy hatszáz 14 éves vagy annál fiatalabb lány esik teherbe, és mivel a terhesség aránya a gyermekek körében tízszer magasabb, mint a régió többi országában;
- B. mivel Latin-Amerikában a 16 év alatti serdülőkorúak körében négyszer magasabb az anyák halálozási aránya, és mivel a szülés utáni fisztula eseteinek 65 %-a a serdülőkori terhességekhez kapcsolódik, ami súlyos következményekkel jár az érintettek életére nézve, így többek között komoly egészségügyi problémákhoz és társadalmi kirekesztéshez vezethet; mivel a korai terhesség a születendő gyermekre nézve is veszélyes, hiszen az ilyen újszülöttek körében az átlagnál 50 %-kal magasabb a halálozási arány; mivel a régióban élő nők mintegy 40 %-a vált nemi erőszak áldozatává, és mivel a Latin-Amerikában végrehajtott abortuszok 95 %-a nem biztonságos;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0076.

⁽²⁾ HL L 224., 2003.9.6., 1. o.

2015. június 11., csütörtök

- C. mivel 2015. április 21-én egy 10 éves kislány megjelent az asuncióni Trinidad Szülészeti- és Gyermekklinikán (Hospital Materno Infantil de Trinidad), és megállapították róla, hogy terhességének 21. hetében jár; mivel a vizsgálatot követően a klinika igazgatója nyilvánosan elismerte, hogy a kislány terhessége súlyosan veszélyeztetett; mivel 2015. május 9-én letartóztatták a kislány szökésben lévő mostohaapját, akit azzal vádolnak, hogy megerőszkolta őt; mivel a kislány 2015 januárja óta több egészségügyi központot is felkeresett gyomorfájásra panaszkodva, mivel azonban a terhességet csak április 21-én erősítették meg;
- D. mivel 2015. április 28-án a kislány édesanyja a terhesség önkéntes megszakítását kérte hivatkozva a gyermek fiatal korára, valamint az egészségét és az életét fenyegető kockázatokra; mivel a kislány édesanyját fogva tartják, amiért nem tudta megóvni gyermekét a terhességhez vezető szexuális zaklatástól; mivel a legfrissebb jelentések szerint a 10 éves kislányt elküldték egy központba, amelyet fiatal anyák számára alakítottak ki, és elválasztották az édesanyjától;
- E. mivel 2014 januárjában a kislány édesanyja panaszt tett amiatt, hogy a kislány mostohaapja szexuálisan zaklatja a lányt, és mivel az ügyészek nem tettek lépéseket, nem vizsgálták ki az ügyet és nem biztosítottak óvintézkedéseket, mivel úgy gondolták, hogy a kislány nincs veszélyben;
- F. mivel ez az eset csak egy a sok közül Paraguayban és a latin-amerikai országokban; mivel Paraguay vallási alapon továbbra is megtagadja a kislány biztonságos és jogszerű abortuszhoz való hozzáférést, ekképpen megsértve az egészséghez, élethez, valamint fizikai és érzelmi sértetlenséghez való jogát; mivel a kislány fiatal kora és a terhességhez vezető körülmények miatt érzelmi és egészségügyi kockázatoknak lesz kitéve, amennyiben megszüli gyermekét; mivel a kislány állapotának nyomon követésére 2015. május 7-én megalakult egy több tudományágat átfogó szakértői testület, amely helyi szervezetek által javasolt három szakértőből, az Egészségügyi Minisztérium három munkatársából és a Legfelsőbb Bíróság három tagjából áll;
- G. mivel a paraguayi egészségügyi törvény 109. cikkének (4) bekezdése értelmében az abortusz minden esetben tilos, kivéve amikor a terhesség következtében életet veszélyeztető komplikációk lépnek fel a terhes nőre vagy lányra nézve, és semmilyen más kivétel nem létezik, ideértve az erőszakos közöszülést, a vérfertőzést és azt is, ha életképtelen a méhmagzat; mivel a hatóságok azzal érvelnek, hogy a kislány egészsége nincs veszélyben; mivel a nemi erőszakot túlélő 10 éves áldozat ezért arra kényszerül, hogy folytassa a nem kívánt terhességet és szülje meg gyermekét;
- H. mivel az ENSZ szakértői figyelmeztettek arra, hogy a paraguayi hatóságok határozata a kislány élethez, egészséghez, testi és lelki sérthetlenséghez, továbbá oktatáshoz való jogának súlyos megsértését eredményezi, és ezáltal veszélyezteti gazdasági és társadalmi lehetőségeit;
- I. mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 3. cikke értelmében a szociális védelem köz- és magánintézményeinek, a bíróságoknak, a közigazgatási hatóságoknak és a törvényhozó szervezeteknek minden, a gyermeket érintő döntésükben elsősorban a gyermek mindenképp felett álló érdekét kell figyelembe venniük, és mivel az államoknak kötelességük, hogy biztosítsák a hozzáférést a biztonságos és jogszerű abortuszhoz, amennyiben a terhes nő élete veszélyben forog;
- J. mivel az ENSZ Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Bizottsága 2015 márciusában felkérte Paraguayt, hogy vizsgálja felül és módosítsa az abortuszra vonatkozó szabályozását annak biztosítása érdekében, hogy a szabályozás összeegyeztethető legyen egyéb jogokkal, például az egészséghez és az élethez való joggal; mivel a nőekkel szemben elkövetett fizikai, szexuális és lelki erőszak az emberi jogok megsértésének gyakran előforduló formája;
- K. mivel Paraguay aktívan részt vett az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának 59. ülésén, és mivel minden félnek folytatnia kell az ENSZ Pekingi Cselekvési Platformjának előmozdítását többek között az oktatáshoz és egészségügyhöz való hozzáférés mint alapvető emberi jog, valamint a szexuális és reprodukció jogok tekintetében;
- L. mivel az ENSZ szerződés-ellenőrző szervei – ideértve az Emberi Jogi Bizottságot és a Nőkkel Szembeni Megkülönböztetés Felszámolásával Foglalkozó Bizottságot – számos latin-amerikai országot felszólítottak arra, hogy vezessenek be kivételeket az abortuszra vonatkozó korlátozó jogszabályok alól azokra az esetekre vonatkozóan, amikor a terhesség veszélyezteti a nő életét vagy egészségét, amikor a magzatnak súlyos fejlődési rendellenessége van, valamint amikor a terhesség nemi erőszak vagy vérfertőzés következtében jött létre;

2015. június 11., csütörtök

- M. mivel ez az embertelen cselekedet a korábban említett – a terhességet megelőzően mindössze 34 kg-os – 10 éves kislány testi épségét súlyosan veszélyezteti; mivel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) megállapította, hogy milyen veszélyeket hordoz a terhesség azon fiatal lányok számára, akik testi fejlődése még nem fejeződött be teljes mértékben; mivel az Egészségügyi Világszervezet meghatározása szerint az egészség a teljes testi, szellemi és szociális jólét állapota, és nem csupán a betegségek vagy fogyatékoságok hiánya;
- N. mivel a Kínzás Elleni Bizottság úgy találta, hogy számos, a reprodukív egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférésre vonatkozó korlátozás, valamint azok a visszaélések, amelyek akkor fordulnak elő, amikor a nők ilyen szolgáltatásokat igénybe akarnak venni, a Paraguay és a valamennyi uniós tagállam által ratifikált, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezmény megsértésének minősülhetnek, mivel veszélybe sodorják a nők egészségét és életét vagy más módon okoznak nekik súlyos testi vagy lelki fájdalmat vagy szenvedést;
- O. mivel a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak – függetlenül attól, hogy testi, szexuális vagy lelki – továbbra is az emberi jogok megsértésének leggyakoribb formája, amely a társadalom minden szintjét érinti, és mégis az ilyen bűncselekményeket jelentik be az egyik legalacsonyabb arányban;
- ismételten elítéli a nők és lányok elleni erőszak és bántalmazás minden formáját, különösen a nemi erőszak háborús fegyverként történő alkalmazását és a családon belüli erőszakot; felszólítja Paraguayt, hogy biztosítsa a nők és a lányok hozzáférését a biztonságos és jogszerű abortuszhoz, legalább azokban az esetekben, amikor egészségük és életük veszélyben van, a magzatnak súlyos fejlődési rendellenessége van, valamint nemi erőszak és vérfertőzés esetében;
 - mélyes aggodalmának ad hangot a gyermekek terhességének magas száma miatt Paraguayban; sürgeti a paraguayi hatóságokat, hogy teljesítsék nemzetközi kötelezettségeiket és védjék meg az emberi jogokat azáltal, hogy biztosítják, hogy minden lány hozzáférhessen valamennyi lehetséges információhoz és orvosi szolgáltatáshoz a nemi erőszak következtében bekövetkezett, súlyosan veszélyeztetett terhességek kezelését illetően;
 - sürgeti a paraguayi hatóságokat, hogy végezzenek független és pártatlan vizsgálatot a korábban említett nemi erőszak ügyében, az elkövetőt pedig állítsák bíróság elé; felszólítja a paraguayi hatóságokat, hogy azonnal engedjék szabadon a kislány édesanyját; üdvözlözi azt a javaslatot, amelyet egy paraguayi parlamenti képviselő tett, és amely arra irányul, hogy a kiskorúak ellen elkövetett nemi erőszak esetén kiszabható börtönbüntetés maximális időtartamát emeljék 10-ről 30 évre;
 - tudomásul veszi a több tudományágat átfogó szakértői testület létrehozását, amelytől elvárja, hogy készítsen átfogó értékelést a kislány állapotáról, valamint biztosítsa valamennyi emberi jogának tiszteletben tartását, különös tekintettel az élethez, az egészséghöz, valamint a testi és lelki sérthetlenséghez való jogra;
 - sajnálatosnak tartja, hogy a nők és lányok teste, különös tekintettel a szexuális egészségükre és a reprodukív jogaikra, továbbra is ideológiai csatározások tárgyát képezik, és felszólítja Paraguayt, hogy ismerje el a nők és lányok elidegeníthetetlen jogát a testi épséghez és az önálló döntéshozatalhoz többek között az önkéntes családtervezéshez való hozzáférés, valamint a biztonságos és jogszerű abortusz vonatkozásában; úgy véli, hogy a terápiás célú abortuszra és a nemi erőszak és vérfertőzés következményeként kialakult terhességet követő abortuszra vonatkozó általános tiltás, valamint a nemi erőszak eseteiben az ingyenes egészségügyi ellátás megtagadása egyenértékű a kínzással;
 - elismeri, hogy a nőgyógyászati erőszak egyszerre valósítja meg az intézményi erőszakot és a nőkkel szembeni erőszakot, és az emberi jogok, így az egyenlőséghez, a megkülönböztetésmentességhez, a tájékoztatáshoz, az integritáshoz, az egészséghöz, valamint a reprodukív autonómiához való jog súlyos megsértését képezi, melynek következményei a megalázó és embertelen szülés, az egészségügyi komplikációk, a súlyos pszichológiai sérülések, a trauma, sőt a halál;
 - mélyen aggasztja, hogy a kormányok szemet hunynak a gyermekek terhessége és a nőkkel szembeni nemi erőszak embertelen esetei felett, miközben világszinten minden harmadik nő valamikor élete során erőszak áldozatává válik;
 - hangsúlyozza, hogy egyetlen 10 éves lány sem áll készen az anyaságra, továbbá kiemeli, hogy az érintett lányokat folyamatosan emlékeztetik az ellenük elkövetett erőszakra, ami súlyos traumás stresszt okoz és hosszú távú pszichológiai problémák kockázatával jár;
 - sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a Parlamenthez és a Tanácshoz intézendő javaslattal kapcsolatos munkát, amely annak lehetővé tételét célozza, hogy az EU ratifikálhassa és végrehajthassa az Isztambuli Egyezményt, a gyermekek, nők és lányok elleni erőszakkal kapcsolatos belső és külső uniós fellépések közti koherencia biztosítása érdekében;

2015. június 11., csütörtök

10. felszólítja a Tanácsot, hogy a biztonságos és törvényes abortusz kérdését vegye fel a nők és lányok elleni nemi erőszakra és erőszakra vonatkozó uniós iránymutatásokba; kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy az európai fejlesztési együttműködés az emberi jogokon alapuljon, különös hangsúlyt helyezve a nemek közötti egyenlőségre és a nők és lányok elleni szexuális erőszak valamennyi formája elleni fellépésre; aláhúzza, hogy az egészséghez, különösen a szexuális és reprodukzív egészséghez és az azzal összefüggő jogokhoz való egyetemes hozzáférés alapvető emberi jog, és hangsúlyozza a családtervezési szolgáltatásokhoz, így a biztonságos és törvényes abortusszal kapcsolatos ellátáshoz való önkéntes hozzáférés jogát, valamint az anya- és csecsemőhalandóság csökkentését, és a nemi alapú erőszak minden formája – köztük a női nemi szervek megcsonkítása, a gyermek-, a korai és kényszerházasságok, az utód nemétől függő szelektív terhesség-megszakítás, a kényszersterilizálás és a párkapcsolaton belüli nemi erőszak – felszámolását célzó tájékoztatás és felvilágosítás szükségességét;

11. ösztönzi a Bizottságot és a Tanácsot, hogy dolgozzanak ki erre a jelenségre vonatkozó adatgyűjtési módszereket és indikátorokat, és bátorítja az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy ezt a kérdést vegye fel az emberi jogi országstratégiák kidolgozásába és végrehajtásába; sürgeti az EKSZ-t, hogy alakítsa ki a nők és lányok elleni nemi erőszakkal és a szexuális erőszakkal szembeni, harmadik országokban folytatott küzdelem bevált gyakorlatait a probléma gyökerénél történő kezelése érdekében; sürgeti, hogy az Unió és a tagállamai által nyújtott humanitárius segítségre ne vonatkozzanak a más adományozó partnerek által a szükséges orvosi ellátásra vonatkozóan, többek között a nemi erőszak vagy vérfertőzés áldozatává vált nők és lányok esetében a biztonságos abortuszhoz való hozzáférés tekintetében felállított korlátozások;

12. második csúcstalálkozójuk alkalmával kéri az EU-CELAC (Latin-amerikai és Karibi Államok Közössége) állam- és kormányfőit, hogy bővítsék ki a 2013–2015 közötti időszakra vonatkozó, 2013 januárjában, Santiago de Chilében megrendezett első csúcstalálkozójukon elfogadott EU-CELAC cselekvési terv nemi alapú erőszakra szóló fejezetét, olyan fellépések és végrehajtott intézkedések egyértelmű ütemtervének megállapítása érdekében, melyek célja a kellő gondosság biztosítása a nőkkel szembeni valamennyi erőszakos cselekmény megelőzése, kivizsgálása és szankcionálása tekintetében, valamint az áldozatok megfelelő kártalanítása;

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Paraguayi Köztársaság kormányának és parlamentjének, az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatalának, a Parlasurnak, az Euro–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek és az Amerikai Államok Szervezete főtítkárnak.

2015. június 11., csütörtök

P8_TA(2015)0231

A földrengések utáni nepáli helyzet

Az Európai Parlament 2015. június 11-i állásfoglalása a földrengések utáni nepáli helyzetről (2015/2734(RSP))

(2016/C 407/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Nepálról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel a 2015. április 25-i együttes nyilatkozatra, amelyet a Bizottság alelnöke/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselője, Federica Mogherini, a fejlesztési biztos, Neven Mimica, valamint a humanitárius segítségnyújtásért és válságkezelésért felelős biztos, Christos Stylianides tettek az ázsiai földrengésről, és más hivatalos nyilatkozatokra,
 - tekintettel a dél-ázsiai országokkal fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttsége elnökének 2015. április 30-i, a nepáli földrengésről tett nyilatkozatára,
 - tekintettel dél-ázsiai országokkal fenntartott kapcsolatokért felelős európai parlamenti küldöttség által a 2015. április 8. és 10. között tartott 9. EP/Nepál parlamentközi ülés alkalmából Nepálban tett látogatásra,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 2015. május 15-i, a nepáli földrengés pusztító következményeire adott válaszként a sürgősségi segítségnyújtás, a rehabilitáció és az újjáépítés megerősítéséről szóló határozatára,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára (ICCPR),
 - tekintettel az 1966-os Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel a földrengés utáni nepáli kezdeményezésekre, mint például a nemzeti újjáépítési és helyreállítási tervre és a katasztrófa utáni szükségletek felmérésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a 2015. április 25-i pusztító földrengést, illetve a 2015. május 12-i újabb földrengést követően a Nepált és a környező régiót sújtó humanitárius helyzet továbbra is rendkívül súlyos: a mai napig több mint 8 800 ember haláláról érkezett hír és ennél sokkal többen szenvedtek sérülést, legalább félmillió ház dőlt romba, 2,8 millió ember kényszerült lakóhelye elhagyására és milliók szorulnak sürgős humanitárius segítségre;
- B. mivel ezenkívül mintegy 1,7 millió gyermek érintett a kényszerű lakóhelyelhagyásban, veszítette el egyik vagy mindkét szülőjét, vagy szenved otthona vagy iskolája romba dőlése miatt; mivel az árvák növekvő mértékben vannak kitéve az éhezés, a betegségek, a visszaélések, az elhanyagolás vagy a gyermekkereskedelem veszélyének; mivel a nepáli rendőrség több olyan esetről is beszámolt, amikor idegen felnőttek gyermekcsoportokat vettek magukhoz; mivel megtiltották a kiskorúak kísérő nélküli utazását és felfüggesztették a nemzetközi örökbefogadásokat;
- C. mivel az emberéletekben bekövetkezett rettenetes veszteségeken és a sok sebesültön túlmenően a földrengés folytán súlyos károkat szenvedett az ország kulturális, vallási és történelmi öröksége – így a hét világörökségi helyszín közül négy –, továbbá több ezer műemlék, templom és kolostor, ami egyfelől súlyos csapást jelent a nemzeti identitásra nézve, másfelől elengedhetetlenül szükséges jövedelemforrások veszttek oda;
- D. mivel a hegyvidéki területekről ötszáznál több pusztító száraz földcsuszamlást jelentettek, amelyek gyakran elzárják a folyókat is, ezzel felidézve áradások és a jégtavak hirtelen megindulásának veszélyét; mivel a közelgő monszunidőszak miatt igen nagy a további földcsuszamlások, áradások és tószakadások kockázata;

2015. június 11., csütörtök

- E. mivel jelentős mértékben fennáll járványos betegségek kitörésének veszélye, különösen a túlszűfolt körzetekben és ott, ahol tönkrementek a vízellátó, csatorna- és higiéniai rendszerek;
- F. mivel az igen közeli jövőben megindulnak a monszonnal járó esőzések, ami jelentősen hátráltatja majd – különösen a távolabb eső körzetekben – a segítségnyújtást;
- G. mivel az ENSZ becslése szerint a mezőgazdaságra alapozott életvitel súlyos ellehetetlenülése miatt 1,4 millió embert kell ellátni ételmiszerrel; mivel e hónapban kezdődik a vetési időszak és ezzel összefüggésben mintegy 236 000 embernek van szüksége mezőgazdasági alapanyagokra, rizst és zöldségmagvakat is beleértve, a helyzetet pedig tovább súlyosbítja az állatállományban bekövetkezett jelentős veszteség; mivel azok a gazdálkodók, akik elmulasztják az idei vetést, legközelebb már csak 2016 végén arathatnak;
- H. mivel a humanitárius segítségnyújtásért és válságkezelésért felelős biztos, Christos Stylianides az ENSZ főtitkárhelyettesével, Valerie Amossal 2015. április 30. és május 2. között látogatást tett a károsodott területeken;
- I. mivel az Európai Unió és az uniós tagállamok segítségképpen jelentős pénzügyi támogatást nyújtottak, először is azonnali 6 millió eurót folyósítva a sürgős szükségletek kielégítésére, az Európai Bizottság pedig a mai napig összesen 22,6 millió eurót szabadított fel, illetve természetbeni segílyt ajánlott fel és kutató-mentő csoportokat indított útnak az uniós polgári védelmi mechanizmus keretében;
- J. mivel ugyanakkor az ENSZ humanitárius ügyekért felelős koordinátora 2015. június 4-én úgy nyilatkozott, hogy a Nepálnak szánt nemzetközi pénzügyi segítség nem elegendő, és az ENSZ csupán 120 millió dollárt kapott meg az ígért 422 millióból;
- K. mivel a nemrégiben felavatott katasztrófa-elhárítási központ és a humanitárius pihenőhely, ahol – szintén uniós finanszírozással – két héten át ételmiszeradagokat biztosítottak 200 000 embernek, sikeresen működött és jó példáját nyújtja annak, hogy a kormány milyen irányban tevékenykedett a földrengés előtt;
- L. mivel ugyanakkor a segítségnyújtást hátráltatta a korlátozott és károsodott infrastruktúra, ám mivel a környező országok – elsősorban India a „Barátság” művelet révén – pótútvonalakat biztosítottak;
- M. mivel a hivatalos és magánadományozók által Nepálnak küldött humanitárius szállítmányok esetében továbbra is nehézségeket okoznak – bár ezek egy része megoldódott – a hosszadalmas vám eljárások; mivel a 30 napos importvámmentesség lejártával annak helyébe a behozatali vám alól teljesen vagy részben mentes cikkek listája lépett és ennek eredményeképpen a segítségnyújtást szolgáló cikkek egy része esetében a behozatali vámok megszüntek;
- N. mivel több ezer, a földrengések következtében nélkülöző emberre az a veszély leselkedik, hogy magukra hagyva kell boldogulniuk, és riasztó jelek utalnak arra is, hogy nemi, kasztbéli és etnikai hovatartozáson alapuló megkülönböztetés gátolja a segítségnyújtást; mivel az országban élő dalit közösséghez tartozók több mint fele még mindig menedékre és ételmiszeradagokra vár;
- O. mivel a nepáli pénzügyminisztérium becslése szerint a helyreállítás költsége mintegy 10 milliárd amerikai dollárra tehető, ami az ország éves GDP-jének a fele;
- P. mivel a nepáli kormány bejelentette, hogy 2015. június 25-én nemzetközi konferenciát szervez Katmanduban a helyreállításhoz és az ország újjáépítéséhez szükséges nemzetközi pénzügyi segítség mozgósítása végett;
- Q. mivel Nepál – a világ egyik legszegényebb országa – csak nemrég és lassan emelkedett ki a tíz évig tartó polgárháborús időszakból; mivel a kormány ennek ellenére az utóbbi években erőfeszítéseket tett egy várható nagyobb földrengésre való felkészülés érdekében;

2015. június 11., csütörtök

1. kifejezi legmélyebb együttérzését mindazok felé, akiket érintett ez a szörnyű tragédia, ideértve annak a több mint 8 800 embernek a családját, akik életüket veszítették Nepálban, Indiában, Kínában és Bangladesben;
2. gratulál a nepáli intézményeknek és társadalomnak a földrengést követően tett erőfeszítéseikért;
3. üdvözli az Európai Bizottság és az uniós tagállamok által Nepálnak nyújtott gyors segítséget, és felhívja a nemzetközi közösséget, hogy továbbra is támogassa a nepáli kormányt rövid távon humanitárius segítségnyújtással, hosszabb távon pedig a helyreállításhoz és az az újjáépítéshez nyújtott támogatással, kiemelt figyelemmel a mezőgazdaságra és a nehezen elérhető körzetekre, valamint teljesséék ígéreteiket;
4. hangsúlyozza a sürgősségi egészségügyi ellátás és a fertőző betegségek megjelenését megakadályozó intézkedések fontosságát; felhívja az EU-t és a nemzetközi közösséget, hogy támogassák az egészségügyi létesítmények és szolgáltatások helyreállítását az országban, különösen a távoli területeken, többek között orvosi sátrak és felszerelés szállításával a károsodott vagy megsemmisült egészségügyi létesítmények számára;
5. felszólítja a nepáli kormányt és a nemzetközi közösséget, hogy biztosítsák, hogy a családjuktól elszakított gyermekek minél előbb visszakerülhessenek családjukba, és a humanitárius beavatkozás elsősorban a gyermekekre összpontosítson; kéri továbbá, hogy fordítsanak különös figyelmet a különösen kiszolgáltatott helyzetben levő gyermekekre, akik sok esetben az alultápláltság, valamint a visszaélések és az emberkereskedelem áldozataivá válhatnak; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a gyermekek újra iskolába járhassanak;
6. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy jelentések szerint az ideiglenes táborokban visszaélések és zaklatások érik a nőket és a gyermekeket, és felszólítja a nepáli kormányt, hogy tegyen további lépéseket a veszélyeztetett emberek biztonságának megteremtése, valamint az ilyen jelentések gyors kivizsgálása érdekében;
7. felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy támogassa a nepáli kormányt a károsodott kulturális, vallási és történelmi örökség megmentése és helyreállítása érdekében;
8. hangsúlyozza, hogy az ENSZ becslései szerint – különös figyelemmel a közelgő monszunévszakra – sürgősen további 298,2 millió amerikai dollárra van szükség a humanitárius segítségnyújtás folytatásához, és kéri, hogy e sürgős finanszírozási szükségletek kielégítése érdekében tegyenek újabb globális erőfeszítéseket;
9. sürgeti a nepáli kormányt, hogy oldja meg a humanitárius segélyeket érintő vámeljárással kapcsolatban fennmaradt problémákat, szüntesse meg az úgynevezett „segélyadókat”, amelyet a helyi rendőrség vet ki a nepáli határon a humanitárius célú szállítmányokra, és működjön együtt a segélyszervezetekkel annak biztosítása érdekében, hogy a segítség gyorsan eljuthasson azokra a helyekre, ahol szükség van rá;
10. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy jelentések szerint hátrányos megkülönböztetés érvényesül a humanitárius segélyek elosztásában, és felszólítja a nepáli kormányt annak biztosítására, hogy a támogatás eljusson a rászorulókhhoz, függetlenül attól, hogy kik ők és a támogatás honnan származik; felszólítja továbbá az alelnököt/főképviselet, hogy nepáli kapcsolatait felhasználva foglalkozzon ezzel a kérdéssel a lehető legmagasabb politikai szinten;
11. elismerését fejezi ki a térség kormányainak, különösen India kormányának a nemzetközi segítségnyújtás keretében nyújtott támogatásukért; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a nemzetközi szereplőket, hogy továbbra is működjenek együtt a nepáli kormánnyal és a térség más országainak kormányaival, hogy javítsák a felkészültséget és az ellenálló képességet természeti katasztrófák esetére, ideértve az építési szabályzatokat, az infrastruktúrát és a vészhelyzeti terveket; hangsúlyozza, hogy a nemzeti újjáépítési és helyreállítási tervnek egyéb kulcsfontosságú kérdésekkel is foglalkoznia kell, ideértve a szegénység elleni küzdelmet, a környezetvédelmet és a klímaváltozást;
12. hangsúlyozza, hogy Nepálnak – mint konfliktus utáni helyzetben levő országnak – további hazai és nemzetközi erőfeszítésekre van szüksége a demokratikus átmenet támogatása érdekében; felszólítja a nepáli politikai erőket, hogy dolgozzanak együtt a konstruktív együttműködés szellemében és a megegyezés szándékával egy olyan új, demokratikus és befogadó alkotmány elfogadása céljából, amely megfelel a nepáli nép elvárásainak, mérföldkő lesz a békefolyamatban és jelentős mértékben hozzájárul a katasztrófa utáni gyors és sikeres helyreállításhoz; üdvözli ezzel összefüggésben a főbb nepáli politikai pártok között elért 2015. június 8-i megállapodást;

2015. június 11., csütörtök

13. hangsúlyozza, hogy elsődleges fontosságú a régóta esedékes helyi választások megszervezése, tekintettel arra, hogy a helyreállítást célzó erőfeszítések sikere a helyi hatóságok igazgatási kapacitásától függ;
 14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Nepál kormányának és Alkotmányozó Gyűlésének, a Dél-ázsiai Regionális Együttműködési Szövetségben részt vevő kormányoknak és parlamenteknek, valamint az Egyesült Nemzetek főtitkárának.
-

2015. június 11., csütörtök

P8_TA(2015)0232

A Fekete-tenger medencéjének stratégiai katonai helyzete a Krím-félsziget Oroszország általi jogsértő annektálása után

Az Európai Parlament 2015. június 11-i állásfoglalása a Fekete-tenger medencéjének stratégiai katonai helyzetéről a Krím félsziget Oroszország általi jogellenes elcsatolása után (2015/2036(INI))

(2016/C 407/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Ukrajnáról szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen 2015. január 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a közös biztonság- és védelempolitika tengerészeti vonatkozásairól szóló 2013. szeptember 12-i ⁽²⁾, a Tanács által az Európai Parlamenthez intézett, a közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó éves jelentésről szóló, 2012. szeptember 12-i ⁽³⁾, a keleti partnerség kereskedelmi vonatkozásairól szóló, 2012. július 3-i ⁽⁴⁾ és az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatáról szóló, 2011. december 14-i ⁽⁵⁾ állásfoglalásaira,
 - tekintettel az EU fekete-tengeri stratégiájáról szóló, 2011. január 20-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a Tanács 2014. március 17-i, 2014. március 21-i és 2014. december 18-i következtetéseire,
 - tekintettel a Külügyek Tanácsának Ukrajnáról szóló, 2014. november 17-i és 2015. január 29-i következtetéseire,
 - tekintettel a Külügyek Tanácsának 2015. február 9-i és 2015. március 16-i közleményeire,
 - tekintettel az EU Ukrajnával, Moldovával és Grúziával kötött társulási megállapodásaira,
 - tekintettel az Oroszországi Föderációról szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen az Ukrajna elleni orosz invázióról szóló, 2014. március 13-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, a keleti partnerség országaira gyakorolt orosz nyomásról, és különösen Kelet-Ukrajna destabilizálásáról szóló, 2014. április 17-i állásfoglalására ⁽⁸⁾, valamint az ukrajnai helyzetről és az EU és Oroszország közötti kapcsolatok jelenlegi állásáról szóló, 2014. szeptember 18-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
 - tekintettel a walesi NATO-csúcstalálkozón kiadott 2014. szeptember 5-i nyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A8-0171/2015),
- A. mivel a Fekete-tenger medencéje stratégiai szempontból a világ egyik legfontosabb régiója, kulcsfontosságú az Unió és tagállamai számára, különösen biztonságuk és védelmük biztosítása, valamint az európai szomszédságpolitika és a keleti partnerség szempontjából, mivel a fekete-tengeri szinergia – az Unió 2008-ban indult regionális politikája – elismerte az Európai Unió és a régió országai közötti szorosabb együttműködés jelentőségét, és mivel a Moldovai Köztársaságban (Dnyeszter-mellék) és Grúziában (Dél-Oszétia és Abházia) zajló, elhúzódó konfliktusok mind a Fekete-tenger medencéjében törtek ki;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0011.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0380.

⁽³⁾ HL C 353. E, 2013.12.3., 77. o.

⁽⁴⁾ HL C 349. E, 2013.11.29., 38. o.

⁽⁵⁾ HL C 168. E, 2013.6.14., 26. o.

⁽⁶⁾ HL C 136. E, 2012.5.11., 81. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0248.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0457.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0025.

2015. június 11., csütörtök

- B. mivel a Fekete-tenger medencéje az Európai Unió rendkívül fontos külső határa;
- C. mivel az Európai Tanács határozottan elítélte a Krím félsziget és Szevasztopol Oroszország általi jogellenes, az ENSZ Alapokmányát, a Párizsi Chartát, az EBESZ Helsinki Záróokmányát, valamint Oroszországnak az 1994-es budapesti megállapodás szerinti kötelezettségeit sértő elcsatolását, és nem fogja elismerni azt; mivel Oroszország tevékenységével destabilizálta a kelet-ukrajnai helyzetet; mivel ennek következményeként az Unió és a Krím félsziget közötti kereskedelemre vonatkozó korlátozások kerültek bevezetésre;
- D. mivel a NATO elítélte az Orosz Föderáció által előidézett katonai eszkalációt a Krím félszigeten, a Krím félsziget illegális és jogtalan elcsatolását, és Oroszország folyamatos és szándékos, a nemzetközi joggal szembemenő destabilizációs tevékenységét Kelet-Ukrajnában;
- E. mivel a Fekete-tenger medencéjében a Krím félsziget jogellenes elcsatolása után eltolódott a katonai egyensúly, és Oroszország jogtalanul tart ellenőrzése alatt egy több száz kilométer hosszú partszakaszt a szomszédos vizekkel együtt, amelyek a NATO és az EU tengeri határaival szemben helyezkednek el; mivel Oroszország erőszakos cselekményeket támogatott Ukrajna területén;
- F. mivel az illegális elcsatolást megelőzően az orosz szárazföldi és légi haderők jelenléte a Krím félszigeten minimális volt, és főleg Szevasztopol – az orosz fekete-tengeri flotta fő bázisa – és két szomszédos haditengerészeti bázis védelmére korlátozódott; mivel a Krím félsziget elcsatolása súlyosan meggyengítette az ukrán fegyveres erőket, különösen a tengerészetet, amely felett orosz csapatok vették át az ellenőrzést; mivel az elcsatolást követően Oroszország fokozta katonai jelenlétét a Krím félszigeten és a Fekete-tenger medencéjében, és a haditengerészetet, a szárazföldi és légi csapatokat magában foglaló közös támadó, csapásmérő haderőt hozott létre;
- G. mivel Oroszország az elcsatolást követően felgyorsította a fekete-tengeri flotta bővítését és modernizációját; mivel a fekete-tengeri flotta modernizációs terve a 2011–2020-as orosz állami fegyverbeszerzési program egyik legambiciózusabb pontja; mivel 2014 decemberében az orosz kormány új katonai doktrínát fogadott el, amely a NATO-t az Oroszország biztonságát fenyegető fő veszélyek közé sorolja;
- H. mivel Oroszország 2007-ben felfüggesztette az európai hagyományos fegyveres erőkről szóló szerződésben való részvételét; mivel az Orosz Föderáció 2015. március 11-én megszüntette részvételét az európai hagyományos fegyveres erőkről szóló szerződés közös tanácsadó csoportjában, és ennél fogva kilépett a szerződésből;
- I. mivel Törökország uniós tagjelölt országgént a NATO szövetségese, jelentős tengeri haderővel bír, a térség külpolitikájának aktív szereplője, és az Unió egyik kulcsfontosságú partnere, nem utolsósorban az energiabiztonság és a határok biztonságának tekintetében; mivel Törökország stratégiai elhelyezkedése szintén rendkívül fontos a NATO-t és az Uniót fenyegető másik fő veszély, az önhatalmúlag kikiáltott Dáís (Iszlám Állam) tekintetében; mivel Törökország fontos szerepet játszhat a fekete-tengeri fenyegetettség és a Dáís elleni fellépésben; mivel Törökország annak ellenére, hogy jogtalannak tartja a Krím félsziget Oroszország általi elcsatolását, nem foglalt egyértelműen állást ezzel és a következményekkel kapcsolatban; mivel a török diplomácia közelmúltbeli irányultsága, különösen a térségben zajló konfliktusokat illetően, teret nyit a kétértelműségnek és nem áll összhangban az Unió és a NATO álláspontjával; mivel Törökország stratégiai biztonsági partner és többek között az 1936. évi montreux-i egyezményben foglaltak értelmében sajátos szerepet tölthet be a fekete-tengeri térségben;
- J. mivel az Unió reakciója Oroszország Grúzia elleni 2008-as agressziójára és Grúzia területi integritásának megsértésére ösztönzést adhatott Oroszország számára, hogy Ukrajnában hasonlóképp cselekedjen; mivel az Unió, a NATO és az Egyesült Államok elítélték a 2014 novemberében és 2015 márciusában Oroszország és az abháziai, illetve dél-oszétiai szeparatista hatóság között született „megállapodásokat”, és megerősítették támogatásukat Grúzia önállósága és területi integritása iránt; mivel ezek a „szerződések” megszegik a nemzetközi jog alapvető elveit, valamint Oroszország nemzetközi kötelezettségeit, beleértve a 2008. augusztus 12-i tűzszüneti megállapodásban foglaltakat;

2015. június 11., csütörtök

- K. mivel az orosz megszállás óta Abházia és Csinvali régióban/Dél-Oszétiában és újabban a Krím félszigeten emberi jogi jogsértések történtek; mivel a Krím félszigeten a kisebbségek és az orosz megszállás ellenzői emberi jogi jogsértéseknek vannak kitéve, különösen az őslakos krími tatárok, az ukránbarát és a civil társadalmat képviselő aktivisták, valamint az ukrán állampolgárságukat megtartani kívánók;

A Fekete-tenger stratégiai és biztonsági viszonyainak megváltozása

1. határozottan kiáll a Krím félsziget Oroszország általi jogellenes elcsatolásának el nem ismerése mellett; hangsúlyozza elkötelezettségét Ukrajna függetlensége, szuverenitása és területi integritása iránt, az Egyesült Nemzetek Alapokmányával, különösen annak 2. cikkével összhangban; teljes mértékben támogatja az Európai Tanács következtetéseit, amelyek szerint az Unió nem fogja elismerni a Krím félsziget és Szevasztopol illegális elcsatolását; hangsúlyozza, hogy az elcsatolás az Ukrajna és az Orosz Föderáció között létrejött 1997. évi barátsági, együttműködési és partnerségi szerződést is sérti; hangsúlyozza, hogy az Uniónak és tagállamainak egységes álláspontot kell képviselniük az Oroszországgal való viszonyt illetően;
2. aggodalommal jegyzi meg, hogy a Krím félsziget jogellenes elcsatolása jelentős változást idézett elő a Fekete-tenger medencéje és a környező térség stratégiai viszonyaiban; véleménye szerint Oroszország agresszív fellépése visszalépést jelent a blokkok közötti ellenségeskedéssel jellemzett megközelítéshez; figyelmeztet arra, hogy a teljes félsziget elfoglalásával Oroszország fontos ugródeszkára tett szert, mind nyugat (Dnyeszter-mellék és a Duna-delta), mind a Balkán és dél (Földközi-tenger keleti térsége) felé, ahol állandó tengeri haderőt hozott létre, valamint arra, hogy a Krím félsziget illegális elcsatolása egy „déli Kalinyingrád” Oroszország számára, vagyis még egy, a NATO-val határos előretolt állás;
3. úgy véli, hogy a stratégiai viszonyok változása, a Fekete-tenger medencéjében kialakulóban lévő katonai helyzet és a Krím félsziget erőszakos annektálása Oroszország által szélesebb körű és rendszerszintű kihívást jelent a hidegháború utáni, normákon alapuló európai biztonsági architektúrára nézve; úgy véli, hogy az Unió és a tagállamok biztonságpolitikájának választ kell adnia ezekre a kihívásokra, illetve ezek fényében újra kell gondolniuk biztonság- és külpolitikájukat, valamint hogy e kihívásoknak meg kell jelenniük a felülvizsgált európai biztonsági stratégiában és az európai tengerbiztonsági stratégiában, és az Unió fekete-tengeri stratégiájában; aggasztja az Unió keleti határára, többek közt Romániára, Lengyelországra és a Balti államokra nehezedő megnövekedett orosz nyomás, amely jelentős kockázatot jelent;
4. hangsúlyozza, hogy az Uniónak emellett meg kell erősítenie saját ellenálló képességét, és fel kell lépnie az információ fegyverként történő alkalmazása és az információbiztonság jelentette kihívással szemben; üdvözlí a Tanács 2015. március 20-i határozatát az orosz propaganda elleni küzdelemre, többek között több orosz nyelvű televíziós csatorna finanszírozására vonatkozó projekt elindításáról;
5. mélyen aggasztja a védelmi és offenzív orosz katonai jelenlét fokozása a Fekete-tengeren, valamint Oroszország fekete-tengeri flottájának tervezett bővítése és modernizációja, többek között öt új, modern, dízel meghajtású, „Rosztov-na Donu” típusú tengeralattjáróval, és hat új, „Grigorovics Admirális” osztályú fregattal; emlékeztet arra, hogy a támadó légierő állomásoztatása, és a Krím félsziget katonai infrastruktúrájának fejlesztése javítani fogja Oroszország katonai támadóképeségét, valamint képességét a haderő telepítésére területén kívül;
6. aggodalommal veszi tudomásul az orosz katonai jelenlét folyamatos fokozódását Grúzia Abházia és Csinvali/Dél-Oszétia megszállt régióiban; megjegyzi, hogy ez a mind védelmi, mind offenzív jellegű, nagy hatótávolságú katonai infrastruktúra komoly fenyegetést jelent az egész fekete-tengeri térségre nézve;
7. aggodalommal jegyzi meg, hogy Oroszország jelentősen növelte légi és tengeri védelmi haderejét a Fekete-tenger medencéjében, új haditengerészeti védelmi (hajó elleni) rakétákat fejlesztve ki (amelyek hatótávolsága 600 km, képesek elérni a Boszporusz-szorost), valamint biztosítva, hogy az orosz vadászgépek ellenőrizzék a Fekete-tenger medencéje légtérének háromnegyedét (gyakorlatilag megháromszorozva a Krím félsziget reptereinek számát); ebben a tekintetben megjegyzi, hogy Oroszország mind stratégiai, mind taktikai szempontból növelte kapacitásait; stratégiai szempontból nagy hatótávolságú bombázók révén, amelyek képesek irányított rakéták hordozására, valamint felderítő repülőgépek révén, amelyek a Fekete-tenger nyugati partja közelében kerülnek bevetésre, és mélyen behatolhatnak Közép-Európa légtérébe; taktikai szempontból két tengerészgyalogsági dandár révén, amelyeket Misztrál típusú helikopterhordozók támogathatnak, és amelyek jelentős fenyegetést képviselnek partraszállás esetén; üdvözlí Franciaország döntését, hogy újragondolja a Misztrál-osztályú kétélű támadó hajók Oroszországnak történő szállítását, és üdvözlí Franciaországnak az ezen ügylet egyértelmű és végleges felmondására irányuló tárgyalásait;

2015. június 11., csütörtök

8. mély aggodalommal tölti el Putyin elnök nyilatkozata, amely szerint a Krím félsziget elfoglalásakor készülségbe helyezte volna az orosz nukleáris arzenált, ha a nyugat fellépett volna az elcsatolás ellen; mély aggodalommal töltik el továbbá azok a magas rangú orosz tisztségviselők által tett fenyegető kijelentések, amelyek szerint Oroszországnak joga van atomfegyvereket telepíteni és állomásoztatni a Krím félszigeten, ami globális következményekkel járna; aggodalommal jegyzi meg, hogy 2015 márciusában Oroszország katonai gyakorlatozás során ismeretlen számú stratégiai, TU22M3-as típusú, nukleáris fegyverek hordozására képes nehézbombázót telepített a Krím félszigetre; aggasztja a 2014. decemberi új orosz katonai doktrína, amely lehetővé teszi a nukleáris fegyverek használatát olyan országgal szemben, amely nem rendelkezik nukleáris fegyverekkel;

9. megjegyzi, hogy a kettős rendeltetésű fegyverrendszerek telepítése a Krím félszigetre kétséget ébreszt Oroszország elkötelezettségét illetően az előrelépés iránt a többoldalú nukleáris leszerelés ütemtervében az atomsorompó-szerződés felülvizsgálatával foglalkozó soron következő konferencián, amely alááshatja az e téren tett eddigi erőfeszítéseket;

10. úgy véli, hogy az orosz vadászgépek közelmúltban történt átrepülései a NATO hadihajói és megfigyelőállásai felett egyértelműen jelzik az orosz fél agresszívabb hozzáállását a Fekete-tenger medencéjében, és felvetik az eskaláció megnövekedett kockázatát; közvetlen kommunikációs csatorna kialakítását sürgeti a katonai szereplők között, hogy elkerülhetőek legyenek a messzemenő katonai és biztonsági következményekkel járó tragikus félreértések;

11. mélyen aggasztja a rendkívül súlyos kelet-ukrajnai helyzet – ahol a háború Ukrajna és az egész térség destabilizációjához vezet –, beleértve a lehetséges szándékot a szárazföldi folyosó kialakítására Oroszország és a Krím félsziget között a szeparatisták által ellenőrzött területen, az Azovi-tenger nyugati partjánál (Mariupol), amely teljes mértékben megszüntetheti Ukrajna tengeri kapcsolatát; sürgeti Ukrainát és a Moldovai Köztársaságot, hogy tegyenek intézkedéseket a Dnyeszter-mellék térségébe irányuló katonai és fegyverszállítmányok szárazföldi és légi úton történő eljuttatásának megakadályozására;

12. elítéli, hogy Oroszország közvetlen és közvetett támogatást – többek között fegyvereket és besorozott katonákat – biztosít a szeparatisták tevékenységéhez, ezzel elősegítve a háború folytatását; aggodalmát fejezi ki az Oroszország által támogatott szeparatisták által ellenőrzött területeken elkövetett háborús bűncselekményekről érkező hírek, többek között az MH-17-es utasszállító repülőgép lelövése miatt, amely ügyben jelenleg független és nemzetközi vizsgálat folyik; kéri Oroszországot, hogy haladéktalanul vonja ki katonai erőit Ukrajna területéről, és tartsa be a minszki megállapodásokat; kéri Oroszországot és minden részes felet, hogy vessék latba befolyásukat az erőszakos cselekmények és a további háborús bűnök megszüntetése, valamint az újabb áldozatok elkerülése érdekében; ismételten kijelenti, hogy az elkövetett háborús bűnökre nem adható amnesztia;

13. sajnálja, hogy fekete-tengeri regionális biztonságpolitikai együttműködési kezdeményezések – a BLACKSEAFOR és a Black Sea Harmony, amelyek célja annak demonstrálása a külvilág számára, hogy a part menti országok képesek vállalni az elsődleges felelősséget saját biztonságukért, noha továbbra is alkalmasak az esetleges jövőbeni együttműködés felélesztésére ezen államok között, jelenleg cselekvésképtelenek;

Határozott álláspont képviselője és az Oroszországgal folytatott párbeszéd

14. hangsúlyozza, hogy az Oroszországgal fenntartott viszonyoknak – mivel a nemzetközi rendszer fő szereplője – hosszú távon általában az együttműködésen, és nem a konfliktuson kell alapulnia; úgy véli azonban, hogy rövid és hosszú távon, az Oroszország legutóbbi tevékenységéből következő bizalomvesztés miatt az együttműködés újrakezdésének először is azon kell alapulnia, hogy a NATO erős stratégiai biztonságot kínáljon keleti tagállamai számára, másodsorban azon, hogy Oroszország megváltoztassa Ukrajnával kapcsolatos politikáját, különösen a 2014. szeptemberi és 2015. februári minszki megállapodások (amelyek csak a kelet-ukrajnai konfliktusra vonatkoznak) teljes körű és feltétel nélküli végrehajtása által, és a Krím félsziget Ukrajnához való visszacsatolása, vagyis az ukrán hatóságok által az ország nemzetközileg elismert határokon belüli területe fölött gyakorolt ellenőrzés visszaállítása által;

15. reményének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a 2015. február 12-én elért tűzszüneti megállapodás tartós lesz, és így elegendő idő áll majd rendelkezésre a tárgyalásos politikai megoldás elérésére; aggasztja, hogy számos jelzés érkezik a megállapodásnak az orosz fél és a szeparatisták általi megszegéséről; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi nemzetközi jogi keretet teljes mértékben tiszteletben kell tartani;

2015. június 11., csütörtök

16. úgy véli, hogy amennyiben Oroszország nem hajtja végre teljes mértékben a minszki tűzszüneti megállapodásokat, és folytatja Kelet-Ukrajna destabilizálását és a Krím félsziget illegális elfoglalását, a szankciórendszert folytatni és szigorítani kell, valamint Ukrajna támogatását védelmi képességeinek bővítése terén folytatni és erősíteni kell; hangsúlyozza, hogy az Uniónak egységes, szolidáris és elkötelezett módon kell szankcionálnia Oroszország azon tetteit, amelyek sértik az alkalmazandó nemzetközi jogot;

17. felszólítja az uniós tagállamokat, hogy továbbra is határozottan és egységesen alkalmazzák az Oroszország ellen elfogadott szankciókat, többek között a katonai és védelmi együttműködés teljes befagyasztásával és a szerződések – például a Misztrál-osztályú kétéltű támadó hajók Oroszországnak történő szállítására vonatkozó szerződés – felmondásával; és várakozással tekint az e szerződés felmondására irányuló tárgyalások sikeres lezárása elé;

A határok biztonsága, energia- tengerhajózási és humánbiztonság a fekete-tengeri térségben

18. üdvözli az összes tagállam energiabiztonságának megvalósítására irányuló uniós energiapolitika végrehajtását; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket energiafüggőségük csökkentése, valamint a fekete-tengeri térség olaj- és gázkitermelése, illetve szállítás biztonságának megteremtése érdekében; felszólítja az Európai Uniót, hogy energiafüggetlenségi stratégiája részeként tartsa fenn a fekete-tengeri energiaforrások diverzifikálását célzó kezdeményezéseket, beleértve a beruházási és pénzügyi lépéseket; felhívja az Európai Bizottságot, hogy kezdje újra a Nabucco gázvezeték építésével kapcsolatos munkát; úgy véli, hogy a szomszédos országok konstruktív és bizalmon alapuló kapcsolata a legjobb garancia a tagállamok energiaellátására;

19. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a fekete-tengeri olaj- és gázkitermelés, illetve szállítás haszna növekvő mértékben függ a Krím félsziget Oroszország általi jogellenes elcsatolása által kiváltott militarizációtól, illetve az orosz katonai jelenlét elcsatolást követő fokozásától; megerősíti, hogy tekintettel a bizonytalan helyzet kialakulásának lehetőségére és különösen arra, hogy Európa az energiaellátás terén rá van utalva a fekete-tengeri szállításra, az Uniónak stratégiai érdeke fűződik ahhoz, hogy a regionális szereplőket elrettentse a katasztrófapolitikától, és e célból szükséges lehet, hogy európai tengeri és légi eszközöket vessen be a Fekete-tengeren; kéri a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket az olaj- és gázkitermelés, illetve szállítás biztonságának megteremtésére a fekete-tengeri térségben;

20. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi válság egyéb fontos területeken is befolyásolja az együttműködést, úgy mint a határigazgatás és -biztonság (különösen a bevándorlás ellenőrzése), a csempészet és a szervezett bűnözés elleni küzdelem;

21. elítéli a Krím félszigeten az orosz erők megszállása óta zajló emberi jogi jogsértéseket, beleértve a megfélemlítést és a növekvő számú erőszakos eltüntetést⁽¹⁾, a szólásszabadság cenzúra általi korlátozását és a kisebbségek üldözését, különösen az etnikai és nemzeti kisebbségeket; elítéli a módszeres üldöztetést, amely az ukrán területi integritás melletti tüntetéseken részt vevő őslakos krími tatárok ellen irányul; emlékeztet arra, hogy több ezer krími tatár menekült el szülőföldjéről, mivel féltek az üldöztetéstől, és Ukrajna más régióiban kerestek menedéket; kifejezi irántuk szolidaritását, és a helyzet javítására irányuló lépéseket sürget; felszólítja az orosz hatóságokat, hogy azonnal hagyjanak fel a krími tatárok végreható szervének, a Medzslisznak a zaklatásával; felszólítja Oroszországot, hogy tartsa tiszteletben a Krím félsziget helyi lakosságának emberi jogait, és felhívja Ukrainát, az Uniót és tagállamait, hogy kísérjék figyelemmel az emberi jogok tiszteletben tartását a Krím félszigeten;

22. vizsgálatokat sürget, valamint szorgalmazza, hogy a nemzetközi emberi jogi megfigyelő szervezetek kapjanak fokozott hozzáférést a Krím félszigeten elkövetett súlyos emberi jogi jogsértések eseteihez; felhívja az ukrán kormányt, hogy vessen be minden rendelkezésére álló eszközt a területén elkövetett háborús bűntettek felderítése és az azokkal kapcsolatos eljárások lefolytatása érdekében; felszólítja a nemzetközi közösséget és ezen belül a Hágai Törvényszéket, hogy kezdje meg a Krím félsziget jogellenes elcsatolása és a kelet-ukrajnai konfliktus során elkövetett esetleges bűncselekmények kivizsgálását;

23. felhívja a figyelmet a Fekete-tenger medencéje rendkívüli környezeti sérülékenységére, hangsúlyozza, hogy a régió fokozott militarizálódása további kockázatokat jelent e törekény ökoszisztéma számára, és hatékony incidensmegelőzési mechanizmus létrehozására hív fel, amely vészhelyzetben valamennyi part menti ország között megbízható információcsere-rendszert biztosítana;

⁽¹⁾ A Római Statútum 7. cikke (1) bekezdésének j) pontja értelmében.

2015. június 11., csütörtök

24. emlékeztet arra, hogy az Uniónak egységben kell maradnia, és egységes álláspontot kell kilakítania Ukrajnában az orosz hibrid hadviseléssel szemben; szilárd meggyőződése, hogy az ukrajnai orosz katonai és nem katonai tevékenység együtteséből fakadó mindennemű biztonsági fenyegetettségre és politikai kihívásra csakis egységes válasz adható;

Az EU és a nemzetközi szereplők szerepvállalása

25. hangsúlyozza, hogy a fekete-tengeri térségnek prioritást kell élveznie az Unió számára, úgy véli, hogy a fekete-tengeri szinergia jelenlegi kerete idejétmúlt; ismét felhívja a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy mielőbb dolgozzanak ki a fekete-tengeri térségre vonatkozó átfogó uniós stratégiát; hangsúlyozza, hogy az uniós tengerbiztonsági stratégia rendelkezéseit a Fekete-tenger esetében is alkalmazni kell; felszólít az európai biztonsági stratégia felülvizsgálatára, és arra számít, hogy az európai szomszédságpolitika felülvizsgálata nyomán szorosabbá válik a Fekete-tenger partja menti partnerállamokkal folytatott közös biztonsági- és védelempolitikai együttműködés;

26. hangsúlyozza, hogy bár a fekete-tengeri szinergia gyakorlatilag szünetel, folytatni kell a hatékony együttműködést a Fekete-tenger medencéjének államaival; üdvözli a jelenleg zajló KBVP-missziókat – az uniós tanácsadó missziót, az uniós megfigyelő missziót, és az uniós határellenőrzést segítő missziót –, amelyek a régió elhúzódó konfliktusainak megoldását célzó uniós közreműködés fontos elemei; üdvözli az uniós tagállamoknak a fekete-tenger part menti államok katonai képességének növelését célzó erőfeszítéseit, amelyekkel javítani kívánják ezen államoknak a régióbeli válsághelyzetekre való reagálási képességét; úgy véli, hogy az Uniónak bátor és eredménycentrikus megközelítésre van szüksége, különösen a gazdaság, a védelem és a biztonság területén, hogy ezáltal belülről megerősítse az EU-t, aktualizálja és tökéletesítse a meglévő eszközöket, és reagálási képességét az európai biztonságot is érintő szomszédos helyzet alakulásának megfelelően tudja növelni;

27. hangsúlyozza az egyeztetés szükségességét a NATO-val, különösen a NATO-tag fekete-tengeri part menti államokkal és az Egyesült Államokkal, mivel a Fekete-tenger medencéje az euro-atlanti biztonság kulcseleme; hangsúlyozza, hogy a Fekete-tenger uniós és NATO-tagsággal is rendelkező part menti államai katonai képességeinek korszerűsítése és megerősítése kulcsfontosságú a régió biztonságának és stabilitásának megteremtése szempontjából; üdvözli a NATO elkötelezettségét a Fekete-tenger part menti államainak a biztonság és stabilitás megteremtésére irányuló erőfeszítéseinek támogatása iránt; kiemeli, hogy az Uniónak és a NATO-nak támogatnia kell a Fekete-tenger nyitott gazdasági térségként történő fenntartását; felhívja az EBESZ-t, hogy fokozza a Fekete-tenger biztonságára vonatkozó erőfeszítéseit; felhívja az Európai Uniót, hogy támogassa a régióban az EBESZ fokozott jelenlétét és új kezdeményezéseit, amelyek célja a biztonsági helyzet könnyítése;

28. emlékeztet arra, hogy különösen a Fekete-tenger medencéjében kialakult biztonsági helyzet miatt az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdésével összhangban valamennyi uniós tagállamnak azonos szintű védelmet kell élveznie;

29. üdvözli a NATO tagállamok elkötelezettségét a kollektív biztonság, valamint szükség esetén a Washingtoni Szerződés 5. cikkének törvénybe iktatása iránt; üdvözli a NATO walesi csúcson született döntést a stratégiai biztosítási intézkedésekről és a Készenléti Cselekvési Tervről, amelyek fontosak a leginkább érintett NATO-tagállamok biztonsága szempontjából; felhívja a NATO-t, hogy fejlessze kiber- és rakétavédelmi képességeit, beleértve a Fekete-tenger térségében, valamint dolgozzon ki készenléti terveket az asszimetrikus és hibrid hadviselés megelőzésére és elhárítására;

30. sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamok olyan megoldások meghatározására irányuló törekvéseit, amelyekkel védelmi költségvetésüket 2 %-os szintre emelhetnék; üdvözli a NATO legutóbbi, newporti csúcson a szövetség tagjai által tett ígéretet, amelynek értelmében biztosítják, hogy védelmi kiadásaik 2024-re legalább a GDP 2 %-át elérjék; aggodalmának ad hangot néhány szövetséges bejelentését követően, akik védelmi költségvetésük új csökkentéséről adtak hírt, és ezzel összefüggésben emlékeztet a Washingtoni Szerződés 3. cikkére;

31. emlékeztet arra, hogy noha 2008-ban elutasították Grúziának és Ukrajnának a NATO tagsági cselekvési tervhez való csatlakozási kérelmét, a NATO a bukaresti csúcson bejelentette, hogy Grúzia és Ukrajna a szövetség tagjává válik; megjegyzi, hogy a 2008. évi grúziai háborút és a Krím félsziget 2014. évi jogellenes elcsatolását követően Oroszország a két ország területét azért csonkította meg, hogy megfosssa őket a NATO-tagság jogától; úgy véli, hogy noha közvetlenül nem tudja megvédeni őket, a NATO-nak erkölcsi kötelessége támogatni Grúzia és Ukrajna önvédelmi képességeit;

2015. június 11., csütörtök

32. hangsúlyozza, hogy a NATO-nak meg kell őriznie általános tengeri és légi fölényét a Fekete-tenger medencéjében, és fenn kell tartania képességét a térség megfigyelésére;

o

o o

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, az uniós tagállamok kormányának és parlamentjének, valamint a fekete-tengeri országoknak.

2015. június 11., csütörtök

P8_TA(2015)0233

A FIFA-val kapcsolatban a közelmúltban napvilágra került magas szintű korrupciós ügyek**Az Európai Parlament 2015. június 11-i állásfoglalása a FIFA-val kapcsolatban a közelmúltban napvilágra került magas szintű korrupciós ügyekről (2015/2730(RSP))**

(2016/C 407/12)

Az Európai Parlament

- tekintettel a Bizottság „Az Európai Unió antikorrupciós jelentése” című 2014. február 3-i jelentésére (COM(2014)0038),
- tekintettel „A korrupció elleni küzdelem az Európai Unióban” című, 2011. június 6-i bizottsági közleményre (COM(2011)0308),
- tekintettel a 2015. május 20-i, a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2015/849/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel „A sport európai dimenziójának fejlesztése” című, 2011. január 18-i bizottsági közleményre (COM(2011)0012),
- tekintettel a sport európai dimenziójáról szóló, 2012. február 2-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság 2007. július 11-i, sportról szóló fehér könyvére (COM(2007)0391),
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2014. május 21-én elfogadott állásfoglalásra a sportra vonatkozó uniós munkatervről (2014–2017),
- tekintettel a sportmérkőzések eredményének tiltott befolyásolásáról és a sporttal kapcsolatos korrupcióról szóló, 2013. március 14-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének 2015. április 23-i, a labdarúgás irányításának reformjáról szóló határozatára,
- tekintettel az Erasmus+ programon belüli új sportprogramra, különösen annak a sport egészségét fenyegető, határokon átnyúló veszélyek – például a dopping, a mérkőzések eredményének befolyásolása és az erőszak –, továbbá az intolerancia és a megkülönböztetés minden formájának kezelésére, és a sportban a jó irányítás elősegítésére és támogatására irányuló céljára;
- tekintettel „A stockholmi program – A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa” című dokumentumra,
- tekintettel a FIFA alapszabályának 2. cikkére, amely kimondja, hogy a FIFA céljai többek között a következők: a feddhetetlenség, valamint az etikus és tisztességes játék előmozdítása a mérkőzések, bajnokságok, játékosok, tisztségviselők és tagok feddhetetlenségét esetlegesen veszélyeztető vagy a futball sportban esetleges visszaélésekre lehetőséget adó minden olyan módszer vagy gyakorlat megelőzése céljából, mint a korrupció, a dopping vagy a mérkőzések manipulálása,
- tekintettel Michael Garcia jelentésére a vitatott 2018-as és 2022-es világbajnokság ajánlattételi eljárásáról, amelynek 2014. decemberi közzétételéhez a FIFA hozzájárult,
- tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL L 141., 2015.6.5., 73. o.⁽²⁾ HL C 239. E, 2013.8.20., 46. o.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0098.

2015. június 11., csütörtök

- A. mivel 2015. május 27-én a svájci hatóságok Zürichben letartóztatták a FIFA 14 tisztségviselőjét, köztük az alelnököt; mivel a letartóztatásokra az USA igazságügyi minisztériumának kérésére, 150 millió amerikai dollár értékben történt pénzmosás, zsarolás, csalás és vesztegetés vádjával került sor;
- B. mivel a svájci és az egyesült államokbeli hatóságok külön bünyügyi nyomozást indítottak a 2018-as és a 2022-es világbajnokság Oroszországnak és Katarnak történő odaítélésének módjával kapcsolatban;
- C. mivel a FIFA sok éve működött nem elszámoltatható, nem átlátható és hírhedten korrupt szervezatként; mivel a közelmúltbeli letartóztatások megerősítik, hogy a FIFA-n belüli csalás és korrupció rendszerszintű, széles körben elterjedt és tartós, ellentétben a FIFA-elnök, Joseph Blatter kijelentésével, mely szerint egyes személyek kötelességességének elszigetelt eseteiről van szó;
- D. mivel a FIFA-vezetők letartóztatása és az ellenük emelt vádak, illetve a szervezet válságba kerülése ellenére Joseph Blattert 2015. május 29-én ötödik alkalommal is megválasztották a FIFA elnökének; mivel a Joseph Blatter elnök újraválasztása, valamint a szövetség azon döntése, hogy nem teszi közzé a 2018-as és 2022-es világbajnokság házigazdájaként Oroszországot és Katart kiválasztó eljárásokról készült Garcia-jelentés eredményeit, azt igazolja, hogy a FIFA felelőtlenül és nem elszámoltatható módon járt el, és továbbra sem mutat hajlandóságot a reformok iránt, illetve nem hajlandó megtenni a szükséges változtatásokat a nemzetközi labdarúgás irányításának javítása érdekében;
- E. mivel Joseph Blatter lemondása és a FIFA-tisztségviselők letartóztatása megteremtette a feltételeket a FIFA struktúráinak és gyakorlatainak radikális reformjához, amelyre a szervezet irányításának javítása és korrupciótól való megtisztítása érdekében van szükség, és amelyet sürgősen végre kell hajtani;
- F. mivel a sportszervezetek feddhetetlensége nagyon lényeges, hiszen mind a hivatásos, mind az amatőr sport kulcsszerepet játszik a béke, az emberi jogok és a szolidaritás globális előmozdításában, valamint egészségügyi és gazdasági előnyökkel jár a társadalmak számára, továbbá jelentős szerepet játszik az alapvető oktatási és kulturális értékek kiemelésében és a társadalmi befogadás előmozdításában;
- G. mivel Tibor Navracsics, az oktatásért, kultúráért, ifjúságpolitikáért és sportért felelős európai biztos 2015. június 3-i nyilatkozatában elítélte a FIFA-nál lezajlott legutóbbi fejleményeket, és felszólított „a bizalom FIFA-n belüli helyreállítására és a felelősségteljes irányítás szilárd rendszerének létrehozására”;
- H. mivel a Bizottság és a Tanács is elismerte, hogy szükség van a labdarúgás irányító testületei és az állami hatóságok közötti partnerségre a játék megfelelő, a hivatásos sport önszabályozó jellegét tiszteletben tartó irányítása érdekében, ami a sporttal kapcsolatos strukturált párbeszédhez vezetett;
- I. mivel a sportszervezetekben az átláthatóság, az elszámoltathatóság és a demokrácia – más szóval a felelősségteljes irányítás – előfeltétele egy ilyen önszabályozó rendszernek, és annak, hogy a sportmozgalom ágazati szinten sikeresen megelőzze a sportot érintő csalást és korrupciót, valamint fellépjen az ilyen esetek ellen;
- J. mivel a Parlament már korábban felszólította a labdarúgás irányító testületeit, hogy valósítsanak meg szélesebb körű demokráciát, átláthatóságot, legitimitást és elszámoltathatóságot (azaz független ellenőrző hatóság általi pénzügyi ellenőrzést), valamint felelősségteljes irányítást, és felkérte a Bizottságot, hogy nyújtson iránymutatást arra vonatkozóan, hogyan lehet a legitim és megfelelő önszabályozást támogatni;
- K. mivel a megfelelő sürgős intézkedések elmulasztása esetén a korrupció hosszú távon alááshatja a sportintézményekbe vetett bizalmat, és veszélyezteti a sport egészének tisztaságát;
- L. mivel a korrupció elleni küzdelem a Bizottság bel- és igazságügyi fellépései tekintetében irányadó stockholmi program egyik prioritása;
- M. mivel a sport az Unió gazdaságának nagy és gyorsan növekvő ágazata is, és jelentős mértékben hozzájárul a növekedéshez és a munkahelyteremtéshez, az átlagos növekedés mértékét meghaladó hozzáadott értékkel és foglalkoztatási hatásokkal;

2015. június 11., csütörtök

1. elítéli a FIFA-nál leleplezett rendszeres és megvetendő korrupciót, és a emlékeztet azon véleményére, hogy ezen állítások egyáltalán nem meglepőek;
2. felhívja a sportszervezeteket, a tagállamokat és az EU-t, hogy teljes mértékben működjenek együtt minden olyan folyó és jövőbeli vizsgálatban, amely a FIFA-ban folytatott korrupciós gyakorlatokra irányuló vádakkal kapcsolatos;
3. rendkívül fontosnak tartja, hogy Svájc és az Egyesült Államok igazságügyi hatóságai kivizsgálják a FIFA végrehajtó bizottságának azon döntéseit, amelyek révén az 1998-as, 2010-es, 2018-as és 2022-es világbajnokság megrendezésének jogát Franciaországnak, Dél-Afrikának, Oroszországnak, illetve Katarnak ítélte;
4. fontosnak tartja annak biztosítását, hogy a FIFA múltbeli korrupt gyakorlataira irányuló utólagos vizsgálat keretében – indokolt esetben – kerüljön sor a pénzügyi visszaélésekben érintett összes tisztviselő felmentésére, valamint a korrupcióhoz vagy bűncselekményekhez kapcsolódó határozatok felülvizsgálatára; felszólítja az EU-t, hogy szorosan kísérelje figyelemmel ezt a folyamatot, és biztosítsa a független külső vizsgálat feltételeit; üdvözli a FIFA ellenőrző és megfelelési bizottsága elnökének nyilatkozatát, mely szerint a 2018-as és 2022-es világbajnokság megrendezése jogának odaítélésére vonatkozó határozatot megsemmisíthetik, amennyiben bizonyítást nyer, hogy arra korrupció eredményeképpen került sor;
5. elítéli, hogy a FIFA elmulasztotta közzétenni teljes terjedelmében a Garcia-jelentést, pedig 2014 decemberében beleegyezett a közzétételébe, ám a mai napig nem tett ennek eleget, és felszólítja a FIFA-t, hogy haladéktanul pótolja a mulasztását;
6. emlékeztet annak fontosságára, hogy egyértelmű és átlátható szabályok mentén történjen a világbajnokságok rendezési jogának odaítélése, továbbá hogy megfelelő tájékoztatási és felügyeleti mechanizmusok álljanak rendelkezésre, hogy az eljárás biztosítsa a pályázó országok közötti egyenlőséget, és azt, hogy a végleges döntés szigorúan a pályázatok érdemei alapján szülessen meg;
7. felszólítja valamennyi nemzetközi sportszervezetet annak biztosítására, hogy a valamely jelentős sportesemény megrendezésére pályázó országok vállalják, hogy az esemény megszervezésével és lebonyolításával összefüggő valamennyi tevékenység során tiszteletben tartják az alapvető jogokra vonatkozó nemzetközi normákat;
8. aggodalmát fejezi ki a 2022. évi FIFA-világbajnokság infrastruktúrájának kiépítésén dolgozó migráns munkavállalók Katarban kialakult helyzete miatt, beleértve a következőket: kafala rendszer, amely kényszermunkát, veszélyes munkakörülményeket, heti hat napon át rendkívül magas hőmérséklet mellett végzett kényszerű munkát, valamint túlszűfolt és nyomorúságos lakótáborban való életet jelent; felszólítja Katart, hogy ratifikálja, foglalja jogszabályba és érvényesítse az alapvető munkajogokat, valamint a migráns munkavállalók és családtagjaik összessége jogainak védelméről szóló nemzetközi ENSZ-egyezményt;
9. hangsúlyozza, hogy a korrupció és a pénzmosás elválaszthatatlanul összetartozik, és a tagállamok nagy részét érintik a mérkőzések eredményének tiltott befolyásolása és egyéb, gyakran nemzetközi szinten tevékenykedő bűnszervezetekhez köthető pénzügyi bűncselekmények;
10. gratulál a tényfeltáró újságírásnak, amely súlyos kérdéseket vetett fel a FIFA-t és a világbajnokság pályázati rendszerét körülvevő korrupciós tevékenység kapcsán; e tekintetben arra ösztönöz minden sportszervezetet, hogy hozzon létre hatékony szabályozási keretet a visszaélések bejelentésének megkönnyítése és a bejelentők védelme érdekében;
11. kifejezi régóta fenntartott véleményét, hogy a FIFA-n belüli korrupció súlyos mértékű, rendszerszerű és mélyen gyökerező; és úgy véli, hogy a szervezet súlyos károkat okozott a labdarúgás tisztaságának világszerte, ami pusztító hatással van a professzionális labdarúgás csúcsától kezdve az amatőr kiscsapatokig;
12. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a labdarúgást – a világon a legnépszerűbb sportot – nem homályosíthatja el a korrupció gyakorlata, és megbélyegzés helyett meg kell védeni a FIFA-nál történtek hatásától;
13. ismételtlen hangsúlyozza, hogy a labdarúgás és általában véve a sport jelentős pozitív társadalmi hatást gyakorol polgárok – és különösen a fiatalok – millióinak mindennapi életére;
14. üdvözli Joseph Blatter lemondását a FIFA elnöki posztjáról, és a folyamatban lévő bünyügyi nyomozást; sürgeti a FIFA végrehajtó bizottságát, hogy hajtson végre szerkezeti reformokat a FIFA-n belüli átláthatóság és elszámoltathatóság megvalósítása, valamint a nyílt, kiegyensúlyozott és demokratikus döntéshozatali folyamatok biztosítása érdekében, többek között az új elnök megválasztásának folyamata, és a sport terén előforduló korrupcióval szembeni zéró tolerancia elve tekintetében;

2015. június 11., csütörtök

15. mély aggodalmát fejezi ki azonban a FIFA-nak mint a nemzetközi labdarúgás irányító testületének hitelessége miatt, és amiatt, hogy a sürgősen szükséges reformok ténylegesen nem kezdődhetnek meg addig, amíg az új vezetést ki nem nevezik, amire a FIFA szabályai szerint esetleg további 9 hónapig nem kerülhet sor; ezért felhívja a FIFA-t, hogy haladéktalanul válasszon – átlátható és inkluzív módon – megfelelő átmeneti vezetőt Joseph Blatter helyett;
16. emlékeztet arra, hogy a sportban a felelősségteljes irányítás az egyik feltétele a sportszervezetek önállóságának és önszabályozásának az átláthatóság, az elszámoltathatóság és a demokrácia elveivel összhangban, és hangsúlyozza a zéró tolerancia elvének szükségességét a sporthoz kapcsolódó korrupció tekintetében; hangsúlyozza, hogy szükség van valamennyi érdekelt fél megfelelő képviselőjére a döntéshozatali folyamatban, és megjegyzi, hogy más sportszervezetek bevált gyakorlatait is fel lehet használni;
17. felszólítja a FIFA-t, hogy feltétel nélkül kötelezze el magát a múltbeli és jelen döntések teljes feltárására, illetve ezentúl a teljes átláthatóság mellett – többek között az ügyvezetői és felsővezetői díjazások tekintetében – belső önszabályozó eljárások, valamint hatékony feltáró, vizsgálati és szankcionáló mechanizmusok kialakítása céljából;
18. úgy véli, hogy a felülvizsgálatnak ki kell terjednie a FIFA alapszabályára, szerkezetére, kódexeire, működési szabályzataira és gyakorlataira, a FIFA végrehajtó bizottsága tagjainak és elnökének hivatali idejére vonatkozó korlátozásokat és független átvilágítást kell bevezetnie, és pénzügyi kimutatásai megbízhatóságának értékelése céljából meg kell bíznia egy külső és teljes mértékben független céget egy pénzügyi audit lefolytatásával;
19. sürgeti a FIFA-t, hogy írjon elő szigorú etikai normákat és magatartási kódexet a vezetőség és a végrehajtó bizottság számára, és ezek betartását egy független ellenőrző testület felügyelje;
20. felszólítja a sportirányítással foglalkozó testületeket, hogy a helyes irányítási gyakorlatok és az átláthatóság növelése mellett elkötelezettségükkel csökkentsék annak kockázatát, hogy áldozatául esnek a korrupciónak; ajánlja e tekintetben a nemek közötti egyensúly fokozottabb figyelembevételét a szervezetek igazgatótanácsaiba és végrehajtó bizottságaiba történő kinevezésekkor, különösen emlékeztetve arra, hogy a sport és különösen a labdarúgás nem a férfiak kizárólagos privilégiuma; véleménye szerint az ilyen irányú nyitás nagyobb átláthatóságot eredményezne;
21. felhívja az összes szerződéses szponzort és műsorszolgáltatót, hogy a sporthoz kapcsolódó korrupciót elítélő nyilatkozatok révén kényszerítse ki és támogassa a FIFA-n belüli reformfolyamatot, és folyamatos nyomást gyakorolva kövesse nyomon, hogy a szavakat követik-e tettek;
22. kéri az UEFA-t és a nemzeti labdarúgó szövetségeket, hogy mind közvetlenül, mind a FIFA végrehajtó bizottságába delegált küldötteiken keresztül fokozzák erőfeszítéseiket és gyakoroljanak nyomást a FIFA alapvető belső reformjainak, és különösen ezen állásfoglalás ajánlásainak 2016-ig történő végrehajtása érdekében;
23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a sportra vonatkozó uniós munkaterven belül fokozzák a jó irányítással kapcsolatos munkát és fellépéseket, illetve állapítsák meg a fontossági sorrendet, valamint biztosítsák, hogy a nemzeti szövetségek teljes mértékben részt vegyenek a jobb kormányzást célzó, európai és nemzetközi szintű fellépésekben;
24. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal összehangolt módon és az Interpollal, az Europollal és az Eurojusttal együttműködésben hozzon megfelelő intézkedéseket – többek között a hatékony bűnüldözést illetően – minden olyan eset kezelése céljából, amelyben felmerül a FIFA és a nemzeti labdarúgó szövetségek tisztviselői által az EU területén esetlegesen elkövetett korrupció gyanúja, és erősítsék az európai bűnüldözési együttműködést közös nyomozócsoportok segítségével és a bűnüldöző nyomozó hatóságok közötti együttműködéssel;
25. hangsúlyozza, hogy mivel a sportot érintő korrupció országhatárokon átnyúló jelenség, a leküzdéséhez valamennyi érdekelt fél, így a közhatóságok, a bűnüldöző hatóságok, a sportágazat, a sportolók és szurkolók hatékonyabb együttműködésére van szükség, ugyanakkor hangsúlyt kell fektetni e téren az oktatásra és a megelőzésre is;
26. üdvözli az Erasmus+ keretében megvalósuló új sportprogramot, amely olyan transznacionális oktatási projekteket támogat, amelyek a sport tisztaságára és etikájára fenyegetést jelentő, határokon átnyúló veszélyekkel – például a doppinggal, a mérkőzések eredményének befolyásolásával és az erőszakkal, továbbá az intoleranciával és a megkülönböztetés valamennyi formájával – foglalkoznak, valamint a jó sportirányítás előmozdítását és támogatását célozza;
27. felszólítja a tagállamokat és a sportszövetségeket, hogy a – hivatásos és amatőr – sportolókat és a fogyasztókat fiatal koruktól kezdődően, a sport valamennyi szintjén megfelelően tájékoztassák és neveljék; ösztönzi a sportszervezeteket, hogy indítsanak és tartsanak fenn olyan átfogó megelőzési és oktatási programokat, amelyek a sportegyesületek, versenysorozatok és sportszövetségek számára egyértelmű kötelezettségekkel járnak, különösen a kiskorúak tekintetében;

2015. június 11., csütörtök

28. üdvözli a negyedik pénzmosási irányelvvel kapcsolatos, közelmúltbeli megállapodást, és támogatja az új jogszabályokban biztosított valamennyi eszköz proaktív alkalmazását e probléma megoldása érdekében; felhívja a Bizottságot a pénzmosás elleni jogszabályok következetes felülvizsgálatára annak biztosítása érdekében, hogy azok elegendőek a sport terén előforduló korrupció elleni küzdelemre, és biztosítják az Európai Unióban bejegyzett, sportirányítással foglalkozó szervezetek és azok tisztviselői megfelelő ellenőrzését;
29. ragaszkodik ahhoz, hogy a FIFA-vezetéshez kapcsolódóan a korrupció elleni küzdelmet egyértelmű kötelezettségvállalásoknak és intézkedéseknek kell kísérniük a FIFA, az EU, az uniós tagállamok és más érdekelt felek részéről a sportszervezeteket érintő egyéb bűncselekményekkel, különösen a mérkőzések eredményének tiltott befolyásolásával szemben, amely gyakran kapcsolódik a nemzetközi szinten működő szervezett bűnözéshez;
30. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a professzionális sport, és különösen a labdarúgás valamennyi jövőbeli reformja foglaljon magába a sportolók, edzők és csapatok jogainak védelmét célzó, érdemi rendelkezéseket; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a harmadik felek európai sportban érdekelt játékosokra vonatkozó tulajdonjogával kapcsolatos kérdések tisztázásának fontosságát;
31. támogatja az „Új FIFA-t Most” kampányra irányuló felhívást egy független, nem kormányzati, a FIFA reformjával foglalkozó bizottság felállításának érdekében, amelyet egy független nemzetközi hatóság ellenőrizne;
32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Nemzetközi Labdarúgó-szövetségnek (FIFA), az Európai Labdarúgó-szövetségnek (UEFA), a nemzeti futbalszövetségeknek, az Európai Hivatásos Labdarúgó Ligák Szervezetének (EPFL), az Európai Klubok Szövetségének (ECA) és a Hivatásos Labdarúgók Nemzetközi Szövetségének (FIFPRO).
-

2015. június 24., szerda

P8_TA(2015)0238

A gazdasági kormányzás keretének felülvizsgálata: mérleg és főbb kérdések

Az Európai Parlament 2015. június 24-i állásfoglalása a gazdasági kormányzás keretének felülvizsgálatáról: mérleg és főbb kérdések (2014/2145(INI))

(2016/C 407/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euróövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről szóló, 2013. május 21-i 472/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a költségvetés-tervezési javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euróövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló, 2013. május 21-i 473/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet 5. cikke (1) bekezdésének alkalmazásáról a Bizottság akkori alelnöke, Olli Rehn által küldött 2013. július 3-i levélre,
- tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2011. november 16-i 1175/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról szóló, 2011. november 8-i 1177/2011/EU tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- a költségvetési felügyelet euróövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló, 2011. november 16-i 1173/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a makrogazdasági egyensúlytalanságok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁷⁾,
- tekintettel a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euróövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló, 2011. november 16-i 1174/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁸⁾,
- tekintettel a trojkának (EKB, Bizottság és IMF) az euróövezet programországaival kapcsolatos szerepéről és műveleteiről szóló vizsgálatról szóló, 2014. március 13-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL L 140., 2013.5.27., 1. o.
⁽²⁾ HL L 140., 2013.5.27., 11. o.
⁽³⁾ HL L 306., 2011.11.23., 12. o.
⁽⁴⁾ HL L 306., 2011.11.23., 33. o.
⁽⁵⁾ HL L 306., 2011.11.23., 1. o.
⁽⁶⁾ HL L 306., 2011.11.23., 41. o.
⁽⁷⁾ HL L 306., 2011.11.23., 25. o.
⁽⁸⁾ HL L 306., 2011.11.23., 8. o.
⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0239.

2015. június 24., szerda

- tekintettel az Európai Unió többszintű irányításának alkotmányos problémáiról szóló, 2013. december 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről szóló 2011. december 1-jei állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a pénzügyi, gazdasági és szociális válságról szóló, 2011. július 6-i állásfoglalására: a szükséges intézkedésekre és kezdeményezésekre irányuló ajánlások ⁽³⁾,
- tekintettel „A gazdasági kormányzás felülvizsgálata – Jelentés az 1173/2011/EU, az 1174/2011/EU, az 1175/2011/EU, az 1176/2011/EU, az 1177/2011/EU, a 472/2013/EU és a 473/2013/EU rendelet alkalmazásáról” című, 2014. november 28-i bizottsági közleményre (COM(2014)0905),
- tekintettel „A Stabilitási és Növekedési Paktum hatályos szabályai által biztosított rugalmasság legjobb kihasználása” című, 2015. január 13-i bizottsági közleményre (COM(2015)0012),
- tekintettel a Bizottságnak a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló, 2014. július 23-i hatodik jelentésére (COM(2014)0473),
- tekintettel az Európai Tanács 2014. júniusi és decemberi ülésének következtetéseire,
- tekintettel a 2014. októberi euróövezeti csúcsertekezlet következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság elnöke, Jean-Claude Juncker által az Európai Parlamentben, 2014. július 15-én tartott beszédre,
- tekintettel a Jackson Hole-ban tartott központi banki szimpóziumon, 2014. augusztus 22-én az EKB elnöke, Mario Draghi által tartott beszédre,
- tekintettel az EKB „A költségvetési és makrogazdasági egyensúlyhiányok azonosítása – a megerősített uniós kormányzási keretben rejlő, kihasználatlan szinergiák” (The identification of fiscal and macroeconomic imbalances – unexploited synergies under the strengthened EU governance framework) című, 157. számú, 2014. novemberi alkalmi kiadványára,
- tekintettel az OECD „Trendek a jövedelmek egyenlőtlenségében és annak a gazdasági növekedésre gyakorolt hatása” (Trends in income inequality and its impact on economic growth) című, 2014. december 9-i 163. számú, szociális, foglalkoztatási és migrációs munkadokumentumára,
- tekintettel az IMF „Az euróövezeti költségvetési unió felé” (Towards a fiscal union for the euro area) című, 2013. szeptemberi személyzeti vitaanyagára,
- tekintettel az EKB Kormányzótanácsának „A gazdasági kormányzás megerősítése az euróövezetben” című, 2010. június 10-i javaslataira,
- tekintettel a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló hatodik jelentésről (Befektetés a munkahelyekbe és a növekedésbe) az Általános Ügyek (Kohéziós Ügyek) Tanácsa által 2014. november 19-én elfogadott tanácsi következtetésekre,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, illetve az Alkotmányügyi Bizottság véleményeire (A8-0190/2015),

A. mivel az euróövezeti gazdasági kormányzás, melynek célja a fenntarthatatlan államháztartások elkerülése és a költségvetési politikák koordinálása, a Stabilitási és Növekedési Paktummal kezdődött, amely két egyszerű szabályt fogalmazott meg a gazdasági és monetáris unió egészére gyakorolt káros hatások elkerülésére;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0598.

⁽²⁾ HL C 165. E, 2013.6.11., 24. o.

⁽³⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 140. o.

2015. június 24., szerda

- B. mivel közvetlenül az euró bevezetése után konszolidációs kifáradás következett be e szabályok végrehajtása tekintetében, ami megalapozta a GMU jelenlegi válságának egyik elemét;
- C. mivel az eredeti Stabilitási és Növekedési Paktum reformjára 2005-ben került sor, amely több finomítást és nagyobb rugalmasságot vezetett be, de nem fordított kellő figyelmet a gyenge végrehajtási rendelkezések és koordináció jelentette problémákra;
- D. mivel ha több ország lenne kitéve az adósságszolgálat nemteljesítése kockázatának, ami a válság és a depresszió egész világon való elterjedését eredményezné, a helyzetet olyan ad hoc mechanizmusok bevezetésével lehetne kivédeni, mint az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz (EFSF) és az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus (EFSM);
- E. mivel az ilyen fajta válság ismételt előfordulásának, valamint annak elkerülése érdekében, hogy a válság a bankszektoron keresztül más országokra is átterjedjen, számos intézkedést hoztak, amelyek között szerepelt a bankunió létrehozása, az Európai Stabilitási Mechanizmus, a hatos és kettes csomag formájában megvalósuló, a gazdasági kormányzásra vonatkozó továbbfejlesztett jogszabály, a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés és az európai szemeszter, amelyek mindegyikét egy csomagnak kell tekinteni;
- F. mivel a Bizottság legfrissebb, tavaszi előrejelzése szerint két egymást követő, negatív növekedést eredményező év után a bruttó hazai termék (GDP) az euróövezetben várhatóan emelkedni fog, ami azt jelenti, hogy a gazdasági fellendülés lassan kezd teret nyerni, és azt tovább kell erősíteni, mivel a kibocsátási rés továbbra is nagy;
- G. mivel továbbra is jelentős különbségek vannak a tagállamok között a programok végrehajtása után is az államadósság aránya, a költségvetési hiány aránya, a munkanélküliség szintje, a folyó fizetési mérleg, valamint a szociális védelmi szintek vonatkozásában, ami tükrözi a válságok okainak eredete és kiindulási pontja közötti különbségeket, valamint az intézmények és az érintett tagállamok közötti megállapodás eredményeként megszületett intézkedések végrehajtása tekintetében mutatkozó ambíciót, hatást és nemzeti felelősségvállalást;
- H. mivel az euróövezetbeli beruházás 17 %-kal csökkent a válság előtti időszakhoz képest és továbbra is gyenge; mivel mind a jövőorientált, növekedést előmozdító beruházások hiánya, mind pedig az állam és a magánszektor fenntarthatatlan adósságállománya bénító terhet ró a jövő nemzedékeire;
- I. mivel folyamatban van egy európai beruházási terv mint a magánberuházások ösztönzésére szolgáló fontos eszköz megvalósítása, amelynek keretében a következő három évben 315 milliárd euró összegű új beruházásra kerülhet sor; mivel amennyiben a javasolt pénzügyi célkitűzések megvalósulnak, ez a terv csak egy eleme a felhalmozódott beruházási hiány leküzdésének, ezen felül strukturális reformok végrehajtása is szükséges, hogy befektetőbarát környezet alakuljon ki a tagállamokban;

A jelenlegi gazdaságirányítási keret számbavétele

1. üdvözli a Bizottság 2014. november 28-i, a gazdasági kormányzás felülvizgálatáról szóló közleményét; úgy véli, hogy a Bizottság értékelése képet ad arról, hogy a különböző eszközöket és eljárásokat hogyan és milyen mértékben alkalmazták és hajtották végre;
2. hangsúlyozza, hogy a gazdasági kormányzási rendszer középpontjában a túlzott hiány és adósság szint, valamint a túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány megakadályozása, illetve a gazdaságpolitikai koordináció áll; ezért hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálat során a központi kérdés az, hogy a GMU ellenállóbbá vált-e az új gazdasági kormányzási keret révén, nevezetesen azt illetően, hogy képes-e elkerülni, hogy egy tagállam adósságszolgálatát ne teljesítse, hozzájárulva egyúttal a tagállamok gazdaságpolitikáinak szorosabb összehangolásához és konvergenciájához, magas szintű átláthatóság, hitelesség és demokratikus elszámoltathatóság biztosítása mellett;
3. tudomásul veszi a tényt, hogy egyes tagállamokban előrelépés történt az adósság szintjének kezelése terén, illetve volt, akinek sikerült kikerülnie a túlzottdeficit-eljárásból;
4. osztja a Bizottság elemzését, miszerint az új keret egyes részei érték el eredményeket, ám a szabályozás normál gazdasági időkből való hatékonyságával kapcsolatos következtetések levonására vonatkozó képesség korlátozott;

2015. június 24., szerda

5. elismeri, hogy a hatos és kettes csomag alkalmazásának értékelése ebben a szakaszban csak részleges és nem választható el az európai szemesztertől, az EUMSZ-től és a költségvetési paktumtól;
6. üdvözlöi, hogy a hatos és kettes csomag kibővíti a Stabilitási és Növekedési Paktum hatályát azzal, hogy kiegészíti azt a tagállamokon belüli és a tagállamok közötti makrogazdasági egyensúlytalanságok megelőzésére és kiigazítására irányuló eljárásokkal, és hogy elmozdul attól a szemlélettől, hogy túlzottan a deficitkritériumra hagyatkoznak, és immár figyelembe veszi a deficitet és az általános adósságszintet is, valamint hogy ennek révén már korábbi szakaszban megpróbálja azonosítani és korrigálni a lehetséges problémákat, és így már a lehető legkorábbi szakaszban megelőzni a válságok kialakulását, ugyanakkor rugalmasságot biztosítva a strukturális reformokra, a beruházásokra és a gazdasági ciklus kedvezőtlen körülményei esetére bevezetett záradékok révén; emlékeztet arra, hogy a rugalmasság nem veszélyeztetheti a paktum prevenciós jellegét;
7. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az eredménytábla korai szakaszban azonosítsa a makrogazdasági egyensúlyhiányokat és a fenntartható strukturális reformok fontosságát, amikor megpróbálják leküzdeni a makrogazdasági egyensúlyhiányt;
8. hangsúlyozza, hogy a keret valamennyi országban és hosszabb időn át történő következetes és méltányos végrehajtása hozzájárul a hitelességhez; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktumnak a hatos és kettes csomag értelmében végzett módosításait alkalmazza, és azok szellemében járjon el, különösen a végrehajtási rendelkezések tekintetében;
9. úgy véli, hogy a jelenlegi gazdasági helyzet a gyenge gazdasági növekedéssel és a magas munkanélküliséggel sürgős, átfogó és határozott intézkedéseket igényel holisztikus megközelítés keretében, amely növekedésbarát költségvetési konszolidáción, strukturális reformokon és a beruházások élénkítésén alapul a fenntartható növekedés és a versenyképesség helyreállítása, az innováció ösztönzése és a munkanélküliség elleni küzdelem érdekében, egyúttal kezelve a tartósan alacsony infláció kockázatát vagy a deflációs nyomás lehetséges veszélyét, valamint a tartós makrogazdasági egyensúlyhiányokat; hangsúlyozza, hogy a gazdasági kormányzás keretrendszerének a holisztikus megközelítés kulcsfontosságú elemét kell képeznie, hogy képes legyen kezelni e kihívásokat;
10. egyetért Thyssen biztos azon állításával, hogy azon országok, amelyek kiváló minőségű munkahelyeket és jobb szociális védelmet biztosítanak, továbbá befektetnek a humántőkébe, ellenállóbbak a gazdasági válságokkal szemben; felszólítja a Bizottságot, hogy juttassa kifejezésre ezt az álláspontot valamennyi, az európai szemeszter politikájával kapcsolatos és országspecifikus ajánlásában;
11. kiemeli azt a tényt, hogy a jelenlegi gazdasági kormányzási keretet végre kell hajtani, és szükség esetén tökéletesíteni kell a költségvetési stabilitás megteremtése, a növekedésbarát és felelős költségvetési gazdálkodást lehetővé tétele végett az euróövezet egészének átfogó értékeléséről folyó valódi vita elősegítése, az euróövezet gazdasági konvergenciája kilátásának javítása és a tagállamok különböző gazdasági és államháztartási helyzeteinek egyenrangú kezelése céljából; hangsúlyozza, hogy a keret vonatkozásában hiányzik a nemzeti szintű felelősségvállalás, és a keret korlátozott figyelmet fordít a nemzetközi gazdasági kilátásokra és a megfelelő demokratikus elszámoltathatósági mechanizmusra;
12. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi helyzet fokozott és inkluzív gazdasági koordinációt igényel, egészként tekintve az euróövezetre, és azt, hogy a szabályok végrehajtása tekintetében javítani kell a nemzeti felelősségvállalást és a demokratikus elszámoltathatóságot (a bizalom helyreállítása, a tagállamok közötti konvergencia, az államháztartás fenntarthatóságának javítása, a fenntartható strukturális reformok és a beruházások ösztönzése érdekében), valamint hogy gyorsan kell reagálni a legnyilvánvalóbb hibák javítására, a gazdasági kormányzási keret hatékonyságának javítására és a keret különböző országokban és hosszabb időn át tartó következetes és méltányos végrehajtásának biztosítása érdekében;
13. hangsúlyozza, hogy a gazdasági kormányzásban egyszerű és átlátható eljárásokra van szükség, és figyelmeztet, hogy a jelenlegi bonyolult keretrendszer, valamint a végrehajtás és a felelősségvállalás hiánya rontja a keret hatékonyságát és a nemzeti parlamentek, helyi hatóságok, szociális partnerek és polgárok általi elfogadottságát a tagállamokban;
14. elismeri, hogy előrelépés történt a középtávú költségvetési célra (MTO) vonatkozó vita terén és az euróövezeti tagállamokban a nemzeti vita iránti jobb felelősségvállalás tekintetében, a nemzeti költségvetési tanácsok hozzájárulásának is köszönhetően, amelyek független szervként eljárva nyomon követik a költségvetési szabályoknak és a makrogazdasági előrejelzéseknek való megfelelést; felhívja a Bizottságot, hogy adjon áttekintést a nemzeti költségvetési tanácsok felépítéséről és működéséről a különböző tagállamokban, továbbá arról, hogy e tanácsok hogyan javíthatják a nemzeti szintű felelősségvállalást;

2015. június 24., szerda

15. úgy véli, hogy a gazdasági kormányzási keretrendszer kulcsfontosságú politikai kezdeményezés, amely alátámasztja az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek és azon kiemelt kezdeményezéseinek alapjait, amelyek célja, hogy maradéktalanul kihasználják a belső piac kihasználatlan növekedési potenciálját; úgy véli, hogy az egységes piac kihasználatlan növekedési potenciáljának felszabadításával a tagállamok könnyebben meg tudják valósítani a gazdasági kormányzási keretrendszerben szereplő célokat; úgy véli továbbá, hogy az egységes piac elsődleges szereplői a fogyasztók és a vállalkozások;

Hogyan alkalmazható legjobban a rugalmassága hatályos szabályok keretében?

16. hangsúlyozza, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktum, amit annak érdekében vezettek be, hogy biztosítsák a gazdasági és monetáris unióban részt vevő tagállamok költségvetésének fenntarthatóságát, lehetővé teszi a tagállamok számára szükség esetén anticiklikus politika folytatását, és biztosítja a mozgásteret ahhoz, hogy az automatikus stabilizátorok megfelelően működjenek; kiemeli, hogy nem minden tagállam ért el többletet a gazdaság virágzása idején és hogy a szabályozásban tervezett meglévő rugalmassági záradékok közül néhányat nem használtak ki maradéktalanul a korábbi években;

17. üdvözli, hogy a Bizottság a rugalmasságról szóló értelmező közleményében elismeri, hogy annak módja, ahogyan a jelenlegi költségvetési szabályokat értelmezik, egyik eleme az EU-ban a beruházási szakadék áthidalásának és a növekedést fokozó, fenntartható és társadalmilag kiegyensúlyozott strukturális reformok végrehajtása megkönnyítésének; megjegyzi, hogy a közlemény nem változtat a hiány kiszámítását illetően, de bizonyos beruházások igazolhatják az érintett tagállam középtávú költségvetési céltól (MTO) vagy az ahhoz vezető kiigazítási pályától való átmeneti eltérést;

18. támogatja az Európai Bizottság által az új Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) finanszírozására javasolt ösztönzőket, elsősorban azt, hogy az alapba befizetett nemzeti hozzájárulások költségvetési szempontból semlegesek lesznek a középtávú költségvetési cél elérése és a szükséges költségvetési kiigazítás szempontjából, miközben a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenció, illetve korrekciós ága nem módosul; tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy nem indít túlzottdeficit-eljárást, ha egy tagállam hiánya – kizárólag az ESBA-ba befizetett hozzájárulás miatt – kicsit megnő, és átmenetileg a 3 %-os deficitkorlát fölé kúszik; felhívja a figyelmet arra, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktum létfontosságúan járul hozzá a bizalomépítéshez a külföldi befektetések bevonásakor; hangsúlyozza az ESBA-finanszírozás addicionalitásának jelentőségét és azt, hogy semmiképpen sem kerülhet arra sor, hogy az ESBA által finanszírozott projektek csupán a helyébe lépjenek a már megtervezett beruházásoknak, és hogy ennek eredményeképpen ténylegesen növekednie kell a nettó beruházási szintnek;

19. megjegyzi, hogy a bizottsági közlemény célja, hogy tisztázza a beruházási záradék hatályát, bizonyos mértékű átmeneti rugalmasságot téve lehetővé a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenció ágában a középtávú költségvetési céltól való ideiglenes eltérés formájában, amennyiben az eltérés nem vezet a 3 %-os deficitre vonatkozó referenciaérték és egy megfelelő biztonsági ráhagyás túllépéséhez, annak érdekében, hogy a tagállamok beruházási programokat hajthassanak végre, különösen a strukturális és kohéziós politika keretében megvalósuló projektekkal – így a fiatalok foglalkoztatására irányuló kezdeményezéssel, a transeurópai hálózatokkal és az európai összekapcsolódási eszközzel – kapcsolatosan, valamint az ESBA keretében történő társfinanszírozást illetően;

20. úgy véli, hogy a prevenció ághoz tartozó, strukturális reformra vonatkozó záradék alkalmazásának és a korrekciós ág alatti strukturális reformok fontolóra vételének előfeltétele, hogy a nemzeti parlament hivatalosan reformot fogadjon el, és azt ténylegesen végre is hajtsa, ami nagyobb hatékonyságot és felelősségvállalást tesz lehetővé; hangsúlyozza, hogy a reformfolyamatba valamennyi szakaszban teljes mértékben be kell vonni a szociális partnereket;

21. kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok folytassanak megerősített párbeszédet az országspecifikus ajánlásokban a Bizottság által javasolt strukturális reformok tartalmáról és típusáról, hogy azok a lehető legmegfelelőbbek és leghatékonyabbak legyenek, összeegyeztethetőek legyenek a Szerződésekkel és a másodlagos joggal, továbbá figyelembe vegyék a költség-haszon elemzéseket, az eredményközpontú értékeléseket és az időkeretekre gyakorolt hatást, valamint hozzájáruljanak a középtávú célkitűzések megvalósításához;

22. szorgalmazza, hogy a tagállami költségvetéstervezetek elfogadása előtt a nemzeti parlamentek pénzügyi bizottságai szisztematikusan hívják meg parlamentjeikbe nyilvános vitára a gazdasági kormányzás területén illetékes uniós biztosokat;

2015. június 24., szerda

23. úgy véli, hogy a nemzeti reformprogramokban előirányzott strukturális reformoknak közép- és hosszú távon pozitív gazdasági, társadalmi és környezeti hozadéka lesz, és javítani fogják az adminisztratív kapacitás hatékonyságát és eredményességét;
24. tudomásul veszi, hogy annak elkerülése céljából, hogy az összes hipotézist felvesse, csak azt nem, amelyik majd megvalósul, a közlemény nem tér ki azon „rendkívüli események” természetének meghatározására, melyek felett a tagállamoknak nincs befolyása, és amelyek bekövetkezése esetén a tagállamok ideiglenesen eltérhetnek a középtávú célkitűzések megvalósítását szolgáló kijelölt korrekciós útvonaltól; hangsúlyozza, hogy a hasonló helyzeteket hasonló módon kell kezelni;
25. felszólít a gazdasági és társadalmi kohézióknak az Európai Szociális Alap és a Kohéziós Alap megerősítése révén történő fokozására, a rendezett jogállású munkahelyek megóvása és újak teremtése érdekében, támogatva a munkanélküliség és a szegénység elleni küzdelmet;
26. hangsúlyozza, hogy az európai gazdaságirányítási keret társadalmi elfogadottsága szempontjából fontos a gazdasági növekedés fellendítése és az új – különösen a fiatalok foglalkoztatását célzó – munkahelyek létesítése;
27. mély aggodalommal jegyzi meg, hogy a válság ideje alatt kétszeresére nőtt a tartós munkanélküliség; megállapítja ezenkívül, hogy ez a növekedés még magasabb volt az alacsony képzettségű munkavállalók körében; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tartós munkanélküliség elleni fellépés szándéka tükröződjön a politikáiban és az országspecifikus ajánlásaiban is;
28. úgy véli, hogy az Európán belüli növekvő mértékű egyenlőtlenségre kiemelt figyelmet kell fordítani az Unió gazdasági keretrendszerében; véleménye szerint úgy lehet a leghatékonyabban fellépni e növekvő egyenlőtlenséggel szemben, ha megkettőzzük a több minőségi európai munkahely létesítésére tett erőfeszítéseket;

Szorosabb koordináció, gazdasági konvergencia és az európai szemeszter ésszerűsítése

29. sürgeti a Bizottságot, hogy teljes körűen alkalmazza a Stabilitási és Növekedési Paktumot, illetve biztosítsa annak igazságos, a hatos és kettes csomag közelmúltbeli felülvizsgálatának és a rugalmasságról szóló közleménynek megfelelő végrehajtását; úgy véli, hogy – ahol szükséges és lehetséges – az európai szemesztert ésszerűsíteni kell és meg kell erősíteni a jelenlegi jogi kereten belül; hangsúlyozza, hogy amennyiben az ésszerűsítésre és a megerősítésre sor kerül, annak stabilitásorientálnak kell lennie;
30. meggyőződése, hogy a bizottsági közlemény egyértelművé teszi, hogy hol van tere a rugalmasságnak a hatályos jogszabályok keretében; üdvözli azt a törekvést, hogy érthetőbbé tegyék e bonyolult témakört, és elvárja, hogy a meglévő szabályok szerint felhasználható rugalmassági eszközt a Bizottság a közleménnyel összhangban használja fel, biztosítva a gazdaságirányítási keretrendszer tervezhetőségét, átláthatóságát és hatékonyságát;
31. felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fejtsék ki jobban a költségvetési és makrogazdasági kereteket, lehetővé téve ezzel az érdekelt felek közötti korábbi és következetesebb vitát, figyelembe véve az e keretekhez fűződő uniós érdekeket, továbbá az euróövezeti tagállamok közötti konvergencia fokozásának szükségességét, a nemzeti parlamentek határozathozatalait, valamint a szociális partnerek és a helyi hatóságok által a fenntartható és szociálisan kiegyensúlyozott strukturális reformokkal kapcsolatos felelősségvállalásban játszott szerepet;
32. kitarthat, hogy az éves növekedési jelentést és az országspecifikus ajánlásokat jobban kell végrehajtani, és hogy azoknak figyelembe kellene venniük a költségvetési helyzetre vonatkozó megállapításokat, valamint az euróövezet egészében, illetve az egyes tagállamokban előrejelzett kilátásokat; javasolja, hogy a költségvetés-tervezési javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euróövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló 473/2013/EU rendeletben előírt általános értékelést az Európai Tanács tavaszi ülését megelőzően nyújtsák be az Európai Parlamentnek – hogy az plenáris ülés keretében megvitathassa azt –, a Tanácsnak, az eurócsoport elnökének és a Bizottságnak, és azt megfelelően hajtsák végre az európai szemeszter során;
33. tudatában van, hogy az európai szemeszter mind a nemzeti, mind az uniós szintű reformok fontos előmozdítójává vált, mivel biztosítja, hogy az EU és tagállamai összehangolják gazdaságpolitikájukat; sajnálatát fejezi ki azonban a felelősségvállalás hiánya miatt, ami az országspecifikus ajánlások nem megfelelő szintű végrehajtásához vezetett;

2015. június 24., szerda

34. úgy véli, hogy – a jelenlegi jogi keret módosítása nélkül – ésszerűsíteni kell és meg kell erősíteni az európai szemesztert, és hogy a szemeszterrel kapcsolatos dokumentumok készítését jobban össze kell hangolni, ezzel is fokozva a felelősségteljes gazdasági kormányzásra vonatkozó uniós célkitűzések megvalósításához szükséges összpontosítást, hatékonyságot és felelősségvállalást;
35. kéri, hogy az országspecifikus ajánlásokat adott esetben jobban hangolják össze a túlzott hiány esetén követendő eljárás ajánlásaival annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a következetességet a költségvetési egyenleg felügyelete és a gazdaságpolitika koordinációja között;
36. támogatja az uniós és nemzeti szintű megerősített folyamatot az országspecifikus ajánlások kidolgozása, nyomon követése, támogatása és monitoringja tekintetében, mivel ez lehetőséget nyújt a tényleges végrehajtás és a minőség ellenőrzésére;
37. emlékeztet arra, hogy a jogszabályok értelmében az ajánlások kidolgozása során a Bizottságnak többek között figyelembe kell vennie a 2020-as célkitűzéseket is, továbbá hogy a jogszabályokban lefektetett elvek értelmében „a Tanács főszabályként köteles követni a Bizottság ajánlásait és javaslatait, vagy nyilvánosan ki kell fejtenie álláspontját...”;
38. aggodalmát fejezi ki az olyan országok adósságának növekedése kapcsán, amelyekben már jelenleg is magas az adósság szint, ami szöges ellentétben áll az adósságcsökkentésre vonatkozó 1/20-as szabállyal; kéri a Bizottságot annak kifejtésére, hogy hogyan kívánja feloldani ezt az ellentmondást annak biztosítása érdekében, hogy az adóssághányadok – az SNP-vel összhangban – fenntartható szintekre csökkenjenek;
39. támogatja a Bizottság 2015. évi éves növekedési jelentésében előterjesztett hárompillérű stratégiát (növekedést szolgáló beruházások, költségvetési konszolidáció, strukturális reformok), és kéri, hogy az euróövezet költségvetési helyzetére és kilátásaira vonatkozó átfogó értékelésben, valamint az országspecifikus ajánlásokban határozza meg azt még konkrétabban;
40. tudatában van, hogy a tagállamok gazdasági kilátásait uniós szinten függetlenül és pluralista módon kell elemezni; ezzel összefüggésben sürgeti, hogy a Bizottság fejlessze tovább gazdasági elemzéssel foglalkozó osztályát, amely a releváns adatok alapján objektív, független és átlátható elemzéseket készít, amelyeket nyilvánosságra kellene hozni, és amelyeknek alapul kellene szolgálniuk a viták és a döntéshozatal során a Bizottságban, a Tanácsban és az Európai Parlamentben; kéri, hogy a vezető gazdasági elemző részére az összes releváns dokumentumot időben továbbítsák, hogy elláthassa feladatait; hangsúlyozza, hogy a nemzeti költségvetési tanácsok hasznos szerepet töltenek be mind nemzeti, mind uniós szinten, és ösztönzi ezek európai hálózatának létrehozását;
41. emlékeztet arra, hogy a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás célja az, hogy a káros makrogazdasági egyensúlyhiányok korai, a kulcsfontosságú makrogazdasági mutatók alakulásának objektív értékelése révén történő azonosításán keresztül elkerülje a válságokat; úgy véli, hogy a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás alapján kell eredményes és hatékony módon meghatározni, hogy melyek a kulcsfontosságú makrogazdasági változók mind a deficitesek, mind a többlettel rendelkező országokban, különös tekintettel a versenyképesség erősítésére és jobban figyelembe véve az euróövezet egészét, ideértve a továbbgyűrűző hatásokat is; emlékeztet arra, hogy a makrogazdasági felügyelet arra is irányul, hogy azonosítsák azokat az országokat, amelyekben várhatóan egyensúlyhiány fog fellépni, és hogy azt fenntartható és szociálisan kiegyensúlyozott strukturális reformok időben történő elindítása révén elkerüljék, ha még nem késő;
42. rámutat, hogy a Bizottság egyértelműen megkülönbözteti az SNP prevenció és korrekció ágát, különösen a beruházásokat illetően, a prevenció ág keretében meghatározott biztonsági ráhagyáson belül megengedve a középtávú célkitűzéstől vagy a felé vezető korrekció pályától való átmeneti eltéréseket; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy ezen a területen maradjanak összhangban a társjogalkotók az Európai Stratégiai Beruházási Alapról szóló rendelettel kapcsolatos álláspontjában megfogalmazott megállapításokkal;
43. kéri a Bizottságot, hogy a tagállamok helyzetének gazdasági és fiskális elemzésekor vegye figyelembe az összes fontos tényezőt, többek között a reálnövekedést, az inflációt, a hosszú távú közberuházásokat és a munkanélküliség arányát, és sürgősen kezelje az Unióban tapasztalható beruházási rést oly módon, hogy a forrásokat a leginkább produktív, a fenntartható növekedést és a munkahelyteremtést célzó beruházásokra csoportosítja át;
44. felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a túlzott hiány-eljárás keretében világos, számszerűsíthető és a minőséget is figyelembe vevő kritériumok alapján hozzák meg a konkrét intézkedéseket;
45. kitart amellett, hogy az SNP 2005-ös reformja óta a strukturális hiányra helyezett hangsúly a kiadási szabály 2011-es reformmal történt bevezetésével és a nehezen számszerűsíthető termelési résérték fogalmával együtt bizonytalanságot és bonyolultságot eredményez, valamint mozgásteret hoz létre az SNP mérlegelésen alapuló végrehajtásához; attól tart, hogy a strukturális hiány és a kiadási szabály értékelésének alapjául szolgáló, potenciális növekedésre és termelésre vonatkozó

2015. június 24., szerda

számítás tényezői között több megkérdőjelezhető feltevés is szerepel, ami a Bizottság őszi és tavaszi előrejelzése között jelentős kilengéseket eredményez, így különféle számításokhoz és az SNP végrehajtását illetően eltérő értékelésekhez vezet;

46. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamok költségvetési helyzetének nyomon követése és értékelése során vegye figyelembe, hogy milyen gyakorlati következményei vannak az egyeztetett költségvetési intézkedéseknek és reformoknak; felhívja a Bizottságot, hogy törekedjen stabil és kiszámítható szakpolitikai döntéshozatalra, elemzéseit konkrét tényekre és megbízható adatokra alapozza, valamint különösen elővigyázatosan járjon el az olyan becslések felhasználásakor, mint a GDP alapján számított potenciális becslült növekedési érték és a termelési résértékek;

47. hangsúlyozza, hogy a növekedés fellendülése és az új munkahelyek teremtése elengedhetetlen ahhoz, hogy a polgárok elfogadják a gazdaságirányítási keretrendszert, ezért felszólítja a Bizottságot, hogy javítsa a vállalkozási környezetet Európában, kiemelt figyelmet fordítva a kkv-kra, a bürokrácia felszámolására és a finanszírozáshoz való hozzáférésre; ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy támogatni kell a kkv-kat, hogy lehetővé váljon számukra az Unión kívüli, például az egyesült államokbeli, kanadai, kínai és indiai piacra jutás;

Demokratikus elszámoltathatóság és a gazdaságirányítás elmélyítése során előttünk álló kihívások

48. úgy véli, hogy a teljesebb és ellenállóbb GMU megvalósítása érdekében sürgősen csökkenteni kell annak komplexitását, valamint nagyobb felelősségvállalásra és átláthatóságra van szükség, és ezt nem helyettesíti az, ha pusztán a meglévő jogszabályokat egészítjük ki újabbakkal; hangsúlyozza, hogy mivel a gazdasági és monetáris unió terén a hatáskörök megoszlanak a nemzeti és az uniós szint között, kiemelt figyelmet kell fordítani a gazdasági kormányzás koherenciájának és elszámoltathatóságának biztosítására mind nemzeti, mind uniós szinten; úgy véli továbbá, hogy jelentős szerepet kell játszaniuk a demokratikusan elszámoltatható intézményeknek, és hangsúlyozza, hogy folyamatos parlamenti részvételre van szükség, ahol a felelősséget azon a szinten vállalják, amelyen a döntéseket hozzák vagy végrehajtják;

49. elismeri a jelenlegi helyzet alapján, hogy a gazdaságirányítási keretet egyszerűsíteni kell, javítani kell a végrehajtását, és szükség esetén korrigálni kell és ki kell egészíteni annak érdekében, hogy az EU és az euróövezet meg tudjon felelni a konvergenciával, a fenntartható növekedéssel, a teljes foglalkoztatással, a polgárok jólétével, a versenyképességgel, a rendezett és fenntartható államháztartással, valamint a jövőorientált, kiváló társadalmi-gazdasági megterülésű és hosszú távú beruházásokkal kapcsolatos kihívásoknak;

50. úgy véli, hogy mivel a gazdaságpolitikai iránymutatások kidolgozásában való parlamenti részvétel minden demokratikus rendszer fontos része, az uniós szintű legitimitást az elkövetkezendő évek célzott prioritásait tartalmazó – a Szerződések soron következő módosításával bevezetésre kerülő együtdöntési eljárás keretében elfogadandó – konvergencia-iránymutatások elfogadása biztosíthatja;

51. emlékeztet az Európai Parlament azon állásfoglalására, amely szerint az Európai Stabilitási Mechanizmus (ESM), valamint a stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés („költségvetési paktum”) uniós intézményi struktúráján kívüli létrehozása az Unió politikai integrációját illetően visszaesést jelent, és ezért kéri, hogy az ESM-et és a költségvetési paktumot teljes mértékben integrálják a közösségi keretbe, és tegyék formálisan elszámoltathatóvá a Parlament felé, az utóbbi esetében a végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok értékelése alapján a költségvetési paktum 16. cikke szerint;

52. emlékeztet azon kérésére, hogy dolgozzanak ki alternatívákat a jövőbeli makrogazdasági kiigazítási programok új, a trojkát kiváltó jogi keretére vonatkozóan annak érdekében, hogy növekedjen e programok átláthatósága és a velük kapcsolatos felelősségvállalás, valamint hogy biztosítani lehessen azt, hogy lehetőleg az összes uniós döntést a közösségi módszer alapján hozzák meg; úgy véli, hogy az alkalmazott stabilitási mechanizmus és az igénybevételeért felelős intézmény jellege között némi átfedésnek kell lennie, tudatában ugyanakkor annak, hogy mivel az euróövezeti tagállamok biztosítják a pénzügyi támogatást, beleszólásuk van annak felosztásába;

53. kéri, hogy végezzék el az eurócsoport döntéshozatali folyamatának átvizsgálását, hogy biztosítsák a megfelelő demokratikus elszámoltathatóságot üdvözlö az eurócsoport elnökének hajlandóságát arra, hogy az ECOFIN Tanács elnökéhez hasonlóan rendszeresen részt vegyen az ECON-bizottság ülésein, hasonló mértékű demokratikus elszámoltathatóságot biztosítva ezzel;

2015. június 24., szerda

54. emlékeztet arra, hogy a hatos és a kettes csomag egy független biztos megerősített szerepére épül, akinek feladata a szabályok tisztességes és megkülönböztetésmentes alkalmazásának biztosítása, és úgy véli, hogy a gazdasági kormányzás intézményrendszere kiépítésének további lépései – pl. a gazdasági és monetáris ügyekért felelős biztos szerepének megerősítése vagy egy európai kincstári hivatal létrehozása – során tiszteletben kell tartani a hatáskörök egyes intézmények közötti felosztásának elvét, és – az Európai Parlament bevonásával – gondoskodni kell a demokratikus elszámoltathatóság és legitimitás megfelelő érvényesüléséről;

55. emlékeztet arra, hogy a bankunió az újabb pénzügyi válságok elkerülésére, a bankok és az államok közötti ördögi kör megszakítására, valamint az államadósság-válságból eredő negatív továbbgyűrűző hatások minimalizálására irányuló politikai akarat eredménye volt, és hogy ugyanerre a politikai akaratra lesz szükség a szorosabb GMU megvalósításához;

56. kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő ambiciózus menetrendet az elmélyített gazdasági és monetáris unió megvalósítására, amely figyelembe veszi az e állásfoglalásban felvázolt javaslatokat és amely az euróövezeti csúcstalálkozón kiadott, az Európai Tanács által megerősített, az euróövezetben a gazdasági kormányzás javítását célzó következő lépések előkészítésére irányuló megbízáson, valamint a korábban végzett munkán – például „A valódi gazdasági és monetáris unió felé” című, 2012. november 20-i Thyssen-jelentésen, „A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete – Európai vitaindító” című (COM(2012)0777), 2012. november 28-i bizottsági közleményen és a négy elnök által 2012. december 5-én kiadott végleges állásfoglaláson ⁽¹⁾ – alapul;

57. felkéri a GMU elmélyítését célzó említett szükséges intézkedésekben érintett feleket, hogy vegyék figyelembe az euróövezet előrevetíthető jövőbeli bővítését, és vizsgálják meg az összes lehetőséget, amely hozzájárul a GMU elmélyítéséhez és megerősítéséhez, annak ellenállóbbá tételéhez, és ahhoz, hogy a GMU fokozottabban előmozdítsa a növekedést, a munkahelyteremtést és a stabilitást; e lehetőségek a következőket foglalják magukban:

- a) fokozott demokratikus elszámoltathatósági mechanizmusok létrehozása mind uniós, mind nemzeti szinten, amelyek értelmében a felelősséget azon a szinten kell vállalni, amelyen a döntéseket hozzák, az együttdöntési eljárás keretében elfogadott konvergencia-iránymutatások alapján, és amelyek egy intézményközi megállapodás révén formalizálják az Európai Parlament európai szemeszterben betöltött ellenőrzési szerepét, és biztosítják, hogy valamennyi euroövezeti nemzeti parlament kövesse az európai szemeszter folyamatának minden egyes lépését;
- b) az európai szociális piacgazdaság megőrzésére irányuló szociális dimenzió, amely tiszteletben tartja a kollektív tárgyaláshoz való jogot, amely biztosítaná a tagállamok szociális politikáinak összehangolását – ideértve az egyes tagállamok által a saját lehetőségeiknek megfelelően meghatározott minimálbér- vagy minimumjövedelem-mechanizmust –, és amely támogatja a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelmet, a munkavállalók munkaerőpiacra való visszajutását, a szakmák és a tagállamok közötti önkéntes mobilitást és rugalmasságot;
- c) egy konkrét saját forrásokon alapuló euróövezeti költségvetési kapacitás, amely az uniós költségvetés keretében európai parlamenti ellenőrzés mellett támogatná a tagállamokat a közösen elfogadott strukturális reformok végrehajtásában bizonyos feltételek – többek között a nemzeti reformprogramok hatékony megvalósítása – mellett; e tekintetben üdvözlö a saját forrásokkal foglalkozó, Mario Monti által elnökölt magas szintű munkacsoport munkáját;
- d) a gazdasági és monetáris unió ellenálló képességének növelése a monetáris unióhoz közvetlenül kapcsolódó gazdasági megrázkódtatásokkal és vészhelyzetekkel szemben, az állandó fiskális transzferek minden formájának elkerülése mellett;
- e) az adózást illetően kötelezettségvállalás az adócsalás és adókikerülés, valamint az agresszív társaságiadó-tervezés elleni, egész Európára kiterjedő intézkedések megtételére, együttműködés nemzeti adóhatóságok között az adócsalásra és adókikerülésre vonatkozó információk cseréje terén, intézkedések a tagállami adópolitikák közelítése céljából, közös konszolidált társaságiadó-alap, egyszerűbb és átláthatóbb adórendszerek és országokénti jelentéstétel a vállalatok tekintetében, a kkv-k kivételével;
- f) a bankunió megvalósítása lépésről lépésre;
- g) az európai stabilitási mechanizmus és a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés uniós jogba való beépítése, ezzel egyidejűleg fokozott gazdaságpolitikai koordináció, tényleges konvergencia, a közös szabályok érvényesítése, valamint a gazdaságilag és társadalmilag fenntartható strukturális reformokra vonatkozó egyértelmű kötelezettségvállalás;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0430.

2015. június 24., szerda

h) a jelenlegi keret azon hiányosságainak kezelése, amelyek lehetővé teszik, hogy miközben a Bíróság biztosítani tudja a Szerződés egyes részeinek tiszteletben tartását, a Szerződés más részei felett nem tud ellenőrzést gyakorolni;

i) az euróövezet külső szerepének növelése, ideértve képviselőit javítását is;

58. kéri, hogy a GMU-n belüli lehetséges következő lépéseket a „4+1 elnök” megközelítés alapján dolgozzák ki, az EP elnökének bevonásával, akit minden ülésre meg kell hívni, mindenről teljes körűen tájékoztatni kell, és fel kell jogosítani a vitákban való részvételre; megjegyzi, hogy a Bizottság elnöke kifejezte azon szándékát, hogy a négy elnök jelentésének kidolgozása során az Európai Parlament elnökének hozzájárulásából kíván meríteni az észrevételeihez;

59. kéri az elnököt, hogy folytasson előzetes egyeztetést a képviselőcsoportok elnökeivel, illetve a képviselőcsoportok vagy a Parlament által kifejezetten erre kijelölt képviselőkkel a Parlament e következő feladat során való képviselővel kapcsolatban, az ezen állásfoglalásban kapott megbízás alapján, amely kiterjed többek között a négy elnök által készített „Az euróövezetben a gazdasági kormányzás javítását célzó következő lépések előkészítése” című elemző feljegyzésben foglalt kérdések megválaszolására;

o

o o

60. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanács, a Bizottság, az eurócsoporthoz és az EKB elnökének, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2015. június 24., szerda

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2015)0234

Sotirios Zarianopoulos mentelmi jogának felfüggesztése**Az Európai Parlament 2015. június 24-i határozata a Sotirios Zarianopoulos mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2015(IMM))**

(2016/C 407/14)

Az Európai Parlament,

- A modell szerint így lenne: tekintettel a görög legfelsőbb bíróság helyettes ügyésze által 2014. december 8-án a szaloniki harmadik büntetőbíró előtt folyó (G2010-1744) eljárással összefüggésben eljuttatott és 2015. január 13-án a plenáris ülésen bejelentett, a Sotirios Zarianopoulos mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
 - miután eljárási szabályzata 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően meghallgatta Sotirios Zarianopoulost,
 - tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Görög Köztársaság alkotmányának 62. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0191/2015),
- A. mivel a görög legfelsőbb bíróság helyettes államügyésze egy feltételezett bűncselekménnyel kapcsolatos vizsgálat keretében kérte Sotirios Zarianopoulos európai parlamenti képviselő mentelmi jogának felfüggesztését;
- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke szerint az európai parlamenti képviselők saját országuk területén az országuk parlamenti képviselőit megillető mentelmi jogot élveznek;
- C. mivel a görög alkotmány 62. cikke szerint egy képviselő ellen parlamenti megbízatása során a parlament egyetértése nélkül nem lehet büntetőeljárást, letartóztatást vagy őrizetbe vételt vagy más, szabadságát korlátozó intézkedést foganatosítani,

⁽¹⁾ A 101/63. sz., Wagner kontra Fohrmann és Krier ügyben 1964. május 12-én hozott ítélet (EBHT 1964, 387. o.); a 149/85. sz., Wybot kontra Faure és társai ügyben 1986. július 10-én hozott ítélet (EBHT 1986, 2391. o.); a T-345/05. sz., Mote kontra Európai Parlament ügyben 2008. október 15-én hozott ítélet (EBHT 2008, II-2849. o.); a C-200/07. és C-201/07. sz., Marra kontra De Gregorio és Clemente egyesített ügyekben 2008. október 21-én hozott ítélet (EBHT 2008, I-7929. o.); a T-42/06. sz., Gollnisch kontra Európai Parlament ügyben 2010. március 19-én hozott ítélet (EBHT 2010, II-1135. o.); a 163/10. sz., Patriciello ügyben 2011. szeptember 6-án hozott ítélet (EBHT 1986, 2391. o.); a T-346/11. és a T-347/11. sz., Gollnisch kontra Európai Parlament ügyben 2013. január 17-én hozott ítélet (EBHT 2013, II-1135. o.).

2015. június 24., szerda

- D. mivel Sotirios Zarianopoulost azzal vádolják, hogy 2010. március 4-én fizikai erőszakkal fenyegetőzve illegálisan berontott az ETR-3 görög állami televízió épületébe, hogy félbeszakítsa a déli híradót és felolvassa közleményét;
- E. mivel a feltételezett bűncselekmény nyilvánvalóan nem áll semmilyen kapcsolatban Sotirios Zarianopoulos európai parlamenti képviselői megbízatásával, hiszen az a görög PAME szakszervezet akciójához kapcsolódik, ráadásul Sotirios Zarianopoulos az elkövetés időpontjában nem is volt európai parlamenti képviselő;
- F. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. cikke és az Európai Unió Bíróságának joggyakorlata értelmében az európai parlamenti képviselői feladatok végzése során kifejezett vélemények a parlamenti megbízatással közvetlen és egyértelmű kapcsolatban álló szubjektív értékelések, azonban Sotirios Zarianopoulos feltételezett fellépése nem fér bele ebbe a meghatározásba;
- G. mivel tehát a büntetőeljárás nem az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. cikke szerinti, az európai parlamenti képviselői megbízatás gyakorlásával kapcsolatos vélemény kifejtésére vagy szavazatra vonatkozik;
- H. mivel az eljárási szabályzat 9. cikkének (7) bekezdése szerint a Jogi Bizottság semmiképpen nem nyilatkozhat a képviselő bűnösségével, illetve ártatlanságával kapcsolatban, sem arról, hogy a neki tulajdonított vélemény vagy cselekedetek indokolttá tesznek-e büntetőeljárást, még abban az esetben sem, ha a kérelem vizsgálata során a tényállásról részletes tudomást szerez;
- I. mivel Sotirios Zarianopoulos fenntartja, hogy a vád politikai indíttatású, a Jogi Bizottság a képviselő meghallgatását és az általa benyújtott dokumentumok tanulmányozását követően megvizsgálta a tanúk 2010-ben, a nyomozás során tett vallomásait is, amelyek a vád alapjául szolgálnak;
- J. mivel ezek a vallomások a Sotirios Zarianopoulos elleni bírósági eljárás keretében születtek, és másrészt mivel nem a Jogi Bizottság feladata az ügy kivizsgálása sem pedig annak eldöntése, hogy a bűnvádi eljárás alá vont európai parlamenti képviselő bűnös-e vagy sem;
- K. mivel tehát a bizottság rendelkezésére álló információk alapján nincs ok annak feltételezésére, hogy az eljárás a képviselő politikai tevékenységének befolyásolására irányult volna (fumus persecutionis), továbbá mivel az eljárást sok évvel azelőtt indították, hogy nevezett személy európai parlamenti képviselő lett volna;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Sotirios Zarianopoulos mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését a Görög Köztársaság Legfelsőbb Bírósága melletti Ügyészségnek és Sotirios Zarianopoulosnak.

2015. június 24., szerda

P8_TA(2015)0235

Kérelem Udo Voigt mentelmi jogának felfüggesztésére

Az Európai Parlament 2015. június 24-i határozata az Udo Voigt mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2072(IMM))

(2016/C 407/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Udo Voigt mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló, a Kammergericht Berlin elnöke által 2015. február 9-én a (Hiv.: (3) 161 Ss 189/14 (14/15)) eljuttatott és 2015. március 25-én a plenáris ülésen bejelentett kérelemre,
 - miután eljárási szabályzata 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően meghallgatta Udo Voigtot,
 - tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Német Szövetségi Köztársaság Alaptörvényének 46. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0192/2015),
- A. mivel a Kammergericht Berlin (berlini regionális fellebbviteli bíróság) elnöke Udo Voigt parlamenti mentelmi jogának felfüggesztését kérte egy feltételezett bűncselekménnyel kapcsolatos jogi eljárással összefüggésben;
- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament tagjai saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
- C. mivel a Német Szövetségi Köztársaság Alaptörvénye 46. cikkének (2) bekezdése szerint parlamenti képviselőt a parlament engedélye nélkül nem lehet bűncselekmény miatt bíróság elé állítani vagy letartóztatni, kivéve bizonyos különleges körülmények esetén;
- D. mivel Udo Voigtot uszítással és kollektív becsületsértéssel vádolják egy, a Német Nemzeti-demokrata Párt által a FIFA 2006-os világbajnoksága idején megjelentetett kiadvánnyal összefüggésben, amelyért pártelnökként felelősséggel tartozott;
- E. mivel a vádak nyilvánvalóan nem kapcsolódnak Udo Voigt európai parlamenti képviselői tisztségéhez, hanem a Német Nemzeti-demokrata Párt elnökekéiként betöltött tisztségéből erednek;
- F. mivel a feltételezett cselekmények nem kapcsolódnak az Európai Parlament tagja által feladatai ellátása során kifejtett véleményhez vagy leadott szavazathoz az Európai Unió mentességeiről és kiváltságairól szóló 7. jegyzőkönyv 8. cikkének értelmében, figyelembe véve azt is, hogy a vád 2006-ban történt cselekményekkel kapcsolatos, ami jóval megelőzi Udo Voigt 2014-ben történt európai parlamenti képviselővé választását;
- G. mivel Udo Voigt azt állítja, hogy a 2006-ban indult eljárás hossza parlamenti munkájának akadályozására irányuló szándékot igazol; mivel azonban a mentelmi jog felfüggesztése iránti jelenlegi kérelemre olyan további eljárások adtak okot, amelyek egy maga Udo Voigt által előterjesztett jogorvoslati kérelem nyomán indultak, és ezért e kifogásra a *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* (saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki sem hivatkozhat) elve alkalmazandó;

⁽¹⁾ A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C 163/10, ECLI: EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2015. június 24., szerda

H. mivel nem merülhet fel annak gyanúja, hogy az eljárás háttérében Udo Voigt parlamenti munkája akadályozásának megkísérlése áll (*fumus persecutionis*), mivel az több évvel európai parlamenti képviselői megbízatása előtt indult;

1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Udo Voigt parlamenti mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését haladéktalanul továbbítsa a Kammergericht Berlinnek és Udo Voigtnak.
-

2015. június 9., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2015)0217

A közvetlen kifizetésekre a 2015-ös naptári év vonatkozásában alkalmazandó kiigazítási arány *I**

Az Európai Parlament 2015. június 9-i jogalkotási állásfoglalása az 1306/2013/EU rendeletben meghatározott, a közvetlen kifizetésekre a 2015-ös naptári év vonatkozásában alkalmazandó kiigazítási arány rögzítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0141 – C8-0083/2015 – 2015/0070 (COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 407/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0141),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0083/2015),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2015. június 1-jei írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére és 50. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A8-0174/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2015)0070

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. június 9-én került elfogadásra az 1306/2013/EU rendeletben meghatározott, a közvetlen kifizetésekre a 2015-ös naptári év vonatkozásában alkalmazandó kiigazítási arány rögzítéséről szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, (EU) 2015/1146 rendelet.)

⁽¹⁾ 2015. április 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

2015. június 10., szerda

P8_TA(2015)0221

A Kiotói Jegyzőkönyv dohai módosításának megkötése ***

Az Európai Parlament 2015. június 10-i jogalkotási állásfoglalása az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményéhez fűzött Kiotói Jegyzőkönyv dohai módosításának az Európai Unió nevében történő megkötéséről, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről szóló tanácsi határozattervezetről (10400/2014 – C8-0029/2015 – 2013/0376(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 407/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (10400/2014),
 - tekintettel a Kiotói Jegyzőkönyvnek a részes felek konferenciája nyolcadik, 2012 decemberében Dohában (Katar) tartott – egyben a Kiotói Jegyzőkönyvben részes felek találkozójaként szolgáló – ülészakán elfogadott módosítására (a Kiotói Jegyzőkönyv dohai módosítása),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 192. cikke (1) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0029/2015),
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság levelére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikke (2) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság ajánlására (A8-0167/2015),
1. egyetért a Kiotói Jegyzőkönyv dohai módosításának megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetének.

2015. június 10., szerda

P8_TA(2015)0222

Az EU és Izland közötti megállapodás Izlandnak a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakában való részvételéről ***

Az Európai Parlament 2015. június 10-i jogalkotási állásfoglalása az Izlandnak az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének második kötelezettségvállalási időszakában az Európai Unióra, annak tagállamaira és Izlandra háruló kötelezettségek közös teljesítésében való részvételéről szóló, egyrészt az Európai Unió és annak tagállamai, másrészt Izland közötti megállapodás Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (10883/2014 – C8-0088/2015 – 2014/0151(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 407/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (10883/2014),
 - tekintettel az Izlandnak az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének második kötelezettségvállalási időszakában az Európai Unióra, annak tagállamaira és Izlandra háruló kötelezettségek közös teljesítésében való részvételéről szóló, egyrészt az Európai Unió és annak tagállamai, másrészt Izland közötti megállapodásra (10941/2014),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 192. cikke (1) bekezdésének és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának értelmében a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0088/2015),
 - tekintettel a Külügyi Bizottság levelére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikkének (2) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság ajánlására (A8-0166/2015),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve az Izlandi Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2015. június 10., szerda

P8_TA(2015)0223

Horvátország csatlakozása az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményhez *

Az Európai Parlament 2015. június 10-i jogalkotási állásfoglalása Horvátországnak a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló 2000. május 29-i egyezményhez és annak 2001. október 16-i jegyzőkönyvéhez történő csatlakozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló ajánlásról (COM(2014)0685 – C8-0275/2014 – 2014/0321(NLE))

(Konzultáció)

(2016/C 407/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett ajánlására (COM(2014)0685),
 - tekintettel Horvátország csatlakozási okmánya 3. cikkének (4) és (5) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0275/2014),
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0156/2015),
1. jóváhagyja a Bizottság ajánlását;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2015. június 10., szerda

P8_TA(2015)0224

Horvátország csatlakozása az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményhez *

Az Európai Parlament 2015. június 10-i jogalkotási állásfoglalása Horvátországnak az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján, az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló, 1997. május 26-i egyezményhez történő csatlakozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló ajánlásról (COM(2014)0661 – C8-0274/2014 – 2014/0322(NLE))

(Konzultáció)

(2016/C 407/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett ajánlására (COM(2014)0661),
 - tekintettel Horvátország csatlakozási okmánya 3. cikkének (4) és (5) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0274/2014),
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0157/2015),
1. jóváhagyja a Bizottság ajánlását;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2015. június 24., szerda

P8_TA(2015)0236

Európai Stratégiai Beruházási Alap *I**

Az Európai Parlament 2015. június 24-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0010 – C8-0007/2015 – 2015/0009(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 407/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, valamint 172. és 173. cikkére, 175. cikkének harmadik bekezdésére és 182. cikke (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0007/2015),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2015. június 9-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság által az eljárási szabályzat 55. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, valamint az Alkotmányügyi Bizottság véleményére (A8-0139/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. jóváhagyja az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát, amelyet a végleges jogalkotási aktsussal együtt tesznek közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjának L sorozatában;
 3. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait, amelyeket a végleges jogalkotási aktsussal együtt tesznek közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjának L sorozatában;
 4. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ 2015. március 19-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ 2015. április 16-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

2015. június 24., szerda

P8_TC1-COD(2015)0009

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2015. június 24-én került elfogadásra az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról szóló (EU) 2015/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel – az Európai Stratégiai Beruházási Alap

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, (EU) 2015/1017 rendelet.)

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

1. Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közös nyilatkozata a Horizont 2020 bontásáról

„Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság egyetért abban, hogy a következő költségvetési sorok nem járulnak hozzá az ESBA finanszírozásához: »A felderítő kutatás megerősítése az Európai Kutatási Tanács tevékenységén keresztül«, »Marie Skłodowska-Curie-cselekvések« és »A kiválóság terjesztése és a részvétel növelése«. A tartaléknak a bizottsági javaslatához képest történő további felhasználásából eredő fennmaradó összeget a Bizottság által javasolt csökkentések arányában jóváírják a Horizont 2020-hoz tartozó többi költségvetési soron. Az indikatív bontást az ESBA-rendelet I. melléklete tartalmazza.”

2. A Bizottság nyilatkozata a 2016-os költségvetési tervezetről

„A Bizottság elemezni fogja a Horizont 2020-hoz tartozó különböző költségvetési sorokból az ESBA céljaira juttatott hozzájárulásoknak az egyes programok végrehajtásának hatékonyságára gyakorolt lehetséges hatását, és adott esetben módosító indítványt javasol az Unió 2016-ra szóló általános költségvetésének tervezetéhez a Horizont 2020-hoz tartozó költségvetési sorok bontásának kiigazítása céljából.”

3. A Bizottság nyilatkozata az ESBA-kezdemenyezés keretében nyújtott, a Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtását célzó egyszeri hozzájárulások értékeléséről

„A Tanács Stabilitási és Növekedési Paktum (SNP) végrehajtásával kapcsolatos előjogainak sérelme nélkül, a tagállamok – akár valamely tagállam, akár az általános kormányzati ágazatba sorolt vagy a tagállam nevében eljáró nemzeti fejlesztési bankok általi, – ESBA-hoz, vagy a beruházási terv végrehajtása érdekében létrehozott tematikus vagy több országra vonatkozó ESBA beruházási platformokhoz történő egyszeri hozzájárulásai elvileg egyszeri intézkedéseknek minősülnek az 1466/97/EK tanácsi rendelet 5. cikke és az 1467/97/EK tanácsi rendelet 3. cikke értelmében.”

2015. június 24., szerda

P8_TA(2015)0237

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele -EGF/2015/000 TA 2015 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére

Az Európai Parlament 2015. június 24-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (EGF/2015/000 TA 2015 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) (COM(2015)0156 – C8-0093/2015 – 2015/2076(BUD))

(2016/C 407/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0156 – C8-0093/2015),
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (EGAA-rendelet),
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 13. pontjára,
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (EGF/2014/000 TA 2014 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) szóló 2014. szeptember 17-i állásfoglalására ⁽⁴⁾;
 - tekintettel a 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontjában foglalt háromoldalú egyeztető eljárásra,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0185/2015),
- A. mivel az Unió létrehozta a jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2013. december 2-i intézményközi megállapodást az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében,

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0016.

2015. június 24., szerda

- C. mivel az EGAA-rendelet elfogadása tükrözi a Parlament és a Tanács között elért megállapodást, amely szerint újra bevezetik a válsághoz kapcsolódó igénybevétel kritériumát, 60 %-ra növelik a javasolt intézkedések becsült összköltségéhez nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulást, az értékelésre és a jóváhagyásra rendelkezésre álló idő lerövidítése révén növelik az EGAA-kérelmek feldolgozásának hatékonyságát a Bizottságban, a Parlamentben és a Tanácsban, az önálló vállalkozók és a fiatalok bevonásával szélesítik a támogatásra jogosult intézkedések és kedvezményezettek körét, valamint támogatják az új vállalkozások létrehozását elősegítő kezdeményezéseket,
- D. mivel az EGAA keretében 2015-re rendelkezésre álló maximális éves költségvetés 150 millió EUR (2011-es árakon), és mivel az EGAA-rendelet 11. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a Bizottság kezdeményezésére ezen összeg 0,5 %-a (azaz 2015-ben 811 825 EUR) bocsátható rendelkezésre technikai segítségnyújtás céljából az EGAA-rendelet végrehajtásához szükséges előkészületek, nyomon követés, adatgyűjtés és tudásalap létrehozása, az igazgatási és technikai támogatás, valamint tájékoztatási és kommunikációs tevékenységek, továbbá az audit-, az ellenőrzési és az értékelési tevékenységek finanszírozására,
- E. mivel az Európai Parlament gyakran hangsúlyozta, hogy az EGAA-t mint az elbocsátott munkavállalók iránti szolidaritás uniós eszközét fokozottabban láthatóvá kell tenni,
- F. mivel a javasolt 630 000 eurós összeg az EGAA keretében 2015-re rendelkezésre álló maximális éves költségvetés mintegy 0,39 %-a,
1. egyetért azzal, hogy a Bizottság által javasolt intézkedéseket technikai segítségnyújtásként finanszírozzák az EGAA-rendelet 11. cikkének (1) és (4) bekezdésében, valamint 12. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésében foglaltakkal összhangban;
 2. emlékeztet a hálózatépítés és az EGAA-ra vonatkozó információcsere jelentőségére, különösen az új EGAA-rendelet rendelkezéseivel kapcsolatban; ezért támogatja az EGAA-kapcsolattartók szakértői csoportja és az EGAA végrehajtásáról szóló hálózatépítő szemináriumok finanszírozását;
 3. hangsúlyozza, hogy e megbeszélések alapvető céljának az EGAA-ra (2007–2013) vonatkozó utólagos értékelés elemzésének és ajánlásai alapos megvitatásának kell lennie; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen az Európai Parlament elé teljes körű elemzést és jelentést a már végrehajtott EGAA-finanszírozásokról;
 4. üdvözli az EGAA-kérelmek szabványosított eljárásán folyamatosan zajló munkát, és azt, hogy az irányító szervek használják az elektronikus adatcsere-rendszert (SFC2014), ami lehetővé teszi a kérelmek egyszerűsítését és gyorsabb feldolgozását, továbbá a jelentéstétel javítását;
 5. megjegyzi, hogy az EGAA-nak az elektronikus adatcsere-rendszerbe (SFC2014) való beépítése már évek óta zajlik, és az EGAA költségvetését terhelő, ezzel kapcsolatban költségek továbbra is viszonylag magasak lesznek a következő két-három évben, amíg a beépítés folyamata le nem zárul;
 6. kéri a Bizottságot, hogy mutassa be az SFC2014-be való beépítés előrehaladását a 2011. évi kezdettől 2014-ig;
 7. azt javasolja, hogy a Bizottság és a tagállamok hálózatépítési tevékenységüket különösen a következőkre összpontosítsák:
 - a) az EGAA-támogatás által az egyes kedvezményezettekre gyakorolt hatás nyomon követésének és értékelésének javítása a következőképpen:
 - a nyomon követésre és értékelésre rendelkezésre álló költségvetést az EGAA kedvezményezetteit érintő hosszabb távú hatás vizsgálatára kell felhasználni;
 - az EGAA igénybevételére irányuló kérelemnek és az EGAA-hozzájárulás végrehajtásáról szóló végleges jelentés mintájának egyértelműen emlékeztetnie kell az EGAA-koordinátor és a tagállam azon kötelezettségére, hogy adatokat szolgáltatassanak a kedvezményezettek foglalkoztatásával kapcsolatos fejleményekről tizenkét hónappal az intézkedések végrehajtása után, továbbá az EGAA-nak az érintett térségben való igénybevétele utáni utolsó 12 hónapra vonatkozó foglalkoztatási arányról az EGAA hatásának átfogóbb áttekintése érdekében;

2015. június 24., szerda

- részletesebb információkat kell rögzíteni és egyértelműen kommunikálni az egyes kedvezményezetteket érintő intézkedésekről, például a különböző intézkedések világosabb költség-haszon elemzésének lehetővé tételére;
 - az ügyekről szóló végleges jelentések jóváhagyását és az ügyek végleges lezárását a kedvezményezettek által elért eredményekre vonatkozó szülő teljes körű (összesített) tájékoztatással kell összekapcsolni; korábban a kedvezményezettek által elért eredményekről szóló adatok nem voltak teljesek;
- b) a kérelmezési folyamat további egyszerűsítése a következőképpen:
- tovább kell ösztönözni nemzeti szinten az elbocsátott munkavállalóknak történő segítségnyújtás folyamatának a jóváhagyásra történő várakozás nélkül való megkezdését;
 - amennyiben ez nem lehetséges, a Bizottságnak és a tagállamoknak meg kell fontolniuk az EGAA végrehajtási időszakának a kérelem jóváhagyásának időpontjától való számítását; ez lehetővé tenné a teljes 24 hónapos finanszírozási időszak kihasználását;
- c) nagyobb rugalmasság biztosítása a rendelkezésre bocsátási időszak során a következőképpen:
- a Bizottságnak nagyobb rugalmasságot kell biztosítania a tagállamok részére, hogy kiegészítő intézkedéseket vezessenek be, ha új lehetőségek/igények merülnek fel a rendelkezésre bocsátási időszak során a kérelemben szereplő intézkedéseken túl;
 - az EGAA-kérelemben figyelembe vett elbocsátások számításához szükséges referencia-időszak a szolidaritási cél és az EGAA-ból nyújtott támogatás szempontjából korlátozónak tekinthető, és ezt az időszakot felül lehetne vizsgálni a rugalmasság lehetővé tétele érdekében a kérelemhez csatolt melléklet formájában, amelyben bizonyítani lehet, hogy az elbocsátások ugyanazon okból történnek, és a kérelemben szereplő elbocsátásokhoz kapcsolódnak;
8. javasolja, hogy a Bizottság értékelje azokat az okokat, amelyek egyes projekteknél késedelemhez vezettek a jóváhagyás vagy végrehajtás tekintetében, és nyilvánosan tegye közzé ajánlásait;
9. hangsúlyozza az EGAA-val kapcsolatos általános tájékozottság és az alap láthatóságának fontosságát; emlékezteti a kérelmező tagállamokat az EGAA által finanszírozott fellépéseknek a célzott kedvezményezettek, a hatóságok, a szociális partnerek, a média és a közvélemény számára történő ismertetésére vonatkozó feladatokra az EGAA-rendelet 12. cikkének megfelelően;
10. megjegyzi, hogy a tájékoztatási tevékenységek költségei 2015-ben továbbra is jelentős mértékben csökkennek; úgy ítéli meg, hogy ez nem lehet kedvezőtlen hatással a tájékoztató anyagok és szükséges iránymutatások előállítására és megfelelő terjesztésére;
11. hangsúlyozza ezenkívül az EGAA-kérelmekben érintett valamennyi féllel – köztük különösen a szociális partnerekkel, valamint regionális és helyi szinten érintettekkel – való kapcsolattartás erősítésének szükségességét a lehető legtöbb szinergia megteremtése érdekében; erősíteni kell a nemzeti kapcsolattartó és az ügyekkel foglalkozó regionális vagy helyi partnerek közötti együttműködést, továbbá a kommunikációs és támogatási intézkedéseket, valamint a tájékoztatásokat (belső munkamegosztás, feladatok és felelősségi körök) egyértelművé kell tenni, és azokat minden érintett félnek el kell fogadnia;
12. hangsúlyozza, hogy a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő, 25 éven aluli fiatalok EGAA-támogatáshoz való hozzáférést ugyanolyan mértékben ki kell terjeszteni a fiatalok körében tapasztalható nagy arányú munkanélküliség sújtotta régiókban támogatásban részesülő munkavállalókra is, ha bizonyításra kerül a félidős értékelés során, hogy ezt az intézkedést 2017. december után is fenn kell tartani;
13. sürgeti a Bizottságot, hogy hívja meg a Parlamentet a szakértői csoport üléseire és szemináriumaira az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti keretmegállapodás vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően⁽¹⁾; hangsúlyozza továbbá az EGAA kérelmekben érintett valamennyi szereplő, köztük a szociális partnerek közötti kapcsolattartás javításának fontosságát;

⁽¹⁾ HL L 304., 2010.11.20., 47. o.

2015. június 24., szerda

14. sürgeti a végleges értékelés időben történő közzétételét az 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 17. cikkében foglalt határidőnek megfelelően;
15. kéri a tagállamokat és az összes érintett intézményt, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az eljárási és költségvetési intézkedések javítására az alap igénybevételének felgyorsítása érdekében; ebben az értelemben megjegyzi, hogy a Parlament saját kezdeményezésű jelentést akar készíteni a Bizottság értékelése alapján az új EGAA-rendelet működéséről és a vizsgált ügyekről; megjegyzi, hogy az EGAA valódi sürgősségi jellegének biztosítására és gyorsított támogatáskiutalásra irányuló parlamenti kérelem nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárás célja, hogy az EGAA-kérelem támogathatóságáról szóló bizottsági értékelést az EGAA igénybevételére irányuló javaslattal együtt nyújtsák be a Parlamentnek és a Tanácsnak; üdvözli a kérelmek vizsgálatának és jóváhagyásának az új EGAA-rendelet alkalmazása óta tapasztalható jelentős felgyorsulását;
16. hangsúlyozza, hogy a 2015-ben indítandó félidős értékelésnek a válság és a globalizáció által a kis- és középvállalkozásokra gyakorolt hosszú távú hatást is figyelembe kell vennie, és ezért az Európai Parlament 2014. szeptember 17-i állásfoglalásában javasoltaknak megfelelően értékelnie kell az 500 elbocsátott munkavállalóra vonatkozóan az EGAA-rendelet 4. cikkében foglalt kritérium enyhítésének lehetőségét;
17. kéri a tagállamokat, hogy emeljék ki az EGAA-val kapcsolatos ügyek adicionalitását és az EGAA-t kapcsolják egyértelműbben más alapokhoz, valamint fontolják meg, hogy az EGAA miként tud a legmegfelelőbbben értéket teremteni, és el kell kerülniük a kizorító hatásokat;
18. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
19. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, valamint gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
20. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt továbbítsa a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről (EGF/2015/000 TA 2015 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére)

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, (EU) 2015/1179 határozat.)

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1927/2006/EK rendelete (2006. december 20.) az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról (HL L 406., 2006.12.30., 1. o.).

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU